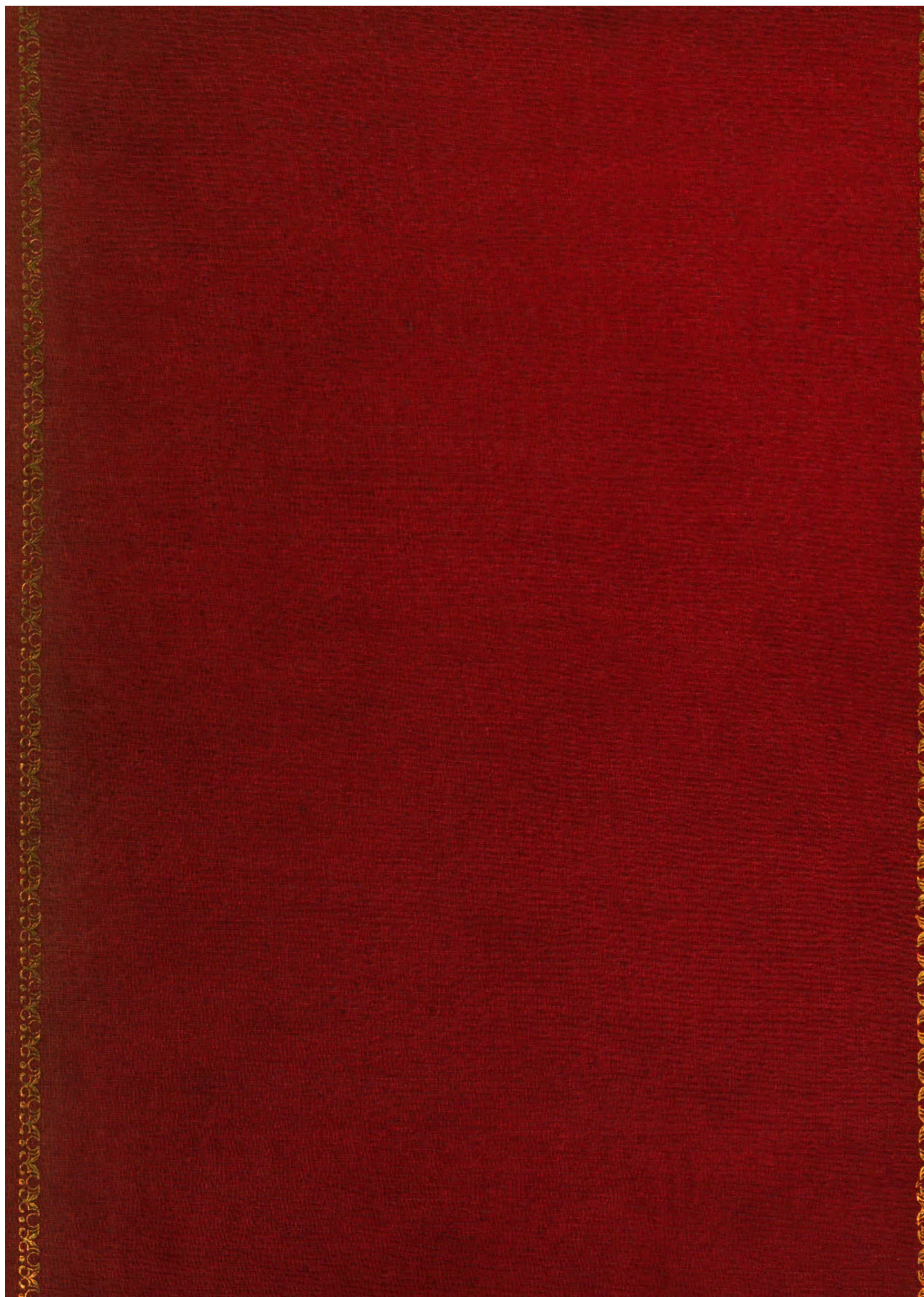

Presented by the Secretary of State in Council of India
to the Indian Institute
Oxford.

India Office
London.

JANAM SÁKHI

OR

THE BIOGRAPHY

OF

GURU NÁNAK,

FOUNDER OF THE SIKH RELIGION.

Dehra Dun:

COPIED FROM THE ORIGINAL BY PHOTOZINCOGRAPHY AND

PRINTED AT THE OFFICE OF THE TRIGONOMETRICAL BRANCH, SURVEY OF INDIA.

1885.

NOTE.

The Janam Sákhi book of the Sikhs is a brief biographical memoir of Guru Nának, the founder of the Sikh religion.

Several Janam Sákhis are current among the professors of the Sikh religion, and as would be expected these differ one from another in various respects. The Sikh community of Amritsar therefore requested the Lieut.-Governor early in 1883 to procure for their perusal a Janam Sákhi in the Library of the India Office, which was presented by Mr. H. T. Colebrooke to the East India Company; and by the courtesy of the Librarian, Dr. Rost, the volume was forwarded to this country in the autumn of that year, and was made available for examination at Lahore and Amritsar.

A wish was subsequently expressed that *fac similes* of the volume should be reproduced by photography; and at the request of the Lieut.-Governor and by permission of the Surveyor General of India, the reproduction by photozincography was undertaken in the Office of the Survey of India at Dehra Dún under the supervision of Mr. J. B. N. Hennessey, M.A., F.R.S., Deputy Surveyor General.

As soon as the MS. was received at Dehra a careful examination of it was made. It then appeared that there should be 240 leaves, numbered only on the right-hand pages, but that Nos. 2, 3, 4, 5, 6, 18 and 19 were missing, as also two of the three leaves 12, 13 and 14; that some of the numbers of the leaves had been partially cut off in binding, and that some of the pages were defective, portions having been torn away and whitish paper pasted on as a protection to what remained. In other instances the text had evidently been restored as appeared from the difference in writing. Each page of the original was found to be edged by a border of double lines in red; and where a portion of a page had disappeared part of this border had necessarily gone also. This will explain certain breaks in the border in the photozincographed copies.

Endeavours have been made to reproduce the original as exactly as possible save in the following respects. The red border has necessarily been printed black: obvious blots and dirty marks have been omitted: and errors made by the writer which he obliterated with some kind of yellow pigment do not appear. Otherwise, the copies are as true *fac similes* as it has been possible to make them, save that the pages have been numbered 1, 2, 3, &c. to facilitate the binding and ensure correctness of arrangement.

The undertaking proved a very difficult one owing to the fact that the paper, which was originally light brown in colour, has become several shades darker from age, and very dirty from usage, and the time occupied in reproduction has in consequence been more than treble what would have been required had the paper been white.

NOTE.

The Janam Sákhi book of the Sikhs is a brief biographical memoir of Guru Nának, the founder of the Sikh religion.

Several Janam Sákhis are current among the professors of the Sikh religion, and as would be expected these differ one from another in various respects. The Sikh community of Amritsar therefore requested the Lieut.-Governor early in 1883 to procure for their perusal a Janam Sákhi in the Library of the India Office, which was presented by Mr. H. T. Colebrooke to the East India Company; and by the courtesy of the Librarian, Dr. Rost, the volume was forwarded to this country in the autumn of that year, and was made available for examination at Lahore and Amritsar.

A wish was subsequently expressed that *fac similes* of the volume should be reproduced by photography; and at the request of the Lieut.-Governor and by permission of the Surveyor General of India, the reproduction by photozincography was undertaken in the Office of the Survey of India at Dehra Dún under the supervision of Mr. J. B. N. Hennessey, M.A., F.R.S., Deputy Surveyor General.

As soon as the MS. was received at Dehra a careful examination of it was made. It then appeared that there should be 240 leaves, numbered only on the right-hand pages, but that Nos. 2, 3, 4, 5, 6, 18 and 19 were missing, as also two of the three leaves 12, 13 and 14; that some of the numbers of the leaves had been partially cut off in binding, and that some of the pages were defective, portions having been torn away and whitish paper pasted on as a protection to what remained. In other instances the text had evidently been restored as appeared from the difference in writing. Each page of the original was found to be edged by a border of double lines in red; and where a portion of a page had disappeared part of this border had necessarily gone also. This will explain certain breaks in the border in the photozincographed copies.

Endeavours have been made to reproduce the original as exactly as possible save in the following respects. The red border has necessarily been printed black: obvious blots and dirty marks have been omitted: and errors made by the writer which he obliterated with some kind of yellow pigment do not appear. Otherwise, the copies are as true *fac similes* as it has been possible to make them, save that the pages have been numbered 1, 2, 3, &c. to facilitate the binding and ensure correctness of arrangement.

The undertaking proved a very difficult one owing to the fact that the paper, which was originally light brown in colour, has become several shades darker from age, and very dirty from usage, and the time occupied in reproduction has in consequence been more than treble what would have been required had the paper been white.

The obligations of Sir Charles Aitchison to the Surveyor General and to Mr. Hennessey who have enabled him to place a *fac simile* copy of the volume in the hands of the leading members of the Sikh community are very great, and His Honor desires to take this opportunity of acknowledging them.

A lithographed copy of the book is about to be published separately by private enterprise.

CIVIL SECRETARIAT, PUNJAB GOVT.,
March 15th, 1885.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜਗਤ੍ਰ ਨਿਸਤਾਰਣ ਕਉ
ਆਇਆ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਉਪਜਿਆ ਜਨਮਿ
ਆਂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਜ ਭਗਤੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸ
ਦਿ ਸੰਮਤੁ ॥੧੫੨੬॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਜਨਮਿਆ ॥
ਵੈਸਾਖ ਮਾਹਿ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਚਾਨਣੀ ਰਾਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇ
ਲਾ ਪਹਰੁ ਰਾਤਿ ਰਹਦੀ ਕਉ ਜਨਮਿਆ ਅਨਹਦ
ਸਬਦ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਦਰਿ ਬਾਜਿਆ ॥ ਤੇਤੀਸ ਕ
ਰੋੜੀ ਦੇਵਤਿਆ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਆ ॥ ਚਉਸਠਿ ਜੋ
ਗਣੀਆ ਬਾਵੰਜਾਹ ਬੀਰ ਛਿਅ ਜਤੀਆ ਚਉਰਾਸੀਆ ਸਿਧਾ

ਨਵਾਨਾ ਖਾਨਾ ਮਸਕਾਨੁ ਕੀਆ ਜੋ ਵਡਾ ਭਗਤੁ ਜਗਤੁ ਹੋਇ
ਸਤਗੁਰੂ ਕਉ ਆਇਆ ਆਇ ਸਕਉ ਨਿਸ ਮਸਕਾਨੁ ਕੀ ਜੀਐ
ਜੀਗਤਖਕਾਣੁ ਸਹੀ ਜਾਣਿ ਵਡੀ ਤਣ ਵਡੀਮ ਇਕੋਇ
ਭਟੀ ਕੀ ਵਸਦੀ ਵਿਚਿ ਵਸਦਾ ਆ ਹਾਉ ਪੇਜ ਨਸੁ ਪਾਇ
ਆ ਵਡਾ ਹੋਆ ਤਾ ਲਗਾ ਖੀਸਕਾਨਾ ਜਿ ਖੇਡ ਣਾ ਪੰਚੁ
ਖਾਣਕਾ ਤੇ ਇਸ ਕੀ ਦਿਗਸ ਦਿਆ ਉਨ ਆਵੇ ਆ ਤਸੇ
ਆਖਿਆ ਸੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਕੋਈ ਗਾਰਖ ਖਾ ਬਾ ਕੇਸਮਾ ਪੇ
ਜਾ ਕਾ ਹੋਆ ਤਾ ਲਗਾ ਖਟਆ ਗਮਨਿ ਗਸਕੀਆ ਕਰਣਿ
ਜੋ ਕਿ ਦੁਖਾਤ ਕਰੇ ਸੋ ਸਭ ਪਤਿ ਕੇ ਗਾਰਿਸ ਤਸਭ ਸਰਿ ਸੇ ਕੀ
ਕਿ ਸਾ ਹੋਇਆ ਵਾ ਤਿਨੁ ਕਹੀ ਜੋ ਕੇ ਟੀਕੇ ਦਵਾ ਸੁ
ਗਪੇ ਦਾ ਹੋਇਆ ਹੋਆ ਤੇ ਸੁਸ ਲਆ ਨ ਕਹੀ

ਜੇਕਰੋਥੀਪੁਛਾਇਕਾਸਾਹਿਬੁਪੈਦਾਹੋਇਆਨੈਗਾਤਬਬਾ
ਬਾਬਰਸਾਂਸਤਾਂਕਾਹੋਆਤਬਿਕਾਲੂਕਹਿਆਨਕਪੁ
ਤ੍ਰਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਕਉਪਾਂਧੇਪਾਸਿਲੈਗਇਆਕਾ
ਲੂਕਹਿਆਪਾਂਧਾਇਸਨੂਪੜਾਇਤਬਿਪਾਂਧੇਪਟੀ
ਲਿਖਦਿਤੀ॥ਅਥਪਟੀਲਿਖਦੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ॥ਰਾਗੁਆਸਾ
ਮਹਲਾ੧ਪਟੀ॥ਮ:੧॥ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਟੀਪੜੀ॥ਆ
ਦਿਬਾਣੀਠੈਥੀ॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਸਸੈਸੋਇਸ੍ਰਿ
ਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਭਇਆ॥ਸੇ
ਵਤਰਹੇਚਿਤੁਜਿਨਕਾਲਾਗਾਆਇਆਤਿਨਕਾਸਫ
ਲੁਭਇਆ॥੧॥ਮਨਕਾਹੇਭੂਲੇਮੂੜਮਨਾ॥ਜਬਲੇ
ਖਾਦੇਵਹਿਬੀਰਾਤਉਪੜਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏਉਣੀਆ ਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨੇ ਦਾਤਾ ਆ ਪੋ ਮਾਨਾ ਸੋ ਥਾ

ਇਨਾ ਪਰਮਾਨੈ ਜੋ ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਸੁਣਿ ਗਿ

ਸੁਨਤੇ ਏਹਾ॥ਕਾ॥ ਤਾ ਉਪਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀ ਜੋ ਸਾਖਾ ਅੰਤੁ

ਨ ਪਾਇਆ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ

ਜਿਨ ਕਮਾਨ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ॥ ਗ੍ਰਾਹਕ ਪੁਰਿਆ ਨੁ

ਗੁਰੂ ਜੋਕੇ ਈ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋ ਈ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ

ਮਨ ਏਕੈ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ॥੪॥ ਕਰੇ

ਕੇਸਾਂ ਪੰਡ ਰਜਾ ਧਰੁ ਏਹਿ ਕਮਾ ਧੂਰੈ ਉ ਜਾਣਿਆ॥

ਜਾਪਰਜੇਕੇ ਨਹੁਆ ਏਮਾਇਆ ਕੇ ਮੋਗਾਣਿ ਬਾਪਿ

ਣੀਆ॥੫॥ ਪਸੈ ਪੁਰ ਕਾਏ ਸਆਆਣ ਸੁਕਰਿ

ਧਰੀ ਦਸਤਿਨਿ ਧਰਮੁ ਦੀਆ ਆਕਥ ਪਤਿ ਤਾਂ ਕੈ ਸਤੁ ਜਤੁ
ਬੰਧਿਆ ਆਦਰ ਕਾਨਿ ਨੀਹ ਕਸੁਭਤਿ ਆਕਥ ਗਗੈ
ਗੋਇ ਗੋਇ ਤਿਨਿ ਦਿਵੁ ਗਾਵੈ ਗੋਦਿ ਦੁਗਰ ਬਭਇਆ ॥
ਪਤਿ ਭਾਵੈ ਤਿਨਿ ਆਦੀ ਸਾਜੀ ਰਤੁ ਦੇਂ ਨੈ ਤੈ ਏਕੀਆ ॥
॥ ਪਾਪੈ ਪਾਣੀ ਸੋ ਦਵੁ ਸੋ ਪਾਣੈ ਸਬਰਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਨਾ
ਗਿਰ ਨਾ ਬੁਰ ਭਾਣਾ ਜੋ ਸਭ ਕਰਿ ਜਾਵੈ ਇ ਨ ਖਿਪਿ ਸਾ
ਨਿਬੁਰ ਦਤੁ ਰਨਾ ਪਾਵੈ ਕੈ ਰਾਬਿ ਬੇਦ ਤਿਨਿ ਸ ਜੋਤਾ ਰ
ਧਾਣੀ ਰਾਗਿ ਜੁ ਗਾ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੋ ਗੀ ਆ ਟੈ ਭਿ ਗੀ ਪ
ਜਿਆ ਪੇਰਿਤੁ ਆਪਿ ਥੀ ਆ ॥੫॥ ਦਦੈ ਦਈਆ
ਦਰਤੀ ਸਭ ਆਂ ਤਰਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਤਰਮੁ ਹੋਆ ॥

ਭਰਮਭੁਲਾਣੀਦੁਪਾਈਅਨੁਆਪੇਤਰਾਕਰਮੁਹੋ
ਆਤਿਨਾਗੁਰਮਿਲਿਆ॥੧॥ਜੈਸਾਨੁਮੋਗਤੁਜਨੁ
ਜਾਦੋਣਪਰਸਤੁਰਮੀਹਭੀਪਭਇਆਏਕੋਣੇ
ਏਏਕੋਏਦੋਆਦੁਭਨਦੁਜਾਸੋਸੁਣਿਆ॥੧॥ਜਨੁ
ਏਜੁਗਮਗਹੁਕਿਆਖ੍ਰਾਨੀਜੋਕਿਦ੍ਹੋਏਨਾਮੋਏਗ
ਹਿਆਏਦੈਦੁਖੈਹੁਕਮੁਜਾਣਾਏਲਿਤੁਜੀਆ
ਕਾਜਿਨੁ ਪਇਆ॥੨॥ਦੂਦੈਨਾਏਰਿਕਗਜਾ
ਏਪਾਨੁਜਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਏਕੋਗਦੁਗੜਿਆਸਭ
ਨਾਈਏਕੁਦੁਸਿਆਮਨਮਾਹੀ॥੧॥੩॥ਦਏਵੈਏਦੁ

ਟਕਰਾ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਹੋਅਨੋਕਿਸੁਹਤ ਤੁ

ਨਿਰਬਾਣ ਜਾਤੁ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਪੁ ਜਾਤਿ ਪ

ਜਪੁ ਤਪੁ ਨਹਿ ਸਰਣਾ॥੧੪॥ ਨਾਨਕ ਨਿਧਿ ਦਰਤੀਥਿ

ਅੰਤਰਿ ਨਰਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿ ਨਕਾ ਜਿਤੁ ਆਗਾ॥ ਜਿਤੁ ਅ

ਗਾਮੇ ਧੀਜ ਨਹਿ ਸਤੇਰੇ ਤਉ ਪਰਮ ਸਰੀਮੁ ਖੁ ਪਾਇ

ਆ॥੧੫॥ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਪੁਕਰਣ ਕਿਆ ਪੂਜੀਤੇ ਜਿਦੁ ਨੌਆ

ਸੋ ਸਭੁ ਚਲਣਾ॥ ਤਿਸ ਨਿ ਸੇਰ ਦੁਜੁ ਤਾਮੁ ਖੁ ਪਾਵ

ਉਸਰ ਬਹਿਰ ਤਰਿ ਰਹਿ ਰਹਿਆ॥੧੬॥ ਜਾ ਜਨੈ ਜਨ ਹਿ

ਓ ਸਾਰਆ ਪੇਤਿ ਉਤਿ ਸੁਭਾ ਦੇਤਿ ਦੇਕ ਗੋ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ

ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਤਿਸੁ ਨਹਿ ਸਤਾਰੇ ਜਾਕ ਉ

ਨਦਰਿ ਕਰੇਗੋ॥੧੭॥ ਜੈਸੇ ਰਦੁ ਗਨੇਪ ਏਤੀ ਤੀਰ

ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਈ॥ਆਪੇਆਪਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁ
ਨਰਪਿਜਨਮੁਨਹੋਈ॥੧੭॥ਤਤੈਤਾਰੂਭਵਜਲੁ
ਹੋਆਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਤਰਨਾਤੁਲਹਾ
ਹਮਬੂਡਸਿਤਾਰਿਲੇਹਿਤਾਰਣਰਾਇਆ॥੧੮॥ਥਥੈ
ਥਾਨਿਥਾਨੰਤਰਿਸੋਈਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਹੋਆ॥
ਕਿਆਭਰਮੁਕਿਆਮਾਇਆਕਹੀਐਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਸੋਈਭਲਾ॥੨੦॥ਦਦੈਦੋਸੁਨਦੇਊਕਿਸੈਦੋਸੁ
ਕਰੰਮਾਆਪਣਿਆ॥ਜੋਮੈਕੀਆਸੋਮੈਪਾਇਆਦੋ
ਸੁਨਦੀਜੈਅਵਰਜਨਾ॥੨੧॥ਧਧੈਧਾਰਿਕਲਾ
ਜਿਨਿਛੋਡੀਹਰਿਚੀਜੀਜਿਨਿਰੰਗਕੀਆ॥ਤਿਸਕਾ
ਦੀਆ ਸਭਨੀ ਲੀ ਆਕਰਮੀ ਕਰਮੀਹੁਕਮੁਪ

ਇਆ॥੨੨॥ ਨਨੈ ਨਾਹੁ ਭੋਗ ਨਿਤ ਭੋਗੈ ਨਾ ਡੀਠਾ ਨਾ
ਸੰਮਲਿਆ॥ ਗਲੀ ਹਉ ਸੋਹਾਗਣਿ ਭੈਣੇ ਕੰਤੁ ਨ ਕ
ਬਹੂੰ ਮੈ ਮਿਲਿਆ॥੨੩॥ ਪਪੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸ
ਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ॥ ਦੇਖੈ ਬੂਝੈ ਸ
ਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ॥
ਫਫੈ ਫਾਹੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਾਥਾ ਜਮ ਕੈ ਸੰਗਲਿ
ਬੰਧਿ ਲਇਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇ ਨਰ ਉਬਰੇ ਜਿ
ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਭਜਿ ਪਇਆ॥੨੫॥ ਬਬੈ ਬਾ
ਜੀ ਖੇਲਣ ਲਾਗਾ ਚਉਪੜਿ ਕੀਤੇ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ॥ ਜੀ
ਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਢਾਲਣਿ ਆਪਿ
ਲਗਾ॥੨੬॥ ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨਿਭਉਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿ

ਗਹਿਣੇਤਹਿਸੁਸੋਹਣਖਸਮੁਗਸਾਈਨਛੋਡੁ

ਪਾਇਆ॥੩॥ਸਭੈਸੋਹਣਸਰਣੈਸਪਾਸੁਦ

ਨਸਰਣੁਭਾਇਆ ਤਖੋਤਤਿਆਕਾਇ

ਆਭੀਤਰਿਹੋਰਪਾਇਆ ਸਸਾਸਖਰਖੀ

ਆਇਆ॥੪॥ਜਜੈਜਨਮੁਨਹੋਈਕਰ

ਹੀਜੋਕਰਿਸਤੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਸੋ

ਗੁਰਮੁਖਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਜਾਣੈ॥੨॥੪

ਗਾਗੈਗਹਿਗਹਿਆਸਭ ਅੰਤਰਿਜੋਤਕੀਏ

ਜੰਤਾ॥ ਜੰਤਉਪਾਇਪੀਪੈ ਸਭਿਹਾਣਾਏਕੰਗ

ਸੁਣਿਆ ਤਿਨ ਨਾਉ ਲਹਿਆ ॥੩॥ ਜਲੈ ਲਹਿ ਪੀ
ਪੈਸਿ ਨਿਵਿ ਡੀਮੀ ਬਮਾਇਆ ਮੇ ਹੁਕੀਆ ਧਾਣ
ਪੀਣਾ ਸਮ ਮਕਰਿ ਸਦਣ ਭਏ ਤਾ ਵੈਹੁਕ ਸੁਪ
ਇਆ ॥੪॥ ਵੈਦਵਾ ਸਦੇਉ ਪਾਰਮੇਸਰੁ ਦੇਵ
ਣਕਉ ਸਿਨਿ ਦੇਸੁਕੀਆ ਦੇਖੇਣ ਖੈ ਸਕਰਿ
ਫੁਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਦ੍ਵਾ ਨਰਿ ਗਹਿਗਹਿਆ ॥੫॥ ਸਾਚਾ
ਸੋਚ ਵਿਰਗਹਿਆ ਧੂਣੈ ਤਿਸ ਨਹਿਪਿਆ
ਦੁਣੇ ਸੋ ਅਮਰ ਹੋਆ ਤਿਸ ਨਹਿਪਿਆ ਦੁਹੁ
ਸਾ ਣਸਮਾ ਦੁਹੁ ਸਦਿਣ ਹੁਕਰ ਧ੍ਵਾਣ ਸੀਆ
॥੬॥ ਜੈਣੈ ਹੁਣੇ ਰਿ ਰਾਣਾ ਜੀਆ ਉਪਾ

੧

ਰਮੇਸਰਕਾ ਨਾਮੁ ਲਿਖੀਐਆਸਣਾ ਉਤਿ
ਖੀਐਆਰਿਤੁਲਿ ਖੇਸ ਭੈਦਿਵਾਰ ਮਿਹਿਣਾ
ਿਾਵੇਅੰਤੁ ਸੈਭਾਲਿ ਖੇਰਿਤੁਲਿ ਖੇਤੁ
ਸੁਖੀ ਤੇਹਿਤਿ ਸਕਾਅੰਤੁ ਪਾਗਾਇਾ ਗੁਰਿ
ਭੁਪਾਇਆ ਨਾ ਹੀ ਜਾਤਾਤੇ ਪਤਿਭਾਰੇ
ਏਤੁਣੈ ਖਾਪੜਿਆ ਹੈਤਾ ਪੜਾਅਰੁ
ਸੁਣਰਖੁ ਭੀ ਪੜਾਇਆ ਨਾ ਹੀ ਤਾ ਨਾ ਪ
ੜਾਇਆ ਸੁਣਿ ਤੇ ਪਤਿਭਾਰ ਹ ਏ ਹੁਤੇ ਗਜੀ
ਉ ਜਾਇ ਗਆਰ ਹ ਤੇ ਗਹਖਿ ਏਹੁ ਪੜਾ
ਹੀ ਸਾਹੁ ਹੈ ਏਗਆ ਤੇ ਗ ਨਜੀਕਿ ਸਮ

ਕਾਲ੍ਹ ਨ ਆਵੈਗਾ॥ ਤਬਿ ਉਨਿ ਪੜਿ ਤਿ ਕਹਿਆ
ਦੇ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਕ੍ਰਤਾ ਤੈਹਿ ਸਤੈ ਪਾਈਆ
ਜਨਿ॥ ਪਤੁਸਮੁਹਿ ਨੇ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਜੇ ਪਰ
ਸੋਸਰਕਾ ਨਾ ਸੁਣੈ ਤੇ ਨ ਤਿਨਕਉ ਕਦ
ਰੁ ਛਣਣ ਗੜੈ ਨੋ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥ ਆਗੈ ਮਿਣਨਿ ਦੁਰਿ ਆਦਿ
ਆਸਣਾ ਪ੍ਰਸੀਆ ਸਣਾਯਉ॥ ਭਿਨਸੁ
ਪਿਦਿਕੇ ਉਜਣੇ ਰਿਨਿ ਸੁਖਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ
ਕਰਮਿ ਮਿਣੈ ਤਾ ਪਾਈਐ॥ ਨਾ ਹਿਤਾ ਗਣੇ
ਦਾਉ ਦੁਆਉ॥੨॥ ਤਬਿ ਨਾਰ. ਬਾਬੇ ਨਾ

ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਕੈ ਪੰਡਿਤ ਆਦਰੁ ਕੈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨੀ
ਉਸਨੋ ਲੈਗਇਆ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਸੁ ਪਰਮੇਸਰ ਗਤਿ ਸੁ
ਰਖਕੇ ਗੁਰੂ ਪੰਡਿਤੁ ਲੈਗਇਆ ਸੋ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਤਰਿਤ ਆਪਿ
ਸਤਸੰਗਤ ਨਿਧਾਨ ਪਰਾ ਪੰਡਿਤ ਕੀ
ਗਿਆ ਪੰਡਿਤ ਨਾ ਮਾਨਿਆ ਤਕ ਗਲ ਕਰਿ ਕੈ
ਸਹਿਆ ਤੋ ਆਪ ਗੁਰੂ ਪਾਇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਲੀ
ਪਰਮੇਸਰ ਗੁਣੀਆ ਨਾ ਤੀਰਾ ਤਾ ਤਬਿ
ਗੁਪੰਡਿਤ ਕੈ ਗਾ ਨਾਤੇ ਇਤ ਆਪ ਕਿਰ ਉਸਿ
ਪੰਡਿਤ ਕਹਿਆ ਏਨਾ ਨਕ ਗੁਰੂ ਤੋ ਪਰ

ਮਸਰਕਾ ਨਾ ਮੂਲੇ ਤੇ ਹੈ ਤਿਨ ਕਦੂੰ ਕੀ ਥੀਆ ਨਾ ਜੋ
ਜਾਨਤਾ ਨਾਉ ਨਕਉਤਾਰੇ ਟੀਆ ਕੀ ਨਾ ਜੋ
ਜੁਗਿਆ ਦਤੀ ਆਨਾ ਆਕੁਹਿ ਕਿ ਜੋ ਪਾਤਸ
ਹੀਕਰਦੇ ਹੈ ਹਿਨਾ ਸੇ ਖੁਰਿਆ ਟੀਆ ਕੀ ਕਰ
ਦੇ ਹੈ ਹਿਨਾ ਆਕੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੀ ਨਾ ਜੀਸਿ
ਰਤੋ ਨਾਕ ਹੁਦੇ ਪਾਉ ਨਿਕਦਨ ਪਾਪ ਕੀ ਤੇ
ਹੈ ਨਾ ਜੋ ਪਾਤਸਾ ਹੀ ਕੀਕ ਰਹਿਨਾ ਆਕੁ ਪਕ
ਮਸਰ ਤੇ ਕੀ ਨਾ ਡਰ ਹਿਨਾ ਤਖਿਫ ਰਿਸਕੁ ਨਾ
ਨਕਤੀ ਜਾਪਉ ਜੀਕ ਹੀਨਾ ਇਕਿਆ ਦੀ
ਕਿ ਜਾਤਿ ਉਹਿ ਇਕ ਨਾਰ ਥੀਆ ਤਿ ਨਾਉਸ

ਭਾਗਾ॥ਇਕਿਉਪਾਏਮੰਗਤੇਇਕਨਾਵਡੇਦਰਵਾਰ॥
ਅਗੈਗਇਆਸੇਜਾਣੀਅਨਿਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਕਾਰ॥
ਤਬਿਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਿਹੋਪੰਡਿਤ
ਇਕਅਖਰਤੇਹੋਆਇਕਜਾਤੇਹੋਆਇਕਸਚੁਹੋਇ
ਕਪਾਤਸਾਹਹੋਆਇਕਉਨਕੇਆਗੈਭਿਖਿਆ
ਮੰਗਿਮੰਗਿਖਾਤੇਹੋਏਤਬਸੁਣਿਹੋਪੰਡਿਤਜੋਉਨ।
ਆਗੈਜਾਇਕਹਿਗਾਆਪਤੇਕੀਨਾਸੁਖਕਰਤੇਹੈ
ਪਾਏਸੁਖ[illegible]ਕਰਤਾ॥
ਉਨਕਉਐਸੀਸਜਾਇਸਿਲਗੀਜੋਸੀਰ
ਪੜੇਕਉਖੇਵੀਦੇਤਾਹੋਆਅਰੁਭੋਲਾਕਉਤਾਸੈ
ਦੇਤਾਹੋਆਅਰੁਦੀਦਾਰਇਆਕਉਦੇਤੀਹੋਏ
ਸੀਸਜਾਇਪਾਇਕਹਿਗਾਆਪਨਾਕਉਤੇਸਿ

ਲਹਿਗੋਆ ਅਗੂੰ ਦੇਖੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕਉ ਸਿਮਰਤੇ ਹੈਨਿ ਆ ਕੂਭਿ
ਖਿਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਤੇ ਹੈਨਿ ਉਨ ਕਉ ਦਰਗਹ ਢੋਇ
ਨਾਹੀ ਆਖਿ ਲਹਿਗੀਆ ॥ ਤਬ ਪੰਡਿਤੁ ਹੈਰਾਨੁ ਹੋਇ ਗ
ਇਆ ਆਕਹਿ ਉਸੁ ਦੇ ਤੁਕੇ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਤਬ ਕਿਛ
ਗਿ ਪੜਿ ਤਬ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਜੈਸੀ ਬਤਾਵਹ ਦ
ਹੋਸੇ ਕਿਉਕਰ ਕਰਾਂ ਹੈ ॥ ਆਖੇ ਤਾਂ ਖਾਣ ਕੁ ਹੋ
ਵੈ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਇਸ ਵਡਿਆਈ ਕਾ ਸੁਖੁ ਦੇਸੀ ॥
ਦੇਸੋ ਤਾਂ ਮਰਿ ਖੈ ਉਹਦੁ ਹੈ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਉ
ਜੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ ॥ ਤਿਤ ਸਮੇ ਤੂ ਆਗਿਆ ਖਪਿ
ਖਿਚੀ ਸੈ ਦੇਹ ॥ ਨਾ ਉਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਤਾ ਨ ਖਾਂ ਨ ਤੈ
ਦਿਰਿ ਮਾਲਿ ਖੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਉਨਿ ਚਲਿ ਆਸੰਡਿ

ਖੁਦੇ ਤ੍ਰੁਟੇ ਨੇ ਤਾ॥੧॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਸਾਰ ਖੁਰੁਖੁਨਾ
ਨਕਰਿਆ ਸੁਣੇ ਉ ਪਹਿਤ੍ਰਉਸ ਸਾਹਿ ਬਕਾਇਆ
ਤ੍ਰੁਤਾ ਦੇਸ ਗੋਦ ਨਕੇ ਸਾਤੁ ਤਇਗ ਟੇਤਾ ਜੇ
ਪੀਨ ਖਾ ਨਸੁਣਤਾ ਨਕ ਨਾਇਦ ਖੇਸੈ ਕੀਸ ਹਿ
ਖਾਕ ਤੇ ਇਗ ਏ ਸਿਨ ਕਾ ਆਸਤ੍ਰੁਸ ਨੀਤਾ ਖਾ
ਨਕੇ ਤਗਿਪ੍ਰਿ ਖਸੀ ਕੇਸਾ ਨਤੇ ਤੀ ਖੀ॥ ਸੇਕੀ
ਸਹਿ
ਗਏ॥ ਸੁਣਿ ਉ ਪਹਿਤਾ ਸੈਕੁਤਾ ਨਤ੍ਰ ਕਿਸੋ
ਉ॥ ਨਸਕੀ ਖੁਣਿ ਜਾਹਿ ਗਾ॥ ਖਾਕ-ਨੀ॥
ਇ ਜਾਹਿ ਗੈ॥ ਨਸਤਿਸਕੀ ਬੈਨ
ਜੀਆ ਨੇ ਏ ਗਾ ਫਿਰਿ ਇ

ਨੂਰਸਾਨੇਤ੍ਰਕਿਆਕਰਹਿ॥ਤਬਿਪੰਡਿਤੁਹੈਗਾਨੁਨਹਿ
ਗਇਆ॥ਨਮਸਕਾਰੁਕੀਤੋਸੁ॥ਜਾਂਕੈਈਪੁਰਾਣੈ
ਸੋਤਰਆਤਮੈਆਪੁਣੀਹੈਮੈਕਰਿ॥ਤਬਿਗੁਰੂਬਾਬ
ਜੀਪਰਿਆਇਕੈਬੈਠਿਗਇਆ॥ਬੋਲਣੁਲਾਗੁਗੁਰੂ
ਆਖਿਆਪਰਮੇਸਰਕੀਓਟਟੀਕੀਕਰਿਗਤਿਬੁਦ੍ਹਿ
ਕਰੈਗਾ॥ਜੇਬਕਹੈਤਾਂਬੇਨਾਹੀਰਹੈਗਾ॥ਜਾਂਸੀਂਦਿਤਾਮ
ਨਾਹੀਰਹੈਗਾ॥ਫਕੀਰਸਤਿਮਜਾਣਸਕਰੈ॥
ਬਾਬਾਕਾਨ੍ਹਰੁਨੈਗਾਨੁਦੇਇਗਇਆ॥ਕਹਿਸਨਾ
ਮੈਕਰੈਤਾਂਕਿਹੈਦੀਵਾਨ॥ਬਿਰਤਾ
ਲਾਗਾਹੋਆ॥ਤਬਿਇਕਿਮੈਤੇ

ਦੇ ਵਾਨੇਹੇ ਜੀ ਇਸਦਾਵੁ ਝਗਾ ਨੀ ਉਜਾੜਿ
ਆਤਫਿਰਿ ਦੀਰਕਹਿਆਜੀਮੇਰਾ ਖੇਤੁ ਉਜਾੜਿ
ਆ ਹੈਸੈਮੁਚਾਨਮੇਰਾਤੁ ਖੇਤੁ ਉਜਾੜਿਆ
ਹੈਮੇਰਾਤ ਪਾਵਸੁ ਕਰਿਗਾ ਨਾਨੀਤਾ ਸੈਤੁਰਕ
ਪਸਿਵੈਦਾਨਾ ਤਾਫਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਦੀਵਾ ਨਮਸਲਾ ਮਤਿ ਜੋਹਿਕੁ ਪਰਾਵੁ ਹਿਰ
ਤਿਆ ਹੈ ਦੇਖਾਂ ਜਾਖਾ ਕੁਰਾਨ ਸਾਇਖੁਤੁਸੀ
ਆ ਪਣਾ ਆਦਮੀ ਭੇਜਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ਪ
ਤਬਿਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਆਪਣੇ ਪਿਆਦੇ ਭੇਜੇ
ਜੋ ਉਹੁ ਨ ਆਦਮੀ ਜਾ ਦੇਖਨਿ ਤਾ ਖੇ

ਤਾ ਫਿਰਪਨਾ ਖੇਤੀ ਦਾ ਉਜਾੜਿਆ

ਨਾਹੀ॥ ਤਉ ਕਿਵ ਕਰਿ ਬਹਸ ਬਕਤੁ ਕੀਤਾ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਵਿਚਿ
ਮਃ੧॥ ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਜੋਗਵੈ ਭੋਗੀ ਹੋਵੈ ਖਾਇ॥
ਤਪੀਆ ਹੋਵੈ ਤਪੁ ਕਰੈ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਮਲਿ
ਨਾਇ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਜੈ ਭਾਈ ਜੇ
ਕੋ ਬਹੈ ਅਲਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਸੋ
ਲੁਣੇ ਜੋ ਖਟੇ ਸੋ ਖਾਇ॥ ਅਗੈ ਪੁਛਿ ਨ ਹੋ
ਵਈ ਜੇ ਸਣੁ ਨੀਸਾਣੈ ਜਾਇ॥੨॥ ਤੈਸੋ ਤੈਸਾ
ਕਾਢੀਐ ਜੈਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਜੋ ਦਮੁ ਚਿ
ਤਿ ਨ ਆਵਈ ਸੋ ਦਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ॥੩॥
ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਬੈ ਕਰੀ ਜੇ ਕੋ ਲਏ ਵਿਕਾਇ॥ ਨਾ
ਨਕ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਈ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਨਾਉ॥੪॥

ਜਿਕਿਵਹਿ ਵੁਣਾ ਰਹੁ ਮਤ ਟੀਕਉ ਨੂੰ ਸਕੀਤ ਗੁਰੂ ਨਾ

ਨਕੁ ਅਤੈ ਕਾਨੂੰ ਦੈ ਵੈ ਪਇਆ ਏ ਤਾ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਆਖਿਆ

ਰਸੇ ਸਰਕੀ ਹੋਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਘਰਿ ਦੁਇ

ਬੇਟੇ ਹੋਏ ਲਖਮੀ ਦਾਸੁ ਤੈ ਸਿਰੀ ਚੰਦੁ ਤਾ ਪਰੁ

ਬਾਬੇ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਮਿਟੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀ

ਫਿਰਦਾ ਜਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ਰਹੈ ਤਾ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਬਾਬ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਈ ਕਹਿਬਾ ਗਹਿਰਿ ਸੁਤਾ ਨਹਿ ਫਿਰਹਿ ਨਾਣ

ਸਾਉ ਉਨੈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਤਬਿ ਜਾਇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਟਤੀ ਇਸ

ਮਿਨ ਕਿਆ ਖਾਣਾ ਖਾਉ ਦਾ ਆਖਦਾ ਸਾਹਿਬ ਗਹਿਰਿਆ

ਹੈ ਤਾਂ ਕੇ ਪੈਦ ਰਸਤ ਹੋ ਸੁਤਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇ ਪਰੁ ਜਾ

ਦੇ ਪੈਤਾਂ ਹੋਰ ਨਾਹਿ ਰਸਤਾਂ ਦੀ ਵਾਹਿਆ ਜਾਇ ਗਏ

ਹੈ ਸਾਰੀ ਸਿਰੁ ਰਸਤ ਦਾ ਪ ਵਡਾ ਸਾਨੂੰ

ਹੋ॥ਤਬਸਿਗਾਇਖ੍ਰਣਗਿਆਖਿਆਇਸਨੁਤਗਾਇਭਾਜ
ਸਿਉਣਾਇਆਤਾਕਾਨੁਰਪ੍ਰਤੁਹੋ॥ਤਬਸਿਗਾਇਖ੍ਰਣ
ਗਿਆਖਿਆਜੋਗਕੈਣਦ੍ਵਾਰੀਭੀਗਾਣੜਿਚੀਹੋ॥
ਆਤਿਹੋਭੀਦੇਸਤ੍ਰਾਇਹੁਸਾਣੀਨਾਹੀ॥ਤਬਸਿ
ਗਾਇਖ੍ਰਣਗਤਦੀਧਾਗਿਆਇਆ॥ਆਇਕਰਿਕਾਨੁ
ਸੁਦਾਇਓਸ੍ਰਾ॥ਆਤਿਆਸਿਓਸ੍ਰਾਕਾਨੁਸਤੁਇਸ
ਪੁਰਹੋਇਸਿਉਸਤੁਰੇਰਾਹੋਦੋ॥ਹੋਉਸਣਾਪਗਸੁ
ਹੋਇਸਰਾਸਰਕਾਸੋਗਸਹਨੁਦ੍ਵਸਰਾਹੋਆਕਾ
ਸੁਤੁਭੀ॥ਜਣੁਹੋਆ॥ਆਤੈਸੋਭੀ॥ਜਣੁਹ
ਸਿਸਰੇਸਤਗਸਿਆਇਹੁਧੈਰਾਹੋਆਹੋ॥ਤਬਸਿਕਾ
ਨੁਆਖਿਆ॥ਰੀਮੁਰਾਇਦੀਆਮੁਰਾਇਹੋ॥
ਦੋ॥ਕਾਨੁਧਗਿਆਇਆ॥ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਕੀਆ ਆਇ ਮਤਾ ਲਇ ਸਿਖ ਗੋਡੇ ਭੁਇ ਸੇਨਾਇ ਲਿਗਾਣਕ

ਗਿਨਾਹੀ।ਤਕਿਸ ਭੁਪਰਦੁ ਕ੍ਰਾਰੁਖਿਆਣਾਆ ਆਖਲਿਤਿ

ਏਹੁਕ ਸ ਲਾਹੇਆਏ ਕਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੀਮਤ

ਆ ਟੀ।ਗੁਸਿਆਖਿਆ।ਕੇ ਦਾਤੂਯੁ ਫਕੀਰ ਨਾਲਿ

ਕਿਹਿ ਆਸਮਾਨੀ ਨਾਹੀ।ਤੇਨੇ ਆਪ ਕੁਬਾਦੇ ਹੋਇਆ।

ਪੀਆ ਪੁਣੇ ਹੇ ਏ।ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਗਰਭੀ ਕਗਿਣ।ਕਿਤਾ ਕਿਤਕ

ਏ ਗੀਆ ਗਾਣਾ ਫਕੀਆ ਸਾਹਿਲੇ ਕੁਹਮਾਰੇ ਹੋਇ

ਜੁਕਾਣਾ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਪਿਤੂ ਹੇਆ ਹੈ।ਦੀ ਅਖਿ ਗੁਲਾਂ।

ਮਾਤਾ ਆ ਖੀਆ ਪਰ ਕਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੈਵ ਲਿਕਾਈ

ਲ ਗੀਆ ਨਾਹੀ।ਫਿਕਰ ਦੁਏ ਨ ਹੋਇ ਕਰਿ ਖੇਗਾਇਆ

ਕਿ ਉਪਾਇਆ।ਤਿਉਰੇ ਨੇ ਦੇ ਆਇ ਗੁ ਜਰਿ ਗਏ ਦਾਤਾ

ਮਲਿ ਗੁਕੀ।ਤਾ ਫਕੀਰੀ ਇਸਦੀ।ਸਸੁਪਾਇਆ

ਦੀ॥ਉਨਿਆਖਿਆ ਮਸਤੂਰਿਆਵੈ ਕੇ ਨੈ ਹੈ॥ਕਿਸਦਾਪੁ
ਤੁ ਪੜਿਆ ਹੈ॥ਚਉ ਬਾਰਿ ਜਤ੍ਰਾ ਤੇਆ ਹੈ॥ਯਾਦਾਪੇ
ਦਾ ਕਿਛੁ ਨਾ ਨੀ॥ਤਬਿ ਮਾਤਾ ਆਦੀ ਉਨਿ ਆਖਿਆ
ਕਦਾ ਤੁਸਿ ਪੜਿਆ ਕਦਾਈ ਨਾ ਨੀ॥ਕੁਛੁ ਖਾਂਦਿਆ
ਉ ਖੇਤੀ ਪ ਜੀਦੀ ਖਬਰਿ ਮਾਗਿ ਲੈਨਾ॥ਕਿਛੁ ਨਾ
ਗਾਗਦੀ ਖਬਰਿ ਲੈਨਾ॥ਤਰਾ ਮਤੁ ਕਰ ਟੋਕੁਦਾ ਨਾ ਗੀਤ
ਹੈ॥ਅਤੈ ਕੇ ਦਾ ਰੋਤੁ ਪਨਾ ਨੀ ਭਾਵਦਾ ਮੁਨਾ ਕਰਿ
ਆਸੀਤੈ ਨੌ ਕਿਛੁ ਨਾ ਨੀ ਆਖਦਾ ਤੁਮ੍ਹਿ ਕਰਦਾ ਨੁ
ਕਿਉ ਹੈ॥ਤਬਿ ਕਾਲੂ ਨੂ ਖਬਰਿ ਹੋਈ॥ਤਾ ਕਾਲੂ ਆ
ਇਆ ਆਖਿਆ ਕਦਾ ਆ ਸੀਤੈ ਨੂ ਕਿਆ ਖਦੇ
ਜਾ ਪਕੁ ਕਦ ਗਕੁ ਕੀ ਤਾਕ ਲਾ ਹੈ॥ਰੇ ਪੜੀਆ
ਕਿਆ ਪੁੜਾ ਪਾਸਿ ਪਰੀ ਨੇਨੇ ਦੇ॥ਸੀਨਾ ਤਾਕ,

ਜਗਾਰੁਕਰਮਾਰੇ ਹੋਇਆ॥ਤੁਰਤਗਾਰੁਕੀਤਾਭਾਣਾ ਹੋਆ॥ਬੈਦ

ਆਸਰੀ ਖੇਤੀਚਉਹਰਿਯ ਕੀਖ ਰੀ ਹੋਆ

ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਾਹਿਬ ਨਾਹੀ॥ਕਿਸੁ ਜੀ ਦੂਰਿ ਖਲਾ ਹੈ ਦੋਹਾ

ਆਖਿਓਸੁ ਜੋਕਰਾਮਾਤੁਦਾ ਪੁਰਖ ਭਾਣਾ ਹੋਆ ਹੋਆ॥ਬੇਦ

ਖੇਤੀ ਖਸਮ ਆਮ ਖੇਤੀ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲਿਆ

ਪਿਤਾ ਜੀਆ ਸਾਨਦੇ ਕਰਾਮਾਤੀ ਖੇਤੀ ਦੂਣੀ ਹੋਸੀ ਅਸੀਂ

ਤੁਕ ਮੀਠ ਖਰ ਹਾਲਾ ਸਾਹਰੁ ਦਾਹਿਆ ਹੋਆ ਬੇਦੁ

ਪਾਇਆ ਹੋਆ ਦਾਣਿ ਕੀਤੀ ਹੋਆ॥ਅਨਖ ਹੇਠਿ ਖੇਤੀ

ਰਹਾ॥ਪਿਤਾ ਜੀਆ ਸੀ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਸੰਭਾਲਿ ਸੀ

ਖਰੇ ਨਾਹੀ॥ਪਰਾਈ ਦੀ ਸਾਰ ਕਿਆ ਜਾਣਹਿ॥

ਤਬ ਕਰਾਮਾਤੁ ਹੋਰਨਾ ਨੂੰ ਜੋਰ ਹਿਆਆ ਆਖਿਸੁ ਦੇ ਖੜੋਣ

ਕੋਈ ਕਰਿ ਆਆ ਪਾਰ ਹੋਆ॥ਤਬ ਕਰਾਮਾਤੁ ਆਖਿ

ਅਤੈ ਜੋ ਦੇਵਾਣੀ ਖੇਤੀ ਕਰਦਿ ਦ੍ਰਿਠੀ ਹੋਆ ਕਮਾਣੀ ਆ
ਜਾ ਜਾਂਦਿਹਿਆ ਅਗੈ ਅਗੈਰੇ ਪਤੁ ਰੋਤੁ ਪੁਭਾਦਿ ਸੀ
ਤਾਂ ਅਸਣੀ ਫਸਾਣੀ ਤੈ ਜੁ ਜੋ ਦੇਵਾਣੀ ਖੇਤੀ ਦ
ਹਿਰੇ ਸਾਠੇ ਜਾਰਿ ਖਾਤੁ ਹਿਉ ਕਰਿ ਪਕਾਇ ਖਹਿ ਸੀ॥ ਤ
ਬਿਗਤੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ॥ ਖਤਾਰੀਆ ਸਾਖਿਹੁ ਕਿ
ਦਾਨੀ ਹੋਆ ਤੈ ਭਾਣੀ ਰੰਸੀ ਹੋਆ ਰਿਸਾਇ ਖਾਸ
ਰਿਭਾਣੀ ਹੋ॥ ਤਬ ਕਿਰਾਤੂ ਆਖਿਆ॥ ਬਾਬਾ ਸਾ
ਤਗੀ ਖੇਤੀ ਤਿਨੋਂ ਕਾਣੀ ਜਾਣੀ॥ ਛੂਹਿਆ ਆਖਦਾ
ਹੈ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ॥ ਖਤਾਰੀ॥ ਅਸਾਰੇ ਉ
ਖੇਤੀ ਦਾਨੀ ਹੋ ਰਿਤੁੰ ਸੁਣੈ ਗਾ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਇਹੁ ਸਬਦੁ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮ:੧
ਸਬਦੁ॥ ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਰਣੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਸਰ

ਸੁਪਾਣੀਤਾਪੇਤ੍ਰਾ॥ਨਾਸੁਕੀਜੁਸੈਤੋਖੁਸੁ,ਹਾਸਾਰ
ਖੁਰਗੀਕੀਦੇਸੁ॥ਭਾਉਕਰਸੁਕਰਿਤੀਮਸੀਐਧਾਰਭ
ਰਣਦੇਖੁ॥੪॥ਭੀਤਿਆਆਇਆਸੀਖਨ ਡੇਇਆ
ਇਆਇਆਤਾਗੁਸੈਹਿਆ॥ਕਿਰਣ ਕੁਝੈਕੀਏਰਣਾਉ॥
ਤਕਿਏਕਿਕਾਬਾਕੇਹਿਆ॥ਆਖਿਓਸੁ॥ਪਿਤਾਜੀਆਸ
ਰੀਖੇਤੀਕੀਤੀਸੁਣੀਆਜੀ॥ਪਿਤਾਜੀਆ ਸਾਡੀ
ਖੇਤੀਕੀਤੀਪਕੀਸੈਸੀਹੋਆ ਸਾਹਿਬਖੇਤੀਦਾਇ
ਤਾ ਆਸ ਰਹੋਆਤੇਹਸਣਦੀਦੂਨਕਾਸਭੁਉਤ
ਰਗਾਤਬਕਰਦੀਨਾਕੇਰਗਾਪੁਰ ਧੀਆਸੁਧਾਏ
ਹੋਇਗਿਆਅਤੇਏਕੀਰਹਿਗਉਭਾਦੀਸਭਕੇਏ
ਦੇਰਸੇਦੇਗਿਆ॥ਤਿਸੁਸਾਹਿਕਚੀਸੈਕਿਰਸਾਣੀਏਠੀ
ਹੋਆਸੈਸਰਖਤ੍ਰਪਸਸਾਨਾਕਰਰਦੇਹੋਆ॥ਤਿਸੁ

ਦਿਨਾ ਦੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲਿ ਖਰਿਆਈ ਹੈ॥ ਤਿਸਦਿ

ਨਦਾ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਗਨਦਾ ਹੋਆ ਜੋਇ ਫਿਰਿ ਸੰਗ ਦਾਨ

ਮੈ ਦੇਦਾ ਹੈ॥ ਪਿਤਾ ਜੀਆ ਸਾਏ ਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਇ

ਨ ਪਾਹੋਆ ਸਉਦਾ ਗਰੀਦਾਰ ਗੀਹਦੁ ਪਵਦੁ ਸਤੁ

ਸਤੁ ਧਿ ਫਿਰਿਆ ਹੈ॥ ਤਬਿ ਰਾਣੂ ਡੇਗਾਨੁ ਹੋਇ ਗਇ

ਆਆ ਆਖਿਓਸੁ॥ ਬੇਟਾ ਤੇਗ ਸਾਹਿਬ ਆ ਸਾਹਿ ਨਸੁ

ਇਆਰਿ ਕੁਨਾ ਨਹੀ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਖਿ

ਆ ਪਿਤਾ ਜੀ॥ ਤਿਨਾ ਸੇਗਾ ਸਾਹਿਬੁ ਨਹੀ॥ ਤਿਨਾ ਸਾਨ

ਇਆ ਹੈ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਸਬਦੁ ਉਚਾਰਿਆ

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਵਿਚਿ॥ ਮ: ੧॥ ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕ

ਹਿਆ ਜਾਇ॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥

੨੫

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ਕੋਈ
ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਸੁਰ
ਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀ
ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥
ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਸਭਿ ਸਤ
ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀ
ਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ
ਆ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੨॥ ਆਖ
ਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥
੪॥੧॥ ਤਖਿ ਕਿਤਿ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਿਆ ਹਨਸਾਣਾ ਫੜਿ ਲੇ
ਕਾਰਾ ਮਾਗਹੁ ਧਕਣਾ ॥ ਕਿ ਗਤਿ ਕਿਨਾ ਜੀ ਦਤੁ

ਸਾਹੈ॥ ਤਬ ਕਿਸੀ ਕਾ ਕਾਨਾ ਨਕਸੂ ਪਕਰਿ ਗਇਆ॥
ਜਾਣੂ ਉਠਿ ਗਇ॥ ਆਗਾ ਤਾਹਿ ਰਿ ਮਤਿ ਪਾਣ ਗਇਆ॥ ਆਖਿ
ਉਸੁ ਦਾ ਭੁ ਅਮਾਣੇ ਕੇ ਮਨੁ ਰਸੋਇ ਗਇ॥ ਆਗਾ ਪੁਰਖ
ਹਰੇ ਖੇਤੀ ਉਸ ਤੇ ਰੂ ਨਾਹੀ॥ ਤਬ ਕਿਸ ਤਾ ਆਈ ਆਹਿ
ਕਰਿ ਲਗੀ ਉਪਰ ਸਾਹਿ॥ ਆਖਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇ ਦਾਤੂ ਦਾ
ਇਹਿ ਨਾ ਉਹ ਹਿ ਸਾਰਿ ਦੇਹੋ॥ ਅਤੇ ਉਠਿ ਪੜਾਉ ਹੁ
ਕ ਪੜਾਲ ਖੋਗਾ ਜੀਵੁ ਰੇ ਦੇਖੁ ਗਾ॥ ਤਾਲਿ ਕਾ ਦਾ ਹਿ ਸ
ਹੁ ਹੈ ਦੇ॥ ਸਤ ਕਰੇ ਖੋਆ ਖੇਤੋ ਕਾਣੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਆ
ਹੋਆ॥ ਤਬ ਕਿ ਕਾ ਕੋਲਿ ਆਸ ਕੇਤੁ॥ ਆਖ ਸਤੀ
ਦਾਹਿ ਮਨੈ ਮਰਿ ਤਾ ਉ॥ ਆਖਿ ਨੈਉ ਖਾਸਾ ਨਾ
ਉ॥ ਸਾਹ ਨਾ ਮਕੀਲਾ ਗੋਤੁ ਖਾ॥ ਉਤ ਭੂ ਖੇ ਪਾਇ
ਸਾਲੀ ਅਹਿਰੂ ਖਾ॥ ਮੇਰਿ ਉਹ ਮਨੈ ਮੇਗੀ ਆਹਿ॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸ
ਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥ ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ
ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਦੇਦਾ ਰ
ਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ
ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡੁ ਤੇ
ਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖਸ
ਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾ
ਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੇ ਦਰਿ
ਬ ਮਿਰ ਤਾ ॥ ਪਰ ਦਰ ਮਹਿ ॥ ਤਬ ਕਿਸਾ ਰ ਪਾਵ
ਗੁਸ ਤੂਕੁ ਰੰਖੇ ਦੀਆ ਕਾਣਾ ਗਾਤੂ ਗਹਿ

ਆ ਅਰਣੇ ਗੋਸਿ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਉਆਗਿ ਕਾਲੂ ਦ
ਪੁਤ੍ਰ ਦਿਵਧਾਈਆ ਤਬਿ ਕਵਾ ਬਾਨਾਸੁਮ ਜੀ ਨੇ
ਭੀ ਕਿਰਾਈ ਪਾਈ ਦਿਪੀ ਦਿਕਿ ਦੁਠਾ ਗੀ॥ ਮਾਗ
ਦਵਾਨੁ ਦਿਵਰੀਆ ਕਾਂ ਉਦਰ ਗਿਆ ਮਭਾਲ ਗੋਆ
ਪਰਿ ਕਾਲੂ ਤ੍ਰਸਿਆ ਬੈਠਾ ਗਿਮਰਾ ਪੁਤ੍ਰ
ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਤੁਕੈ ਈ ਦਿਤੁ ਮਰਿ ਲੋਕਿ ਦੁਰਾਨੂਕ
ਗਿਕਿਆ ਰਾਪੇਕ ਥੇਰੈ ਓਲਲ ਪੁਹੈਤਾ ਤਗਪੁ
ਤ੍ਰਪੈ ਗਾ ਹੋਦੈ ਗਾ ਤਾਂ ਪੰਤੀ ਠਕਿਤ ਨਗੋਹਬ
ਗਾ ਤਬਿ ਕਾਲੂ ਉਠਿ ਖੜਾ ਹੋਆ ਰਾਇ ਕਰਿ ਦੈ
ਤੁਮਰਿ ਪਾਇਆ ਇਆ ਤਬਿ ਦਿਤੁ ਆਈ ਪ
ਰਾ ਹੋਇਆ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਕਰਪਾ

ਕਿਲਗਾਨਏ ਵਾਦੇ ਪਹਿ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਾਠ
ਪਿਕਿਯਿ ਯੀਾਪਗਹਿਰਿ ਕਹਿ ਪਹਿਚਿ ਬੇ ਚਾਆ ਪਣ
ਲਗਾਏ ਦੇਵ ਤੁੰਰਿ ਆਕ ਸਦਾ ਹੈ ਤਾ ਤਬਿ ਦੇਵ ਕਹਿ
ਆਰੋਕਿ ਹੁਤੇ ਗ ਆਤ ਸੈਮਿਗੁਰਿ ਦੇਸੈ ਦੇ ਪਦ ਤਾਂ
ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਹਸਿ ਆਗਾ ਸੋ ਕੁਦਿ ਤੇ ਸਾਦੇਵ ਤੁ ਕੁਣ ਹਿਆ
ਦੇਵ ਗੀ ਪਕੜਿ ਦੰਦੋ ਲੇ ਬਹਾ ਭੀਗਾ ਦੇਵ ਨਾ
ਦ ਟੀਕਰ ਕਰ ਲੇ ਦੇ ਸਾਹਿਜਾਹਿ ਦੇਵਾ ਪਹਿਆ
ਪਦੈ ਸੇਗੀ ਆਹਿ ਨਾਲ ਹਿਜਸਿਗਤੇ ਸਹਿਆ ਪਦੈ
ਤੁਰਿ ਸਦਾ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹਿ ਦੇਵ ਸੁ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਤੁੰ ਪਹਿਲੀ
ਗੇ ਪਹਿਤੁ ਆਖੇਸਾ ਦਾ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕਿਲ ਹਿਰਿਤ ਦੇਵ ਦੇਵਗ
ਪਹਿਲਾ ਤੁ ਸੁਲਗੇ ਦਾ ਗੁਰੂ ਪਲਾ ਦੇਵ ਖੇੜਿਆ

ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਆਰੰਗਿ ਹੈ ਹੈ ਨ ਸੁ ਪੁਕਾਰੇ ਹੈ ਦਿ॥ ਦਾਤੁ ਤਾਹਿ

ਤਾਂ ਠਿ ਹੈ ਦਾ ਪਾਇਆ ਪਰੈ ਜਾਵੈ ਦੈ ਇ ਸਦਾ ਹਿ॥ ਸਿ

ਸਰ ਤੇ ਦੁ ਪੁਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਲਾ ਠੇ ਸੋਹਿ॥੧॥ ਤ

ਕਿਰਤੁ ਕਾਂ ਕਿ ਹਿ ਹੈ ਦਰੈਆ ਰਖਾਈ ਏ ਤੁ ਸਕਤੁ

ਕੀਤਾ॥ ਰਾਗੁ ਸਲਾ ਮਹਲਾ੧॥ ਸਕਤੁ ਮਃ੧॥ ਭੁਲੇ ਦੈ

ਦਾਨ ਦਾਤੁ ਤਾਹਿ॥ ਇਸ ਭਾਨਾ ਪੋ ਨ ਕਤੁ ਭਿਏ

ਸਦਾ ਹਿ ਦਾਰ ਰਤੁ ਠੈ ਦੈ ਦੁ ਪੁਰ ਠੈ ਸਗੀ ਨਾ ਏ ਸਾਦ

ਭੁ ਨ ਨਾ ਗੈ ਕੀ ਗ॥੧॥ ਗਤਾਂ ਤਾ ਦੁ ਪੁ ਕਿ ਹੈ ਦਾ ਠਿ ਕਤੁ

ਪਭੁ ਪਾਇ ਕਤੁ ਪ ਸਕ ਤ ਹੈ ਗ ਦ ਸ ਤੁ ਤ ਨਾ ਇ

ਤੁ ਪੁ ਸੰਤ ਨ ਗੈ ਤ ਨਿ ਪਾਇਆ ਹੈ ਦ ਨਤੁ ਨਿਆ ਦਤੁ

ਨਾਇ॥੧॥ ਪ ਸਭੁ ਕਿ ਸਾਂਗਿ ਕੀ ਏ ਗ ਸੋ ਭ ਗ॥

ਤੈਤੇ ਤਨਿ ਉਠਿ ਘੇਝੈ ਹੈਸੀ॥ ਮਨ ਅੰਧੇਰ ਉਸੀਐ
ਮਸਾਇਓ॥ ਬੈਰਨ ਭ੍ਰਤਨਾ ਭ੍ਰਤਨਾਇਓ॥੨॥ ਠੇਰਨ
ਕਾਤ੍ਰ ਚੈਰਨ ਹਮ੍ਰਾ॥ ਮਾਰ ਮਸਰਾ ਘਸਤ੍ਰ ਘਰਿ ਮ
ਨਿਮਾਤ੍ਰਾ॥ ਮਾਮਗੋਦੈ ਕੰਹਿ ਆਦਹਿ ਪਾਇਓ॥ ਤਕੇ
ਪਾਵੈਰੈਇਨ ਪਾਇਓ॥੩॥ ਕੈਸਨ ਕਾਹਿ ਆਨਿਗਮ
ਨਠੈਤ੍ਰਾ॥ ਤ੍ਰਿਮਅਠਿ ਨਾਤ੍ਰਨਿਗ ਸਨਅਤ੍ਰਾ॥ ਤ੍ਰ
ਖੈਰਿਗਮਤ੍ਰਿਗਏ ਗਵਾਇਓ॥ ਨਨਕਵ੍ਰਟਸਿ
ਮਾਨਨਾਇਓ॥੪॥੧॥ ਤਬਿ ਦੈਤ੍ਰ ਡਰਿਨਹਿ ਪਰਾਠ
ਆਆਪਿ ਓਮ੍ਰਭਾਈ ਦੈਤ੍ਰਮੀ ਚਿਤਾਰਿ ਦਨਕ
ਗੈਰਤ੍ਰਪਰਿਤ੍ਰ ਮੁਭਸਨ ਹ੍ਰਤ੍ਰੋ॥ ਤਬਿ ਬਾਕੈ
ਕਤ੍ਰਉ ਚਾਇਆ॥ ਗਤ੍ਰਗਉਤ੍ਰੀ ਹਿਲਾਮ:॥੧॥ ਕ
ਤਰੀਆਈ ਬਾਪ ਕਰਕੇ ਗਰਿਦੁ ਪਾਵ੍ਰਤ

ਸਿਆਣੈ॥ ਆਲਮਗੀਰਿ ਕਿ ਬਜਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਰਿਪ ਜੋਰ
ਨਹੁ ਪਾਏ॥੧॥ ਸੋ ਰਸਾਹਿਬਾਕ ਦੇਵਣ ਜੋਗ ਸੈ ਗੁਣ
ਤੇ ਗਾਕ ਨੈਨ ਜਾਣੀਅ ਦੇਗੁਣ ਸੈ ਗਾਰਣਾ ਉਣਕੇ
ਤਰੁ ਖੁਬਿਰ ਖਨਸਿਣੀ ਨਕੇਤ ਪਸੂਰੁ ਪਾਏ ਕੇ
ਤਨਾ ਰਕੁਣੀ ਅਨਿਆਇ ਕੇਤ ਪੈ ਖੁਰਾ ਣਾਸੈ
ਨਣ ਪਣਣ ਕਿਸ ਅੰਦਰ ਰਕੈ॥ ਕਿਛੈ ਗੀ ਪਾਕਿ
ਦੇ॥ ਆਲਮਗੁਰੇ ਖੈਪਿ ਦੁਨੁਰੇ ਖੈਤੁ ਸੂ ਤੇ ਕਣ ਦ
ਪਾਏ॥੨॥ ਤਣਤੀ ਗਖਨਸਿ ਨਦ ਖੰਡੂਰੇ ਖੇਨਾ
ਪਣਣ ਬ ਜਾਗਾ॥ ਸੈਤ ਕਰੀ ਤਿਣ ਸਿ ਜਬਣਸ
ਅ ਕਿਨੀਅਨਿ ਦਣ ਜਾਗਾ॥ ਜੋਤਾ ਸਮੰਦੁ ਸਾਗ
ਣ ਨੀਰ ਭਰਿਆ ਤੇਤੇ ਆਦ ਗਣਣਸਾ ਗਾਣਦਿ
ਆਕਗੁ ਕਿਛੁ ਸਿਨ ਗੁ ਪਾਦੁ ਨੁਤੁ ਬੇਣ ਪਖ

ਰਤੇਗੋਪਾ॥ਤੀਆਣਇਆਆਹਿਸਭਕੋਰੋਕਰਤੁਪਤੀ
ਤਰਿਵੈਗੇਰਾਤੀ॥ਪੂਰਵੀਨਾਨਕਹੁਕਮੁਪਛਾਣੁ
ਸੁਖਹੋਵੈਦਰਿਨਾਉਗਤੀ॥੨॥ਤਬਿਆਖਿਆਪਰਮੇਸਰ
ਜੀਉਕਹੀਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਕਉਹੋਇਆਆਇਆਤਾਬਾਬੇ
ਨਾਨਕਦਾਕਹਣਾਜਾਦੇਰਗਾਹਖਾਮੇਨਬਾਬਰਦਉ
ਤਰਖਸਮਦਾਸਦੀਮਾਜੋਗਇਸਮਿਇਆਜੋਨਾ
ਹੁਦੇਗਾਨਾਰਹਦੇਹੋ॥ਕਮੁਕਤਾਕਰਿਛਨਹੀਕਰਸ
ਤਬਿਉਨਿਕਿਤਾਬਤਲਿਅਸੀਦੇਨਾਨਕਗੁਰੂਆ
ਦੇਗੁਰਮਿਲਣੁ॥ਤਬਿਖਿਲਿਹਰਿਤਬਤਗੁਰੂਨਾਨਕਪਰੀ
ਤਾਆਖਿਓਸੁਹੋਵਤਾਜੋਗਸੇਦੇਗੁਰਮਿਲਣਾ
ਤਬਿਪਉਹਿਇਆਆਦਸੀਆਆਖਿਆਜੋਦੇਉ

ਪੁਰਤੇ ਇਤ ਭਾਣੇ ਉਹੈ ਹੋਆ ਸਤ੍ਰ ਓਸਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਜਰਿਥੈ
ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿਤਾ ਨ ਪੁਰਖੁ ਉਨਿ ਗਾ ਪਹੁ
ਪਹਿਲਾ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬਰੀ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਬਰੀ
ਇਸ ਰੀਤਿ ਗੀ ਬਾਗ ਗੁਰ ਰਹੈ ਸਾ ਆ ਅਥੈ ਉ ਸਤਿ ਰੀ ਤ੍ਰ ਆਸਾ
ਜੋਗੁ ਆ ਗੇ ਨਾਨਿ ਸੀ ਤੁ ਨਿ ਲੇਣ ਉਚਾ ਰਾਮ ਪਰ ਇਹ
ਗਇਆ ਕਿ ਓਕਰਿਆ ਵਡਿ ਗਾ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ
ਆਕੈ ਲੇ ਇਸ ਸਾਹਿਬੈ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਆ ਹੋ ਆਪੁ
ਓ ਥੈ ਕਿਆ ਕਰਹ ਗਾ ਆ ਸੀਤੁ ਸਤਿ ਰਿ ਤੇ ਕਹਿ
ਨਾ ਹੋ ॥ ਤਬਿ ਉਠਿ ਧਿਆ ਬਾਬਾ ਨਤੀ ਵੀਤ ਆਸ ਤ੍ਰਾ ਰੀ
ਜੀਤੁ ਸਾ ਪਾਰਿ ਬੈਠੇ ਨੰਦਾਰਿਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਤਿ ਭਾਏ
ਸਾਗਰ ਜਾਣ ਨਦੀ ਪਤਸ ਹੋਦਿਆ ਹੈ ॥

੩

ਜੀਏਹੁਸੰਸਾਰੁਸੋਗਕਿਤੇਕੇਸਿਨਾਹੀ॥ਤਬਿਗੁਰੂ
ਮਹਰਵਾਨੁਹੋਇਆ॥ਆਖਿਓਸੁਤੂੰਉਤਾਕਿਹਾ
ਕਮਾਇਨਦੇਨੁਤੇਰੀਪਤਿਸਾਹੀਨਰਹੇਗੀ॥
ਤਬਿਉਨਿਕਹਿਆਜੀਸੋਪਿਛੈਮਹਰੀਨਾਹੀ॥
ਸੇਹੁਨਾਲੈਲੈਣਆਇਆ॥ਤਬਿਬਾਬੇਆਖਿਆਆਪ
ਣੇਸਮਰਥੀਸੈਤਾਦਾਹਾਰੇਸੋਗੁਜਰਾਨਕਰੈ
ਕਈਬਚਨਸੁਣੀਤਾਸੋਇਸਦਾਹਿਲੈਸਾਗਾਤ੍ਰਆ
ਗਿਆਸਿਨਿਸੈਗਾ॥ਤਬਿਓਹੁਰਹੁਪਕਰਿਗਹੀ॥ਤ
ਬਿਗੁਰੂਨਾਨਕਬਾਣੀਆਬੈਪਾਪਾਸੁਬਿਦਾਰੀ
ਤਾਮੁਲਤਾਨਪੀਰਦੁਧਿਭਰਿਆਆਬੇਲਾ
ਦਹੁਗਡ੍ਰਾਜਾਮੁਲਤਾਨਪੀਰਦੁਧਕਹਿ

ਆ॥ਤਬਿਰੋਗਮਹੁਮਿਲਿਆ॥ਰੋਗਮਹੁਬਹੁਤੁਪ੍ਰੇਮ
ਡਿਆ॥ਆਖਿਓਸੁਭਾਈਦੇਹਾਨਰਾਚੈਗਾਭਲਾ
ਹੋ॥ਤਬਿਰੋਗਮਹੁਦਰਬਾਰਿਗਇਆ॥ਤਾਇਕਬਿ
ਓਲਤਬਾਨੇਰੋਗਆਮਹੁਕੀਤਿਸੁ॥ਆਖਿਓ
ਸੁ ਨ ਬਹੁਮਨਭਤਿਸਗਇਕੁਸਾਲਾਏਦੇ
ਆਇਆ॥ਹੋ॥ਨਬਰੋਗਮਿਲਿਆ॥ਰਾਜਾਏ
ਤਬਿਰਓਲਤਆਨਕਹਿਆ॥ਤਾਇਏਇਆ
ਡ॥ਤਬਿਰੋਗਮਹੁਆਇਕਹਿਲਾਨਾਨਕਰੋਬਿ
ਨਿ ਜਿਗਇਆ॥ਕਿਹੁਪਸਕਸੀਆ॥ਗੋਸਖਿਕਹਿ
ਮਿਲਿਆ॥ਆਨੁਬਹੁਤੁਪ੍ਰੇਮੀ॥ਡਿਠਿਆ॥ਆ
ਕਹਿਆ॥ਇਸਕਾਨਾਓਕਿ ਆਹੋ॥ਤਬਿਰੋਗ

ਅਰਜ ਕੀਤੀ ॥ ਜੀ ਇਸ ਦਾ ਉਨਾ ਨੂ ਦੇ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ
ਕਹਿਆ ਜੋ ਏਹੁ ਭਾਣਾ ਦਿਆ ਨ ਤਦਾ ਤੁ ਨਾ ਦੀਆ
ਦਸੈ ਹੋ ਜੋ ਮੇਰਾ ਕੈ ਸੁ ਇਸ ਕੈ ਪਏ ਜੇ ਕਰ ਨਾਉ ਤਬਿ ਉ
ਨਾ ਨਕ ਪੁਸੀ ਹੋਇ ਕਰ ਇਸੁ ਸਕਾਇਣਾ ਪਾਈ
ਜੋ ਰ ਪਉਦਿ ਤਾ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸੇਗਾ ਸੁਪ
ਇਆ ਹੋਇ ਲੋਗ ਰ ਸੁਕਰ ਹਿ ॥ ਜੋ ਸਾ ਕੈ ਸੁਕਰ ਹਿ
ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਟੀ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ॥ ਸਭ ਲੋਗ ਕਰਣਾ ਪੀ
ਤੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕੈ ਏ ਭਾਣਾ ਹੋਇ ॥ ਸਭ ਕੋ ਖਾ
ਣਾ ਗੈਸੁ ਪਾਰਸ ਕਰ ਗਾਇਆ ਨੂ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋ
ਣਾ ਮਾਣਦੇ ਰਹਿ ਆਣੂ ਸਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸੇਵੀ
ਹੋ ਆਪਏ ਸੋ ਪਾਏ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਸੋ ਸਰ ਕਰਣਾ ਰ

ਖਿਦੈਵਾਆ ਤੈ ਨਿਤਾਪੁਛੈਗਾਤਿਕਉਕੀਗਤੁ ਹੋ
ਦੈਵਾਪਿਛੈਮਸਦਾ ਨਾਨੂ ਸੁਆਇਆ ਨਾਤਾ ਵੈਗੀਉ
ਆਇਖੇਵੇ ਨਾਲਿਟਕਿਆਆਆਖੁਸੋਹੋਵਾਪਿਛੈ
ਆਵਨਿਤਿਨਾਸੋਗੁ ਖਾਨਤਾ ਈਮਾਣਾਇਕਹੈ
ਆ ਗੁਫਾਰ ਗਇਦੈਵਾ ਸਭਿਗੈਟੀਆ ਖਾਵ
ਨਿਗੁਭੂਨਾਨਕਦੈ ਪਸਾਦਿ ਸਭਿ ਖੁਸੀ ਹੋਈ
ਆਖੁਸਾਂਥਾਂਖੇਦੀਗਸੋ ਈ ਹੋਵੈਤਾ ਸਭ ਆਇਖ
ਨਿਜਿਆ ਤੈ ਗਤਿਨੂ ਜਿਤਾ ਪੁਛਿਕੀਗਤੁ ਹੋ
ਦਾਆ ਭਲਿਖੇਪਹੁਗਤਿ ਗੈਨਾਤਿਖੇਖਾਂਖਾਂਦ
ਗੀਆਇਸਾਂਖੇਇਸ ਨਾਨਕ ਗੁਸਿਆ ਭਸਾਂ ਪੁਤ
ਤੈਹੋਵੈਤਾਂ ਕਪਹੁਣਾਇਕੈਭਿਣਤੁਚਦਾਇਕ

ਗਿਆਨੁ ਰਬਾਬਿ ਦਿਥ ਤਰਸ ਨਾਪਿ ਖੀਲਿ ਖਟੁ ਥਕੈ ੩
ਇਕਿ ਦਿ ਨਿਆਣੀਆ ਪਰਮੇਸਰਕੀ ਹਦੀਆ ਦੇਖੈ ਤਾ
ਘੜਿ ਦਗੀਆ ਗੁਰੂ ਦੇਦਾ ਆ ਹਾ ਮੁਹਿਕਿ ਦਿ ਨਿਹਿ
ਦੁਖਿ ਨਾ ਸਤਿ ਦਾ ਗੁਰੂ ਰਹਿਗਈਆ ਆਕਪਰ
ਨਾਹਿ ਖਿਨਾ ਸਤਿ ਦਾ ਰਕੇਹ ਹੋਏ ਰੀਤੈਆ
ਪਿ ਨਾ ਹੁਕਮਿ ਪਾਇਆ ਨਿਹੁ ਪਾਇਆ ਨਿਹੁ
ਆਨਿਆ ਪਰਮੇਸਰਕੀ ਨਾਲਿ ਸੇਵਕ ਹੋ
ਗਏ ਹੈ ਆਦਰ ਗਾਹ ਪਰਮੇਸਰਕੀ ਸੇਵਕਾ
ਨਾਇਆ ਰ ਨਕੀਤੀ ਨੀ ਨਾਨਕੁ ਹਾ ਨਰੁ ਹੋ
ਤਕਿ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਦਰਸ ਨਾਨਕੁ ਹੋਆ ਸਾਹਿ
ਬਲਿ ਹਰਦਾ ਨਾਨਕੁ ਹੈ ਆਨਾਤਕਿ ਉਹਖਿਨਾਸਤ

ਦਾਕੁਰ ਪਹਿਆ ਉਤੇ ਪੜਿਆ ਗਾਸੈ ਪੜਾ
ਪੜਾ ਹੁਇ ਗਇਆ ਤਾ ਉਨਿ ਆਖਿਆ ਸੋ ਨਾ
ਕੁਰਗੀਆ ਖਿਦਰਿ ਪਇਆ ਆ ਤੇ ਸੈਨਿ ਕ
ਰਿ ਉਨਾ ਠੀ॥ ਬਸਿਆ ਇ ਖਾਨ ਪਾਸਿ ਆ ਸੁ
ਕੀਤੋ ਸੁ॥ ਖਾਨ ਮਾਲਾ ਮਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਗੀਆ
ਉਦਿਸ ਪਇਆ ਆ ਤੇ ਸੈਨਿ ਕੁਲਿਬਨ ਠਾ
ਤਕਿਆ ਨਾਲ ਮਹਾ ਕੁਠੇ ਇਆ ਬਾਗਿਆ
ਇਆ ਰਗੀਉ ਕੁ ਪਇਆ ਇਆ ਮਲ
ਨ ਖੁਲੋ ਠਾ ਅ ਕੁਦਾਲ ਬੈਪਿ ਪਏ ਹੈ
ਤਕਿ ਮਲੋ ਤੋ ਸੋਪਿ ਬਕੈਰਾਪ ਗੁਣ ਪੈਨਾ
ਠੀ॥ ਤਕਿਆ ਖੁਤ ਕੁਰਣ ਗੀ ਕੁਠੇਆ

ਫਿਰਿਆਸਦਾਤੁਤੈਆਖਿਆਆਖਿਓਸੁਨਾਨਕੁਤ
ਤਾਦਸਤੀਗੁਰੁਖਾਖਤੁਪੜਿਆਇਆਆਖੀ
ਆਪਰਮੇਸਰਕੀਓਟੀਆਨੇਨਾਨਕੁਭਗਤੁ ਤੁ
ਜਾਣੇਓਆਖਿਆਤਾਓਸਤਦਾਕੋਟਮਤਿਕਰਿਆਖਿਆ
ਸੀਸਮਿਲਿ ਆਖਿਆਤੁਕਸੁਤੈਆਖਿਆਨਾਨਕਚੇਲਾਤੁਆਇ
ਤੁ ॥ ਸੇਰਨਾਮਕਾਪਿਆਆਖਿਆਤੈਤਾਤੁਪੇ
ਓਤਿਗੁਰੁਨਾਨਕਤਸਣੀਮਕੀਤੀਪਿਆਆਖਿਆ
ਤਾਸਾਹਿਬਮਿਲਾਦਾਤੁਤੈਆਖਿਆਨਾਨਕਸੈਤੇਰਨਾ
ਲਣਾਸੈਤੇਰੇਤਾਈਮਿਜੁਗਕੀਆਤੈਆਣੁਗਤੇਰ
ਨਾਤੁਖਿਦੈਗਾਸੇਸਭਸੈਨਿਜਾਣੁਕੀਤੈਮੈਨਿਗੁ
ਜਾਇਕਰਿਸੇਰਨਾਮਜਪਿਆਤਣਕਾਖੀਖੀਤਪ
ਇਆਭੁਸੇਸਭਖੀਮਿਰਣਪੁਰਤੁਆਨਾਮੁਸਾ

ਇਸ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਵਾਸਿਅ ਮਨਾਵੈ ਓਹ ਰਜਾ ਪੇ ਤੇਰੇ ਤਾਂ ਏ ਆਪ
ਦਾ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਹੋਤ੍ਰ ਖੋਟਿ ਗਤਿ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਿਰਤੁ
ਨਾਨਕ ਸਣਾਅ ਕੀਤਾ ਅਮਰੁ ਹੋ ਆਤੁ ਕਿਰਤੁ ਕਰਮੁ
ਕੁ ਆਪ ਆਖੀਆ ਹੈ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਗੁ ਨਾਮੁ ਦੀ ਵਹਿ
ਆ ਦੀ ਕੈ ਸੀ ਹੋ ਰਜਾ ਤਕਿ ਥਾ ਥ ਚੋਇ ਆ ਖੁਲਿ ਆ
ਨਾਨਕੁ ਓ ਚੀ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਮਹਲ ॥ ਸਭ ਕਰੇ ਦੇ
ਕੈ ਦੀ ਸੇਗੀ ਆਰ ਰਾਏ ਓਦੇ ਪਣੀ ਆਖਿ ਆ ਗੁਰ
ਦਮੁ ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਹਿਲੇ ਹੋ ਨਾਰ ਸ ਅਨੁ ਪਹੋ ਸ ਓਦੇ ਨ
ਸਉ ॥ ਜੀਤ ਗੀ ਵੀ ਮਹਿ ਨਾ ਪੈ ਦੇ ਨਉ ਕੇ ਵਡੁ ਆਪ
ਤੇ ਗ ਨਾ ਓ ॥ ॥ ਸ ਆਨ ਰੇ ਵਾ ਭੁ ਨਿਜ ਖਾਇ ਆ ਦੁ
ਇਆ ਪਰ ਆਪ ਸਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਤਾ ਕੇ ਗੇ ਤ ਅ
ਇਰ ਹਉ ॥ ਕੁਮਾਰ ਦੀਆ ਵਾਹਿ ਵਗਾਏ ਸ

ਣਿਪੀਸਾਪਾਇ॥ਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲਿਆ॥ਭਸਮਸੇਤੀ
ਰਲਿਜਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁ
ਆਖਾਤੇਰਾਨਾਉ॥੨॥ਪੰਖੀਹੋਇਕੈਜੇਭਵਾਸੈਅ
ਸਮਾਨੀਜਾਉ॥ਨਦਰੀਕਿਸੈਨਆਵਊ॥ਨਾਕਿ
ਛੁਪੀਆਨਾਖਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹ
ਉਕੇਵਡੁਆਖਾਤੇਰਾਨਾਉ॥੩॥ਨਾਨਕਕੈਗਦਲਖ ਕਾ
ਮਣਾਪੜਿਪੜਿਕੀਚੈਭਾਉ॥ਮਸੂਤੋਟਿਨਆ
ਵਈਲੇਖਣਿਪਉਣੁਚਲਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮ
ਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਤੇਰਾਨਾਉ॥੪॥੧॥
ਰਵਿਓਗਿਆ ਵਾਰੁਤੋਆ॥ਨਾਨਕਸੋਰਹੁਕਸੁਤੇ
ਗੀਨਦਰੀਆਇਆ॥ਠਾਕੁਸੋਰਹੁਕਸਕੀਮਿਤਖਿ
ਕੜੁਟੇਕਿਸੀਕਿਆਕਿਆਠਆ॥ਠਾ॥ਤਸੇਰ

ਰਿਦੈ ਰਿਦਿਆ ਰਿਦਿਆ ਸੁਣਿਆ ਕਰੀ ਤਰਗਾਦਿ ਨ ਹੋਗੇ
ਅਖਿਰ ਕਰਾ ਕੀ ਗੀਤਿਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਦਾ ਪੁਸਤਕੁ॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ
ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ॥੧॥ ਜਪੁ ਸੰਪੂਰਣੁ ਕੀਤਾ॥ ਅਖਿਰ ਛਿਹੇ
ਆਗਿਆ ਆਈ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਉਪਰਿ
ਤੇਗੀ ਨਦਰੀ॥ ਤਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੇਗੀ ਨਦਰੀ॥ ਤਿਸੁ ਉਪ
ਰਿ ਤੇਗਾ ਕਰਮੁ॥ ਤਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੇਗਾ ਕਰਮੁ॥ ਸੇਗਾ ਨਾਉ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰ ਗਾ॥ ਤੇਗਾ ਨਾਉ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਗਾ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ॥ ਸਿਰ ਪਾਉ ਦਿ
ਤਿਆ॥ ਸਬਦੁ ਧੁਰੀ ਹੋਆ॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਤੇਆ॥
ਆਰਤੀ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ
ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਆ

ਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਉਰੋ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ
॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅ
ਨਹਤਾ ਸਬਦੁ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈ
ਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ
ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ
ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋ
ਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁ
ਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ
ਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ
ਅਨਦਿਨੁ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਸਾ ॥੪॥੧॥
ਤਖਿਆ ਗਿਆਨੁ ਨਾ ਸੇਵਕ ਨੋ ਹੋਈ ॥ ਦਿ ਨਾਨਕ ਕਉ

ਉਸੀ ਪਾਇ ਪਰੁਣਾਇਆ ਵਣ ਜਾ। ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੇਤ

ਈ ਤੀਮ ਸੇਵ ਰਿਪਾ। ਉਸੀ ਪਾਇ ਆਵਣਿ ਕਣਿਆ ਆਰ

ਗੀਆ ਉਹੁ ਵੁਣੀ ਕਾਣਿਆ। ਤਬਿ ਰਾਇ ਕਾੜ ਚਾ ਤਣ ਕਾਵ

ਣਿਆ। ਜੇ ਗੇ ਇਹੁ ਤਾਰ ਗੀਆ ਪਿਇ ਵਿਣ ਪਇਆ

ਜਾਇ ਤਕਿ ਸੁ ਪੈਰਾ ਤੇ ਆ। ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਕੇਤੇ ਗ

ਆਇ ਕਰਿ ਵਿਕਿਆ ਨੇ ਗਸ ਕੁਣੁ ਪਾਇ ਪੁਰਿ ਕੀਤ

ਓਰੁ ਧਰਤੁ ਤੁ ਰਿਗ ਟੈ ਪਾਣੁ ਭੀ ਆਇ ਗਇਆ

ਆਖਿ ਉਸੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਗਤਾ ਟੀਕਿਆ ਤਿਆ ਹਾਕ

ਓਰ ਕਣਿਆ ਤੀ ਇਹੁ ਗੀਆ ਉਹਿ ਵਿਣ ਪਇਆ ਆ

ਰ ਗੀਆ ਉਹਿ ਵਿਣ ਕੇ ਪਾਣੀ। ਤਬਿ ਪਾਨ ਕਣਿਆ

ਜੇ ਗੇ ਫੜਾ ਤੇ ਰੁਤੇ ਆ। ਆਖਨੁ ਲਾਗਾ ਸੁ ਤੇ ਕਿ ਕਰਿਉ

ਨਿ ਗਇਆ। ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੇ ਤੇ ਕਿ ਹਿ ਕਾਗ ਗੋਟੇ

ਰਹੀਆਤੂੰਰਗਖਿਓਸੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਪਕੀਗਨਾਇਓਤਾਇਧੇ
ਚਾਨਾਇਲੇਮਸਨਾਨੂਮੁਸਾਇਬੇਚਾਤਖਿਗਨੂਨਾਨਕਪੁ
ਪਕਰਿਕਹਿਆਤਖਿਇਕੁਰਨਗੁਸਤਿਗਇਆਤਖਿਆ
ਗਏਸਿਨਿਬਕਿਪਾਣਿਹਇਆਤੀਨਾਕਟੀਹਿਣੁਤੈ
ਨਾਕਿਮੁਸਾਣਿਆਨੁਹੋਆਤਖਿਤੇਕਾਸਾਇਕਰਿਪਾਨਤੇ
ਗੁਕਹਿਆਤੇਬਾਬਾਨਾਨਕੁਆਖਦਾਹੈਸੋਨਾਕਹਿਤੁ
ਹੋਨਾਕਿਮੁਸਾਣਿਆਨੁਹੋਆਤਖਿਪਾਕਿਕਹਿਆਇਸਕੇ
ਖਿਆਲਿਨਾਹੀਪਾਓਕਾਇਤੁਫਕੀਰੁਹੋਆਤਖਿਤੁ
ਨੈਦੁਕਾਤੀਬਿਚਪਾਂਗੁਨਿਕਾਤੀਕਹਿਆਪਾਨਤੀਅਤ
ਬੁਹੋਆਕਿਓਤੀਆਖਿਦਾਹੈਨਾਕਹਿਣੁਹੋਨਾਕਿਮੁਸ
ਣਆਨੁਹੋਤਖਿਪਾਕਿਕਹਿਆਆਦਮੀਤਾਈਤੇਬੁਆ
ਇਆਤੈਨਾਨਕਤੇਗੜਾਈਪਾਣੁਬੁਲਾਇਆਤੇ

ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ॥ ਮੈ ਤੇਰੇ ਖਾਨ ਦੀ ਕਿਆ ਪਰ
ਵਾਹਿ ਪੜੀ ਹੈ ॥ ਤਬਿ ਲੋਦੀ ਕਹਿਆ ॥ ਇਹੁ ਰਮ ਜਾਣਿ
ਵਾਂਤਿਆ ਹੈ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੈ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਰਾਗੁ
ਮਾਰੂ ਕੀਤਾ ॥ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਉਠਾਇਆ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਕੋਈ ਆ
ਖੈ ਭੂਤਨਾ ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਆਖੈ ਆਦ
ਮੀ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਸਾ
ਹ ਕਾ ਨਾਨਕੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣ
ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਦਿਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਭੈ ਦਿਵਾਨਾ ਹੋ
ਇ ॥ ਏਕ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋ
ਇ ॥੨॥ ਤਉ ਦਿਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜੋ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮ
ਇ ॥ ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰੀ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਕਾਇ ॥

ਤਉ ਦਿਵਾਨ ਜਾਣੀ ਓਏ ਸਾਹਿ ਬਖਸੇਗੇ ਪਿਆ ਗੁਣਾਮ ਦਾਸਾ ਦੈ
ਆਖਿਦਉ ਨਾਨਕ ਆਖੁਤ ਲਾਮੰ ਸੁਣਿਆ ਤਬਿ ਖਿਸਿਆ ਖਾਂ ਖਾਂ
ਸੁਪਰਤਿ ਨਿਤਿਆ ਆਸਾ ਬੁਢੇ ਬੈ ਤਾਂ ਏਹੀ ਇਵੇ ਨਾਨਕ ਹੋਰ ਨਾ ਕੇ
ਉਹੁ ਦੇਖਾ ਨਾਨਕ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਹੋਆ ਤਬਿ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ ||
ਖਾਨਜੀ ਇਹੁ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇ ਕਰ ਤਰਦਾ ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ||
ਨਾਨਕ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਹੋਆ ਤਬਿ ਖਾਨਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ਕਰਿ
ਲੈ ਆਵਹੁ ਤਾਂ ਪਿਆਦੇ ਗਏ ਆਉਨਿ ਕਹਿਆ ਜੀ ਖਾਨੁ
ਬੁਲਾਇਦਾ ਹੈ ਖਾਨੁ ਕਹੁ ਦਾ ਹੈ ਆਜੇ ਬਾਗੁ ਖੁਦਾਇ ਕੇ
ਤਾਂ ਏਹੀ ਆਦੀ ਸਨੁ ਦੇਹੋ ਮੈ ਤੇ ਮੇਰੀ ਦਾਗੁ ਨਾਹਿ ਰਖੀ
ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਆਇਆ ਆਖਿਓ ਸੁ ਆਇਆ ਖਾਨੇ
ਪੇਸ ਆਇ ਖਾਨ ਮਨੋਦਾ ਆਇਆ ਹੋਆ ਮੈ ਸਾਹਿਬ ਗਾਤ
ਖਿਸੁ ਤਦਾ ਨਾਹਿ ਦੇਹੀ ਪਾਇ ਨਾਹਿ ਆਇਆ ਆਇ ਕਾਹੇ

ਪਾਸੇ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ॥ ਤਬਿ ਪੀਰਿ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਦੇਸ
ਤੀ ਮੁਚਾਇਕੀ ॥ ਗੋਸਟਿ ਮੁਤਕਾਲਾ ਹੋਆ ਕਸਮਾਰਦੀ ਪੀਆ ॥ ਤੁਰ
ਣਾ ਫਰੀਦੁ ਹੈ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੋਸਟਿ ਮੁਤਕਾ ਪੁਹਿ
ਆ ॥ ਕਸਮਾਰਦੀ ਪੀ ॥ ਤਬਿ ਪੀਰਿ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਸੇ
ਗੋਕੇਸ ਖਤੀ ਹੈ ॥ ਸੋ ਤੁਹਿ ਸੇਠ ਫਕੀਰੁ ਫਕੀਰੁ
ਹੈ ॥ ਤਬਿ ਪੀਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਪਣੇ ਪਾਸਿ
ਬੈਠਾਲਿਆ ॥ ਅਤੁ ਕਹਿਓਸੁ ਰੋਕਾ ਜੀ ਕਾਈ ਬਾਤ ਪੁ
ਛਣੀ ਹੋਤਾ ਪੁਛਾ ॥ ਨਾ ਜੀਤਾ ਹੈ ਰਬ ਹੁਕਮੁ ਕਉ
ਰੋਗਾ ਨਹੀ ॥ ਤਬਿ ਕਾਜੀ ਦਾ ਨਾਮੁ ਹੋਇ ਕਰਹਿ
ਸਿਆ ॥ ਤਬਿ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕੁ ਜੀ ਕਉ
ਦਾ ਹੋਆ ਨਾ ਕਹਿ ਗੁਹੈ ਨਾ ਦੇਸੁ ਸਾਲਸਾ ਨਾਹੈ
ਸੋ ਤੇ ਕਿਆ ਪਾਇਆ ਹੋ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ

ਕਹਿਆ ਜਾਏ ਨ ਜਾਣੁ ਆਖਿ ਦਿਖਾਵਾ ਸੁ ਸਾਹਿਬੁ ਕਰਤਾ ਵ
ਤੁ ਸੁ ਸਕਣੁ ਜਾ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਾ ਸੁ ਸਾਹਿਬੁ ਕਹੈ ਹੋਆ ਵਲਿ
ਆਖਿ ਲਿਖੁ ਵਰਿ ਜਿਹਾ ਸੁ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾ ਜਾਣੁ ਸੁ ਸਾ
ਹੋਵੈ ਦੇਹਿ ਸੁ ਸਾਹਿਬੁ ਦੀਨ ਸੁ ਹੋਵੈ ਸਗਲੇ ਕੀਏ
ਸਕਾ ਕਰਮੁ ਸੁਕ ਹੋਆ ਰਖ ਕੀਏ ਜਾਇ ਸੋ ਜਿਸ ਉਪ
ਗੋਬਿੰਦ ਤਾ ਸੋ ਆਪਣਾ ਹੋਵਤ ਨਾਨਕ ਸਰ
ਬਤੀਆ ਸਤਿ ਸਤਿ ਦੇਹਿ ਤਾ ਸੁ ਸਾਹਿਬ ਤਕ
ਹੈ ॥੧॥ ਜਿਤ ਸਾਸੀ ਤਜਿ ਦੁ ਸੁ ਸਾਹਿਬ ਚਕੁ
ਹਾਲੁ ਕੁਰਣਾ ਸਰਮੁ ਸੁ ਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰਜਾ ਹਤੁ
ਸਾਲਾਹਾ ਕਰਣੀ ਕਾ ਬਾਸੁ ਪੀਤ ਕਰਣ ਸਾ
ਕਰਸਹਿ ਦਰਜਾਤ ਸਬੀਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨ
ਕ ਬੋਲਣਾ ਜਾ ਜਾਤ ਕ ਪਗੜੀਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸਸੁ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਸੀਗਠੀਨਾਠੀ॥ਤੈਥਿਯੇਸੀਕੀਨਿਮਤਾਕ
ਦਖਤੁਡੌਆਾਸਭਤੁਹੁਣਵਗਿਨਿਦਾਜ
ਗੁਜਾਗਣਗਏਾਆਤੁਬਾਬਾਭੀਨਾ
ਨਿਗਇਆਾਤਬਿਕਾਜੀਸਭਨਾਤੇਅ
ਗੈਪੜ੍ਹਾਂਠੇਆਾਨਿਦਜਾਣਗਾਕਗਦੈ
ਤਬਿਬਾਬਾਕਾਜੀਕੀਤਰਫਦੇਖਿਕਰਿ
ਹਸਿਆਾਤਬਿਕਾਜੀਓਹਾਜੋਨਾਨਕੁ
ਹਸਦਾਹੈ॥ਤਬਿਨਿਮਸਕਰਿ ਆਖੈ
ਤਬਕਾਜੀਕਹਿਆਾਖਾਨਜੀਮਣਾਆ
ਤਿਹਿਹਸਿਉਾਜੋਮੁਸਣਾਖਾਨਾਕੀਤ
ਗਫਖਿਰਿਹਿਦਦੇਖਿਦੇਖਿਹਸ

ਦੇਨੋਗਾ ਤੁਸੀ ਆਪਣੇ ਦੇਨੈ ਸੇਨਾ ਨਾਲੁ ਕੁਤਣ

ਨੋਗਾ ਤਖਿਆਲਿ ਕਰਨਿਆ ਨਾ ਨਕ ਕਾਜੀ ਕਿ

ਆਕਨ ਦਾ ਨੋਗਾ ਤਖਿ ਬਾਬੇ ਕਨਿ ਆਖਿਆ

ਜੀ ਮੈ ਕਾਜੀ ਕੀ ਕਿ ਆਪ ਗਵਾਨ ਪਗੀ

ਨੋਗਾ ਪੁਤ ਕਾਜੀ ਕੀ ਨਿ ਦਾ ਜਕ ਕੁਣ ਨਿ

ਨੀਪ ਟੀਗਾ ਪੈ ਚਿੜਿ ਦਪ ਤੇਨਸਿਆਪ

ਤਖਿ ਕਾਜੀ ਕਨਿਆ ਖਾਨ ਜੀਗਾ ਚਿਨਿ ਕਾ ਏ

ਪਾਈ ਨੋਗਾ ਤਾ ਮੇ ਗੀ ਤਕਮੀ ਗਜਾਨ ਕੁਕ

ਗਉਗਾ ਤਖਿ ਖਾ ਬੇਕਨਿਆਗਾ ਖਾ ਨਜੀਏ

ਜਬ ਏੜਨਿ ਦਜਉ ਪਗਿ ਪੜਾ ਖਾ

ਤਖਿ ਏਨ ਕਾ ਮਨ ਰਖਣ ਨਿ ਖਾ

ਇਨਕੀਆਂ ਇਤੀ ਸ੍ਰਸਟੀ ਥੀਗਾਦ ਵੈਗੀਰ ਮੀ
ਥੀਆ ਅਤੁ ਦੇਵੈਗੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਆਇਆ
ਥਾਆ ਤੁ ਦੇਸਿ ਇਸਿ ਪ੍ਰਜੰ ਥੀਆ ਅਤੀ
ਇਕ ਹਿਆ ਅਤੁ ਦੇਵੈਗੀ ਪ੍ਰਜੀ ਇਸਿ ਪ
ਉਰੀ ਹੈ ਵੈਆ ਇਤਿਕ ਸਨਤ੍ਰਨ ਗਹਿ
ਆ ਆ ਹਾਤਕਿਕ ਜੀਆ ਇ ਪੈਗੀ ਪ
ਇਆਆ ਆਥਿ ਓਸ੍ਰ ਦਾਤੁ ਦਾਤੁ ਇਸਕ
ਓਸ੍ਰ ਰਾ ਇਕੀਠਿ ਦਸ ਸਠੇ ਟੀ ਹੋਤ
ਕਿਕਾਰੀ ਪਤੀ ਸਾਤਕਿ ਵਾਕੇ ਸਾਓ
ਰਿ ਤਾਸ੍ਰ ਸਾਣ ਸਾਤ੍ਰ ਸ੍ਰ ਸਾ ਵੈਆ ਤੁ

ਸਿਖੁ ਸਭੁ ਗੀਰ ਦਿਆ ਪਾਤ੍ਰਾ ਪੜੀਨ ਦੇ
ਹੈ ਪੜੀਨ ਪਾਇਆ ਨਾ ਨਰ ਸੈ ਸੁਸਾਣ ਸੁ
ਨੁਤਿ ਸਤਰ ਉਜਾਇਆ ਜਾਂ ਬਾਬੇ ਏਹੁ ਸ
ਲੋਕੁ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਸਣੀਆਰ ਸੇ ਪ
ਸਾਂਦੇ ਵਾਂਗੀ ਸੁਖਤੀਆ ਪਾਨ ਪ ਨੀ
ਨ ਸਣ ਸੁ ਕਦ ਮਨੋਗਾ ਨਿਰਿਗ ਨੀ
ਆਨੋ ਬੋਲਿਆ ਕਾਂਦੀ ਨਾਨ ਕੁ ਠ ਦਾ ਨੁ ਪ
ਨੁਤਾਂ ਨੇ ਆ ਏਹੁ ਪ੍ਰਫੁਦ ਕੀ ਤਕ ਸਾਰ
ਗਨੀ ਕਿਤੁ ਚੱਲਿ ਬਾਬਾ ਨਦ ਪਰਿਕ ਗੈਤੁ
ਇਲਿ ਸਭ ਵੇ ਏਹੀ ਸਣੀ ਸੁ ਕ ਗੋ ਤਬੇ

ਭਾ ਬਖਸਿਆ ਸਬਦੁ ॥ ਰਾਗੁ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ॥
ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੋ ਕਰਿ
ਸਚ ਕੀ ਆਬ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਪਾਣੀ ॥ ਹੋਇ ਕਿ
ਰਸਾਣੁ ਈਮਾਨੁ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ॥ ਭਿਸਤੁ ਦੋਜਕੁ
ਮੂੜੇ ਏਵ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਮਤੁ ਜਾਣ ਸਹਿ ਗ
ਲੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਲ ਕੈ ਮਾਣੈ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋ
ਭਾ ਇਤੁ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਐਬ ਤਨਿ ਚਿਕੜੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੀਡਕੋ ਕਮਲ
ਕੀ ਸਾਰ ਨਹ ਮੂਲਿ ਪਾਈ ॥ ਭਉਰੁ ਉਸਤਾ
ਦੁ ਨਿਤ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਬੂਝੈ ਜਾ ਨਹ ਬੁ
ਝਾਈ ॥੨॥ ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਪਉਣ ਕੀ ਬਾਣੀ

ਉ ਨਾਇਆ॥ਮ:੧॥ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ
ਪਿਆਰੇ ਲੀਤੜਾ ਲਬਿ ਰੰਗਾਏ॥ਮੇਰੈ
ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲੜਾ ਪਿਆਰੇ॥ਕਿਉ ਧਨ ਸੇ
ਜੈ ਜਾਇ॥੧॥ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾਨੇ
ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ॥ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ
ਕੈ ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ
ਤਿਨਾ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇ
ਆ ਰੰਙਣਿ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈਐ ਨਾਉ
ਮਜੀਠ॥ਰੰਙਣ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਙੈ ਪਿਆਰੇ
ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ॥੨॥ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ
ਪਿਆਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ॥ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ

ਸਭਿਓਥੈ ਆਵੈ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸ
ਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮ
ਣਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਵੇਇ ॥੪॥੧॥ ਤਬਿ ਫਕੀਰ
ਆਇ ਪੈਮ੍ਰਮੈਰਸ ਤਪੇ ਸਿਆਣੇ ਆਖਿਆ ਬਾਬੇ
ਦੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ॥ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਪਗਿ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸੁਖ ਹ
ਰਹਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਖਾਨੁ ਭੀ ਆਇ ਗਇਆ ॥
ਲੋਕ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੁ ਕੋਈ ਸਾ ਸਭ
ਲਾਮ ਕਰਿ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਪਾਸੋ ਦਿਵ
ਹੈ ਈ ॥ ਖਾਨੁ ਪੁਛਿਆ ਆਇਆ ॥ ਆਇ ਕਹਿਰ ਦੇ ਪੈ
ਤਾਂ ਕੇ ਨਫੀਆ ॥ ਖਸਮੈ ਨੇ ਕੀਆ ਭਰੀਆ ਪ
ਈਆ ਹੈਨਿ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਦੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ॥ ਸ
ਦੋਹੋ ਨੂੰ ਨਾਲੋ ਨਾਲਿ ਕਰਿ ਚਲਿਦਾ ਰਹਿਆ ॥

ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਤੇਹਸ ਦੀਵ ਸੇਨਾ ਹੀ ॥ ਫਿਰਿ ਤੇਸੀਗ ਗਿਰਿ ਤ
ਦਗੀਆ ਪਿਕਿ ਖੀਪੀਰਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਕਦੇ ਸੇ ਮਰਦਾ
ਨੈ ਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੀ ॥ ਤਾ ਬਾਬਾ ਆਖੈ ਮਰਦਾਨਿ
ਆ ਭੁਖਿ ਲਾਗੀ ਹੀ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਆਖੈ ਜੀ
ਤੁਸ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਹੈ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਿਥੈ ਹੀ ਤੁਸ ਦੀਸਾ ਇ
ਜਾਨੇ ਉਸ ਆਨਿ ਨੂੰ ਓਪਾਨ ਖਾਈ ਹੀ ॥ ਤਿਸ ਦੇਖ
ਰਿ ਜਾਇ ਖੜ੍ਹ ਉਨ੍ਹ ਪਤ੍ਰ ॥ ਓਥੇ ਓਇ ਖਚਇ
ਦੇ ਹਨਿ ਗੋ ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ ॥ ਤੇਨੂੰ ਜਾਦੇ ਹੋ
ਨਾਗਿ ਕੈ ਖੀਨਿ ਦੂਰੇ ਖੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਜੋ
ਦੇ ਖੀਆਇ ਮੁਹਲਿ ਗੰਗਾ ਸੀ ਖੀਆਇ ਪੈਗੀ
ਪੈਇ ਗਾ ॥ ਫਰੀਹਾਂ ਮਿਟ ਕਾਢਿਆ ਗੋਗ

ਪਨੀਗੋਬਿੰਦੀਤਪਜੋ ਪਜੀਏਆਦਿਗਿਰਪਨੀਗੋ
ਕੇਦੀਆਆਦਿਪਰਕਾਲੋਰਪਨੀਗੋਬਿੰਦੀਪੁਕਨੀ
ਆਕੀਨਾਠੀਗਾਨੈਤੁਰਿ ਖਆਇਆਠੀਕਿਮਰ
ਆਰ ਮੀਨੈਨਾਨੈਕਿ ਦੀਖਆਇਮੁਹਿਲਾਗੇਗ
ਸੰਖੈਆਖੈਗਾਨੈਮੈ ਆਪ ਹ ਸ ਰ ਦੈ
ਮੁਆਹਿਅਸੈਰ ਪਾਆਆਪੀਨੈ ਗੈਸੇਆ ਸੀ
ਨੀਨਸੁ ਨੈਚੀਨੈਸੇਆ ਸਾਨੁਇ ਤੁਦੀਦਤੁ
ਆਆਕੈਕੈਦੀਖੁਸੀਨੈ ਥੀਆਸਗਦਾ ਨਾਇਕਿ
ਨੀਸਠਗਨ੍ਰੁ ਕੈਤਿਆਆਕੈਦਰਿਆ ਨਾਲਿ
ਪੁਰਾਕਨਤੁਲਾਗੀਗਾਰਾਗ ਇਆਤਾਸਗ
ਸਨ੍ਰੁ ਆਇਪੈਗੀਪਇਆਗਾਰਾਗਇਆਤਾ
ਪਸੀਨੈਰ ਪੜੈ ਪੜਿ ਕੈਨ ਕੈਲੈ ਆਇਆ

ਸ੍ਰਖਾਨਸ ਦਨਸ ਦਾਗੀਏ ਤੁਨੈਆਾ ਸ੍ਰਧੇ
ਪ੍ਰਿਅਗ ਦਾਗਕ ਪੇਝ ਪਰੀ ਤੁਨੈਆਾਇਆਾ
ਧਾ ਸ੍ਰਵਪੈਤਾਂ ਧੈਨੀ ਪੰਡਿਏ ਟੀਆ ਵਦਨੈ ਤੇ
ਥਿ ਧਾ ਵੈਆਧਿਆਾਅਗ ਦਾਗੀਆਕਿ ਆਾ
ਦਨੀਾਤਖਿਅਗ ਦਾਨੈਆਧਿਆਾਰੀ ਮਨੋਪ
ਤਿਸਾਨ ਤੇਗਾ ਵੈਦਾਸ ਦ ਰ ਸਾਗਸ ਤੁਤੁ
ਸੇਵਾਗੁ ਓਨਿ ਪੜਾਂ ਨੈਆਾਰੀ ਓਪਾਤਿ ਸਾਤੁ
ਮੈ ਆਾਧਿਆਾਰੀਓਨ ਵਸਤੁਕ ਪੜ ਧਾਧੇ
ਸਿਪੈਰਾ ਵਾਾਤਿਥਿਗੁ ਤ੍ਰੁ ਧੀਏਆਅਗਦਾਗੀ
ਆਾਂਆਾਰੇ ਭਾਣਾ ਵੀਤੋਆ ਪਗੁ ਏ ਨਆ
ਸਾਂਤੇਕਿ ਤੇ ਵੀਸਿਨਾਂ ਨੀਾਤਖਿਅਗ ਦਾਏ
ਆਾਧਿਆਾਰੀ ਓਪਾਤਿਸਾਂ ਨਇਕ ਗੀਾਤਧਿ

ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣਿ ਅਪੁਤ੍ਰਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸਭਿ ਦੁ
ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਤੀਆ ਪੈਰਿ ਸਾਗੀਤੁ ਖਤ੍ਰ ਦੁ
ਦੇ ਗਣ ਤਖਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗਲ ਕੀਤੀ
ਆਖਿਓਸੁ ਜੀਉ ਪਾਤਿਸਾਹ ਇਹੁ ਜੋ ਕੇ ਟੀਤੇ
ਗਿਓ ਦਿਸਦ ਦਾ ਮੈਨ ਦਾ ਹੋਆ ਤੈ ਸਿਖ
ਦੇ ਸੁਣਿ ਪਾਵਦਾ ਹੋਏ ਦੁਕੇ ਭੀ ਪਹੁਚਦਾ
ਹੈ ਓਸ ਦਾ ਕਾਓਂਆ ਤਸੋ ਗਸੀਗਿ ਹਿਦਿ ਦੁ
ਤਾਫਿਕ ਰੈਹਾ ਸੋਤ੍ਰਕਿ ਦੁਕੁਹਦਾ ਨਾਹੀਆ
ਤੈ ਸੁਣਿ ਪਾਵਦਾ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰਿਸੋ ਨਾਗੋਹਿਦਿ
ਤਦਾ ਹੈ ॥ ਤਖਿ ਗੁਰੁ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦ
ਨਿਆ ਗ ਬਾਬੁ ਦਸਾਹਿ ਤਾਸ ਗਦਾ ਹੋਗ ਬਾ
ਬੁ ਦਸਾਹਿ ਆਗ ਗੁਸੁਰੀ ਕੀਤੀ ਟੀਪਕੀ
ਸਤਾਸਾ ॥੧॥

ਬਾਬੇਸਕ੍ਰਿਤੁ ਓਇਆਮਾ ਅਰਿ ਪਤੇਰਾਸਤੁ
ਰਹੁ ਪਾਇਆ ਰਹੁਗੁਰਿ ਪਤੇਰਾਗੁਰੁ ਚੌਪਾਏ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਤੇਰਾਸਿਖੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਐਸੇ ਠੀ
ਰਾਨਸਿਲ ਤੁਧੁ ਪਾਏ ਗਾਲਿਨਿਸਾ ਤਿਆ ਕੁ ਮਾ
ਤਨਮਾਗਾਰਤੁ ਆਵੈ ਮਾਨਿ ਹਰਿ ਪਤੇਰਾ ਧਿਰੁ ਪਰਿ
ਆਇਆ ਸੀਨਾਇਰਿ ਪਤੇਰਾ ਰਾਜਾਨਤਿਸ ਮਾਇਆ ਠ
ਰਿਜਾਨੁਹਰਿ ਪਤੇਰਾ ਠਰਿਗੁਨਗਾਇਆ ਨਾਲਾ ਹਰਿ
ਪਤੇਰਾ ਬਸੈ ਕੁੰਰ ਯਾਗਾਨਾ ਰਹਿ ਪਤੇਐ
ਆਏ ਸ੍ਰਿਪਸਾਗਾਮਾ ਪੁਰਿ ਪਤੇਰਾ ਧਿਨਿਰੈ
ਰਾਗਾ ਥਾਗ ਰਾਹਿ ਪਤੇਰਾ ਯਰਭੁ ਮਯਨੁ
ਖਾਣਾਸਿ ਖ੍ਰਹਿ ਪਤੇਰਾ ਤਾਗਾ ਰੰਗੁ ਸਿਤ
ਣਾਰਾਨੁਆ ਨਭੁਰ ਪਤੇ ਸੰਤਨ ਪਗਸ

ਦਾਗਾਗਾ॥੧॥ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਲਿ ਤਸਮਾਈ ਮਕੀਤੀਆ
ਉਥਹੁ ਚਲਿਆ ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ ਸੇ ਖਸਮ ਸਾਹਦੇ ਵੇਖੁ
ਇ ਸਾਹਿਬਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਉਸ ਕਾ ਖਸਮੁ ਪੈਰੇ ਉਹਿਰਿ ਖਾ
ਆਤੇ ਨਕੁ ਮਦੁ ਆਗਾ ਤੈ ਖਸੀ ਤੰਕਰਿ [illegible] ਸੀ ਨਕਿ
ਦੀਨੇ ਹੁਆ ਦੇਤਾ ਨਕੁ ਮਦੇ ਦੀਆ ਆਤੈ ਸੇ ਪੈਰ ਮਾਹੁ
ਸਾ ਦੇਤਾ ਤ ਦਸਾ ਨਕ ਗਾਆਪੁ ਸਾਗਤਿ ਪੈ ਸੁਹੁ ਆ ਧੋ
ਨਾਮੁ ਸੀਸੈ ਦਸੁਆ ਆ ਰਾਗਿ ਤੇ ਸਾਦੇ ਪੈ ਨਹਿਰਿਥਾ
ਇਕ ਇਸਾਗਾ ਆਤ ਸਾਮਕਾ ਨਹੇ ਦੇਤ ਆਸਾ ਤਸਕੈ
ਨਥਿਲੇ ਮਪਣ ਪਾਇ ਕੈ ਨਾ ਸਾਕਿਵਾ ਬਾਤੇ
ਮਰਦਾਨਾ ਗਾਗਾ ਧੋਤਾ ਬਿ ਸਭਤਿ ਖਹੁਤੁ ਕੀਤੀ
ਉਮਾਆ ਤੇ ਆ ਪਹਿਲਿਆ ਲੈਕਰਤਾਈ ਆਖਿ
ਉਸ ਦੇ ਸੀਇ ਸਦੇ ਪਾਲੈ ਕੇ ਭਤਹੁ ਨੀਆ ਨੇ

ਪਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਜੁ ਠੋਗਾ ਰਿਸਮੇ ਦੇ ਮੁਖਿ ਦਿਸਿ ਐਸੀ ਭਣ੍ਹ ਕਰੈ
ਸੋ ਧਾਣੀ ਨਾ ਹੀ ॥ ਫੇਰ ਕਹਿਓ ਏਕ ਭਉ ਹੋਇਆ
ਹੋ ਜਾਇ ਕਿਗਤਿ ਪ ਈ ॥ ਤਬ ਕਿਆ ਖਿਓ ਸ੍ਰੁ ਓਭਗਤੀ
ਸੋ ਦੁ ਜਾ ॥ ਤਬ ਕਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ॥ ਸਜੇ ਦੋਹੁ ਮ
ਕਟ ਮੁਰਾਹਿ ਨਾ ਦੀ ਬੇਰ ਗੀ ਕਾ ਆਖਿ ਕਰਿ ਸੋ ਦ
ਤਗਾ ॥ ਤਬ ਕਿ ਸੋ ਥਮਸ ਨਿ ਆਖਿਆ ਭ ਨ
ਹੋ ਦੇਸੀ ॥ ਆਖ ਨੁਜੀ ਗਤਿ ਕਹੁ ਤਰੁ ਰਦੇ
ਜਾ ਦੀ ਹੈ ॥ ਤਬ ਓ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਰ ਚਲੀ ਆਰ
ਬਾਬੁ ਦ ਜਾਹਿ ॥ ਤਾ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਓਰ ਬਾਬੁ ਦਸਾਹਿਆ ॥
ਗਰੁ ਸ੍ਰੁ ਜੀ ਧੀ ਕੀ ਸੁਤ੍ਰ ॥ ਨਰਸ ਕਟ ਓ ਣਾਇਆ
ਸਾ ॥੧॥ ਓਹੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਸ ਕਹਿਓ ਨਾਸ ਸਮਾਧਿ
ਤਿਆ ... ॥ ਓਤੈ ਦੇਸ ਓ ਪੈਰ ਓਸ ॥ ਸ

ਜਾਹ ਸੋਈ ਨਾਨਿ ਸੋਦਾਗਰ ਹੋਇਆ ਨਾਲਿ ਚਲਉ
ਨਾਲਿ ਬੇਟੇ ਧਾਮੇਗੀਓ ਹਜਰੁ ਪੜੈਸਟ
ਦਾਨਿਗਰਾਂਓੁ ਕਿਹੇ ਮੇਡ ਪਮਾੜੀਆਂ ਪਾਸ
ਹਉਤੇ ਦੀਆ ਹਾਬ ਹੀਆਂ ਕੀਸ ਨਆ ਦ
ਨੀਇਕਹੁ ਮਪਦੀਆਹਾਕਾ ॥ਬਗਾ ਬੇਗਰ
ਪੜੈਤੀਗਬ ਮੋਹਿ ਦੇਸੌਨਾ ਪਰਿਪੁ
ਇਤੀਆਂ ਪਾਏ ਦੈਸ ਬੇਗ ਨਾਕ ਹੀਆ ਨਿ
॥੩॥ ਸਿਅਣੁ ਕੁਪੁਸੀਗਾ ਸੋ ਮਜਸ ਦੇਖਿ
ਭੁਣਨਾਤੇ ਫਣ ਕੀਖਿ ਨਆ ਦਾਨਿ
ਮੇਗੁ ਸਮੈਤ ਨਿ ਹਨਾ ॥ ਗਾਸੀ ਪੁਣੇ ਕਾਤੁ
ਉ ਚਹਿ ਆਕੁ ਗਰ ਦਾਰ ਸੀ ਬਹੁ ਤਾਜਿ

ਧੀਰੋਝਾਨਾਣਾਤਠਤੁਹਫ਼ਿਣਖਾਲਿਤਾਖਾ
ਨਾਰਗੀਆਂਨਬੀਆਣੀਆਂਉਗਸੀਆਣਦਧਾਰਿ
ਤਾਨਾਨਾਰਨਾਮੁਸਣਾਹਿਤੁੰਚੇਯਾਫੁਰ
ਇਸਿਤਾਚਾਤਕਿਰਗਮਾਨਕਾਮਦਰਣਾਤੁ
ਪਿਠਇਆਈਸਾਦੀਜਗੇਤਾਸਭਸੋਗ
ਗੁਨਾਠਸਣੀਠੈ ਠਿਤਕਿਆਇਤਿਠਿਕ
ਗਿਪੈਗੈਪਾਇਆਪੈਰਿਭਸਿਤਸੁਆਪਿਠ
ਮੁਸੀਤੁਆਸੇਗਸੁਨਾਠਫ ਦਤੁਕਰਿਗ
ਤਕਿਚਾਚੇਆਖਿਆਸੇਪਮਸਾਗਿਪੁਦ
ਇਕੀਦਗਗਠਦਤੁਗਣੀਗੁਨਾਠਫਦ
ਣਠੇਦਠਿਗਿਤਖਿਸੇਖਿਪਸਾਨਾਗ

ਜੁਗੀਭੀਆਖਿਓਸੁਣੀਓਹੁਠੀਗਾਣਕਭੁਸਿਨੀਗ
ਾਣੀ ਗੁਨਾਹ ਫ ਚਾਭੇਉਨਿ॥ਤਬਿਗੁਰੂ॥
ਨਕੁਮਿ ਠਰਢਨੁਉਹਿਆਆਖਿਓਸੁਮਸੁ
ਕਹੁਸੈਤੈਪ੍ਰੁਨਰੀਚੜੀ॥ਤਬਿਸੇਖੁਸ
ਜਨੁਣਾਗਾਮਰੋਸਣੁਵੇਲਣਣ ਕਹਿ
ਓਸੁਣੀਖਹਤੁਧਾਪੁਕੀਤੈਠੀ॥ਤਬਿਗੁ
ਰੁਨਾਨਕਸੇਖਫੁਰਿਨਕੀਥਮਤੁਮੈ
ਆਖਿਆ
ਤੈਸੀਧਾਨਿਆਹਿਓ॥ਤਬਿਸੇਖਮਸਜੀਹੁ
ਕਸੁਸੀਨਿਆਥਮਤੁਲੋਆਖਿਆ॥
ਪੁਟਇਕਨਾਇਿਣਟਾਪੀ॥ਗੁਰੂਗਰੁ

ਲਾਗਾ ਰਪਇਨਾ ਹਉ ਪਗੀ ਕਰੈ ਆਗਾ ਵਿਦਾ

ਦਾ ਹੁਗੁਰੁ ਨਾ ਤਕਿਉ ਬਹੁਗ ਏ ਪੈਰੈ ਪੈਂਰੈ ਏਕਿ

ਪਾਣੀ ਪਸਿਆ ਧਿਰਿ ਕਰੈ ਗਾ ਤਕਿ ਪਾਣੀ

ਪਸਿਕਾ ਪੀਤੁ ਸੇਖੁ ਸਰਫੁ ਤੁ ਬਾਬਾ ਤਿਸ

ਕਾਮੁ ਗੈਣੁ ਸੇਖੁ ਸਰਫੁ ਦੀ ਤਰਫ ਬਾਬਾ ਤੁ ਪਗਿ

ਕੇਤਾ ਖੀਆ ਸਤਾਵਾ ਪਾਣੀ ਕਾਢ ਰਹਿਆ

ਇਆ ਸਾਗਾ ਆਗੈ ਬਾਬਾ ਤੇ ਸਰਦਾ ਨਾਵੈ

ਵੈਠ ਖਾ ਧੀਆਇ ਸਾਣਾ ਭੁ ਧਾਇਆ

ਆਖਿ ਓਸੁ ਸਾਣਾ ਪਾਣਿ ਕਰ ਰਹੇ ਸਾਤ

ਵਿਗੁਰੁ ਨਾ ਨਕੁ ਕੀਤਿਆ ਆਖਿ ਓਸੁ ਆ

ਣੇ ਪਕੜਿਸਿਰਣਾ ਸ੍ਰਾਉ ਪੀਰ ਕੇ ਦਸਤ ਪੋਸ
ਤਬਿ ਸੇਖੁ ਦਸਤਾਂਗੁ ਮੈਨੋ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਗਇਆ ॥
ਸਿਖੁ ਸੁਆਰੁ ਹੋਈ ਸਾਣਾਸੁ ਤਬਿ ਸੇ ਨਾਹੀ ਛਡਿਆ ॥
ਖੁਹੈ ਦੇਤਾ ਸੈ ਆਪਣੈ ਪੀਰ ਗੁਰੂ ਪਕਰਿਕ ਗੋ
ਤਬਿ ਆਇਆ ਰਜੁ ਕੀ ਤੇਸ੍ਰਾ ਆਖਿ ਉਸੁ ਪੀ
ਰ ਸਾਣਾ ਅਤਿ ਏਕ ਦਰਗਹ ਮਕਾ ਆਵਾਜੁ ਸੁ
ਣਿਕਰਿ ਹੈ ਗੁਰੂ ਖੀਆ ਹੋਆ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਕ
ਹੁ ਦੇਖ ਕੈ ਸਾਹੋ ॥ ਤਬਿ ਸੇ ਖੁਦਾਈ ਹਰ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਏ ਪੀਰ ਸਾਣਾ ਅਤਿ ॥ ਸੈ ਆ ਸਤਾ ਏਕੁ
ਰਣਿ ਗਇਆ ਆਹਾ ॥ ਉਹੁ ਵੈਹ ਆਹੇ ਆ ਰੋਸੈ
ਣਾਇ ਸਾਣਾਸੁ ਪਾਇਆ ਆਖਿ ਆ ਸਾਣਾ
ਸਾਣੇ ਕਉਹੁ ਦਰਗਹ ਸਾ ॥ ਤਬਿ ਉਹੁ ਖਾਣਿਆ ॥

ਆਖਿਓਸੁ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾਸੁਤੇ ਪੀਰ ਦੇ
ਸਤਯੇਸਾ॥ ਤਬਿ ਪੀਰ ਕਹਿਆ ਕਿ ਗਾਲਿ ਸੁਆ
ਣ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਤਿ ਸਰਾਈ ਦ
ਰਵੇਸਾ ਹੈ॥ ਇਸ ਕਰਿ ਬੈਠਿ ਰਹਸੁ ਅਤੇ ਸੁ
ਪੁਰਸਾ॥ ਤਬਿ ਸੇ ਖਸਰ ਫੁ ਟਈ ਹਰਸੁਰੀ
ਦਰਉ ਨਾਣੇਣੇ ਕਰਿ ਆਹਿਆ॥ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ॥ ਆ ਦਾਬੁ ਕੀਤੋ ਆ॥ ਆ
ਖਿਓਸੁ ਤਾ ਆਖਿਆ॥ ਤਬਿ ਕੌ ਬਾਕੀ ਸਿਆ
ਹੈ ਸਾਹਿ ਸੇ ਖਸਰ ਫਕੇ ਪਰ ਬਾਹਿ॥ ਮ:॥ ਸੇ
ਖਿ ਕਾ ਬਾਹਰ ਪੁਛਿਆ ਕੁ ਤਾ ਆਖਿਆ॥ ਤਾ ਕਾਬੇ
ਤ ਬਾਬਰ ਦਿਤਾ ਆਖਿਆ॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਸੇ ਖ ਪੁਛਿ
ਆ ਸੁ ਆਖਿਆ ਸਈ॥ ਤਬਿ ਕਾਬੇ ਦੇ ਰਾਹ ਬਾਬਰ ਦਿਤ

ਸੁਮਾਨੁਮਾਨਾਤਾਦਾਨੂੰਫਕੋਨੁਸੇਸਕ
ਇਰੀ ਪੁਰਸੀ ਸਪੁਛਿਆਨਾਆਗਰਤੁਗਸ
ਆਨ ਸੋਪੁਰਸੈਮਾਆਖਿਆਸਕਾਕੁਕੁਗ
ਦਰਵਿਸੀਕੁਆਨਾਹਾਸੁਮਾਖਿਸੋਥਾਮਾਤਕਿ
ਕਾਕਰਾਕਾਕੁਇਤਾਮਾਨੁਆਮੁੰਕੈਤਕਿ
ਨੂੰਡਮੁੰਡਾਏਕਿਨੁਮਾਨਆਸੋਰੁਗਲਿਨਯਾ
ਏਅਮੁੰਤੁਕਇਗੁਕੁਆਗੇਪਗੋਆਨਅਤੇ
ਤੇਆਗੀਗੁਰਕੀਆਤਿਤਗੋਆਮੁੰਡਮੁੰਡਾਇਹਿਰਿ
ਸਭੈਰਨਾਸੋਵੈਰਾਗੀਪਰਥੈਗੁਰਕੇਚੇਨ
ਮੁੰਡਮੁੰਡਾਏਕੀਇਹਗਲਤਾਈਕੈਬਿਗਾਨ
ਗੁਰਅਤਿਮੁੰਡਮੁੰਡਾਈਸੁਆਪਸੋਹਾ

ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਲਿ ਗਈਆ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਰਹਿਤ
ਵਿਚਿ ਕੁਲ ਪੜਿ ਗੀਆ ॥੧॥ ਤਬ ਖਿਥਰਿ ਸੋਖ
ਪੁਛਿਆ ॥ ਅਗਾਰ ਤੂ ਗਸੂ ਆਲ ਸੇ ਪੁਰਸੰਮਾ ॥
ਨਹਿਲਾਸ ਬਾਬੇ ਕੈ ਗੋਰ ਗਏ ਸੀ ॥ ਪਰਫਨੀਏ
ਗਹਿ ਸੁ ਮਾਰਿ ਸੇ ਕਾਸਿ ॥ ਤਬ ਕਾ ਬੇਰ ਬ ਬ
ਰਿਤਾ ॥ ਪੀਰ ਮਤਿ ਸੁਗੀ ਦੋਹਿ ਰਹਿਨਾ ॥
ਫਨਿ ਦਿਪੀਮਨਿ ਸਬਤ ਗ ਹਿਆ ॥ ਬਹਤ
ਦਗੀਆ ॥ ਉਕਰਿ ਗੈਹ ਬੇ ਗਤੀ ॥ ਸਹਲਿ ਕੈ ਸਿਤ
ਹਸੁ ਪਸਨਾਤੀ ॥ ਹਰ ਪੋਸਿ ਗੁਕੀਨਾ ਆਹ
ਮਾ ਪਹਿਰ ਪ ਫਨੀ ਸਭਿ ਤੁਸ ਦਬਿਤਾ
ਮੀ ॥ ਸੁੰਨ ਗਾ ਲੈ ਬਸਤੀ ਗਹ ਈ ॥ ਤ ਉ

ਕਥਨੀ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਕਰੈ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਉਲਟਿ ਲੈ ਕਿਰਾਪੀ ਦੇਖਹੁ ਵ ਜਾਣਿਆ ਕਿਲੰਦਰ
ਮਤਿ ਗੁਰ ਰਹਿਗੇ ਫੁਟੀ। ਹਿਜਰੁ ਗਤਿ ਨਾਨਕ
ਪਹਿਰਿ ਕਿਲੈ ਗੋਟੀ॥੩॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਸੋ ਖਸਮ
ਛ ਪੁਛਿਆ। ਆਗਰ ਤੁਮਨੁ ਆਣ ਸੈ ਪੁਰ
ਸੋ। ਆਹਿਲੋਜ ਬਾਬੁ ਕੋਸੀਟ ਰਦ ਸੀ। ਪਉ
ਧਰਤਿ ਆਗੀ ਫਿਰੇ ਬਾਗਿ। ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਬਾਬਰਿ ਤਾ। ਸਰਬ ਖਸੀ ਆਨਾ
ਹਿਸਿ ਗੀਤਾ। ਪਾਦਕ ਪਾਨਰਾਤਿ ਸਹਿ
ਤੋ। ਪਰਗਤਿ ਕਰ ਛਕੀਰ ਰਹਤ ਰਹੀ। ਕਦ
ਹ ਖੇਟ ਨੁ ਸਾਨ ਸਹਿ ਸਰਹੀ ਟਗੀ ਆਉ
ਸੈਲ ਗੋਤਿ ਕ ਦੋਖਾ ਕਾਰਿ ਕਿਆ ਹਿਉ ਹਰ ਸੈ

ਹਕੀਆ ਏਕੁ ਮਖਨੁ ਮਥਿ ਕੈ ਰਹੁ ਤੁਧੁ ਪ੍ਰਾਣੀਆ
ਉਸ ਜੇਤੀ ਪਾਤੁਰੀਆ ਸੌਹੀ ਘੂਹਮਾਲਿ
ਘੂਹ ਮਾਲੈ ਪਾਤੁਰੀਆ ਸਭਿ ਆ ਗਈਆ ਹੈ
ਨਾਨਕੁ ਤਰਿਹਿ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟ ਤਬ ਕਿ
ਤਿਸੈ ਖਸਮ ਕਾ ਪੁਛਿਆ ਆਖੁ ਤੂੰ ਸਾਸੁ
ਆਲ ਸੈ ਪੁਰਸੀਆ ਲਹਿਆ ਨ ਬਾਬੁ ਬੋਲਿਆ ਹੈ
ਸੀਆਸ ਖਾਣਿ ਜਨੁ ਦਿਸ ਦੂ ਸੀਆ ਆਪਣਾ ਚ
ਗ ਏਤ ਤਕਿ ਬਾਬੇ ਨਾਲ ਬਾਬੁ ਦੇਤਾ ਆਖਿ
ਓਸਾਮਰ ਦਾ ਹੀਆ ਬਾਬੁ ਦੁਸਾ ਹੀਆ
ਤਾਮਰਦਾ ਹੋਰ ਬਾਬੁ ਦਸਾਇਆ ਸਰੂ
ਏਵਸੀ ਪਥੀ ॥ਮਃ੧॥ ਸੀਦਭਮਓ ਸਾਮ

ਤਖੁਤਿ ਸੈ ਹੋਸਾਨਤ ਆਪੁਸੁ ਸਾਹੋ ਸਧ
ਨਸਧਾ ਨੇਹਿਸਿਤੇ ਆਨਕ ਕਢਤੇਤਰਿ
ਰਹੁਸੁਕਣ ਹੋ॥੧॥ ਤਿਸ ਜਾਨੁ ਨੇਕੇ ਐਸਾ
ਦਿਲਿ ਦਾਰਹੁ ਸੁਸਾਈ ਗ ਮੀਤ ਸਕਨ
ਨੇਕੁ ਸਾਪੁ ਦੀਹਿ ਗਸਨਨੀਹਿ ਸੁਨਾਉ॥
ਕੇਸਨੁ ਪਾਖੁ ਬਗ ਬਗਿਦ ਪੈ ਤਖੁ ਤਾਲੁ
ਪ ਛੁਟੈ ਆਈ ਤਾਨ ਬਸਹਿ ਬਕੀ ਆਰੋ
ਆਇਦ ਤਾਨ ਬਨਤੀ ਸਾ ਨੋ॥੨॥ ਗਗਨ ਮੈ
ਗਨ ਮਹਿ ਆਸ ਹਿਥੇ ਨਾ ਨ ਤੜਾ
ਦ ਦ ਸਾ ਹੋ ਕਤੁ ਨਾਨ ਕਸਾ ਪੂਰੀ
ਆਠ ਸਾ ਥੇਕ ਦੁ ਗਨੁ ਨਾ ਪਾ ਹੋ॥੩॥

ਕਿਸੇ ਧਮਸਾਲ ਆਖਿਆ ॥ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਪੁਜਾਇ
ਇਆ ਸਨੀ ਕਰਸਿ ਬੀਨ ਆਦਾਕਿਆ ਸਨ
ਕੀਨੈ ॥ ਤਿਨ ਕਾਦੀਦਾ ਗੁਣੀ ਬਹੁਤੁ ਹੋਇ ਤ
ਕਿਆ ਇਹ ਸਤੁ ਧਮੀ ਕੀਜੀ ਓਸ ਪਾਇ ਸੈਰ
ਬੁਧਿ ਓਸ ਡੇਰ ਕਹੁ ਨਿਆ ਬਾ ਬਤੇ ਸਰ
ਦਾ ਨਾਮ ਵਹੇਰ ਹੋਆ ॥ ਆਇ ਕਿਰਿ ਸੀ ਕਿਰ ਸੇ ॥
ਤਬਿ ਕਿਸੀ ਕਾ ਘਰਿ ਸਾਹੁ ਸੁਣਤਾ ਨੂ ਬਹੁਸੁ ਕੇ
ਰ ਥਾ ॥ ਤਿਨ ਜਾਇ ਗਤਿ ਸਹੋਆ ਸਨ ਦਤੋ ਦਿਖਿ
ਓਨਿ ਸਿਖ ਸਤਿ ਬਹੁਤੁ ਕੀਤੀ ॥ ਤਬਿ ਕਿਹਿ ਕੁ ਨਾਨਕੀ
ਪਾਸਿ ਸੁਆ ਪਹਿਆ ॥ ਥਾਲੇ ਕਪਿ ਟਰੇਰਿ
ਦੇਆ ਹੈ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬੇਪਰਵਾਹਿ ਆਤੁ ਸੀਰਿ

ਓੁਸਦੈ ਹੋਆ ਤਾ ਓੁਨਾ ਆਸਚਜੁ ਕੀਤਾ ਜੀਆ ਸੀਹਾ

ਬੀਦੁਖਿ ਪੈਂਦੇ ਹੋਸਦੇ ਹਨਾ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਨਾ

ਬੀ ਕਿਸਦਾ ਬਾਗੁ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾ ਬੀ

ਪਾਤਿਸਾਹਦਾ ਬਾਗੁ ਹੈ ਕੇ ਪੁਰਾਣਿਆ ਦਾ ਬਾਗੁ

ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਸੋਦੇ ਹਉਆ ਤ

ਓੁਨਾ ਆਖਿਆ ਜੀਆ ਸਾਡਾ ਗੁਜਰਾਨੁ ਥਾ ਤ

ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਹੋਸੁ ਗੁਜਰਾਨੁ ਕਰਨਾ ਤਬਿ ਓੁ

ਨਾ ਕਹਿਆ ਜੀ ਬਹੁਤੀ ਬੀਟ ਬਰਸੁ ਪਾਲੇ

ਪਏ ਬਾਦੇ ਸੋਆ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਮਿਹਰ ਕੀਤੀ ਆ

ਖਿਓਸੁ ਦੇਵੇ ਹਨ ਜਾ ਬੀਜੀ ਦੇ ਤਾ ਰਵ

ਹਨਾ ਜੀ ਆ ਤਬਿ ਓੁਨਾ ਆਖਿਆ ਜੀ

ਮੁਏਵਿ ਸਤਜੁਗੀ ਵੇਲੀ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਜ
ਇਕ ਸਿਖਿ ਸਰੇਸਟੁ ਨਉ ਪਰਿਠਬੁ ਫੇਰ ਗੁਾਹਵ
ਨਗਰੁ ਆਖਦਾ॥ ਤਬਿ ਕਿਤੁ ਆਗਿਆ ਮਾਗੀਜ
ਨਨਬੁ ਫੇਰਿਆ॥ ਤਾ ਨਾਮੀ ਤੁਰਿ ਪਝ
ਹੋਆ॥ ਤਬਿਆ ਰਜਾ ਪਰਮਸਾ ਨ ਕਰਤੁ ਪਤੁ
ਈ॥ ਆਖਿਸੁ ਜਾਈ॥ ਤਬਿ ਸੁਨੇ ਤਾ ਨੁ ਬੁਨਸ
ਬਗੁ ਨਾਮੀ ਸੀ ਗਏ ਆ॥ ਤਸ੍ਹੁ ਕਰਿ ਦੀਵਾਰ
ਨੁ ਆਏਆ॥ ਆਏ ਬੇਨਾ ਆਖਿਓਸੁ ਪ
ਰਵੇਸਰੇ ਨੁ ਨਾਮੀ ਤੁ ਸਾਰੀ ਵਏਆ ਜੈ
ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸਰਕਿਸੀ ਵਾਨ ਰਥ
ਨਾ ਮੁਰਾਦਿ ਹੋਆ ਤੇ ਤੁ ਆਏ ਫਕੀਰ

ਨਸ੍ਰਆਖਿਆ ਹੈ॥ਤਉ ਫਿਰਿ ਪਤਿ ਸਾਹੁ ਆਖਿ
ਆ॥ਮਾਰਦਿ ਆਲਾ॥ਤਾ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ॥
ਸਲੋਕੁ॥ਮਾਰੈ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ਗਾਨਾ ਨਕਟੇ
ਕਸੁਬਿਨਾ ਆਦੁ ਨਾਕਟੀ॥੧॥ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਬੀਸ
ਰਿ ਗਇਆ॥ਬਹੁੜਿ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਆਖਿਆ ਆ
ਜੀ ਵਾਸੁ॥ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਫੇਰਹਿਆ॥ਨਦਰਿ ਤਿਲੋਹਾ
ਗ ਫਿਰਿ ਤਬਿ ਪਾਲਾਲੁ ਨਦਰਿ ਹੋਆ॥ਪਰਉ ਹਗਤੋ
ਨਥਉ ਪਾਗਿਦੇ ਕੇਨਾ ਹੀ॥ਆਤੇ ਅੀਗੀਆ
ਚੁਕੇ ਈ ਗਤੀ ਗੈਨ॥ਤਿ ਉਪੁਦਾਹਿ ਦੇਵਿਲਿ ਟ
ਕੀ ਗਲਾਲੁ ਤੈ ਦੇ ਹੋਇਆ॥ਅਤੇ ਪੁਦਾਹਿ ਕੀਪ
ਟੀਉ ਤੁਉ ਨਾਇ ਲੋਇਆ॥ਪਕਉ ਨਕੀ ਸਟੇ
ਉਨ੍ਹਰਹੀ॥ਤਬਿ ਪਤਿਸਾਹੁ ਸਹਿ ਕਹਿ

ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ॥ ਤਬਿ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਕੁਛੁ ਕਰ
ਕੁਹਰ ਭਾ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨ
ਕਭੁ ਖਖੁਦਾਇ ਕੀ ਕਿਆ ਬੇਪਰਵਦਗੀ ॥ ਆ
ਸੰਤਨ ਕਰੀ ਦਰਗਹੀ ਕਿਆ ਤਨ ਕਨਕਾ ਬੂੰ
ਤਬਿ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਹਿ ਕਰਿ ਓਹਿ ਗਇਆ ॥
ਬਾਬਾ ਰਹਦਾ ਰਹਿਆ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਇਕ ਸਮੈ ਓ ਦਾਸੀ ਕੀ ਤੀ ਪੁਛ ਕਰੀ ॥
ਤਿਤੁ ਓਦਾਸੀ ਨਾਲਿ ਸਰ ਦਾ ਨਾਰਕ ਬਾਖ ॥
ਤਰਹੁ ਪਓਤਾ ਆ ਨਸਕੀ ਆ ॥ ਪਤਿਸ ਹਕ
ਕੇਕਾ ਏਕ ਬਸਤ ਗੁਆ ਕੇਆ ॥ ਏਕ ਬਸਤ
ਰਸਿਟਾ ॥ ਇਕੁ ਪੈਰਿ ਜੁਤੀ ॥ ਇਕੁ ਪੈਰਿ ਮੋਜੇ

ਸਾਗਰਿ ਬਪੜੀ॥ ਸਿਰਿਓ ਪੀਰਨ ਲੈ ਦਗੀ॥
ਮਾਣਾ ਨੜਾ ਕੀ॥ ਸ ਬੈਤਿਣ ਕੁ ਕੇ ਮ ਰਕਾ॥ ਤ
ਦਨੁ ਗਨ ਵਿਰਿ ਸੇ ਪੁਖ ਰਾ ਕੁ ਸ ਟੀ ਜਤੁ
ਸਿਰਿ ਆ॥ ਸੁ ਬਪਾਣ ਵਿਰਿ ਨਹਿ ਆਜਾ
ਦਾ ਆ ਨਾ॥ ਤਿ ਸ ਕੋਣ ਕਹਿ ਆ॥ ਗਲਿ ਵਿ
ਆ ਕਨਗ ਬੋ॥ ਤ ਵਿਚੁ ਜਾ ਇਓ ਤ ਰਿ ਆ॥
ਇਕਦ ਗ ਖਤ ਤ ਲੈ॥ ਤਾਂ ਉਨ ਗਲਿ ਕ
ਹਿ॥ ਆ ਤੈਸ ਨਾਹਿ॥ ਤ ਵਿਸਰ ਦਾ ਨਾ ਆ
ਪਿਆ ਤੀ ਬੁਦਾਇ ਇਵੇ ਨੇਕ ਜਾ॥ ਤ ਵਿਚ ਬੇ
ਆਖਿਆ॥ ਨੇ ਸਰਦਾ ਨਿਆ ਬੁਦਾਇ ਇ
ਕੁ ਨੈ॥ ਤ ਵਿਸਰ ਦਾ ਨਾ ਅ ਗ ਦੁ ਕੀ ਤਾ॥

ਸਿਮ੍ਰਤੀਪੜਸਣਉਨਉਸ ਕੀਪੈਰਵੀ
ਸਿਨੈਣਾਅ ਤੇਉਨਕਿਸਿਕਰੀਪੈਰਵੀਸਿਨੈ
ਨੈਸੁਖਪਾਇਹਿਉਸਨੇਹਕਿਆਆਖਿਨੈ।
ਅਤੇਉਨਪੈਗਾਤੇਉਪੈਨਣਦੀਨੈਹਿ
ਅਤੋਂਪੈਰੇਨਾਗੋਕਾਪੈਛੀਛ ਤੇਲੋਛੀਆ
ਇਨੈਗੀਆ ਅਤੇਉਨੇਕੇਨੇਲਿਕ ਦੇਹਿ
ਗੀਤੇਕਿਕਾਕਾਕੋਇਆਆਸਲੇਕਾਪੂ
ਗਕਰਨਾਸਕੋਤਪੀਏਪਾਏਸਹਿਆ
ਫੈਗਾਤੇਕਿਕੇਖਕੇਨਾਨਕਆ ਕਿਸੈ
ਨਾਛਿਆਕੁਗਾਤੇਕਿਕਕੇਆਪਿਆ
ਆਰਦਾਇਆਤ ਪੰਤੇਗਾਰੋਨੈਗਾਕਰ

ਤੇਨਰਖੈਹੋਆ ਤੈਜੋਕ ਈਆਇਆ ਹੈਸਾ
ਤਾਰੇਪੇਟਤੇ ਨਾਗਾ ਆਇਆ ਹੋਆ
ਤਸੁਸੁਰੁ ਸੁਪਿਢਲਾਸੇ ਸੁਚਲਿਆ
ਜਾਇਆ ਤਬਿਸਗਦਾ ਨਾਪੈਗੀ ਪਇਆਉ
ਸਤੁਧਾਣੇਦੁ ਨਾਗਸਿ ਆਇਆ ਤਬਿਆਇ
ਜਾਉਕੇਹਿਲਿ ਵੇਠਾ ਤਕਿਢ ਨਾਗ ਸਕਾ ਪੀਰ
ਤੁਰਤਗਦਾਸੁ ਸਾਸਿਉਸ ਨਾਨਕੁ ਆਇ
ਆਸਾ ਆਇਲੁ ਗਾਸੁ ਕੀਤੀ ਉਸੁਕੇ ਸੁਰੇ
ਸਿਕੈ ਕੇਹਿ ਗਇ ਆਆਸਿਉਸੁ ਏਤਗਤ
ਤੇਗਸਾਣਇਸ ਨਾਹੀ ਤੁਲ ਸੀਰੀਆ
ਨਾਹੀ ਸਾਣੇਸੀਗਸੁ ਨਾਹੀ ਗਸਿਸਗ

ਸੀਨਾ ਹੀ॥ਗਿਪਾਰੈਦਾਨਵਾਟਿਕਾਨਾ

ਹੀ॥ਅਤੈਤੁਭਗਤੁਕਹਾਵਦਾਹੈ॥ਸੋ

ਮਰਿਆਭਗਤੇਪਾਵਈਹੈ ਗੁਰਕਿਛੁਕੋ

ਖਿਆਅਮਰਦਾਸਿਆਰਬਾਬੁਦੁਆਰਿਤਾਮਰ

ਦਾਹੋਰਬਾਬੁਦੁਆਰਿਆ॥ਰਗੁਧੁਸੀਤੂਕੀ

ਤਾ॥ਕੋਬਸਖੁਦੁਖੁਜਾਇਆ॥ਮ:੩॥ਸਾਚਿ

ਮਕਿਪਿਪ੍ਰੁਰਸਨਾਵਉਸੁਰਿਗਤੁਭੁਣਸੀ

ਮਾਣਾ॥ਰਸਨਾਮੁਰਾਪਿਬਦਾਖਾਪਤੁ

ਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਣਾ॥੧॥ਕਾਹੋਕਣਮ

ਸੋਕਪੁਜਾਨਾਮੁਗਦਦੁਹਾਕਚੀਛੋਹਿ

ਦੁਲਕਾਹੈਗਚੁਲਾਦੁਜਾਰਨਾਗੁਆਤਖਿ

ਇਿਹਿਪਥਿਤਕਹਿਆ॥ਹੈਭਗਤਟੇ

ਬਸਤ੍ਰ ਤਾ ਕਾਹੇ ਕਰੇ ਮੈਲੁ ਨ ਹੋਇ ਆਵਾਪ
ਓਹੁ ਬਸਤ੍ਰ ਕਉਣੁ ਹੋਇ ਸਨਾਇ
ਪਰਤੀਸੈ ਨੀ ਲੈਆ ਤੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ
ਜੋਤ ਬਿਬੇਕ ਦੂਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ਗਾਵਣ
ਕੇਰ ਪੂਰਾ ਇਹੁ ਧਰਮ ਤੇ ਗੋਰਹੁ ਪਰਤੀਤ
ਈ ਸਿਉ ਲਉ ਗੋਡ ਰਹੁ ਤੇ ਵੈਸਮ ਪਾਏ ਹਰਿ
ਰਤਨ ਮੇਟਿ ਆਤਾ ਈਗਾ ॥੧॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਪਉ
ਤੇ ਪੁਛਿਆ ਏਭਗਤ ਪਰਤੀਤਾ ਖੇ ਦੀ
ਪਤ੍ਰਸਿ ਜਿਨਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਗੋ ਤੈ ਦੇਆ
ਤੈ ਆਖੀ ਬਾਤ ਬਿਧਿ ਆਪਣਾ ਕਹਿ ਜਾਵੈ
ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਪਉੜੀ ਤੀਜੀ ਆਖੀ ਕਰਿ ਗਹਿ
ਹਠੁ ਆਣਿ ਕਿਉ ਪਰਵ ਦਾਤਿ ਮਨੀ

ਤਗਿਆਨੁ ਦੇ ਦੁਰਾਸੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੀਹ ਰੁਕਰਤੁ
ਕਿਆ ਰਤਨੁ ਆਣੀ ਕੇਤੇ ਦੁਰਾ॥੩॥ ਤਖਿਰਤ
ਰਸਾਂ ਸ ਪੰਡਤ ਕਹਿਆ ਜੀਤ੍ਰੁ ਸ ਪਰਮੇਸ
ਰਕੇ ਪਰਮਹੰਸ ਜੀਆ ਤੇ ਜੀਆ ਸਾਡੇ
ਅਤਿਇ ਦੁਆ ਕੀ ਸਿਤੀ ਹੈ ਈ ਆਣੀ ਦੁ
ਜਾ ਖਕੁਣ ਕੀਤਿਆ ਈ॥ ਤਖਿਕ ਕੇ
ਅਣਜੀਕ ਣੁ ਬੀਆ ਬੀ॥ ਖਗੁਣ ਤੇ
ਛਾਤਿ ਹੰਸੁ ਣੋ ਹੈ ਦੇਸੁ ਕਗਿਹ ਨਾਈ
ਆਣਾ ਪਹੁੰਚ ਦਉ ਨਾ ਕ ਰਸਾਂ ਸ ਨ
ਸਾਂ ਅੰਤਉ ਜੀ ਰਖ ਦਾਣਾ॥ਾ॥ਾ॥ਤ
ਕਿਹਿ ਪੰਡਤ ਕਹੈ ਆਣਾ॥ ਆ ਸਿਰੁ

ਤੁਜੀਤੁਸਪਰਮੇਸਰਕੇਭਗਤਹੋਪਭੁਜੀ
ਇਸੁਨਗਰੀਕਉੜੀਪਇਤੁਕਰਾਨੁਛੁਟਿ
ਸਕਾਭੀਗੁਨਾਮੇਦਹਾੜਾਤਬਫਿਰਗੁਨਾਨਕ
ਪੁਛਿਆਇਸਕਾਗੁਨੁਕੇਸਾਹੋਆਤਬਫਿਰਪੁਛਿ
ਤਕਹਿਆਜੀਇਸਕਾਗੁਨੁਇਹਿਆਹੈ
ਇਸੁਪੜੈਤਉਫਿਰਿਆਇਰਹੋਆਤੈ
ਹਥੈਹਹੁਤਹਸੈਸਾਰੁਸਾਹੋਆਅਤੇਇ
ਸਸਤੇਲਾਈਤੇਸਹੰਤਹੋਦਹਾੜਾਤ
ਫਿਰਿਬਾਬਾਬੋਲਿਆਸਬਦੁਰਾਗੁਬਸੰਤ
ਹਿੰਡੋਲਮਃ੧॥ਰਾਜਾਬਾਲਕੁਨਗਰੀਕਾਚੀ
ਦੁਸਟਾਨਾਲਿਪਿਆਰੋਦੁਇਆਈ

ਤੁਧੁ ਪ ਕਰੀ ਅਹਿਆ ਪੰਡਿਤ ਕਰਨੁ ਪੁਕਾਰ॥
ਸੁਣਿਆ ਪੰਡਤਾ ਤੁਸ ਦੇਸੁ ਸਤਾ ਆਖਿਆ
ਖਿਧਿਆ ਦੁਖੁ ਪਾ ਨ ਪਤੀਆਰਣੁ ਆਖੀ ਤਰਿ
ਆ ਗਿਣਿ ਕਨਾਸ ਪੜਿ ਸੁਣਿ ਲੀਆ ਸਾ ਰਣੁ ਪੀ
ਤੇ ਪੜਿਆ ਆਖੈ ਤੁਸੂ ਰਜਾ ਤੁਹਿ ਪਾਣੀ ਤੇ
ਤਰਿ ਓਸਾ ਗਿਆ ਨਾਨਕ ਆਹਿਆ ਆ ਜਾ ਰਣੁ
ਰਹੰਤਾ ਜਾਣੀ ਐਹਿਕਸਾ ਏਕਿ ਰਾਕੇ
ਹੋਤਾ ਕਰਣ ਖੜ ਜੈ ਐਥਿ ਸਾ ਪੀ ਰਜਾ
ਕਿ ਤੇਹਿ॥੩॥ ਕਹਿਆ ਸੁ ਏਨਿ ਨ ਖਾਹਿ
ਸਾ ਨੇਤਿ ਨ ਤੀ ਸੇਤੀ ਦੁਸਾਸਾ ਪੂ ਏ ਖੇ
ਨਾ ਨਕ ਏ ਸ ਨ ਏ ਸਾ ਖਿ ਨੁ ਤੋਸਾ ਖਿ

ਤ੍ਰਿਆ ਸਗਾ॥੨॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਚਤੁਰਦਾਸ ਪੰਡ
ਤ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ
ਸੀਸੇ ਸਾਰੇ ਕੇਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਾ ਦੇਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅ
ਸੀ ਪੜਤੇ ਹੈਂ ਅਰੁ ਫੁਰਮਾਇ ਤਿ ਹੈ ਦੇਗਾ॥
ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਉ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪ
ਫਿਰਿਆ ਏਸੁ ਆਸੀ ਤੁਸਾਂ ਹਿ ਆਪ ਪੜਤੇ ਹੋ
ਅਰੁ ਕਹਿਣੁ ਏਸ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਗ ਪੜ੍ਹਾਇਦੇ
ਹੋ ਸੋ ਟਹਿਲਾਏ ਹੈ ਗਾ॥ ਤਬਿ ਪੰਡਿਤ ਕਹੈ
ਆ ਜੀ ਇਹ ਜੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਿਓ ਪਰਚਾ ਪ
ਟੀਪੜਾ ਏਉ ਸੀ ਸਾਰੇ ਜਾ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ
ਬੋਲਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਮ:੧॥

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿ
ਤਿ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ
ਨਿਰਮਏ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ॥ ਓਅੰ
ਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣ
ਹੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾ
ਰੁ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾ
ਲਾ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾ
ਲਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਥਿ ਪਉੜੀਆਂ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਓਅੰਕਾਰੁ ਹੋਇ ਆ॥ ਤਥਿ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤੁ ਆਇਐ
ਗੀ ਪਇਆ॥ ਜਾਂ ਉਪਜੀ ਕਉ ਆਗ੍ਰ
ਗ੍ਰਾਹ ਗਾਰੁ ਪਇਆ॥ ਤਥਿ ਬਾਧਾ ਜੀਉ ਬ੍ਰ

ਰਫੇਦੇ ਰਹੋਗਾਗਨਿਕਸਤੈਆਇਹਿਰਕਤੋ
ਉਨੁਕਤੁਸਨੁਕਾ ਖਣ੍ਹ ਖਾਗਕਈਬਰਸਾਕਗਉ
ਬੈਖੁਈਪਾਈ ।।ਤਖਿਉਨੁਨਗਿਆਨੁਆ।।
ਸਿਪਾਡਿਨਾਆਇਬੈਗਤਖਿਇਪਾਪੁਛਿਆ
ਏਬਾਣਕੇਤੁਰਿਸੇਕਾਸਿ ਖੁਹੋਗਾਦੀਸਿਆ
ਤੈਰਿਸਤੇਲਾ ਈਹੋਗਤਖਿਗਗੁ ਬਾਵਸਭਤੁ
ਉਨਾਇਆਗਾਗੁਰੂ ਈਵਿਡਿਆਮਃ੧॥ਕਦਾ
ਤਾਤੁਕਦਾਤੁਤੇਲਾਤੇਰਾਕਦਾਸਰਾਪੁ
ਕੁਗਾਹਾਰਕਦਾਗਗੁਰਿਸਪਾਹਿਦੀ
ਆਸਾਗਉਰਿਸਪਾਹਿਸੁਲੁਕਗਦਾ॥੧॥
ਸੋਹਲਾਲਦੀਤੇਗਾਸੀਤੁ ਨਾਦਾਦਾ॥

ਤੂ ਜਾਣਿ ਬਲਾਅ ਸੈਆਲਿ ਕਰਿ ਪੁਰਿਣਾ ਏ
ਆਪੇ ਸਰਬ ਬਸਮਣਾ ॥ ਰਹਉ ॥ ਅਨੁਤਰ
ਗੁਰਿ ਤੂ ਤੁਣਾ ਤੇ ਗੀ ਸੇਦ ਸਗਾ ਲੁਕ ਸਾਚੁ ॥
ਘਟ ਨੀ ਭੀ ਤਰਿ ਸੈ ਸਤੁਤੇਣੀ ਇਨਬਿ
ਸਹਿ ਤੁਰਤ ਦਾ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕੈ ਡੋ ਤੇ ਣੁ ਤਰ
ਗੁ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰ ਗਾ ॥ ਆਪੇ ਲੇ ਦੈਆ
ਪੇਰ ਦੇਆ ਪੇ ਸਾਹੁ ਦਣਾ ਰਾਗਾ ॥੩॥ ਅ ਪ
ਣਾ ਨੀ ਭੁਗਾ ਤੇ ਪਰ ਏਸੀ ਸਿਨੁਆ
ਦੈ ਓਣੁ ਗਾ ਦੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੈ ਗਤਿ ਨਾਨ
ਕ ਰਹ ਗਾ ਕੈ ਨਿ ਬਿ ਪਿਮੁ ਤੂ ਪਾ ਦੈ ॥੪॥੧॥
ਤਖਿਸਿ ਪਾ ਆਖਿਆ ॥ ਬਾਲਏ ਕੁਓ

ਗੀਤੇਓਵਿਦਾਸ ਨਦੇ ਖੇਲੇ ਉਤਰਥਿ ਬ
ਖੇਸ ਬਦੂਰ ਚਹਿਆ॥ਗਗਸੁ ਜੀਓ
ਓਤਾਹਿਓ॥ਮ:੧॥ਸਤਿਗੁਰ ਨਦਰਿ ਬਾਣ
ਗੁਰ ਨਦਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਭਸਮਸਚ ਰੀਓ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਨਮੁੰ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਮੁ ਰਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਛੀ ਵਾਈਓ॥ਓੰਜਨ ਅਹਿਨਿ ਮਸਨ
ਗਹੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗਤਿ ਇਵਪਾ ਈਓ॥੧॥
ਖੋ ਬੁਗਵਣ॥ਗਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਹੀ ਆਏ ਕਿ
ਮਹਿਕਹਿ ਸਸਮਹਿ ਰੇਖੈ ਸਗੀਕਹੀਓਸ ਏ
ਗਹੁ॥ਸਗਨ ਬਾਹਿ ਮਰੀਮਸਾ ਖੋ॥ਸਗਨ
ਤਾ ਰੀਓ॥ਥੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਏਮਿਰਿ ਮੈ ਤ੍ਰਿ

ਭਵਿਐ ਜੋਗੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ਅੰਜਨ ਮਾ
ਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗੁ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ॥੩॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਧਾਵਤੁ
ਵਰਜਿ ਰਹਾਈਐ॥ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਹਜ
ਧੁਨਿ ਲਾਗੈ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈਐ
ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗੁ ਜੁਗ
ਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤਿਆ
ਮਰਿ ਰਹੀਐ ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਈਐ॥ ਵਾਜੇ
ਵਾਝਹੁ ਸਿੰਙੀ ਵਜੈ ਤਉ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾ
ਈਐ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋ
ਗੁ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ॥੫॥੩॥ ਤਬਿਓ

ਪਾਆ ਦਸੁ ਆਏਸੁ ਕੀਤਾ॥ ਸੇਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਪੀਸ

ਤਾਪੁ ਰਮਧੁ ਉਤਾ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਵੇ ਚਲੇ ਸਾਥਿ ਬਹੁ

ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਕੇਹਾ ਰਕਾ॥ ਤਬ ਕਿਸੁ ਬਾਬ

ਉ ਬਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਹੋਆ॥ ਫਿਰ ਤ੍ਰਏ ਕੈ ਆ

ਇਹਿ ਕਾਣ ਦਲੇ ਜਾਗਿਆ ਕੈ॥ ਤਬਿ ਨਾਇਕ

ਕੇ ਵਾਰਿਆ ਇਕੈ ਨਾ ਉ ਸਰੇ ਪਾਰਿ ਪੁਰ ਹੋਆ

ਬਾਗਆ ਤੇਲੇਕ ਬਹੁਤ ਸੁ ਬਾ ਰਖੋ ਏ ਲੀ

ਆ ਦਿਹਾ ਕਿ ਏਆ ਇਆਣਤਾ ਪਾ ਏ ਹੋਵੈ ਏ

ਣ ਖਆ ਸੀਸਾ ਏ ਹੋ॥ ਤਬਿ ਭਸਰਾ ਨਾ ਵੇ

ਚਤ ਸਾਸਾਏ ਬੇ॥ ਤਾਣ ਹੁ ਜਾ ਇਨਾ ਜੇ ਇ

ਆਾ ਤਾ ਓਹੁ ਓਠਿ ਗਇਆ ਪਰਿ ਬਹਿ

ਕੀਤੀਆ ਨਿ ਜੀ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਭੁਖ ਲਗੀ
ਅਗੈ ਬਾਬੇ ਨੂ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਦੇ ਪਤਸਾ ਨਾਇ
ਸਤਾ ਆ ਸਾਡੀ ਅਖਾਰਿ ਕਿ ਭੁਨਾਣ ਈਆ ਏਸਦੇ
ਘਰਿ ਆ ਸਪੁਤ੍ਰ ਹੋਆ ਹੈ ਨਾ ਆਪਸੀ ਭੁਈ ਨਵੀ
ਨਾਲਿ ਓਹੁ ਗਈ ਆ ਆਪ ਭੁਖ ਜਾਰੈ ਮੈਨੂ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ
ਤਾ ਇਸ ਦੇ ਘਰਿ ਜਾ ਵਾ ਇ ਨਪੁਤ੍ਰ ਜੀ ਦੇ ਪਾਈ
ਐਗਤਿ ਆਲੇ ਕਾਨੂ ਦੇਦਾ ਹੈ ਤਾ ਭੁਖ ਮੈ ਭੀ ਲੈ ਆਵਾ
ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਹਸਿਆ ਨਾ ਆਖਿਓਸੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸ
ਦੇ ਘਰਿ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾ ਜੀ ਹੋਆ ਇਸ ਦੇ ਘਰਿ ਏਕੁ
ਕਰਜਾ ਈਆ ਆਇਆ ਹੈ ਨਾ ਉਹੁ ਪਾਤਾਰ ਹੁਗਤਿਰ ਨਗ
ਭਾਲੇ ਕੇਓਹ ਜਾਵੈਗਾ ਆਪਣੁ ਤੇ ਰਮਹਿਆ ਈ ਹੈ ਪ
ਤਾ ਜਾਹਾ ਪਣਾ ਸੀਸ ਦੇ ਈ ਨਾਹੀ ਨੁ ਪਾਤਾ
ਈ

ੲ. ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਤਉ ਲਾਗੇ ਹੈ
ਜੀ ਜਾਇ ਦੇਖਾ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨਾ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਿ
ਦੇਖੈ ਤਾ ਸੁਧ ਭਾ ਪਥਰਿ ਕਿ ਸੇ ਨਾਣੀ ਤੀਜਾ ਉਨਿ ਆਇਆ॥
ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ॥
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ ਰਾਗੁ ਸੀਰਾਗੁ ਕੀ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਉਠਾਇਆ ਮ: ੧॥ ਪਹਿਲੈ
ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁਕਮਿ ਪਾਇਆ
ਗਰਭਵਾਸੁ॥ ਉਰਧ ਤਪੁ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿਆ
ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ॥ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾ
ਸਿ ਵਖਾਣੈ ਉਰਧਿ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ॥ ਨਾ ਮਰ
ਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜਾਸੀ ਨਾਗਾ॥
ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁੜੀ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਤੈਸੀ ਜੀਅੜ

ਨ ਪਾਸਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹੁਕਮਿ
ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿ
ਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਥੋ ਹਥਿ ਨ
ਚਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਿਉ ਜਸੋਦਾ ਘਰਿ ਕਾਨੁ ॥
ਹਥੋ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ ਕਹੈ ਸੁਤੁ ਮੇ
ਰਾ ॥ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤਿ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਿ ਨਹੀ ਕਛੁ
ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਭੀਤ
ਰਿ ਧਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਹ
ਰੈ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈ
ਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਧ
ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਪ੍ਰਾਣੀ

ਜਿਵਾਪੁਤ ਇਆਸੰਗਿਮਾਇਆਾ ਪਨ੍ਰਸਿਓਮਤਾ
ਤੇ ਥੀਸਿਮਤਾਆਨਿਲਾਤਨਮੁਗਵਾਇਆਾਪ
ਰਮਸੰਤੀਦੈਪਾਰੁਨਾਰੀਡ੍ਰਿਰਮੁਨਾਰੀਤੈ
ਸਿਤ੍ਰਾ ਰਹੁਨਾਨਰਤੀਰੇਪਨਸਿਪੂਛੀਪਨਸੀ
ਥਾਸਿਓਰਿਤ੍ਰਾ ੩ਾ ਰਉ[illegible]ਪਸ੍ਰੈਗੇਇਕੈਦਟਨਾ
ਸਿਆਸਿਮੁਤਾਣਾਈ ਆਇਆ ਖੇਤ੍ਰਾਤਾਤਸਿਪ
ਰਹਿਜਾਲਾ ਇਆਛੂਟੇ ਤਉਆਸਿਮੁਤਾਰਿਸੈਨ
ਮੁਲਿਆ ਭੇਤ੍ਰਾ ਭੇਤ੍ਰਭੇਤ੍ਰਨਗਿਰਿ ਸੈਨਾਸਿਤਿ
ਆਤਾਰਮਪੁਰਿਪਰਹਿਲਆਂਗਿ੍ਰਾ ਛੂਠਗੁਰ
ਨੂਠਆਦੁਆਗੈ ਖਿਨਮਾਤ੍ਰਿਕਇਆ ਪ
ਗਇਆਾਸਾਈਦਮਤ੍ਰਪਰਪਤਿਠਈਲਿਸੈ
ਸਿਓਲਾਇਆ ਤੇਤ੍ਰਾਕਰਨਾਨਕਪਾਟੀਸਓ

ਸੋ ਪ੍ਰਗਣਾ ਕੀਤੁ ਹਿਆ ਖੇਤ੍ਰਾ ॥੪॥੧॥ ਤਬਿ ਭਾਣਜੁ
ਉਆ ਤਾਂ ਉਤ੍ਰਣ ਸਿਕਾ ਚਲਿਆ ॥ ਤਾਂ ਓਨੈ ਦੇਖਿ
ਇਦੇ ਨਿਕਲੇ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ॥ ਜੀ
ਖੁਸਮ ਜੀ ਇਸਦੇ ਬਾਬਿ ਕਿਆ ਵਰਤੀ ॥ ਕਹਿ
ਆਣ ਤਾਪ ਉਦੇ ਆਹੇ ਹਮਰੇ ਕੋ ॥ ਖੇਡਦੇ
ਸੇ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਮਲੋਰ ਦਿਤਾ ॥ ਲਿਤੁ ਮਹਿ ਸੇ
ਲਗਿ ਮੂ ਖਾਰ ਖੀਲ ਖਸਿਤੈ ਆਮੀ ਮਾ ॥ ਤੇ
ਮੂ ਜੁਦਿਗਿ ਪਾਟ ਘੀਲ ਨਿਮਾਣ੍ਰਤ ਨ੍ਰਮਠ
ਕਮੀ ਮਾ ॥ ਇਕ ਮੁਏ ਇਕ ਰਖਿਆ ॥ ਇਕ
ਦਿਤੇ ਨਦੀ ਵਣ ਹਿ ॥ ਗਇਆ ਮੂ ਖਾਰ ਖੀ
ਨਾ ਨਕਾ ਭੀ ਮਰੇ ਨ੍ਰਮ ਲਾਹਿ ॥੧॥ ਤਬਿ

ਬਾਬਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥਹੁ ਚਲੇ॥ ਤਾ ਵਿਚਿ ਰਾਹ ਦੇ
ਇਕੁ ਰੁਹੇਲਿਆ ਦੀ ਵਡੀ ਆਈ ਉਸੁ॥ ਤਾ ਵਿਚਿ ਪਾਣੀ
ਕਾਲਗਾ ਹੋਆ ਕਰਹਿਲਿ॥ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹੀ
ਆ ਆਈ ਜੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਲੈ ਤਾ ਨੁ ਇਕ ਕੂਟੇ
ਲੈਹਿ॥ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਮੁਸਕਰਾਇਆ॥ ਜਾਈ ਵੇ
ਨਾ॥ ਤਬਿ ਉਸੁ ਪਾਣੀ ਹੋਲੇ ਆਗੇ ਆਇ ਗਏ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਕਹਿਓ॥ ਤਾ ਉਸ ਮਾਣਸ ਕੇ
ਦਸੀਆ ਆਈਆ॥ ਜੁਹਿ ਫਕੀਰ ਤੇ ਲੈ ਆਵ
ਓਕਰਾਮਦੇ ਮੁਹਿ ਪਾਵਦੇ ਤਾਈਆ॥ ਅਕਿ ਉਠ ਉਠੁ
ਹਿਚਪਿਆ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ॥ ਤਾ ਆਖਿ
ਉਸੁ ਦੀਕ ਫਕੀਰ ਕੇ ਆਵਤੇ ਰਸੁ ਹ ਪਾਏ
ਦ ਤਾ ਪੀ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਕਿਹਾ

ਸਬਦੁਤੇਗਾਲੇਮੁਕਤਿਨਾਣੀਖਨਾਉਤੇਗਪਵਦ
ਗੁਾਨਾਨਕਸਿਮੁਤੀਇਪਤਿਆਬਹੁਗੇਸਾਣਤ
ਨ॥੨॥੧॥ਤਖਿਪਭਸਾਜੀਆਣੀਚਹਿਆਚੀਮੁ
ਚਿੰਤਾਸਨਰਗਾਤਖਿਬਾਂਬਾਉਬਹੁਗਦੁਰਾਗਤਿ
ਆਗਾਤਾਸਗਰਾਨੇਆਖਿਆਗੀਇਬਾਉਬੇਪੀ
ਐਰਉਸਾਸਗਾਤਖਿਬਾਬੇਆਖਿਆਭਲੋ
ਇਗਾਰੇਵਰਈਗਾਉਆਏਨਗਬੇਠਣਾਤੁ
ਸਠਗਤੇਰਸੇਟਰਉਪਹਿਆਇਬੇਚਗਾਉਇ
ਥੀ॥ਤਖਿਉਸਗਾਉਦਿਇਇਟਰਸਖੜੀਰੋਮ
ਗਆਜੀਾਉਤੁਇਰਹਿਨਆਇਰਗਸਿ
ਰਖਟੇਆਇਆਮਰਗਸਨਿ,ਰਖੇਣਨਿ
ਨਿਤਾਯਭਿਆਏਾਸੇਦਾਰਗਿਗਤਖਿਇ

ਕਹਿਓ ਨੇਸੁਕੀਤੇਸੁਣੋਰਮਸਾਨਾਬਿਨਾਏਨਾ
ਸਿਫਨਾਠੀਸ ਲੁਪਾਨਾਤਬਿਏਕੀਯਾਸ
ਲੇਠਏਫਸੀ ਏਪੁਛਿਆਸਿਭਾਈਸੀਤੁੰ
ਨੇਤਾਪੂਤਿਰਉਜਾਰਾਠੋਗਾਉਆਗੋਕਿਤੈ
ਮੈਂਸੇਗਯਾਇਜਾਰਯਾਤਾਉਨਿਸਿਯਆਖਿ
ਆਖਾਭਾਈਸੀਇਕਸਯੁਆਇਗਹਿਆਠੋ
ਉਸਕੇਰਗਮਨਿਜਾਰਹਿਆਤਬਿਉਸਕਹਿ
ਆਰੀਉਸਕਾਰਗਸਨਾਮੈਨੁਭੀਕਗਾਇ
ਤਬਿਇਕਹਿਨਿਉਤਭੀਨਾਜਿਆਇਆਖੁ
ਫਰਿਆਆਇਕਿਆਇਕਾਣੀਉਭੀਸਾਖਿ
ਆਟਕਿਆਤਬਿਨਿਤਾਪਤਿਪਾਸਿਤੈਇਕਵੇ
ਆਧੀਆਤਾਉਤਜਾਇਫਲੇਲੀਯਾਨੀਆ

ਤੇਓਹੁਨੇਆਗੈਆਵਿਸਾਆਗਇਸੇਆਖੈਗੁਰੂ
ਗਮੇਸਗਕੀਸੇਵਾਕਰਦੇਹਾਤਖਿਇਕਦਿਹੁਸਰ
ਇਆਆਭਾਈਜੀਨੂੰਦਾਸਨੇਵਿਕਰਮਕਰਦੇਹਾਆਤੇ
ਤੂਜਾਦਾਨੇਸਾਖੂਰੀਸੇਵਾਕਰਗੀਆਜਤੇਗਲ
ਤੇਸੇਗਲ ਗਲੂਨੇਜੋਕੇਖਾਤੇ ਨਹਿ ਆਖ ਕ
ਖਤੇਨੇਵਾਲਾ ਤੇਸੇਨਹਿਆਸੋਣਗਾਦੇਤੁੰ
ਆਗੇਆਖਣੇਤਾਂਈਨਾਆਇਕੇਨਦਾਆ
ਤੇਸੇਆਵਰਤਾਆਇਕੇਨਦਾਆਜ
ਇਕਨੇਜੋਇਕਰਿਦਾਨ ਦਾਦਖਿਓਨਜਾ
ਵੇਤਾਣੇ ਉਤੇਰੀ ਤੇਗ ਨਾਹੀ ਤਖਿਓਜਦਾ
ਗੀਤ ਜੋਇਕਰਿ ਓਨਿ ਆਇਆਆਇ
ਕਹਿ ਦਾ ਨੇ ਓਪਰਿਕੇ ਨਾ ਕਰਿ

ਆਇਤੇ

ਨਹਿਨਿਗਾਪਗੜੀਖੋਦਈਸੋਏਖੋਤਾਇਕੁਮੁ
ਹਰ ਨੋਗਤਬਹੁਣੀਕਰਿਕਰਿਨਿਗਾਖੋਦੀਜੋ
ਦਖੋਤਾ ਕੋਲੇਨੋਸਿਮਟਕਰਿਆਨੋਆਪ
ਕਿਓਤਮਰੁਪਾਸਿਖੋਗਖੋਇਕਰਿਖੀਆ॥
ਤਾਦਰਿਤੇਬਾਹਰਿਕੈਨਾਚੁਕਿਓਸੁ॥ਤਾਕਪ
ੜੇਮਾਖਿਖੋਗੁਬੰਨਿਕਰਿਆਇਆਇਕ
ਜੁਤੀਚੜੀਇਕੁਜੁਤੀਕੈਨੀ॥ਤਬਿਕਿਓਸਪੁਛਿ
ਆ॥ਭਾਈਜੀਜੁਤੀਚਕਾਇਨੇਹਿ॥ਤਬਿਕਿਓਸ
ਕਹਿਆ॥ਭਾਈਜੀਮੇਰਖੋਰਿਕੈਨਾਚੁਕਿਆ
ਹੈ॥ਤਬਿਕਿਓਸਕਹਿਆਭਾਈਜੀਅਜੁਮੈ
ਖਾਈਮਤਗਾਆਤੇਤੇਨਚੁਕਿਆਕੈ
ਗਾਇਤਬਾਤਪੁਛੀਚਾਕੀਆਸੇਤੁਜਾਇ

ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਿ ਗਿਆ ਤੈ ਪੈ ਜਾਇ ਪਾਪ
ਰਸਾਇ ਫ ਗਿਆ ਤਬਿ ਰੈ ਦੈ ਆਏ ਆਇ ਕਰਿ ਬੇ
ਗਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾ ਕੀ ਕਹੈ ਆਪਿ ਸੁਣਾਈ
ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿਆ ਸੁਪਕਰਿ ਗਠਾ ਤਾ ਗੁ
ਗਿਆਸਿਆ ਜੀਵਨ ਸੰਕੀ ਚੋ ਤਬਿ ਬਾ
ਬਾ ਬੋਲਿਆ ਆਪਿ ਓਸੁਓ ਨੁ ਜੈ ਸਤਵੈ
ਤਿਆਰਾ ਬਾ ਸਨਕਸੁਨ ਸਬੀ ਆਪ
ਫਲੇ ਜਨਮ ਕਾ ਖੀਜਿਆ ਹੋਇ ਇਕੁ ਸੁਨ ਕ
ਸਾਪੁਰੈ ਨ ਬਿਰਤੀ ਬੀ ਤਿ ਸਰਾਮ
ਰ ਕਾਸੁ ਨ ਗਨੇ ਹੀਆ ਬੀ ਆਪ
ਗ ਜਿ ਓਰਿ ਓਹਿ ਕਰ ਮਾਨੁ ਰਓ ਇਆ

ਤਉ ਤਉ ਮੁ ਹਗਾਦੇਵ ਇਸ ਨੋ ਹੋਇਗੋ
ਆ ਤੈ ਤੈ ਗੈ ਲੋਖਿ ਮੁਲੀ ਖੀਆ ਸਿਉਕਿ
ਓ ਸੇ ਵਾਨੁ ਆਇਆ ਤਿ ਉਤਿ ਓ ਮੁਲ
ਖਾਦਿ ਗਈ ।। ਮੁਲੀ ਦਾਵੈ ਡਾ ਹੋਇਆ ।।
ਸੇ ਵਾਦਾ ਸਰਦਕਾ ।। ਤਬਿ ਓਇ ਓਇ ਓਇ ਪੋਗੀ
ਪਏ ।। ਨਾਉ ਪਗੀਕ ਹੈ ਸੋ ।। ਗਗੁ ਗਗੁਲ
ਗੇਰਪਇਆ ।। ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ
ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਵਿਚਿ ।। ਮ: ੧ ।। ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮ
ਨੁ ਮਸ ਵਾਣੀ ।। ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ
ਲੇਖ ਪਏ ।। ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚ
ਲਾਏ ਤਿਵ ਚਲੀਐ ਤਉ ਗੁਣ

ਵਾਰਜੀਅੰਤੁਨਗੀ॥੧॥ਇਕਿਦੇਹਿਸਖੀਰਨਹੀ
ਖਾਵਹਿਆ॥ਨਹਿਕਿਸਕਤੇਰੇਗੁਣਗਾਇਆ
ਕਨੁਹੁ॥ਜਾਣੀਕੈਹਿਜਾਣਹਿਨਜੁਆ॥ਦੇਤੀ
ਅਵਰੀਉਨੀਤੇਤੀ॥ਕਿਸਿਕਸਿਦੋਗੁਣ੍ਹੁਗਾਇਨਿ
ਤਫਾਸਹਿਕੁਦਸਿਮੁਕੈਰਵਕੁਗੁਣੀ
ਸ॥ਕਾਆਅਨਕਹਿਸਨਹਿਲਿਖੇਨਾਪੰਚ
ਅਗਨਿਤਿਭੁਲਾਮਿਕਜੀ॥ਕੋਇਲੇਖਾਖ
ਪੜੈਤਿਸੁਉਪਰਿਸਨੁਜਾਣਿਆਸੰਨੀ
ਕਿਤੁਕਢੀ॥੩॥ਕਹਿਆਸਾਨੁਕਰੈਚਰ
ਇਹਿਹੁਹੈਸੋਕੁਕਮਿਲੈਤਿਨੇਜਾ
ਏਕੁਨਾਮੁਉਤਮਸਿਰੁਦੇਵਨਾ

ਕਰਿ ਮਨ ਟਸਿਰੇ ਣਾ॥ ਤਖਿਉ ਬਨੁ ਕਤੇ ਨਾਪੈ
ਡੇਹਿਲਿ ਚਗ ਮਿਲਿਗ ਬਾਰੇਖਿਕਰਾਗਿਆ
ਖਿਉ ਨਾਰਿਮਨੇ ਮੁਹਿ ਹਿਲਿ ਐ ਮੀਰਲਿਉ ਤੈ
ਸੈ ਆਣੀ ਨਾਹੀ॥ ਇਮਰੇ ਪ ਰੈ ਖੁ
ਤਤਰੁ ਗੀਆ ਹੈ ਨਾਪ ਰਗੁ ਸੀ ਹੈ॥
ਤਖਿ ਬਾਬੇਰੇ ਨਰ ਉ ਠੇਰਿ ਆ ਇਖ
ਡੇਹੈ ਬੈ॥ ਤਖਿ ਰਗਮ ਨੁ ਰੇਖਏਨ
ਲਿ ਮਤ ਆਇ ਅਰਰਤਿ
ਬੋਲਤ ਬੈ॥ ਤਖਿ ਗਰੁ ਪੁਛਿਆ ਤੁ
ਮੀ ਕਦਨਿ ਆਮਣਾ॥ ਤਖਿਉ ਇਰ
ਨਿਆ ਮੀ ਚ ਗ ਤੁੰਤੇ ਕੇਮਨੁ

ਕਉ ਆਖਿਓਨੁ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਕਿ
ਜਾਣਦੇ ਹੋ ॥ ਇਕੁ ਕੰਮੁ ਕਰਿਕੈ ਆਵਹੁ ॥ ਉਨ
ਜੋ ਪ੍ਰਿਆਂ ਨਦਰਿ ਆਵਦਾ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਤਿਨਤੇ ਆ
ਗੀਤੇ ਆਵਹੁ ॥ ਆਗਿਆ ਗੁਰੂ ਦੇਹੁ ॥ ਤਬਿ ਚਲਾ
ਆਖਿਆ ॥ ਕਰਨ ਆਗਿ ਕਰਨ ਸਿਮਰਣ ਤੁਲਿਕ
ਗਹੁ ॥ ਤਬਿ ਇਕਨਾ ਆਖਿਆ ॥ ਆ ਸਾਬਣ ਭੁ
ਜੀਆ ਆਗੈ ਹੋਨਿ ॥ ਪਰ ਨਸਿਕਰਿ ਕਿਸੇ ਨਹੀ
ਕਹਿਆ ॥ ਤੇ ਮਾਰਿਆ ॥ ਆ ਮਾ ਤੇ ਕਹਜਾਦਾ ਹੋਇ ॥ ਤ
ਖਿਤੁ ਇ ਚਲਾ ਦਉੜੇ ਆਗਿ ਨਾ ॥ ਜਾ ਖਜਾ
ਵਲਿਤਾ ਅਗੋਰਿ ਖਾਪ ਈਸਾਨ
ਦੀ ਹੋਆ ॥ ਤੇ ਗਮ ਗਣ ਕੇਸ ਮ

ਕਰਿ ਮਟ ਟਸਿਦੇ ਨਾ॥ਮਾ॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਬਾਬੁ ਨਾਨਕੇ ਕਾਪੈ
ਤੇਰੇ ਫਕਰ ਚਲ ਮਿਲਿਸ ਹੋਇ ਬੈਰਾਗੀਆ
ਖੇੜੇ॥ਸਿ ਸਦੇ ਸੁਣਿ ਫਕਰ ਅੰਮੀਰ ਓਡੇ
ਸੇ ਆਪਣੀ ਨਾਹੀ॥ ਇਸ ਦੇ ਪਾਲੈ ਕੁ
ਝੁ ਕਛੁ ਨੀਆ ਹੈ ਪਾਕ ਕਰਮੀ ਹੈ॥
ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਦਾ ਦੂਰਲੈ ਗਿਆ ਇਸ
ਦੇ ਤੇ ਹੋ॥ ਤਬਿ ਦਰਗਸ ਨੇ ਦਸੋ ਲੇਲਾ
ਕਿ ਸਕਤੁ ਆਇ ਆਦਰ ਕਰ
ਖਲਤੁ ਹੋ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਪੁਛਿਆ ਤੁ
ਸੀ ਕਦਣਿ ਆਸਣ॥ ਤਬਿ ਓਇ ਕ
ਹਿਆ ਸੀਹ ਚਲ ਗੁਤੇ ਰੋਸੁ

ਕਹੁ ਆਏਣਾ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਤ
ਲਾਡੇ ਦੋ॥ ਇਕੁ ਕੰਮੁ ਕਰਿਕੈ ਆਵਹੁਣਾ॥ ਉਤੁ
ਲੋਪੁ ਆਂਨ ਦਰਿਆਉ ਦਾ ਹੋਆ ਤਨ ਤੇ ਆ
ਗਿਤੇ ਆਹੁਾ॥ ਮਾਰਿਦਾ ਗੁਰੂ ਦੇਣਾ॥ ਤਬਿ ਨਗਾ
ਆਖਿਆ॥ ਕਰਨਾ ਆਗਿ ਕਰਨਾ ਸਿਮਾਈ ਦੁਇ
ਗਣਾ॥ ਤਬਿ ਇਕ ਨਾ ਆਖਿਆ॥ ਆ ਸਾਬਣੁ
ਜੀਅ ਮਾਰੇ ਹੋਨਿ॥ ਪਰਨ ਸਿਕਾਰਿ ਕਿ ਸੇ ਨਾਰੇ
ਕਹਿਆ ਤੇ ਸਾਨੂੰ॥ ਆਸਾ ਤੇ ਕਨਾ ਜਾਦਾ ਹੋਆ ਤ
ਖਿਦੁਇ ਨਗਾ ਦਉੜੇ ਆਗਿਨਾ॥ ਜਾਬਜਾ
ਦ ਕਿਤਾ ਆਗੈ ਥਾਪ ਈਸਾਨ
ਦੀਹੋ ਆ ਤੈ ਗਾਮ ਗਦਤੇਸ ਮੁ

ਕਰਿ ਸਚ ਟਸਿਹ ਏਨਾ॥੧॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਬਹੁ ਰਤੋ ਨਾਪੈ
ਡੇਹਿਲ ਚਲਾ ਮਿਲਿਆ ਚੋਰਾ ਦੇ ਖਿਰਾਗਿਆ
ਮਿਠੂ ਨਾ॥ ਸਿਮਰੇ ਸੁਹਿ ਵਿਲੋ ਆਪੇ ਮੀਰ ਲੋਂਏ
ਸੈ ਆਪਣੀ ਨਾਹੀ॥ ਇਸ ਮਰੇ ਪਰੈ ਖੁ
ਤਤੁ ਨੁ ਮੀਆ ਨਾਪ ਗਗੁ ਸੀ ਨਾ
ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਉਠੋ ਗਿ ਆਖਿ ਖ
ਝੂਠੇ ਚੋ॥ ਤਬਿ ਕਿਰਗਸ ਨਰ ਖਏ ਨਾ
ਲਿ ਸਤ ਆਇ ਆਰਗਤੀ
ਖਿ ਲਤ ਚੋ॥ ਤਬਿ ਗਗੁ ਪੁਛਿਆ ਤੁ
ਸੀ ਕਦ ਨਿਆਸਣਾ॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਲਿਕ
ਨਿਆ ਸੀ ਚ ਗ ਤੰਤੇ ਰੇਸਿ

ਕਹੌ ਆਇ ਗਇਆ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਤ
ਜਾਂਹੁ ਦੇਖੋ ਇਕੁ ਕੰਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਮਾਰਣਾ ਓਹੁ
ਸੋਪੁਆਂ ਨਦਰਿ ਆਇਆ ਦੂਸਰਾ ਹੋਆ ਤਣ ਤੇਆ
ਗੀਤੇ ਆ ਦੁਜਾ ਮਾਰਿਦਾ ਗੁਰਦੇ ਹੋਆ ਤਬਿ ਨਗਾ
ਆਖਿਆ ਕਹਾ ਆਗਿ ਕਰਣ ਮਿਸਾਰਿ ਤੁਰਿ
ਗਇਆ ਤਬਿ ਇਕਨਾ ਆਖਿਆ ਆ ਸਾਬਣ ਭੁ
ਜੀਆ ਸਾਰੇ ਹੋਇਆ ਪਭ ਨਮਿ ਕਰਿ ਕਿ ਸੇ ਨਉ
ਕਹਿਆ ਤੇ ਸਾਭਾ ਆਸਾ ਤੇ ਕਹਾ ਜਾ ਸਾਹੋਆ ਤ
ਖਿਤੁਇ ਨਗਰ ਦਉੜੇ ਆਗਿ ਨਾਜ ਬਰਜਾ
ਦਿਤਾ ਆਗੈ ਟਿਥਾਪ ਈਸਨ
ਦੀ ਹੋਆ ਤੇ ਗਾਸਗਣ ਦੇਰਸਮ

ਗਣੁ ਧਰੇਸੁ ਗਾਫਰੇ ਨੈ ਨਾ ਤਬਚਨ ਗਾਪੁ

ਫਿਆ ਤੁਸੀ ਕਦਹ ਨਉ ਕਿਉ ਸੁਗਾਫਲੇ

ਨ ਉਨਾ ਤਖਿਉ ਨਾ ਕਹਿਆ ਆ ਜੀ ਸਭਗ

ਣਨਾ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਪਰਮੇਸਰੀ ਨਾਲਿ

ਇਸਤੀਆ ਕਉ ਕੰਨੀ ਨਾ ਕਰਿ ਸੋ ਧਾਲੇ ਨੋ

ਆ ਤੇ ਏਨਾ ਪਿਫਿਰੁ ਸਭਗਣ ਆ ਏਨੀਆ

ਸਤੇ ਖੇਸ ਲੈ ਕਲੇ ਨੈ ਨਾ ਤੁਸ ਧੁਫਿਲੇ

ਓਖ ਸਾਲੈ ਕਲੇ ਨੈ ਨਾ ਤਖਿ ਨਗਾਪੁ ਫਿਆ

ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਖਲਿਆ ਲੈ ਕਲੇ ਨਉਨਾ ਇ ਨਾ ਪਾਸ

ਨਾ ਤਖਿ ਸਭਗੁ ਣ ਆ ਖਿਆ ਆ ਕਿ ਸੁਗ

ਤੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕਉ ਤੁਸ ਸਾਰਣ ਆਏ

ਹੋ॥ਤਿਸਮਕੀਰਿਸਚਇਸਮਕੀਰਿ ਪਾਕਾ ਪੁੰਆ
ਪਇਆ ਹੋ॥ਤਿਸਮਕਾਸਰਕਾਬੈਕੁੰ ਹਕਉਪਾ
ਪਤਿਕਾਇਆਂ॥ਤਕਿ ਹਗਸੁ ਰਤੇ ਹੀਰਉਝੇ
ਆਏ॥ਆਖਿਓ ਹੇ ਸਿਮਕੀਰਿ ਗਸਇ ਪੁੰਆ
ਪਵਤੇਸਗਸੁਕਤਿ ਪਗਾਪਓਕਾਇਆ ਹੋ॥ਓ
ਸਕੇਸਾਗਰਕਉਆ ਸੀਆਏ ਹੋ॥ਤਖਿ
ਓਤੁਆਇ ਪੈਗੀ ਪਏ॥ਆ ਗਇਆ ਪੁਕਿ
ਆਆਖਿਸੁਰਏ॥ਤਕਿਓਤੁਕੀਆਇਪੈ
ਗੀ ਪਏ॥ਤਖਰੇਇਪੜੇਹੋਏ॥ਲਗੇ
ਖਾ॥ਤੀਕਗਇਆ॥ਆਖਿਓ ਹੇ ਸੀਆ ਸਾਕ
ਓ॥ਓ ਪਗੀਰ ਕ ਗਆ ਸਾਕੇ
ਪਾਪ ਕਿ ਨਾਸੁ ਰ ਹੋਆ ਸਾਅਠ

ਐਸ੍ਰੁ ਪਾਪਕ ਮਾਇ ਹੈ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੁ ਨਾਨ
ਕਮਿਤਰ ਦਾਨ ਹੈ ਆਪਾ ਆਪ ਖਿਉ ਸੁ ਤੁਸ
ਹੈ ਪਾਪਤ ਕੁਣੀ ਕਿ ਨਸੁ ਹੈ ਦਾਨਿ ਨਾਇ
ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਦੇਹਿ ਹਾ ਆ ਤੇ ਕਿਰ ਸਾਦ
ਕਰਹਾ ਤੇ ਸੇਵ ਦੂ ਦਸਤ ਗਹ ਦੀ ਹੈ
ਸ ਸੋ ਪਰਸੂਰ ਕੇ ਨਾਇ ਦੇ ਹਾ ਆ ਤੀ ਤਾ
ਭਗਤਾ ਦੇ ਸੁ ਹਿ ਪਾਵ ਹਾ ਤ ਬਿਉ ਨਾ
ਆਗਿਆ ਮਾਨਿਆ ਈਆ ਦੇਵ ਦੂ ਦਸਤੁ
ਸੀ ਸੇ ਆਹਿ ਆਗੇ ਗ ਸੀ ਗਤੁ ਗੁਗੁ
ਗੇ ਦਾ ਪਹਿ ਦਾ ਨ ਸੁ ਮ ਦਾਨਿ ਆ ਤ ਬਿ
ਦਾ ਦਾ ਦੇਤੇ ਆ ਸ ਬਣੁ ਗ ਸੁ ਸੀ [illegible]

ਮ:੧॥ਲਬੁਕੁਤਾਕੂੜੁਚੂਹੜਾਠਗਿਖਾਧਾ
ਮੁਰਦਾਰੁ॥ਪਰਨਿੰਦਾਪਰਮਲੁਮੁਖਸੁਧੀਅ
ਗਨਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲੁ॥ਰਸਕਸਆਪੁਸ
ਲਾਹਣਾਏਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਾਰ॥੧॥ਬ
ਾਬਾਬੋਲੀਐਪਤਿਹੋਇ॥ਉਤਮਸੇਦਰਿ
ਉਤਮਕਹੀਆਹਿ ਨੀਚਕਰਮਬਹਿਰੋ
ਇ॥ਰਹਉ॥ਰਸੁਸੁਇਨਾਰਸੁਰੁਪਾਕਾਮ
ਣਿਰਸੁਪਰਮਲਕੀਵਾਸੁ॥ਰਸੁਘੋੜੇਰ
ਸੁਸੇਜੇਮੰਦਰਰਸੁਮੀਠਾਰਸੁਮਾਸੁ॥
ਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਕੈਘਟਿਨਾਮੁਨਿਵ
ਾਸੁ॥੨॥ਜਿਤੁਬੋਲਿਐਪਤਿਪਾਈਐ

ਸੋ ਬੋਲਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇ॥ ਫਿਰਿ ਬੋਲਿ ਵਿਗੁ
ਜਣੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਗੁਮਾਨਾ ਜਾਣ॥ ਸੋਤਿਸੁ
ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਣਾ ਆਵਗੁ ਕਿ ਕਹਣੁ ਵਖਿਆਣੁ॥
ਸਤਿ ਨਾਮ ਤਤਿ ਨਾਪ ਤਤਿ ਨਾ ਪਨੁ ਪਾਵੈ
ਕਿ ਨਾਹਿ ਗਵੈ ਗਹਿਆ ਸਮਾਹਿ॥ ਤਿਨ ਕਾਹਿ
ਆਪਣਾ ਹਣਾ ਅਵਗੁ ਮੁਆ ਲਿਖੁ ਕਾਇ
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਗਾਵਹਿ ਚਾਰਿ
ਨ ਨਾਹਿ॥੪॥੧॥ ਮਾਲੋ ਕੁ॥ ਬਲਣ ਮ
ਸਾਹਿਬ ਜਾਣੀ ਸੋਖਿ॥ ਪਗ ਤਕਤੇ ਬਾਣ
ਕੀਤੇ ਖਾ॥ ਚੈ ਟੀਕਾ ਪਗ ਸੋਉ ਅਤੀਤ
ਹੋ॥ ਤਾ ਕਾ ਪਇਆ ਸਭੁ ਕੇ ਪਾਹਿ॥ ਪ

ਜਿ ਮਹਲਿ ਦੁਤਿ ਖੇਦੇ ਹੈ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮਢੁ ਨੈ ਮੋਹਿ॥

੧॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਦੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ॥ ਓਥਹੁ ਰ ਫਰੇ ਗਏ

ਬਾਨਹੁ ਦਜਾਗੂ॥ ਤਬਿ ਕਉ ਗੁਰੂ ਦੇਸਿ ਆਇ

ਨਿਕਲੇ ਤਬਿ ਏਕ ਦਿ ਨਮਮਰਦਾਨੇ ਨਾਨਕੁ ਪ

ਸਗੀ ਤਾ ਉਠਿ ਗਇਆ॥ ਤਾ ਇਕਰਿ ਏਕ ਤੋ

ਮਤਰੇ ਦਰਿ ਖੜਾ ਹੋਆ॥ ਓਸ ਬਾਣੀਏ ਨੇ

ਆ॥ ਪੁਛਿਓਸ ਖੋਟ ਕਉਣ ਹੈ॥ ਤਬਿ

ਪਾਗਾ ਬੈਠਿ ਕਰਿ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਬੈਠਣਾ ਇਆ॥

ਬੈਠਿ ਕਰਿ ਪਾਸੀ ਨਾਗੁ ਹੀ॥ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਆ

ਇਆ॥ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਤਾਗਾ ਮੇ ਆ ਕਹਿ॥

ਤਬਿ ਓਤ ਮਝੂ ਤੇ ਕਰਿਆ ਹੀ॥ ਤਾ ਗੁ

ਨਾਨਕ ਉਤ੍ਰੁ ਪੁਛੀਆ ਆਖਿਆ ਅਸਾਨਾ ਆਛੀ
ਇਥੈ ਆਈਆ ਹੈ ॥ ਤਬਿ ਉਸਿ ਕਹਿਆ ॥ ਇਥੈ ਕ
ਈਨਾ ਤੀਰਥਿਆ ਦੇਖਿਲੈ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬੋ
ਲਿਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਣਕ ਕੀਆ ਛਟਾ ਗੋ
ਆ ॥ ਤ੍ਰੈਗੈ ਮੁਸਕੁ ਮੈਗੈਨਾ ॥ ਅਮਣਾ ਖੇ
ਤੁ ॥ ਨਾਨਕਾ ਇਉ ਕਰਿ ਥਸਾਥਿ ਮਣੇਨਾ ॥
॥ ਤਬਿ ਉਸ ਕੇਸਿ ਰਛਪਰਿ ਧਪੜਾ ਗਠਿ
ਆ ॥ ਉਤੈ ਗੈਨਾਠੀ ਕੁਸਕਾਮ ਦ ਕਾ
ਟੀ ਕਿਓ ਗੈ ॥ ਤਬਿ ਨੁ ਰਸਾਠਿ ਨੁ ਪਕਰਿ
ਠ ਈ ਸਿ ਏਕੁ ਔਸਾ ਮੈ ਦਦਨ ਆਈਆ ਠੇ
ਸੋਸਿਰ ਤੈ ਧਪੜਾ ਨਾਠੀ ਉਤਰਦਾ ॥ ਤਬਿ

ਨੂਰਸਾਹੁਹਰਸੁਕੀਤਾ॥ਜੋਕੋਈਸਹਣਿਹਿਰਿ
ਮੇਰਵਾਨੁਹੈਸੋਰਹਣਾਨਾਹੀ॥ਤਬਿਜਨ
ਕਹਤਾਈਕੋਈਮੇਰਵਾਨੁਖੀਸੇਮਕਆ
ਧੋਆਪਣੀਦਿਹਿਰਿਆਣੇਆਈਆਗਾਕ
ਈਰਗਖਤੁਪਰਿਚੜਿਆਈਆਕਾਈ
ਸਰਗਫੁਲਾਂਤੁਪਰਿਚੜਿਆਈਆਕੈਈ
ਸੋਰਤੁਪਰਿਚੜਿਆਈਆਕਾਈਕੈਪਤੁ
ਰਿਚੜਿਆਈਆਕਾਈਬਾਗੁਸਾਖਿਤੇ
ਆਈਆਕਾਈਫਲਾਂਤੇਦਰਸਾਹਦੀ
ਆਈਆਤਬਿਆਇਕਰਿਲਾਗੀਆਕੇਮ
ਨਪਾਹਿਲਿ ਪਾਗੇਕੇਲਿਫੈਲਿਕਰਿਗਾਤ

ਖਿਚਾਬੇ ਮਰਦਾਨੇ ਚੋ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਲਾਗਾ ਮੇਆ ਕਰਣਿ ਤਬਿ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਜੀਆ ਆਖਿਓਸੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਵਾ
ਹਗੁਰੂ ਕਰਿ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਰਬਾਬੁ ਲੈ ਕਰਿਆ
ਉਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਕੇਆ ਗਾਣੇ ਪ
ਗਾਤੁ ਦੇ ਪਇਆ ਰਬਾਬੁ ਲੈ ਕਰਿ ਆਇ
ਆ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾ
ਬੁ ਵਜਾਇਆ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮ: ੧ ॥ ਸਬ
ਦੀ ਤਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਮਨਿ ਗਾਇਆ ॥
ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਵੇਕਾਨਿ ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਪੀਰ

ਹੁਤਾਭੀਸਹੁਗਾਧਰਿਸਾਹਿ॥੧॥ਮੋਗਕੈਤੁਰੀ
ਸਾਣੁਕੀਪਨਾਅਦਗਗਵੈਜਾਉ॥ਰਹਾਉ॥
ਕਰਣੀਕਾਮਣੁਜੇਥੀਐਜੇਮਨੁਧਾਗਾ
ਹੋਇ॥ਮਣਕੁਮੁਲਿਨਪਾਈਐਲੀਜੈ
ਚਿਤਿਪਰੋਇ॥੨॥ਰਾਹੁਦਸਾਂਈਨਜੁਲਾ
ਆਖਾਅਮੜੀਆਸੁ॥ਤੈਸਹਨਾਲਿ
ਅਕੂਅਣੀਕਿਉਥੀਵੈਘਰਿਵਾਸੁ॥੩॥ਨਾ
ਨਕਏਕੀਬਾਹਰਾਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ
ਤੈਸਹਲਗੀਜੇਰਹੈਭੀਸਹੁਮੇ
ਲੈਸੋਇ॥੪॥ ਤਾਰਕਾਬ੍ਰਕ੍ਰਦ੍ਰਹੋਵੈਨਾਹੀ
ਤਬਿਨ੍ਰਿਸਾਹਕਉਪਬਹਿਹੋਈਸੋ

ਐਤੁ ਪਾਪਕ ਮਾਇ ਹੈ ਨਾਤ ਧਿਆਨੁ ਨਾਹਿ
ਕਿਮਹਰ ਵਾਨੁ ਹੈ ਆਗਆ ਖਿਚਮੁ ਤੁਮ
ਤੇ ਪਾਪਤ ਕੁਨੀ ਕਿ ਨਮੁ ਹੈ ਵਕਿਨਾਇ
ਪੁਰਿ ਗਤਿ ਵੈਰਨਾਆ ਤੇ ਕਿਰਮਾਏ
ਕਰਨਾ ਤੇ ਸੇਵ ਕੁਵਮਤੁ ਗਨਏ ਹੈ
ਅ ਮੈ ਪਰਮੂਰਕ ਨਾਇਦੇ ਨਾਆਤੀ ਤਾ
ਭਗਤਾ ਦੇ ਮੁਹਿ ਪਾਵ ਨਾਤ ਕਿਲਨਾ
ਆਗਿ ਆਆਗਿਨ ਈਆ ਦੇਵੁ ਫਵਮਤੁ
ਸੀ ਸੈ ਆਹਿ ਆਗੇ ਗਾਸੀ ਗਤੁ ਗੁਰੁ
ਗੋਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਨਮੁਸ ਵਹਿ ਆਗਾ ਤਖਿ
ਖਾਖਾ ਖੇਤੇ ਆਗਾਸ ਬੜ ਗਰਮੀ ਗਾਖੀ

ਮਃ੩॥ ਜਿ ਧੁਰਿ ਰਾਖੁ ਛੁਡਿਅਨੁ ਨ ਰਹਾਨਿ ਗਿਆਨ
ਸਗਰ ਸਬਦਿ॥ ਪਗਹਿ ਪੁਰਮਾਣੁ ਸੁ ਅਸੁ ਪੀਐ
ਗਹਿ ਕੇਰ ਪਰਤੈ ਡੇਂ ਗਿਆ॥ ਰਸ ਕਮ ਸ ਆਪਸੁ
ਜਾਨ ਣਾ ਏਪੁ ਕਰਸ ਭੇਰ ਕਰਤਾ ਗਾ॥੧॥ ਖੀ
ਖਾਖੇਣੀਐ ਪਤਿ ਨੇਈ॥ ਉਤਮ ਸੇਵਕਿ
ਉਤਮ ਕਰਣੀ ਆਹਿ ਨਿਰਕਰਮ ਖਹਿਰ
ਏਾਰ ਨਉਾਰਸੁ ਸੋਈ ਨਾ ਰਸਕੁ ਪਾਰਸ
ਇਰਸੁ ਪਰਮਾਣਕੀ ਵਸਾ॥ ਰਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਰਗ
ਸੁਸੇਸੇਭੇ ਦਾਰਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਸੁ ਮਾਸੁ
ਏਤੇ ਰਸ ਸਗੀ ਰਕੈ ਪਿਆਰਿ ਨਾਸੁ ਜੀ ਵ
ਸਾ॥੨॥ ਕਿਤ ਖੇਤਿ ਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ

ਸ

ਐਸ੍ਰਾ ਪਾਪਰ ਮਾਣੈ ਹੈ ਜਾ ਤਧਿ ਭਾਵਸੁ ਨਾਨ
ਰਮਿਤਰ ਵਾਨੁ ਹੈ ਆਆ ਆਖਿਐਸੁ ਤੁਧ
ਤੇ ਪਾਪ ਤਧੁਣੀ ਬਿ ਨਸੁ ਹੋ ਵਗਿਆਇ
ਪੁਰਿ ਗਭਿ ਵੈਰਣਾ ਆ ਤੇਰਿ ਰਸਾਣੇ
ਰਗਣਾ ਤੈ ਸੈਰੁ ਵੁਦਮਤੁ ਗਣਦੇ ਹੋ
ਸੇ ਪਰਸੂ ਰਰ ਨਾਇ ਦੇਣਾ ਆਤੀਤਾ
ਭਗਤਾ ਦੇ ਮੁਹਿ ਪਾਵ ਣਾ ਤਭਿਖਨਾ
ਆਗਿ ਆਆਗਿਨ ਈਆਦੇਰੁ ਵੁਦਮਤੁ
ਸੀ ਸੈ ਆਦਿ ਆਗੈ ਗਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
ਗੈਦ ਪਾਸਿ ਦਨਮੁਸ ਵਾਗਿ ਆਆ ਤਭਿ
ਬਾਬਾ ਬੋਲੇ ਆਆਸ ਬੜ ਗੁਰਮੀ ਗੁਰਬੈ॥

ਮਃ ੧ ॥ ਲਬੁ ਕੁਤਾ ਕੂੜੁ ਚੂਹੜਾ ਠਗਿ ਖਾਧਾ
ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਮਲੁ ਮੁਖ ਸੁਧੀ ਅ
ਗਨਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ॥ ਰਸ ਕਸ ਆਪੁ ਸ
ਲਾਹਣਾ ਏ ਕਰਮ ਮੇਰੇ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਬਾ
ਬਾ ਬੋਲੀਐ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਉਤਮ ਸੇ ਦਰਿ
ਉਤਮ ਕਹੀਅਹਿ ਨੀਚ ਕਰਮ ਬਹਿ ਰੋ
ਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸੁ ਸੁਇਨਾ ਰਸੁ ਰੁਪਾ ਕਾਮ
ਣਿ ਰਸੁ ਪਰਮਲ ਕੀ ਵਾਸੁ ॥ ਰਸੁ ਘੋੜੇ ਰ
ਸੁ ਸੇਜਾ ਮੰਦਰ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਸੁ ਮਾਸੁ
ਏਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕੈ ਘਟਿ ਨਾਮ ਨਿਵ
ਾਸੁ ॥੨॥ ਜਿਤੁ ਬੋਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ

ਸੋ ਬੋਲਿ ਆਪ ਰਹਸੁ ॥ ਜਿਹ ਕਾ ਬੀਲਿ ਹਿਰੁ
ਰਸਿ ਸੁ ਇਸ੍ਰੁ ਰ ਖਸਮਨਾ ਜਾਣਾ ॥ ਸੋਤਿਸੁ
ਭਾਏ ਸੋ ਭਾਣਾ ਹੁਕਮੁ ਕਿ ਕਰਣੁ ਏਥੈ ਆਉ ॥
ਸਾਤਿ ਨਾਮ ਭਤਿ ਨਾਪ ਭਿਤਿ ਨਾ ਪਰੁ ਪਾਵੈ
ਜਿਨਾ ਨਿਰਵੈਰ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਹਿ
ਆਸਾਣਾ ਨਦਾਆ ਹੁਕਮੁ ਸੁਆਲਿਓ ਕਾਇ
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ਰਾਚਹਿ ਦਾਨਿ
ਨ ਨਾਇ ॥੪॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਲਹਾਰ ਸ
ਸਾਇਰ ਜਾਣੀ ਸੋਖਿ ॥ ਪਰਤਕੇ ਬਾਉ
ਜੀਲੇ ਸਾਚੈ ਟੀਕਾ ਪਗ ਸੋਉ ਅਰੀਜ
ਜਾਤਾ ਰਾਪਹਿਆ ਸਭੁ ਕੇ ਪਾਇਆ ਪਾ

ਜਿ ਪਹਰਿ ਰਹਿਦਾ ਤਿਥੈ ਦੇਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ॥
੧॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ॥ ਓਥਹੁ ਰ ਦੇਸਗੋ
ਬੰਗਾਲਹੁ ਦਖਣ ਮਗੁ॥ ਤਬਿ ਕਰੁ ਉਜੁ ਦੇਸਿ ਆਏ
ਨਿਕਲੇ ਤਬਿ ਏਕਸਿ ਨਗਰ ਮਾਹਿ ਗੁਰੂ ਪ
ਜਗੀ ਤਾ ਉਠਿ ਗਏ ਆ॥ ਸਾਧੂ ਕਰਿ ਏਕ ਝੈ
ਮਤੇ ਦੇਵਰਿ ਖੜੇ ਹੋਆ॥ ਉਸ ਖਾਣ ਹਿਣੇ
ਆ॥ ਪੁਛਿਓਸ ਖਦੇ ਕਉਣੇ ਗਹਿ॥ ਤਬਿ
ਪਾਗ ਧੋਇ ਕਰਿ ਮੋਢੇ ਕਰਿ ਬੈਠਿਣਾ ਇਆ॥
ਧੋਇ ਕਰਿ ਪਾਣੀ ਨੁਗ ਈ॥ ਤਬਿ ਖਾ ਕੁ
ਇਆ॥ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਲਾਗਾ ਮੈਆ ਕਹਿ॥
ਤਬਿ ਓਹੁ ਪਛਤਾਣੇ ਕਰਿਆ ਈ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕੁ ਉਤੁ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਆਇਆ ਅੰਮਾਤਾ ਆਦਮੀ
ਦੇਖੈ ਆਇਆ ਹੈ॥ ਤਬਿ ਬਿਉਸਿ ਕਹਿਆ॥ ਇਖੈਰ
ਈਨਾ ਤੰਤ੍ਰੀਆ ਦੇਖਿਲੇ॥ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬੇ
ਲੈਆ॥ ਮਾਲੋ ਕ੍ਰਾ॥ ਕਲਣ ਰਕੀਆ ਦਿਨਸਾਗੈ
ਆ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੈ ਮੁਸਕੁ ਮੈਗੇਨਾ॥ ਅਮਣਾ ਬੰ
ਕ੍ਰਾਨਰਾ ਕਿਉਕਰਿ ਧਮਸਮਿ ਮਲੇਨਾ॥
॥ ਤਬਿ ਉਸ ਕੇਸਿ ਰਉਪਰਿ ਪੜਾਗਹਿ
ਆ॥ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਰਕਾਮ ਦ ਕਾਂ
ਟੀਕਿ ਗੋ॥ ਤਬਿ ਨੁ ਰਮਾਂਠ ਨੁ ਪਬਰਿ
ਤ ਈਸਿ ਦੇਕੁ ਔਮਾਂ ਮੈ ਰਣ ਨ ਆਈਆ ਤ
ਸੋਮਿਰ ਤੇ ਪੜਾ ਨਾਹੀ ਉਤਰ ਦਾਂ॥ ਤਬਿ

ਗੁਰਮਾਤੁ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ॥ ਜੋ ਕੋ ਈ ਸਨਮੁਖਿ ਹੋਇ
ਸਤਦਾਨੁ ਲੈ ਸੋਰਹ ਨਾ ਨਾਠੀ ॥ ਤਬ ਕਿਸੇ ਨ
ਕਹਤਾ ਦੀ ਕੋ ਈ ਸਤਦਾਨੁ ਖਾਂਸੇ ਸਭਆ
ਪੇਆ ਪਦੀ ਹਿਰਿ ਆਂਲੇ ਆ ਦੀ ਆਗਾਕ
ਦੀਨਰਪਤ ਤੁ ਪਰਿ ਚੜਿਆ ਦੀ ॥ ਕਾ ਦੀ
ਸਿਰਗਫਲਾਤੁ ਪਰਿ ਚੜਿ ਆ ਦੀ ॥ ਕੋ ਦੀ
ਦੇਰ ਤੁ ਪਰਿ ਚੜਿਆ ਦੀ ॥ ਕਾ ਦੀ ਕੇ ਪਤੁ
ਰਿ ਚੜਿ ਆ ਦੀ ॥ ਕਾ ਦੀ ਬਾਗੁ ਮਾਖਿਓ
ਆ ਦੀ ॥ ਕਾ ਦੀ ਢੋਲ ਲੇ ਫਰਾਫ ਦੀ
ਆ ਦੀ ॥ ਤਬ ਕਿਆ ਇਕ ਰਿਲ ਗੀ ਆ ਕੇਅ
ਨਯਾ ਫਲਿ ਪਾਗ ਕੀਨਿ ਕੈਨਿ ਕਰਿਗਤ

ਖਿਧਾ ਬੇ ਮਰਦਾਨੇ ਬੈਠੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾ ਤਾਂਮ
ਰਦਾਨਾ ਲਾਗਾ ਮੈ ਆ ਕਹਿਆ ਤਬਿ ਗੁਰੂ
ਬਾਹਮਿਆ ਆਖਿਓਸੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਦੂ
ਹਗਾਨੂ ਕਰਿ ਮਠਾਣੇਕੁ ਰਬਾਬੂ ਲੇ ਕਹਿਆ
ਉਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਗਲੇ ਪ
ਗਾ ਤੁਟਿ ਪਇਆ ਰਬਾਬੁ ਲੇ ਕਰਿ ਆਇ
ਆ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾ
ਬੁ ਵਜਾਇਆ ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮ: ੧ ਸਬ
ਦੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਦੇਇਤੀ ਮਹਾ ਗਾਵਿਆ ਨਿ
ਰਗੁਣੂ ਕਾਹਿਆ ਦੇ ਗੁਰੂ ਦੇਇਤੀ ਪੀਰ

ਹੁਤਾਕੀਸਹੁਰਾਵਣਿਜਾਹਿ ॥੧॥ ਸੋਰਕੈਤੁਰੀ
ਸਾਹੁਰੀਪਾਨ ਅਫਰਾਰਾ ਫੈਲਾਉ ॥ਰਹਾਉ॥
ਕਰਣੀਕਾਮਣ ਜੇਥੀਐ ਜੇਮਨੁ ਧਾਗਾ
ਹੋਇ ॥ ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿਨ ਪਾਈਐ ਲੀਜੈ
ਚਿਤਿਪਰੋਇ ॥੨॥ ਰਾਹੁਦਸਾਂਈ ਨਾਜੁਲਾਂ
ਆਖਾਂ ਅੰਮੜੀਆਸੁ ॥ ਤੈਸਹਨਾਲਿ
ਅਕੂਫਣੀ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰਿਵਾਸੁ ॥੩॥ ਨਾ
ਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ
ਤੈਸਹ ਲਾਗੀ ਜੇਰਹੈ ਭੀ ਸਹੁਰਾਵੈ
ਸੋਇ ॥੪॥ ਤਾਸ ਬਾਝੁਕ ਛੈ ਹੋਵਾਂਹੀ
ਤਖਿਨਾਂ ਸਾਹਕਉ ਪਬਾਰਿਹ ਟੀਰਾਸੋ

ਮੈਤ੍ਰੰਤੁਰਕੁ ਹੁਕਮਿ ਨਾਹੀ ਚਲਤਾ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਮਾ
ਨ ਸਭਨਾ ਕੀ ਸਿਰ ਦਾੜੀ ਥੀ॥ ਪਾਸੀਆ ਆਦੇ
ਲੀਆ ਸਾਥਿ ਆਤੇ ਘਰ ਦਾ ਗਦਾ ਕੇਉ ਪਰਿ
ਚੜਿ ਕਰਿ ਆਈਆ॥ ਆਇ ਕਰਿ ਲਗੀਐ
ਤੁਰੀ ਤੁਰਕ ਗਲੇ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ
ਸਬਦੁ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਵਿਚਿ ਮ: ੧॥ ਕੁਚਜੀ॥ ਮੰ
ਞੁ ਕੁਚਜੀ ਡੋਸੜੇ ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਉ ਜੀ
ਉ॥ ਉਥੈ ਇਕ ਦੂ ਇਕ ਚੜੰਦੀਆ ਕਉ
ਣੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ
ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀਆ ਜੀ
ਉ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਮੰਞੁ ਨ ਆਵਣੀ॥ ਹਉ ਕੈ ਜੀ

ਰੈਸੁਪੇਰੈਉਸਜੀਉਆਖਿਆਗੁਰੂਦੇਤੇਰੈਹਿਬਾ
ਕਿਆਕਿਆਖਿਨਾਤੇਰਾਨਾਉਜੀਉਆਇਕਤੁ
ਟੋਇਨ ਐਥੜਾਸਰਦੁਰਬਾਹੈਤੇਰਾਜਾਉ
ਜੀਉਸੈਨਾਗੁਪਾਰੈਗੁਣਾਸੈਭੀਤੇਆਹਿ
ਕਜੀਉਸੇਦਸਤੂਸ ਦਿਤੀਆਸੈਤਾ
ਤਿਨਸਿਉਣਗਾ ਕਿਤੁਜੀਉਸੰਦ
ਰਸਿਟੀਸੰਦਝੈਪਥਰਕੀਤੇਰਸਿਜੀ
ਉਹਉਇਤੁਭੁਲਾਦੈਵੁ ਣੀਆਤਿ
ਸਕੈਤਨ ਬੈਠੀਪਾਸਿਜੀਉਅੰਬ
ਰਿਕ੍ਰਤਾਕੁਰਣੀਆ ਬਰਬਾਡਿਠਆ
ਇਜੀਉਸਾਪਨਚਾਣੀਸਾਹੁਰੈ

ਦਿਆ ਸੁਤੁ ਰੋਸੀ ਆਗੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸੁਤੀ
ਸੁਤੀ ਝਾਲੁ ਥੀਆ ਭੁਲੀ ਵਾਟੜੀਆ
ਸੁਜੀਉ ॥ ਤਉ ਸਹੁ ਨਾਲਹੁ ਮੁਤੀਆ
ਤਿ ਨਾਕੂ ਧਾਰਉ ਧਰੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧੁ
ਗੁਣਾ ਮੈ ਸਭ ਆ ਵਗੁਣਾ ਇਕੁ ਨਾਨਕ ਕ
ਆਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗ
ਣੀ ਮੈ ਡੁਹਾਗਣਿ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥੧॥
ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਨ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਉਠਿਆ ॥
ਤਬਿ ਨਾਨਕ ਸਨਭੀ ਸੈ ਫਲੀ ਫਕਰਿ ਕਰਿ ਪ
ਰੀਖਿ ਡਿਠੈ ਦੇ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਨੁਰ ਸੁਰੀਤਿਸੁ
ਰੋਗ ਨਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੁਣੈ ਤਾ ਸੈ ਕਰਿਗਿਓ ॥

ਛੋਡੀਆ ਕੀ ਪੜੀਆ ਤੇ ਈਆ ।ਜਗੀਆ
ਨਚਇਆ ਦਇ ।ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ । ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ
ਵਜਾਇਆ ।ਰਾਗੁ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਕੀਤਾ ।ਮਃ ੧॥ ਬਾਬੇ
ਸਬਦੁ ਉਠਾਇਆ ।ਤਾ ਜਾ ਮਰੀ ਹੋਏ ਪ ਦੇ
ਪਾਏ ਕੋਣ ਖੁਤੁ ਜੀਆ ਦਾ ਕੋਇ ਦਾਰ॥ ਨਾਮੁ
ਨ ਹੋਵਣ ਕੋ ਭਾਇ । ਰਤੀ ਮ ਤੀ ਕਹਣ ਮੈ
ਪਾਉ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦਿਵਣੁ ਵਰ ਖੰਡੁ
ਐ ਪੀਤੁ ਜੀਆ ਮੈ ਗਮ ਹਿ ਖੁਸਾ ਡਸਾ ਗਉ॥
ਦਰ ਮਨੁ ਦੇ ਖਿਵਿ ਨੁ ਦਇਆ ਨ ਤੇਇਆ
ਇਰਿ ਤੇਖਿ ਨੁ ਗਹਿ ਨ ਕੋਇ । ਗਲਾ ਜਿਆਉ
ਕਰੈ ਤੇਖਿ ਤੇਇ । ਕਹਿ ਪੁਰਾਇ ਨ ਆ

ਹੋਵਈ ਦੀ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਸਹੁ ਜਾਣਾ ਪਾਇਓ ॥ ਤਾ ਸੁ
ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ਵਸੇ ਮਾਹਿ ਆਹੀ ॥ ਜੋ ਸਤਿ ਕਰਮਾ
ਪੈਨਣੁ ਖਸਮਾ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਦੇਤੇ ਗਸੈ
ਤੁ ਪਰਵਣੁ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਗੁਰਤਾ ਨਾਨਕ
ਨਾਉ ਕਿਰਤੀ ਕੁ ਕਰੁ ਦੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁ
ਰਪੂਰਾ ਸਿਰਿ ਹੈ ਸਿ ਹਸਾਣੁ ॥ ਤਾ ਕੁ ਦੂਰ
ਗਨਾਹ ਪਾਏ ਹੈ ਸਾਣੁ ॥੪॥੧॥ ਤਖਿਗੁਰੁ ਕਥੇ
ਸਲੋਕੁ ਦੀ ਤਾ ਗਾਣੀ ਆ ਸੀਚੈ ਗਗੀਆ
ਆਹਾਗੀ ਖੁਗੀਆਂ ਗੀ ਸਾਕ ਗਤਿ ਨਾਗੀ
ਆ ਸੇ ਵਹਿ ਦਹਿ ਧਗੀਆਂ ਹੈ ਦੇਤ
ਹਿਹਿ ਤਾ ਦੀ ਆਗ ਹਿਹਿ ਹਿਆ ਦੀਆਂ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਸੁ ਸਕ ਰਖਾ ਜੇਤੇ ਹਿ ਦੇ ਸੈਗਿ

ਸਿਲਕੁ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇਹੁ ਮਲੋਕੁ ਬੀਤੇ
ਆ॥ ਤਖਿਨੁ ਰਸਾਹ ਕਹਿਆ ਤੈ ਆਇਆ ਨਿਆ
ਹਥਿ ਭਾਆ ਨੇਕ ਪਰਕਾਰ ਕੀ ਆਇਆ ਨੈਤੈ
ਈਆ ਆ ਮੈਤੀ ਹੀ ਰੇਜਾ ਦੇਹਰ ਸੂੰਇ ਨਾਭ ਪਾਉ
ਈਕ ਪੁਰਕ ਪ ਸੋਇਕੁ ਛੁਭ ਣੀ ਮਸਭ ਸੀਸ
ਆਇਆ ਗੈਰਾ ਖੀਤ ਥਿਕਾ ਤੀ ਣਕੀ ਆਕ
ਸਾਨੀ ਕੁ ਛੁਤ ਸਾਣੇ ਦਤਾ ਤਖਿਨਗੁ ਬਾਬੇ ਆ
ਆ ਸਰਦਾਹਿ ਆਨ ਥਾ ਭੁਦ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸਰਦ
ਨ ਰਬਾ ਭੁ ਦਜਾਇਆ ਗਰੁ ਨਿੰ ਗੁਕੀ ਤਾਸਬ
ਤਸ॥੧॥ ਇਆ ਨਜੀ ਸਾਨ ਸਬਾ ਤੁਕਾ ਰਹਿ
ਆਪਨੈ ਯਾਰਿ ਜਰਿ ਰੋਗ ਕੀ ਨਾ ਹੀ ਆਏ ਹਿ
ਸਹੁ ਨੈ ਪਾਨ ਕੈ ਆਣੀ ਏਕ ਜਰਿ ਕਿਆ ਨੂੰ ਚੇ
ਹਾ ਕਿਇਕੀ ਏਹੁ ਸਾਣੀ ਈਆ ਨੇ ਏਕ ਤਾਂ ਉ

ਰਾ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੁ॥ ਤਾਂ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਲਾ
ਗੀ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ॥੧॥ ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ
ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾ ਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ॥ ਕਰਣ ਪਲਾ
ਹ ਕਰੈ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਵਿ
ਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਧਾ
ਵੈ॥ ਲਬ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ॥ ਮਾਇਆ
ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ
ਭਈ ਕਾਮਣਿ ਇਆਣੀ॥੨॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗ
ਣੀ ਵਾਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ
ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ॥ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਚੁਕਾ
ਈਐ॥ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤਾਂ ਚ
ਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ॥ ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕੀਜੈ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਦੀਜੈ ਐਸਾ ਪਰਮਲੁ ਲਾਈਐ॥ ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੋ

ਤਗਣੀ ਬੈ ਨੋਇਨੀ ਖਾਤੀ ਸਭੁ ਪਾਣੀਐ॥੩॥ਸਾ
ਪੁਗਵ ਨੈਤਾ ਸਭੁ ਪਾਣੀਐ॥ਅਵਰੁ ਕੈ ਸੀਰ
ਤੁਗਾਣੀ॥ਸਭੁ ਨਜਾਇਕਿਰਿਦੇ ਖੈ ਮੋਇਰਿ ਨੁਤੇ ਖੈ
ਕਾਮਇਨਿ ਵਿਨਿਖਿ ਪਾਣੀ॥ਆਪ ਟੈਕੈ ਨਥਿਆ
ਗੀਸਾਸੋ ਤਗਇਨਿ ਨਾਨਕ ਸਾਸਭ ਗਣੀ॥ਐ
ਮੈਕੀਗਤੀ ਸਤਜਾਕੀ ਸਾਤੀ ਆਤਿਨਿਸਿ ਭਾਇ
ਜਸਾਣੀ॥ਸੁੰਦਰ ਸਾ ਸਭੁ ਪਖਚਮਟਕ ਨੀਐ
ਸਾਮਿਆਣੀ॥੪॥ਤਖਿਗੁਰੁ ਕੀਐਗੀ ਆਇਪਟੀ
ਆਗਣਾ ਵਿਰਿਪ ਲਾਪਾਇਕਰਿ ਖੜੀਆ ਹੈਦੀ
ਆਆਖਇਣਿ ਗੀਆਆ ਆਸਾੜੀ ਗਤਿਕਿ ਛੁਕ
ਗਿਹੈ ਵੀਆ ਤੋਇਸਕਿ ਅਭਸਿਰ ਤੁਖੜਾ ਕਿਉ
ਕਰਿਉਨੇ ਗਾ॥ਤਖਿਗੁਰੁ ਖਾਥੇ ਆਖਿਆ ਵਾਤੁਗਰੁ
ਕਰਿ ਕੋਇਸਰਿ ਆਤੁਸਿ ਰਤੁਖੜਾ ਉਤਾਗਤੁ॥

ਆ ਤੈ ਤੁਸਾਡੀ ਕੀ ਗਤਿ ਤੈ ਉਦੇਗੀ॥ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ॥
ਪ ਹੋ॥ ਤਬ ਕਿਹੁ ਤੁ ਆਖਿ ਪੈਰੀ ਪਈਆ॥ ਨਾਉ ਪਰੋ
ਕਰਣੇ ਈਆ॥ ਕੋਲ ਹੁਣ ਹੁਣ ਹੋਗੁ॥ ਤਬ ਕਿਰ ਕਰਉ ਖਣ
ਰਵਦਾ ਗਡਿਆ॥ ਜਾਦਾ ਜਾਦਾ ਉਤਰਿਆ॥ ਦਿਲਿ
ਇਆ॥ ਜਾਇ ਕੈ ਣਾ॥ ਤਕਿ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀਆ ਗੀਆ
ਨਾਨਿਕਾਣ ਸਭ ਦੁਆਣ ਦਿਕਉ ਆਖਿਆ॥ ਆ
ਇਕੁ ਪੁਪਾਰ ਕਮ ਜਾ ਅ ਪਹਿਲਾ ਰਿ ਰਗ ਪਤਣ ਗਉ
ਤਇ॥ ਤਕਿ ਸਰਦਾਨਾ ਕਹੁਤੁ ਕੈ ਸਾਨੁ ਹੋ ਆਇਆ
ਪਉ ਸਰਨੀ ਉਪਾਤ ਸਾਨੁ॥ ਆਖਿ ਉਤਾ ਕਿਹਿ
ਕਿਪਾਇ ਆਰਿਕ ਗਰਪ ਧਰ ਸਭੀ ਗਏ॥ ਤਕਿ
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਹਣਾ ਹੋਹੁ
ਨਾਹੀ॥ ਤਕਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ॥ ਆਸਾਤੇਰਾ
ਪਰਾਣਿਆ ਜਾਇ ਤੁਝ ਣਾਹਿ ਤਾ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ

ਸੁਇ ਹਰਿ ਆਇਆ ਹੈਰਾਨਾ ਆਸਾ ਡੇਵਤੀਆ ਦੇ ਤਾਂ ਏਹੀ
ਤਬਿ ਆਗਲੀ ਕਾਨ੍ਹੁ ਪੁਰਿ ਖਤਿ ਆਣਾ ਸੇਖੁ ਆਯਾ ਉਠ
ਖੜਾ ਤੇ ਉਠਿ ਆਯਾ ਚਾਂਗਲੁ ਡਾ ਆਗਲਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਬਿਸ
ਮਨਾਣ ਮੁਤ੍ਰ ਜਫਰਿ ਕੈ ਪੈਗ ਗਇਆ ਆਯਾ ਖਿ ਉਸ ਤ੍ਰਰੀ
ਵਣੁ ਗਇਆ ਤਬਿ ਪਾਣੀ ਕਾਨ੍ਹੁ ਪੁਠਿਆ ਆਯਾ
ਏ ਬੰਕਿ ਆਯਾ ਖਿਆ ਭਾਗ ਕਾਮ ਹਿ ਪਾਣੀ ਪਊ
ਬਾਬੇ ਤਣੁ ਹਿ ਪ ਹੋਆ ਤਬਿ ਯੂਕ ਰਹਿਆ ਮਰ
ਹਿਆ ਮੁਤਉ ਪਣ ਉਠਿ ਬੇ ਜੁਗ ਬਖਣਾ
ਹੋਆ ਤਬਿ ਮਰਦਾ ਨਾ ਉਠਿ ਬੇਠਾ ਗ ਬਬਣ ਦਾ ਏ ਓ
ਸੁਆ ਗਤੁ ਸਾਸੁ ਕੀਤਾ ਬਾਬੇ ਖਸਖਣ ਓ ਣ ਇਆ ॥੧॥
ਤਗ ਪੈ ਪਰਤੀ ਅਕਾਸੁ ਲਿ ਡੂਗਾ ਸਿਰਿ ਉ ਪਗਿਆ
ਮਹਕਰ ਗਾਡ ਗਪੈ ਪਉ ਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਡ
ਗਪੈ ਇੰਦੁ ਇਦਿ ਰਾਗਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਨਇਕ ਨਿਰਖ

ੳਧਾਰੁਸੁਣੀ॥ਸੈਈਸੁਖੀਆਸੈਸਦਾਸੁਨਾਨਕੈ
ਗੁਰਮਿਲਾਗਾਇਗੁਸੁਣੀ॥ਰਹਉ॥ਦੇਤਪਾਗੀਦੇਵਧੁ
ਤਿਤੁਰਯੈਸਿਪਸਧਿਕਤੁਰਿਆਚੈਲਾਖੜਉਰ
ਸੀਹਤੁਰਿਤੁਰਿਇਆਪੀਫਿਰਿਫਿਰਿਸੋਰੀਸ
ਟਾ॥੪॥ਗਦਸਤਾਸਸ ਸਾਤਕੁਤੁਰਪੈਦੇਤਭੁ
ਪਉਪਾਇਆ॥ਫਿਣਖਪਰੀਕਉਣਾਪਤਿਤੁਰ
ਪੈਆਤਿਤੁਰਪੈਪਰਮਗਇਆ॥੩॥ਸਗਲਸ
ਮਗੀਤੁਰਿਤੁਰਿਇਆਪੀ॥ਖਿਉਤੁਰਕਰਟੈ
ਨਗਾਕਹੁ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਦਾਸੰਗੀਤਰੇਭ
ਗਤਸੇਜਾਇਦਮੁਖਾਗਾ॥ਤਖਿਦੇਤਕਾਭੁ
ਪਾਇਆਇਆਰਿ ਟੀਆਸਸਾਨਨਾਲਿ
ਕਾਤੀਆ॥੪॥੬॥ਸਿਉਲਿਉਨੈਰੈਆਏਕਿਉਉ
ਉਪਦਾਦਾਸਾਦੈ॥ਤਖਿਜਖਿਰੋਲਿਕਗਿ
ਉ

ਮਤਾਣੈਆ॥ ਆਖਿਓਨੁ ਸਾਇਰ ਦੁਮੈ ਤੇ ਤੇਣੁ ਆਏ
ਰੋਵਣਿ ਲਾਗਾ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਕਬੇ ਪੁਛਿਆ ਤੈ ਪਾ
ਸਿ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਤਾ ਕਾਲੂ ਸਿਆਖਿਆ ਮੈ ਰੈ ਪਾਸਿ
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥ ਆਖਤਾ ਮੈ ਤੀਆਦੇ ਮੰਦ
ਰੁ ਉਸਾਰਣਾ॥ ਅਤੈ ਰਤਨ ਜੜਾਉ ਕਾਲਾਮਣਾਂ ਦਾ ਜੜਾਉ
ਕਰਣਾ॥ ਅਗਰ ਚੰਦਨ ਨ ਕਾਲੇ ਪੁਰੇ ਦੇਣਾ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ
ਬੋਲਿਆ॥ ਸਬਦੁ॥ ਰਾਗੁ ਸੀਰਾਗੁ ਵਿਚਿ ਲਿਖਿਆ॥ ਮ:੧॥ ਮੋ
ਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ॥
ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੂ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾ
ਉ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆ
ਵੈ ਨਾਉ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ॥
ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾ
ਉ॥ ਰਹਉ॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਕਾਲੂ ਸਿਆਖਿਆ॥

ਸੋਤੀ ਸੁਦੇਵ ਜਗਾਈ ਪਰਤੀਤਿ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅਪਾਰ
ਸਾਝ ਸੁਣਿ ਗਣਾਇ ਇਸਦੀਆ ਮੇਹਰੀਆ ਏਆ
ਦਾਤ ਕਿਉ ਗੁਰੂ ਪਉੜੀ ਤੂ ਸੀਆ ਖੀ॥ ਜੀ ਗਤਾਪ
ਗਤੀ ਲਾਲ ਸਾਝ ਤੀ ਮਰਯ ਲਾਲ ਸਾਝ ਉ॥
ਮੇਰਸੀ ਮੁਖਿ ਮਦ ਸੋ ਮੈ ਹੋਕ ਰਰ ਗਪ ਮਾ ਉ॥ਮ
ਤੁਰਖ ਭਗੁਣਾ ਦੀ ਮੇ ਗਤੇ ਗਲਿਬਿ ਨਆ ਦੇਨਾ ਉ॥
ਤਬਿਰ ਲਸੁਗਿ ਕਹਿਆ ਸਿਸੀ ਏਹ ਭਾਗਾ ਨਠਿ ਲੈ
ਦਤਾ ਮਿਧਿ ਲੈ ਸੋਗਿ ਪਿਆ ਦੋ ਆਤੈ ਗੁਰ ਪਤਪ
ਗਤੀ ਵਿਦਿਸ ਚਾਣਾਆ ਗੁਜਾ ਗਕੈ ਹ ਸਾਇ ਪੂਗ
ਦੇ ਹੋਇ॥ ਤਕਿਉ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਤੀ ਸੀਆ ਖਾ॥ਮਿ
ਖੋ ਹੇ ਦਮਿ ਪਿਲਾ ਈ ਗਿਪਿ ਆ ਧਆ ਉ॥ ਗੁਰ ਪਤ
ਪਰਗਟ ਹੋਇ ਵੈਣ ਲੋਕ ਗਾਵੈ ਕਾ ਉ॥ਮ ਤਰਿਮਿ
ਕੂਆ ਦੀ ਮਨ ਰੈ ਤੇਗ ਲਿਬਿ ਨਾ ਦੇ ਨਾ ਉ॥੪॥ ਤਬਿ ਕਿ

ਲਗਾਸੀ ਆਖਿਆ॥ ਰੁਕਨਦੀਨ ਏਹੁ ਮਲਾਤਾਂ ਨਹੀ ਏਹੁ
ਗਜੁ ਕਰਣਾ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥ ਮ੍ਰ
ਲਤਾਂ ਨਹੀ ਏਹਾ ਮੋਮਨਾ ਲਮਕਰਣ ਪਤਿ ਸਾਪਉ ਪਾਉ॥
ਹੁਕਮੁ ਨਾਮ ਸਹਜ ਰ ਗੋਬੈ ਨਾ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਦਾ ਉ
ਮੁਤੁ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾ ਹੀ ਸਵੇਤਗਾਖਿ ਨਾਆ ਵੈਨਉ
ਨਾਤਬਿ ਕਲਨੁ ਕਿ ਪਗਰ ਘਣਾ ਕੀਤੀ॥ ਆਈਐ
ਗੀ ਮਹਿਆਂ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਸੇ ਗੀ ਗਤਿ ਕਿਉ
ਕਹਿ ਨਹੀ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ॥ ਸੋਗ
ਸਿਖੁ ਕੰਦੇਸ ਪੈਕ ਈ ਨਹੀ ਏਗਾ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਦਰ ਕਾ
ਤਗੀਗਤਿ ਨਹੀ ਏਗੀ॥ ਤਬ ਕਾਲ ਨੂੰ ਪੈਗੀ ਮਹਿ
ਆ॥ ਬਾਬੇ ਦਿਵਾ ਕੀਤਾ॥ ਬੋਲਨੁ ਤੁਦ ਨਗਰੁ॥
ਗਰੁ ਜੀ ਤੇ ਮਸਦਾ॥ ਗਾਦਿ ਰਗੋ॥ ਆਈਕੀ
ਲ ਨਗਰ ਪਗੋਟਾ॥ ਤਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਗੁ ਪੁਤਿਕ

ਉਸਭੁਸਿਆਣੁਨਾਨਕੁਆਖੈਆਵਾਪਰਤੀਸਾਰੀ
ਤਖਿਸਰਦਾਨਾਬਹੁਤੁਭੈਸਾਹੁਨੈਸਾਸਦੇਖਿਕ
ਰਿਆਖਿਓਸੁਦੀਇਬੈਦਾਣੀਹੋਇਫੜਾਵਣਾ
ਅਸਾਂਕਦੇਨਾਹੀਫਿਣਾਇਸੁਕਣੋਤੇਦਾਣੁ॥
ਤਖਿਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆਸਰਦਾਨਿਆਆਇ
ਕੀਪਤਿਸਤੀਨੌਭਾਈਵਕੇਟੀਸਉਰੋਗਣਵਿਕ
ਦਾਉਰਾਦੇਕੈਪੈਦਾਨਾਫਰਦਾਕਣਪੈਦਾਹੋਵੈ
ਤਾਖਾਇਦਾਵਗਿਆਤੇਦੇਕਿਸੇਸਪਦਾਆ
ਕੁਪੈਦਾਹੋਵੈਤਾਂਖਾਇਦਾਖੀਆਪਤੁਤੇਗਲੇ
ਕੇਈਨਾਹੀਆਫੁਦਾਤਖਿਸਗਦਾਨੇਸਾਗਦੇ
ਤੀਆਆਖਿਓਸੁਦੀਕਦੇਹੀਬੈਕਈਆਇਆ
ਗੀਨੌਤਖਿਬਾਬੇਆਖਿਆਸਰਦਾਨਿਆਆਇ
ਕਦਿਨਇਕਗਦਾਫਰਿਆਜਾਂਖਾਨੇਦਾ

ਤਬਿਅਨਸਭਨੁਲੋਕਾਇਕਗਲਹੋਈਪਰਿਚਲੀਆ
ਖਾਨਸਿਇਤੁਪਰਤੀਆਇਨਿਕਹਿਆਜਿਇਕ
ਫਕੀਰਸਾਇਮਿਲਣੀ।ਤਾਆਖਿਓਨੁਜੋਗਲਾਸਾਇਤੁ
ਗਹਿਲਾਲ੍ਰਨਾਹੀ।ਅਤੇਸੋਚਾਣਦਾਹੋਤਾਪੀਰ
ਰਸਾਇਇਹਬੋਲੁਚਾਲ੍ਰਿਆ।ਤਖਤਿਗਲਸੋਪੁਛਿਆਤੇਗੀਰਿਆ
ਰਸਾਇਹੈ।।ਤਖਤਿਕੀਗਲਕਹਿਆਹੋਗਲਾਸੇਰ
ਏਹਗਲਸਾਇਹੈ।।ਜੋਸੇਰਸੇਰਦੋਖਾਇਕਰਿਤਾ
ਹੋ।।ਤਖਤਿਗਲਸੋਕਹਿਆਸੈਬਾਬਾਨਾਨਕੁਤਬੀਕਾ
ਗਲਾਤਾਸੈਤੇਰੀਰਦੋਕਿਉਕਰਿਖਾਂਦਾ।।ਤ
ਖਿਕੀਗਲਕਹਿਆਹੋਗਲਾਨਾਹੀਤਾਸੁਏਕਰ
ਹੈਸਾਹੋ।।ਤਖਤਿਗਲਸੋਕਹਿਆਭਨਾਹੋਏਕੀਗ
ਹੋਸਗਲਾਕਿਆਤਖਤਿਗਲਾਤੁਪੁਰਣਮਾਰਗ
ਬਾਬਾਨਾਨਕੁਤਬੀਅਨਕਰਿਕੀਗਲਾਂਸਾਬਿ

ਅਥਿ ਇਕ ਨਕੀ ਕੀ ਗੁਰ ਸਾਹਬ ਕੀ ਤਗਾਰੀ ਕੀਆ ਤਾ ਈ
ਸਾਹਿਬ ਸਿਖਿ ਪੁਛੇਆ ਦੂਜਾ ਤਬਿ ਕੀ ਕੀਆ ਗਈ
ਆਗਿਆ ਪਿਆ ਜੇ ਤਬਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਭਗਿਛੇਆ ਈਆ
ਸਿਸਰ ਚੁਲੇ ਪਈ ਹਿਆ ਸੇ ਸੇਆ ਨੁ ਹੋਇ ਜਾ ਪੇਉ
ਸਰਦੀ ਆਖਦੇ ਨ ਪ੍ਰਛੀਐ ਸਰਕੁ ਸਤਿ
ਪ੍ਰਆ ਪਰਸੇ ਸਰਕੀਆ ਗੀ ਸਾ ਪਿਆ ਤਬਿ
ਇਕੋ ਗਜਾ ਗਹਿਆ ਤਬਿ ਚੁਤਕੀ ਕੀਗ ਈਆ
ਸਿਖਿਆ ਹੋਰ ਜਾ ਧਾ ਤਸੁ ਨੁ ਆਖੇ ਸੇ ਗ ਮਿਲ
ਸ ਨ ਹਿਗਾ ਤਬਿ ਗਜਾ ਨਬਿ ਰਹਿ ਪ ਕਾ ਨਆ ॥
ਆਪਿ ਚਸੁਭਾ ਲੋ ਹੋ ਦੇਲੀ ਤਬਿ ਚੁ ਸਕੀ ਕੀਤ
ਰਸੁਕੀ ਤਾਰੀ ਕੀਆ ਲੈ ਗਿਆ ਜਾ ਨ ਆਖਿਉ ਤੇ
ਆ ਦੂਜਾ ਆ ਤੇ ਸਤ ਕਉ ਡੀਐ ਸਤੁ ਕਰੇ ਹੋ ਆਪ
ਰਾਜ ਕਿ ਖੋਆ ਆ ਤੇ ਸਤ ਕਰੇ ਨੁ ਕਿਥਿ ਪਰੇ ਨ ॥

ਪਤ੍ਰਾਲਾਬਿਪੋਗਤਬਚਨੁਕੀਤੀਆਗਈਆਗਾਲਾ
ਇਕਇਆਸਿਤ੍ਰਸੁਪ੍ਰਭਗਿਲਆਈਆਗਾਸਿਮਰ
ਉਤੁਤ੍ਰਾਣਾਵਲੀਸੈਈਓਤ੍ਰਿਖਵਾਨੈਵਾਤਬਿਖ
ਵਾਪ੍ਰਭੁਨਾਲਿਮਰਕੁਤੁਨਿਖਵਾਨੈਆਗਾਖਰ
ਅਸਮਕੀਆਗਿਆਾਲਿਆਤਬਿਗਜਾਉਨਿਕਗਿ
ਲੀਖਾਦਲਿਗਇਆਗਾਬਾਦਾਸ੍ਰਲੈਸਾਖਿਆਰਾ
ਬਿਰਟੀਅਲੀਆਤਾਨਕੀਆਆਤੈਨਾਖਇਆਨਿ
ਖਾਤ੍ਰਅਲਿਆਤਾਭਿਗਨੈਆਗਾਅਤੈਰਾਟਾ
ਅਲਿਆਸੈਖਿਖਿਆਨੈਆਗਾਤਬਿਗਾਸੈਪ੍ਰਭਿ
ਆਗਾਐਨਾਗਿਟੀਨਕੀਦਿਉਅਲੀਆਅਤ
ਅਪਾਤ੍ਰਭਿਗਰਾਲਾਖਿਖਿਆਗਾਤਬਿਕੀਕੀਕ
ਨਿਆਨੈਗਜਾਆਗੈਇਕੁਗਜਾਆਖਿਆਖੁ॥
ਤਿਸਰਫੁਸੈਗਟੀਕੀਤੀਆਤੀਆਨਿਸਤਿਗੁ

ਰਹਿਆ ਬਾਬਾ ਸਿਮੈਤੈ ਰਸੂ ਕਰਕਤੁਧ ਰਖਿਆ ਅਤੈ॥
ਅਤੈ ਰੋਹੁ ਮਾਰਿਆ ਪੈਦਿਆ ਸਾਰਾ ਦਾ ਸਾ ਬਸਿਆ
ਪਾਰਿ ਤੈਰਿਆ ਪੈਦਿਆ ਕਉਰਿ ਤਰਾ ਅਤੈ ਰੋਹੁ
ਮਾਰਿਆ ਪੈਦਿਆ ਸਾਧਾ ਤੂ ਰਹਿਆ ਬਾ॥
ਸੋਤਿ ਰਿਆ ਪੈਦਿਆ ਤਾ ਏ ਪਹਿਆ ਸਾਬਿ
ਗਸਾ ਜਾਇ ਵਿਕਰਿ ਦੇ ਖੇਤਾ ਕ ਏਥੀਐ ਬਾਰਹੀਭ
ਰਪਹਿ ਹੈਨਿ ਤਵਿਗ ਜੋਕਾਅਭਿ ਮਾਤੁਰਿ
ਹੈਆਸਾਅਹਿ ਉਤੈਐ ਸੇਗ ਰੋ ਦਰਤ ਹੈਨਿ॥
ਤਵਿਗ ਜਾ ਪਿਰਿਪਰਿਆ ਇਆ ਤਵਿ ਬਾ ਕਵਿ
ਇਆਸਾ ਮਣਿ ਕਾ ਸੀਹ ਬਾ ਜਾ ਭ ਹੀਆ ਤਰ
ਰਾਇਹਿ ਨਾਪ ਵਾਤੇ ਧਤਾ ਧਾਹ ਪਾਹਿ
ਨਾਅਭਪ ਵਾਤੇਹਿ ਵੈਸ ਨਾ ਏ ਰਾਣਾ ਨਾਂ
ਦਾਆ ਇਹਿ ਇਰਿ ਵੇਦ ਪਾਣੇ ਪਣੀ ਕਰੈਆ ਸ੍ਹਾ॥

ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਜੀਆ ਨਦਰੀ ਕਰੇ ਪਾਸਾਹੁ
ਕੀਤੀ ਬਾਧਿ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਸਨੀਣ ਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆ
ਹਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਜਿਣ ਸ ਰੋਗਾ ਦੇਵਤਿ ਉਭਿਣੁ ਦੇ
ਕੀ ਗਾਰਾਹਾ ॥੧॥ ਤਬ ਸਮੰਦਾ ਨਾ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਕ੍ਰਿਣ
ਹਦਾ ਹੁਗਗ੍ਰਾ ਉਪਿ ਖੜਾ ਰਹਦੇ ਰਗੈ ਹੋਜਾ ਏਵਿ
ਤੁਗਾ ਉਦਿਵਿ ਵਿਬੇ ਚਾ ਤਬਿ ਉਸ ਗਉਦਿਵਿਕੇ ਟੀਕਿ
ਦਿਦੇਵੈ ਨਾ ਹੀਆ ਣਾ ਗੋਭ ਸਕਰੀ ਆਕਰ ਹਿਆਤ
ਕੇਗਾਹੁ ਬਾਬੇ ਸਣੇਹੁ ਕਹਿਆ ਹੁ ਪਕਗਾ ਤਾਂ ਆਖੀਐ
ਉਹੁ ਪਾਇ ਨਾ ਹੀ ਸਤਿਆ ਤਾਂ ਬੋਣਾ ਤਾਂ ਆਖੀਐ ਕ
ਦਭੁਕ ਰਬ ਹੁਤ੍ਰਾ ਤਾਂ ਬੋਲਤਾਂ ਆਖੀਐ ਬੋਲਸਖ
ਦੇ ਪਤਿਆ ਤੁਹਿ ਪਾਣਾ ਤਾਂ ਆਖੀਐ ਦੂਕ ਗਇਆ
ਸਿਰਿ ਪਤਿਆ ਨਿਉਰ ਹਤਾਂ ਆਖੀਐ ਨਿਉਦਿਉ

ਕਰੈ ਭਗਤਿ॥ ਕਾਈ ਗਣੀ ਨ ਮੇਟਸੀ ਜਿ ਤੁ ਬਤਿਕ
ਦੀ ਦੁਖਿਆ ਇ ਬੋਲੁ ਬੋ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗਏ ਪ
ਤਿ॥੧॥ ਤਬ ਬਚੁ ਬੈ ਕਾਈ ਪੜੀ ਨ ਗਹੋ॥ ਤਬ ਮਰਦਾ
ਨੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਨਾ ਦੇ ਕਾਕਰਿਆ ਨੁ ਕਸੂਰੁ ਹੋਆ
ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਸਹਰੁ ਵਸ
ਦਾ ਰਹੈ॥ ਤਬ ਅਗਲੈ ਸਹਰਿ ਗਏ॥ ਤਬ ਓਨਾ ਬਹੁ
ਤੁ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ॥ ਓਥੈ ਰਾਤਿ ਰਹੇ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਚਲੇ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿਆ ਤੇ ਇਹੁ ਸਹਰੁ ਉਜਾੜਿ ਜਾਵੈ ਗਾ
ਆ ਚਹੁ ਟਉਦੈ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇਸ
ਰਿ ਭਲਾ ਗਾਲੀਆ ਉਹਿ ਤਿਨਾ ਜਿ ਬੈਠੇ ਚਲੇ ਨਾ ਅਲਿਸ
ਦੁਸਾਇਆ ਆ ਤੇ ਇਨਿ ਨਾ ਸੇਵਾ ਕੈਰਗੀ ਬਹੁਤੁ ਕੀਤੀ
ਸੋ ਸਹਰੁ ਉਜਾੜਿਆ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮ

ਰਦਾਨਿਆ ਗਾਉ ਸਬਦੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ਆਖਦੀਆ ਦੇਖ ਸਬਦੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਦੇ
ਗਾਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਗਾਵਿਆ ਗਿਆ ਤੋਇ ਸੁ ਸਬਦੁ ਨਾਨਕ ਦਾ ਆਖਦਾ ਸੀ
ਹੋਰ ਤੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿਆ ਦੇ ਗਾਤਾਂ ਉਨਾ ਦੀ ਭੀ ਗਤਿ ਕੈ ਹੋਇ ਗਈ ਅਤੈ
ਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਦੇਖਣਾ ਤਬ ਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਹੁਭ
ਦੇਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਭੀ ਗਤਿ ਕਰਿ ਗਇਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਕੀਜੈ
ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸ: ੧ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣ
ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀ
ਤੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਵਹੁ ॥ ਆਪਣੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ਰਹਾਉ
ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮਾਂਗਹਿ ਲੇਵਹਿ ਰਹ
ਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਤੁ
ਹੀ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸੇਈ
ਸੂਚੇ ਹੋਹੀ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈਲੇ

ਨਾ ਫੈਹਨੀ ॥੨॥ ਤੇਹੀ ਕੀਤੇ ਕਮਾਇਆ ਸੁ ਪਾਤੇ ਨ ਤੈ ਨ ਸੇਹੀ ਦੇ
ਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜਿ ਸੁ ਨਾਵੀ ਸਾਈ ॥ ਹਿਕੂ ਨਾਇ ਫੁਰਿ ਕੇ
ਨੀ ॥੪॥੧॥ ਤਬ ਬਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਰੇ ਸਮਰਕੰਦਿ ਆਇਆ ॥ ਆਗੈ
ਸੇਖੁ ਫਕੀਰੁ ਖਾਨਾ ਸੇ ਗਲ ਵਰਤਿ ਕੇ ਨਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਉਥੈ ਕ
ਖੜੀ ਆਇਆ ॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਫਕੀਰੁ ਬੋਲਿਆ ॥ ਆ
ਖਿਆ ਨਾਦਰ ਵੇਸਾ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸਾ ਬਾਬੁ ਦਿਤਾ ॥ ਅ
ਲਹੁ ਆਪਨ ਫਕੀਰ ਦਰਨੂਰੀ ॥ ਤ ਸੇਸ ਆਪੁ ਸੇਖ
ਫਕੀਰ ਦਰਨੂਰੀ ਆਪਨ ਆਪਨਾ ॥ ਤਬ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ
ਏਕ ਫਿਰਿ ਬਹਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਫਕੀਰੁ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਪੁਛੇ
ਖਕਰਿ ਬੋਲਿਆ ॥ ਗੋਸਟਿ ਕੀਤੀ ॥ ਆਖ੍ਯਾ ॥ ਸੇਖ ਫਕੀਰ
ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ॥ ਆਖਿ ਉਸ ਅਰਕੇ ਤਾਂ ਨੂੰ ਸੁਕਰਾਮੀ
ਅਕੈ ਤਾਂ ਆਪ ਨੂੰ ਲੈ ਡੂ ॥ ਡੂ ਨੁ ਕੇਰੀ ॥ ਆਪਨ ਪਕਾਸਾਤ
ਦ ਛੂਨ ਦ ਪਕ ਕੇਰਿ ॥ ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸਾ ਬਾਬੁ ਦਿਤਾ ॥

ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂ ਹੀ ਵਕੀਲੁ ਤੇ ਪਰੁ ਤੂ ਹੀ ਦੇਖਿ ਭੁੰਚਣਹਾਰੁ ਕਰੇ ਹੀ ਬੇ
ਜੀ ਤੂ ਬਖਸੀ ਕਰੇ ਹੀ ਨਾ ਪਛੇ ਪਾਇ ਨਾ ਪਾਈ ਨਾ ਬਖਸੀਆ
ਨਾ ਤੂ ਬੈਨਾ ਜਾਇ ਨਾ ਨਾਨਕ ਦੇਖੁ ਭੁੰਚਣੁ ਤੂੰ ਪਾਤੁ ਸਨੇਹੁ
ਤਿਆਗ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਤਬ ਸੇਖ ਫਕੀਰ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ॥
ਫਕੀਰ ਦਾ ਖੂਹੁ ਸੁਣਾਇ ਸਿਉ ਮਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਨੀਆ ਖੂਹਾ ਕੇਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਆਖੀਰ ਦਾ ਪਹਿਆ ਉਜਾੜਿ ਦੇ ਪ੍ਰੈ ਸੋਤੁ ॥੧॥ ਤ
ਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜ ਬਾਬੁਰ ਤਾ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਫਕੀਰ ਦਾ ਪੁਸਤੁ
ਸੁ ਨੇਰਾ ਆਇਆ ॥ ਖੂਹ ਸੁਣਾਇ ਸਿਉ ਨੇਤ੍ਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਤੁ
ਨਉਜਾੜੇ ਦੇਗ ਪਾਣਿ ਪਿ ਸੁਮੇਤੁ ॥੧॥ ਤਬ ਸੇਖ ਬੋਲਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਫਕੀਰ ਦਾ ਤਨੁ ਮਹਿਆ ਅਨ ਫਕੀਰ ਆਤੋਗ
ਤਿਸ ਨੀਨ ਕਾਇਆ ਪਿਗੀਤ ਬੀ ਬਖਸੀ ਉਦਾਸੀ ਦਾ ਗੁਣ ਕੰ ॥੧॥
ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦ ਬਾਬੁਰ ਤਾ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪ
ਰਖੁ ਸਪਸਾਲ ਦੇ ਵਜੇ ਬੋ ਬਗਾ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਸ੍ਰੀ

ਜੁਗੁ ਥਤੁ ਪਰਮੇਸਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥੧॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਫਰੀਦੁ ਬੋ
ਲਿਆ ਸਬਦੁ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਵਿਚਿ ॥ ਬੇੜਾ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕਿਓ ਬੰ
ਧਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ॥ ਭਰਿ ਸਰਵਰੁ ਜਬ ਊਛਲੈ ਤਬ ਤਰ
ਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਹਥੁ ਨ ਲਾਇ ਕਸੁੰਭੜੈ ਜਲਿ ਜਾ
ਸੀ ਢੋਲਾ ॥ ਇਕਿ ਆਪਿ ਪਨ ਪਤਲੀ ਕਿਆ ਸਹੁ ਕੇ
ਬੋਲਾ ॥ ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਮੇ
ਲਾ ॥੨॥ ਕਹੈ ਫਰੀਦੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਅਲਾਏਸੀ ॥
ਹੰਸੁ ਚਲੈਗਾ ਡੁਮਣਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਖਾਕੁ ਰਲਸੀ ॥੩॥ ਤਬ
ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਵਿਚਿ ਮ:੧ ॥
ਜਪ ਤਪ ਕਾ ਬੰਧੁ ਬੇੜੁਲਾ ਜਿਤੁ ਲੰਘਹਿ ਵਹੇਲਾ ॥ ਨਾ ਸ
ਰਵਰੁ ਨਾ ਊਛਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਏ
ਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਜੀਠੜਾ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ ਸਦ ਰੰ
ਗੁ ਢੋਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ

੮੮

ਜਾਣੈ ਦੀ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਤੇ ਹੈ ਵਹਿਗਿ ਰਜੀਆ ਮੋਹਿ ਗਾਸਿ ਦੀ॥
ਅਸਿਆ ਤੇਹਿ ਨ ਵਿਦ੍ਰੈ ਜੋ ਅਤਿ ਜਾਣੈ ਦੀ॥ ਆਵਾਗਉ
ਣੁ ਨਿਵਾਰ ਸੀ ਸਤੁਰ ਦੈ ਸੈ ਦੀ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਸਾਗਿ ਨਿਬ
ਗੀਐ॥ ਜੀਤਾ ਜੇ ਗਾਵੈ ਜਾ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਪਾਈਆ॥
ਸਤ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲਣਾ॥੪॥ ਨਾਨਕ ਬੂਕ ਹੈ ਸੋ ਤਣੀ ਉਤ
ਸਤੁ ਪਰਾਪਿਆ ਰਗਾ॥ ਤ ਸ ਸਤ ਕੇ ਗੀਆ ਦਾ ਸੀਆ ਸ
ਧਸ ਸਤੁ ਨ ਆਗਾ॥੫॥ ਤ ਬਸੇ ਪੁ ਫ ਗੀ ਦੇ ਵੇਲਿਆ॥
ਸਥੁ ਰਗੁ ਆ ਸਾ ਵਿਗਾ॥ ਰਤੇ ਇ ਸਕਿ ਪੁਦਾਇ ਗੀ ਪੀ ਦੇ
ਦਾ ਰਵੈ ਜਾਰਿ ਨਾ ਵਿ ਸਰਿਆ ਹਰਿ ਨਾਸੁ ਸੇ ਭੁਇ ਭਾ
ਵੁ ਦੀ ਰਹੁ॥ ਜਿਨ ਤ ਸੁ ਜ ਬਤਿ ਰਿ ਸੁ ਸੇ ਦੀ ਸਰਿਆ॥
ਸਾ ਜਿ ਤੇ ਨ ਸੁ ਸਿ ਤੇ ਨ ਸੇ ਕਾ ਫੁਨ ਕਰਿਆ॥੧॥ ਪਰ
ਵਰਰੁ ਆ ਪਝੁ ਆ ਪ ਕੁ ਆ ਰ ਸੁ ਵੇ ਅੰਤ ਤੁ
ਰਿ ਨਾ ਝਰਿ ਆ ਸਾਹਿ ਸਤੁ ਤਿ ਨਾ ਰੁ ਸਾਪੈ ਰਸੁ
ਤੇ ਗੀ ਪਾ ਨਾ ਹੁ ਪੁ ਦਾ ਇ ਤੁ ਖ ਧ ਸੈ ਰ ਗੀ॥ ਸੇ ਪਰ

ਗੀ ਰੈ ਖੈਤ੍ਰੀ ਸੈ ਬੰਦਗੀ॥੨॥ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਆਜ
ਵਡਾ॥ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ॥ਮ:੧॥ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਸਭੁ ਕੋ ਤੂ
ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ਜੀਉ॥ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਸੁਖਿ ਵ
ਸਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ॥ਭਾਣੈ ਤਖਤ ਵਡਿਆ
ਈਆ॥ਭਾਣੈ ਭੀਖ ਉਦਾਸਿ ਜੀਉ॥ਭਾਣੈ ਥਲ ਸਿਰਿ
ਸਰੁ ਵਹੈ ਕਵਲੁ ਫੁਲੈ ਆਕਾਸਿ ਜੀਉ॥ਭਾਣੈ
ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਝਿ ਭਰੀਆਸਿ ਜੀਉ
ਭਾਣੈ ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗੁਲਾ ਸਿਫਤਿ ਰਤਾ ਗੁਣਤਾਸਿ
ਜੀਉ॥ਭਾਣੈ ਸਹੁ ਭੀਹਾਵਲਾ ਹਉ ਆਵਣਿ ਜਾ
ਣਿ ਮੁਈਆਸਿ ਜੀਉ॥ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਕਹਿ
ਸੁਣੀ ਮੈ ਦਰਸਨ ਭੂਖ ਪਿਆਸਿ ਜੀਉ॥ਗੁ
ਰ ਸਬਦੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ॥ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰ
ਦਾਸਿ ਜੀਉ॥੧॥ਤਬ ਬਾਬਾ ਅਤੈ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਚਾਲੇ
ਹਿ ਦੇਸ ਗਏ॥ਦਿਵ ਨਗਰੀ ਜਾਣ ਦਿਖਿਆ॥ਤਬਿ

ਰੁਖੇ ਦਾ ਭੁਰਸਾਇ ਦੇਆ ਇਹਿ ਕਹਿਆ ॥ ਉਤੁ ਡੇਰੈ ਦੇਸਿਕ
ਰਿਧਾ ਸਿਧੁ ਹਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਬੇ ਟੇਬੁਤ ਬਾਣ ਬਾ ਜਾਣੁ ਪਕ
ੜਿ ਕੇ ਲੈ ਆਇਆ ॥ ਵਿਚਿ ਖਰਿ ਸੁਤ ਗਪਾਇਕਿ
ਪਛਾਣੀ ਗਤਿ ਨੁ ਲੈ ਆਇਆ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਫਰੀ
ਦ ਆਪਣਾ ਬਖਸਗ ਪਾਇਆ ਲੈ ਆਇਆ ਅਤੈ ਗੁਰੂ
ਬਖਸਗ ਪਛਾਣਿ ਕੈ ਸੁ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਬੋ
ਲਿਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੋਜਾ ਗਹਿ ਸੇਮਾਈ ਪਸਤ
ਹੋਇ ਦਾਣਾ ॥ ਪਹਿਲਾਣੀ ਗਤਿ ਛੁਲੇ ਝਾ ॥ ਛਾਤੁ
ਤੀ ਪਿਛਾਣੀ ਗਤਿ ॥੧॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਰਾ ਬਾਬੁਰਿਤ
ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਾਤੀ ਸੰਪੂਈ ਸੇ ਦੀਆ ॥ ਕਿਆ ਨ
ਲੈਤਿ ਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹੰ ॥
ਇਕ ਸੁਤਿਆ ਦਿਲੈ ਉਠਾਲਿ ॥੨॥ ਤਬ ਬ

ਿ ਪਰੀਆ ॥ ਆ ॥ ਦੂਜਾ ਪਹਰੁ ਰਤਇਆ ਸਾਗੁਆਏ
ਤੀ ਗਆ ॥ ਫਿਰੀ ਗੁਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਥਾਰੇ ਸੇਤੀ ਗਲ ॥
ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਹੋਈ ਗਲਿ ਹੋਤੀ ॥ ਜਾ ਗੋਰਖ ਨਾਥ
ਗੋ ॥ ਰਸ ਅਮਿਤਾ ਜਾਂ ਫਿਰ ॥ ਨਾਦੁ ਪੁਪਾਂ ਫਿਰ
ਸ ਅਰ ਤਰੁਬ ਉਠ ਗੋ ॥ ਗਇ ਮਛਿ ਦੀ ਪਰਕ
ਰਗਤਿ ਦੁਆਰੇ ਆਤਿ ਸਰਾਂਸੁ ਖਿਪਿਆ ਹੋਆ ॥
ਨਕਸੁ ਗਪਾ ਜਰਾ ॥ ਨ ਚੇਤ ਕਿਉ ਭਉ ਸੇ ਸੁ
ਪਾ ਹੋਆ ॥ ਤੀਜਾ ਪਹਰੁ ਰਤਇਆ ॥ ਨੀਦ ਇਕ
ਪੀ ਗਆ ॥ ਆ ॥ ਚਉਥਿਆ ਪਹਰੁ ਤਰਸ ਗਾਦੂ ਪੁਸੰਤ ਪ
ਗਆ ॥ ਆ ॥ ਇਆ ਪਹਰੁ ਤਰਾ ਗਾਰਗਾ ਤੁਧਿਆ
ਾ ਚੋਗਾਤੁ ਗੋਨਿ ਤੁਰਨਾ ਸੋਆਨਾ ਅੁਪਿਆ ਦੈ
ਤਾ ਸੁ ਪੁਪਾਦੇ ਗੁਰੂ ਗਅਤਿ ਕਾਂਜੁ ਨ ਗਸੋ ॥

ਰਮਾ॥ਬੀਜੀਚਲਾਇਆ॥ਤਾਂਪੁਤਿਭਾਇਆ

ਨਾਰੀਸੈਨਾਮੁਲੀਓ॥ਆਪਲੀਵਾਰੀਸਭ

ਸੈਆਦੁਪਰੀਖੇਤੀਲੁਲੀਓ॥ਆਪਰੀ

ਚਸੈਰਾਲੇਖਾਣੀਜੈਖੁਰਭਾਣਾਮਜੀ

ਆ॥ਨਾਨਕਸੁਰਨਰਸਫਰਿਮਿਲਾਏ

ਤੀਚਖਿਰਾਰੁਰੀਆ॥ਪ॥ਤਬਬਾਬਾ

ਆਤੈਸੈਖੁਫਰੀਦੁਉਥਜੁਰਵੈਰਾਬਚ

ਉਆਇਕੈਰਖੈਤਾਤਬਾਲਬਸੁਪਾਇਆ

ਰਾਬਚੁਜੁਰਕੈਭਾਸੁਇਨੇਰਾਹੋਆਤੇ

ਤਰਨਾਲੇਰਭਗਿਆਹੋਆਹੋ॥ਤਬਚੁਜੁਰ

ਗਾਪੈਫਤਾਵੁਨ॥ਆਖਿਉਸਦੁਚੁਜੁਰ

ਨੀਆਰਾਗਫਰੀਰਖੋਜੋਰਿਣਚੁਤੇਤੁ

ਦੁਤਾਤਾਰੋਹੁ ਪਾਇ ਦੁਤਾਰਾਸੁ ਨੀਆ ਕੈ ਆਇਆ
ਖਾਤਾਰੁ ਨੀਆ ਮਿਲੀ ਤਬ ਉਨ੍ਹ ਤਬਾਣ ਕੁ
ਜੁ ਲੈ ਕਰਿ ਪਾਰਿ ਆਇਆ ਤਬਿ ਓਨਿ ਹਜੂਰ
ਕਾ ਤੈ ਸੇਖੁ ਫਕੀਰੁ ਆਮਾਰੇ ਸਿਆ
ਏ ਤਬਿ ਆਮਾਰੇ ਮਕਾ ਗਜਾਮ ਮੁਲਕੁ
ਖਾਮਿਲ੍ਹੁ ਮਕਾ ਕਾਣੁ ਹੋਆ ਖਾ ਤਬ ਉ
ਮਕੀ ਖੈਪਗੀ ਸਲੈ ਨਾ ਹੋਆ ਨੇਕਜ
ਤਾਨ ਕਰਿ ਗੋਹਾ ਤਬ ਕੋਤਕੀ ਪੁਛਿਆ ਤੋਰ
ਭਕੀਆ ਆਖਿਆ ਏਨਿ ਏਕ ਬਾਗਿਸ
ਖਿਆ ਕਹਿਆ ਹੋਆ ਉਸ ਤੇ ਇਮ ਕਾ ਜੀਉ
ਰਮਾਟ ਹਿਰਿ ਪਇਆ ਹੋਆ ਤੁਆ ਮਾਰੇ
ਮਰਾ ਗੈਰੁ ਮਤਿ ਕਾਰੀ ਖਾਰਿ ਨਰਉ

ਕੀਤਾ ਸੋਹੋਆ ਗੁਰੂ ਅੰਗਤਿ ਕਉ ਪ੍ਰਮੇਸਰਿ ਨਾਨਕ ਉ
ਪੁਛਦਾ ਸੋਹੋ ॥ ਤਬ ਆ ਸਾਰੇ ਮਕੇ ਕੇ ਲੋਕ ਣਾ
ਗੇ ਨਾਇ ਨਾਇ ਕਰ ਗਇ ॥ ਤਾਂ ਜੋ ਤਕੀਆ ਆਖੇ
ਆ ਓਸ ਇਸ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਤਬ ਕੋ ਹੋਦੀ ਆ ਆਪੁ
ਕੇ ਲਹਰ ਦਾ ਖ ਗਇ ॥ ਤਬ ਆ ਸਾਰੇ ਮਕੇ
ਨਬੀ ਪਕਰਿ ਆ ਇਕੁ ਦਰਬਾਰਾ ਗਇਆ
ਸਾ ਓਸ ਕੇ ਟੀ ਫਕੀਰ ਗੁਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਤੇ ਦਰ
ਵਾ ਸੋ ਕਰ ਛੋ ਸੈ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬਾਬਾ ਤੈ ਮੈ ਪੁ
ਫਕੀਰੁ ਜਾ ਇਹਿ ਕਾਲੇ ॥ ਜਬ ਨੇ ਝੋਗਾ ਇ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੋ ਪ ਫਕੀਰ
ਪੈਰ ਪਗਿ ॥ ਤਬ ਸੋਇ ਫਕੀਰਿ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਮੈ ਗੋ ਕਿਆ ਮਰਜਾਣ ਹੋ ਆ ਸੋ ਹੈ ਆ

ਗੋ ਪੈਰੁ ਪਰਾਤ ਬਖਾਬੇ ਪੈਰੁ ਪਈਆ ਤਾ ਖੇ
ਗੀ ਫੁਟਿਗਈ॥ਉਸਕੀਆ ਕੀਮੁਕਠਿਨੁ॥
ਤਬ ਮਾਰਗਆ ਮਾਰਦਮੁ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਈ
ਆ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ॥ਰਾਗੁ
ਮਾਰੂ ਵਿਚਿ॥ਮਃ੧॥ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿੰਡੁ
ਕਮਾਇਆ॥ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ
ਆ॥ਲਿਖੁ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਵਡਿਆਈ॥ਮਿਲਿ
ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ॥੧॥ਮੂਰਖ ਮਨ
ਕਾਹੇ ਕਰਸੀਆ ਮਾਣਾ॥ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਖਸਮੈ
ਭਾਣਾ॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿ ਸਾਦ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ
ਹੋਈ॥ਘਰ ਛਡਣੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ॥ਕਿਛੁ ਖਾ
ਈਐ ਕਿਛੁ ਧਰਿ ਜਾਈਐ॥ਜੇ ਬਾਹੁੜਿ ਦੁ

ਈਆ ਆਖੀਓਨੁ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਕਾਇਆ ਪਟਣੁ ਰਵੈ
ਏਹੁ ਜਗੁ ਸਮਾਇ ਸਿ ਖਤੁਤੂ ਧਰਮਾਇਓ ॥ ਕਰਿ ਮੇਲਾਮੁ
ਆਲੀ ਸੈ ਏ ॥ ਨਾ ਥੀਂ ਪਉਦੀ ਕਾ ਹੋਰ ਏ ॥੩॥ ਪੁਤ੍ਰ
ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਸੋਭਾ ਈ ॥ ਧਾਧਾ ਪਸਰਤਾਰੁ
ਨਦਾ ਈ ॥ ਭਉ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨ
ਨ ਕਦੇ ਹੋਵਰਾ ਹੁ ॥੪॥੧॥ ਤਬ ਬੋਲਦੀਆ ਲੋਲੋ ਆਏ
ਨਿ ॥ ਤੈ ਸੇਖ ਮੂੰਹ ਗੋਦੜੇ ਦੇਖਿ ਤਿਸ ਕਉ ਆਖੇ
ਆਪੀ ਹੈ ॥ ਆ ਤੈ ਪਾਣੀ ਭੀ ਬੈ ਪੀ ਪਈ ਹੈ ॥ ਤਬ ਆ
ਮਾਰ ਮਰਿਆ ਲਿਕਾ ਆਖਿਆ ॥ ਤੇ ਬੈਦੇ ਖੁਦਾਏ
ਦੇ ਤੂੰ ਹੈ ਪੀਉ ਸੀ ਮੁਲ ਕਾਬੁਰਿਆ ਗੁ ਹੋ ॥ ਰਿਸ਼ਤੁ
ਲ ਪਰਵਰਦਗਾਰ ਦਾ ਹੈ ॥ ਸੋਗਵੀ ਕਾ ਠਕੀ ਹੈ ਸੁ
ਆ ਤੈ ਰਵੈ ਪੀਰ ਦੀ ਦੇਦਾ ਹੈ ਸ ॥ ਤਾ ਆ ਖਦਾ ਹੈ ॥

ਜੇ ਮੈ ਖਾਧੀ ਹੋਆ ਤੈ ਪਾਣੈ ਭੀ ਵੰਞਾਈ ਹੋਆ ਤਬ ਮੇਖ
ਫਕੀਰ ਦੇ ਮਿਹਰ ਕਾਹਿਰ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਪਾਈ ਥੀ ਆਖਿਓਸੁ
ਇਕ ਦਿਹਾ ਗਊ ਹੂਆ ਖੇਦਾ ਸਰਵਾ ਮਰੈ ਇਤਨੀ ਸ
ਜਾਇ ਪਾਈ ਹੈ ਤਬ ਬਾਬੇ ਦੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਮੇਖੁ
ਫਕੀਰ ਦੂਰਿ ਦੀਆ ਕੀਆ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਮੇਖ ਫ
ਕੀਰ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਖੁਦਾਇ ਸਜੀ ਹੋਆ ਪਰਗਟੁ ਥੀਓਕ
ਉ ਤਬ ਮੇਖ ਫਕੀਰ ਆਖਿਆ ਅਸੀ ਸਾਡੇ ਹੈ ਜੀ ਤਬ
ਮੇਖੁ ਫਕੀਰ ਦੂਰਿ ਦਾ ਹੋਆ ਗਲੇ ਵਿਚਿ ਲਾਗਿ ਮਿਲ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹੁਲ
ਲਾ ਮ:੧॥ ਆਪਣੜੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਮਿਲਣ ਨਾਹੀ ਸਹੇਲ
ਡੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਕਰਤਾਰਿ ਆ ॥ ਸਚਾ ਦੀ
ਮਰਜ ਕੀਆ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿ ਬਸਬਦੁ ਗੁਣਿ ਆ

ਦੁਖੁ ਦ ਸਤਿਆ ਸਾ ॥੧॥ ਕਰਤੇ ਸਭ ਕੋ ਤੇਰੈ ਜੋਰਿ ॥ ਏ
ਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ॥ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਕਿ ਆਹੋਰ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ਸਹੁ ਰਾਵੀਆ ਕਿਨਿ ਗੁਣੀ ॥
ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣੀ ॥ ਪਿ
ਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀ ॥੧॥
ਕੇਤੀਆ ਤੇਰੀਆ ਕੁਦਰਤੀ ਕੇ ਵਡੁ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇ
ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਿਫਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇ
ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ॥੨॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸ
ਚੁ ਊਪਜੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ
ਪਤਿ ਊਗਵੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਭਉ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥੧॥ ਤਖ
ਬਾਰੀਕੇ ਹੀਰਿਦਨੁ ਆਸਾਹਿਬਿ ਰਹਿਆ ਸਾਰਗ

ਏਸ

ਮਾਰੇਸਗੁਰਗੁਰ੍ਹਣਗਾਰੁਪਛਿ॥ਨਾਉਪਗੀਰਠੋਟੋ॥ਏ
ਰਮੈਤੀਆਮਾਰਵਿਛਿੜੈ॥ਤਬਕਾਬੇਤਾਪੁਸੀਠਟੀ॥
ਆਮਾਰਸਉਪਗਿ॥ਕੋਣਵਣਗਗ੍ਹਾ॥ਓਖਣ,ਗਵਰੇਗ
ਠ॥ਤਬਬਸੀਆਗਰਸਆਇਪੂਗਹੈ॥ਤਬਉਠਕੇ
ਟੀਵੈਨਣਰਵੇ॥ਨਾਹੀ॥ਤਜਾਇਪੇਣਵੀ॥ਤਠਾਰੇ
ਕਰਉਕਾਰਣੋ॥ ਰਾਮਾਰਖਿਕਗਿ॥ਤਬਵੈਗ
ਬਢੀਆਇਰੀ॥ਕਣਿਆ॥ਤਬਉਤਪਗਿਏਗਇਆ
ਪੇਗਪੀਇਕਰਿਪੀਤਿਆਸਾ॥ਭੀਵੈਸਾ॥ਏਗਤੂ॥
ਰਗਿਆਇਓਸਾ॥ਉਰਸੀਠਿਆ॥ਨਲਿਟੋਗਾਪਿਰ
ਹਿ॥ਸੂ॥ਸਨਿਗੁਰੁਪਸਾਰਿ॥ਤਿਖਤੈਸੁਗਾਵਾਣੀ
ਮ:੧॥ਤਿਤੁਸਮੈਬੋਲਨਸਮੁੰਦ੍ਰੀ ਬਗ ਤੀ ਮਹਿ
ਪਉਣੁਆਤਾਕਰੀਆ॥ਨਾਨਕੁਗਾਵੰਦੀਵਿ

ਸ੍ਰੀ

ਸੀਅਮ ਦੇ ਸਰਣਾ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਜੁਗ ਵਾਲੀ ਪਰਧਾਨ ਤਿਨੈ ਦੀ।
ਛੰਤਾ ਨਾਲਿ ਕਿਤਿਆ॥ ਨਗਰ ਦ੍ਰਹ ਨ ਪਾਟਕਾ॥ ਤਿਤ੍ਰ
ਸ ਸੈ ਕਿਸ ਸਹੁ ਪੜੀਦਾ ਥਾ॥ ਆਗੈ ਜੁਗ ਵਾਲੀ ਅ
ਲੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਜਾਇਦਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕੀ ਸਿਮਰਦਾ॥
ਚਹੁ ਆ ਪਹਰ ਕਾ ਸੰਤੋਖ ਜਾ ਜੁਗ ਕਾ ਵਾਲੀ ਹਰਿਚੰਦ
ਆ॥੪॥ ਵਾਲੀ ਹਜੁਗ ਕੈ ਚਸਿਤ ਨਤਕੀਤੀ॥੧॥
ਆਗੈ ਪਉਦਾ ਵਾਲੀ॥ ਇਕ ਲਖ ਹਥ ਕਾ ਤਸਿਆਂ ਥ
ਆਰਾ ਪ੍ਰਿਥ ਜਾਗ॥ ੧੭੨੮੦੦੦॥ ਆਗੈ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਹੋਤੇ
ਜੁਗ ਆਗੈ ਤ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਖਿਆ ਸਤਿਨਾਮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਤਿ ਵਾ
ਹਥ ਹਕਥਿਆ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਆਗੈ ਤ੍ਰੇਜੁਗ ਕੀ ਏ
ਸਾਹਿਬ ਹਥ ਹਥ ਪੜਿਆ ਸਰਬ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ॥੧॥
ਇਕ ਲਖ ਹਥਿਆ ਨਾਹਿਤਾ ਪਆ ਨਤਾਲੀ ਹਹਰਾਮ।

੧੭੨੮੦੦੦॥ ਜੁਗਣੀ ਬਿਆਸ ਜੁਗ ਵਾਹ ਵਾਹ ਕੀਆ॥
ਮਹਿ ਵਾਰਿ ਵਾਰ ਣ ਵਾਹ ਸੰਧਿਆ ਲੀ॥ ਕਤ੍ਰੇਤਾ॥ ਕ
ਜੁਗਣੀ ਬਿਆਸ ਜੁਗ ਕੀਗਾ ਥਾ॥ ਵਹਾ ਹਸ ਪਤਿ
ਆ ਮਤਰ ਤੁ ਪ੍ਰਤਾ ਥਾ॥੧॥ ਇਕ ਕੋ ਮੈਹਿ ਲਪਖੁ ਮੈ ਸਹਸ
ਪਲਖੁ ਗਾਸੀ ਹਹਸਾ ਗ॥੧੨੯੬੦੦੦॥ ਬਰਸ ਜੁਗ
ਮਹਿ ਕੀ ਕਤ੍ਰ ਗਈਆ॥ ਮਹਿ ਵਾਰਿ ਵਾਰ ਣ ਵਾਹ
ਕਮਾਇਆ॥ ਕਤ੍ਰੇਤਾ॥ ਕ ਬਸਾ ਜੁਗ ਕੀਗਾ ਥਾ॥
ਵਹਾ ਹਸ ਪਤਿਆ ਮਤਰ ਤੁ ਪ੍ਰਤਾ ਥਾ॥੨॥ ਇਕ ਕ
ਮੈਹਿ ਪਲਖੁ ਗਾਸਹਸ ਪਖ ਵਾਸਹਸਾ ਗ॥੧੨੨੨੨੦੦੦॥
ਪਰਮ ਜੁਗ ਧਿਆ ਨ ਵਚਿ ਪਹਿਆ॥ ਮਹਰਿ ਵ
ਰਿ ਵਾ ਹਵਾ ਹਕਹਿਆ॥ ਕਤ੍ਰੇਤਾ॥ ਕ ਪਰਮ ਜੁਗ
ਕੀਗਾ ਥਾ॥ ਵਹਾ ਹਸ ਪਤਿਆ ਮਕਰ ਤੁ ਪ੍ਰਤਾ

ਖਾ॥੪॥ਇਕਿ ਕਰੀ ਗਿ ਇਨੈ ਲਉ ਗਿ ਜਾਹਲਗਾ ਖਤੀ ਸਹਜਾਗਿ

੧੫੪੩...॥ਗਉ ਮਹਲਿਆ ਜੁਗ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਜਾਤ॥

ਮਨਜਿ ਵਾਰਿ ਵਾਹਵਾ ਨਪਢਤਾ॥ਕਰੁਨਾਨਕ

ਗਉ ਮਹਲਿਆ ਜੁਗ ਕਰੀ ਗਾਖਾ॥ਵਾਹਵਾ ਨਰਾਪ

ਤਿਆ ਸਕਰੁ ਖੁਣਾ ਖਾ॥੫॥ਇਕਿ ਕਰੀ ਗਿ ਇਪੰਜਾ

ਨਾਖਆ ਨ ਸੀਹ ਨਰਾਗ॥੧੫੨੨...॥ਜੁਗਿ

ਤਿਆ ਜੁਗ ਕਰੀ ਤਾ ਇਕ ਪਿਆਨੁ॥ਸਹਰਿ ਵਇ

ਮਹਿਵਾਹਵਾ ਨਪਗਪਾਨੁ॥ਕਰੁਨਾਨਕ ਜੁਗਿ

ਤਿਆ ਜੁਗ ਕਰੀ ਗਾਖਾ॥ਵਾਹਵਾ ਨਰਾਪਤਿਆ ਸ

ਕਰੁ ਖੁਣਾ ਖਾ॥੬॥ਇਕਿ ਕਰੀ ਗਿ ਇਧੈ ਤਾਣੀ ਨਾਖ

ਪੰਢਜਾ ਨਨਰਾਗ॥੧੫੪੨ ਪਢ...॥ਗਿਲਕਰੁ ਜੁਗਗਿਗ

ਇਆਗਿਆ ਨੀ॥ਸਹਿ ਜਿ ਵਾਰਿ ਵਾਹਵਾ ਨਸੀਤ

ਜਾਨੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਠਕੁਰ ਗੁਰ ਕੀ ਗਾਥਾ॥ ਧੁਰ ਧਰਮ
ਪੜਿਆ ਸਭ ਕਰੁ ਪੂਰਾ ਥਾ॥੭॥ ਇਕ ਕੋ ਗਿਆ ਨਤੀ
ਜਾਣਾ ਅਭੈ ਤਾਂ ਜੀਤ ਤਰਸਾਗ॥੧੩੮੪੨੦੦੦॥ ਨਕਰਾ
ਗਾਧਿ ਤ੍ਰ ਤਗਿਸਿ ਓ ਗਤਿਆ॥ ਸਤ ਸਿਵਾ ਇ ਧਤਥ
ਤਵਾ ਲਿਆ॥ ਕਹੁ ਨਾ ਨਕ ਠਕਰ ਗੁਰ ਕੀ ਗਾਥਾ॥ ਵ
ਤਵਾ ਤਰ ਪੜਿਆ ਸਭ ਕਰੁ ਪੂਰਾ ਥਾ॥੮॥ ਇਕ ਕੋ
ਗਿਤੀ ਜਾਣਾ ਖਬਾ ਨੈਵੇ ਤਰਾਗ॥੧੨੩੬੨੦੦੦॥ ਸਾ
ਸਾ ਰੁਗ ਸਤਿ ਸਿਆ ਨੁਸਿਵਾ ਨਾ॥ ਸ ਨਰਿ ਵਹਿ ਸ
ਤਿਵ ਤਵਲਿਸਿ ਤਿਸਾ ਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾ ਨਕ ਸਾ ਸਾਣ
ਗੁਰ ਕੀ ਗਾਥਾ॥ ਵਾ ਤਵਾ ਤਰਾ ਪੜਿਆ ਸਭ ਕਰੁ ਪੂਰਾ
ਥਾ॥੯॥ ਨਉ ਗੁਰ ਗਿ ਖਤੁ ਵੈ ਦੇਕੋ॥ ਦੇਵ ਨਾਲਿ ਸੁੰ
ਤਰਾ ਤੇ॥ ਆਗੈ ਦੇ ਦੇਵੀ ਪਉੜੀ ਕਠੀ॥ ਦੇਵੈ ਨੀ

ਨੈਨ ਵਾਸਦੇਵਾ॥ ਆਪੇ ਚਲਣਾ ਆਪੇ ਕੇਰ ਸੇਵਾ॥ ਵਦੇਵ
ਨਵਾ ਨਕਾ ਪਾਣੀ ਨਾ॥ ਨਉਜੁ ਗਵਾਵਾ ਸਖਿ ਸਖਿ ਕੀਨਾ॥
ਆਪਣੁ ਨ੍ਰਿਭੈ ਵਾ ਨੀਉ ਪਰਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਉਜੁ
ਗੁ ਦ੍ਰਿੜ ਨਕਰਿਆ॥੧੦॥੧॥ ਪਿਆਉਦ ਵਕਾਨਿ ਖਰਿਆ॥
ਤਗ ਨਕੌਰੜੀ ਰਉ ਨਤਗਿ ਲਾਖ ਬਤੀਸ ਨਜਾਗ॥੧੩੭੫ ੨੦੦
ਪਿਆਉਦ ਖਰਿਆ ਜੁਗਾ ਕਾ ਰੋਜੁ॥ ਸਨਸਿ ਵਾਇ ਸਨਿਖ
ਵਕੀਤਾ॥ ਆਗੈ ਨਨ ਚਲਿਆ॥ ਇਕ ਰੋਗ ਉਦਤਨਾ
ਅਸਠਿ ਨਜਾਗ॥੧੨੮੯੦੦॥ ਖਿਰਿਆ ਜੁਗ ਸਨਿ ਖਿਰਿਆ
ਵੀਆਗੀ॥ ਤਾਨੇ ਸਿਉ ਕੀਨੀ ਕੁਜਗਾਗੀ॥ ਤਾਨੇ ਸੈ ਗਿਉਨ
ਤਖੈ ਨਤਖੈ ਲਤਾ॥ ਕਤੂਨਾ ਨੂੰ ਜਸ ਵਾਇਜੀ ਬਤੀ
੧॥ ਇਕਕੌਰੜੀ ਪਚੀਸ ਲਖ ਅਠਈ ਸਹਸਾਂ॥੧੨੫
੨੨੦੦॥ ਆ ਪਜੁਗਾ ਪਕਾ ਤ੍ਰਗ ਵਾਇਆ॥ ਆਗੈ

ਅਨੁਭਉ ਨਾਸਿਆ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਅਵਿਦਿਆ
ਜਾਨਤੁ ਅੰਧੇਰਾ ਨਤਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਭਾ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾ
ਤਾ॥੨॥ ਇਕ ਵੇਰ ਹਰਿ ਸੇਲ ਨਲ ਖਤੂ ਜਨਮ ਨ ਸਾਗ॥੧੧੬੬
੪੦੦॥ ਨਾਲ ਤ੍ਰੇਤਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਇਕ ਵਰਸ ਪਾਪੀ॥ ਹਨ ਨੂੰ ਉਚਰ
ਇਕ ਬਾਰਿ ਤਾਰਗੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਭ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ॥
ਦੁਇ ਵਰ ਕਰਿਓ ਆਸਰਿ ਤੁਅਮਾ ਬਾ॥੩॥ ਇਕ ਵੇਰ ਹੀ
ਬਾਰ ਨਾਲ ਖਵਤੀ ਸਨ ਸਾਰ॥੧੧੨੩੨੦੦੦॥ ਤਿ ਪਹਿਜ੍ਰ
ਮਹਿ ਡੈਤੇਰ ਨ ਸਾਜੋ॥ ਤੇਤ ਪ੍ਰਨੀਤ ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਜੋ॥
ਨਾਮੁ ਪੇਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਨਾਤਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਭ ਹ
ਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ॥੪॥ ਇਕ ਵੇਰ ਰੂਖਿ ਨਾਸੁ ਨਾਲ ਖਣਾਈ ਸਨ
ਸਾਗ॥੧੨੧੪੦੦੦॥ ਕਿਹਾ ਨਾਲ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਪ ਤੇਤੇ ਨ
ਲਾ॥ ਨਹਿ ਸਿਰ ਤਕੁ ਨਹਿ ਭ੍ਰਮ ਬਾਣਾ॥ ਜਨ ਪਹਿ
ਕਹੁਆ ਦਉਨਾ ਜਾਤਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਭ ਹਰਿ ਕੀ

੨੮

ਬਾਤਾ॥੫॥ ਇਕ ਦੋਇ ਤ੍ਰਿਹਿ ਪੈਰ ਨਹਾਣਾ॥ ਕਿਸਨੁ ਉਗਮਿਆ ਹੋਰਸਾ॥
੧੭੨੮੦੦੦॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਧਿਕਰਣਤਾ
ਸਾਮਸਾਲੋ ਮੁਹਿ ਗਲਾਂਤੁ ਰਹਤਾ॥ ਵੇਦ ਰਤਨੁ ਰਤਨਾ
ਹਿ ਕਿਸਮਰਾਤਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਦਾਸ ਮਹਿਮਾ ਇਕੀ ਬਾਤਾ॥੬॥
ਨਉਨਿ ਦੇਵਾਸਪ ਫਰੀ ਸਹਜਾਗ॥ ੧੨੯੬੦੦੦॥
ਗਾਉ ਜੁਗ ਮਹਿ ਗਾਇਤ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਹੋਇ ਪਹਿਲੈ ਤਾਂਹਿ
ਤਨਿ ਇੰਦਾ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਹਰਿ ਭਿਸਤਾ ਨੁ ਖਾਤਾ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਮੈ ਦਾਸ ਮਹਾਇਕੀ ਬਾਤਾ॥੭॥ ਬਾਨ ਦੇਵਾਸਪ ਸਣੀ
ਸਹਜਾਗ॥ ੮੬੪੦੦੦॥ ਬਿਨੋਦ ਜੁਗ ਮਹਿ ਇਕ ਬਾਤੁ
ਬਨਾਈ॥ ਕਹਿ ਬਿਨੋਦ ਸਾਚ ਗਰਜ ਦਮਤਾਈ॥ ਕਹਿ ਬਿਨੋ
ਦ ਸਾਧੂ ਪਗਿ ਮਤਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਦਾਸ ਮਹਾਇਕੀ
ਬਾਤਾ॥੮॥ ਉਰਨਾ ਨੈ ਦੇਵਾਸਪ ਬਰਤਰਿ ਹਸਾਗ॥ ੪੦੨੩॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਸੋਰਠੁ ਗਮਹਿ ੧ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪ ਦ੍ਰਿਤਾ ॥ ਗੁਰ ਮਣਾ
ਮਿਖੀ ਤਿਨਾ ਮ ਸੰਗਿ ਮਤਾ ॥ ਗਿਆਨੁ ਕੀਨਾ ਹੋ
ਆਕ ਬਾਪ ਦ੍ਰਿਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁ ਪਾਵਹਿ
ਕੀਰਤ ਬਾਦਾ ਖਾਨੀ ॥੧॥ ਬਿਆਸੀ ਨਵਾ ਖਾ
ਨਾਰ ਠਨ ਜਾ ਗ ॥ ੮੨੧੮੦੦੦ ॥ ਆਰਪ ਜੁਗ ਮਹਿ
ਆਰਪ ਖੀ ਕ੍ਰਿਤੀ ਨਾ ॥ ਆਪੇ ਨੇ ਚਲਿਤੁ ਆਪੇ
ਨੀਕੀ ਨਾ ॥ ਗਗੈ ਪਹਿ ਲੇ ਭਰਿ ਆਗਿ ਆਨੀ
ਸੁਪਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਠੇਗਾਨੀ ॥੨॥ ਸਤ ਠ ਤਰਿਲਾ
ਪਾਛਿ ਠਤਰਿ ਠਜਾ ਗ ॥ ੭੭੭੯੦੦੦ ॥ ਉਨ ਸਾਰਿ ਜੁ
ਗਕਿ ਦ੍ਰਿਕ ਬਾਨ ਜਾਨੋ ॥ ਕਹਾ ਮਨ ਨ ਸਭ ਗਥਿ
ਸਾਸਾ ਨੋ ॥ ਸੁਪਾਵਹਿ ਐਸਾ ਮੰਤ੍ਰ ਗਹਿਆ
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਉਨ ਸਾਰਿ ਤੇਹਿ ਗਹਿਆ ॥੩॥

ਬਰਤਰਿਲਾਂਬਯਉਮਾਸੀਹਰਨਸਾਗਾ੧੨੮੪੦੦੦॥ਸ
ਦੇਤ੍ਰਗਸੀਓਗਹਿਆਅਤੇਨੀ॥ਅਤ੍ਰਿਸਿਅਰ
ਬਾਹਰਿਤ੍ਰਹਿਆ ਸੈਨੀ॥ਅਤਰਦਮਬਰਿਜਾ
ਦਾਮਨੁਗਹਿਆ॥ਨਾਨਕਸੁਪਾਵਹਿਕਰਿਹ
ਸੰਤ੍ਰਕਹਿਆ॥ਸਾਸਤ੍ਰਾਗਣਿਤੇਖਬਤੀਸਹਨ
ਜਾਗਾ੬੨॥ਓਆਸੁਗਹਿਆਮਨਿਆਈ॥
ਨਾਪਨਿਵਗੀਕਬਾਸੁਨਾਈ॥ਸਿਆਨੁਗਤ੍ਰ
ਮਨਮਹਿਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸੁਪਾਏਲੈਸ
ਤਿਨਾਏਨਿਵਗੀ॥੫॥ਯਉਮਸਹਿਸਾਖਾਸ
ਗਹਨਸਾਗਾ੬੪੧੮੦੦॥ਸੇਖਪਰਸਗਪਤ੍ਰਿ
ਖਟਾਬਨਾਈ॥ਨਾਸੁਬਾਰਭੁਬਰਖਾਪੁ

੧੦

ਤਿਨਾ ਟੀ॥ ਪਉੜਿ ਪਉੜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਹ ਸਹਿਲ ਗੋਨ
ਨਕਭੀ ਸਹਿ ਮੈਤ ਮਭਾ ਗੋ॥ ੴ॥ ਸਹਿਤਾ ਖਸੁ
ਰਤਾ ਨੀ ਹਹਸਾ ਗ॥੬॥੪੮॥ ਰਿ ਨੇ ਕਰੁ
ਗਆ ਪਨ ਨਾ ਆਪੁ ਚੀ ਨਾ॥ ਆਪ ਨ ਖੇਲੁ
ਆਪੇਹੀ ਕੀਨਾ॥ ਗਗੋ ਬਿ ਹ ਕਾਂ ਮੈ ਜ ਮੁ ਕਰਿ
ਆਪਾ ਨਾ ਨਕ ਸੁ ਪਾ ਵਹਿ ਗ ਗਾਗੋ ਹਿ ਪਰਿਆ॥
॥ੴ॥ ਪੰਕਾ ਹ ਨਾ ਖ ਮੈ ਲ ਹ ਹ ਸਾ ਗ॥੫॥੧੬॥
ਨਿ ਤੈਕਿ ਆਜੁ ਗਹਿ ਗਭੁ ਉਨਿ ਨੈਕਾ ਗਾ॥ ਆਪੇ
ਕ ਪਤਾ ਆਪੇ ਸੁ ਨੈ ਹ ਗਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ
ਰਿਸੁ ਸਾਹਿਆ ਟੀ॥ ਸੁ ਪਾਵਹਿ ਨਾ ਨਕ ਸਹਿ
ਪਾ ਟੀ॥ ॥ੴ॥ ਕ ਦੇਸਾ ਹਾ ਖ ਕਭੁ ਗਸੀ ਹਹ

ਦੁ੨੧੩॥ ਗਗੋਰ ਆਤੁ ਗਕਾ ਜੋਤੁ ਸੁਧਾ ਬ
ਇ ਇ ਇਆ ਗਾ ਕੀਤਾ ਆਗੈ ਗਗ ਚਲਿਆ॥
ਅਤੀ ਤਦਾ ਇ ਇ ਇ ਗਗ ਕੀਤਾ ਸੈਤਾਣੀ ਠਣਾ
ਧਕੈਤਾਣੀ ਠਜਾਗਾ ੪੭੪੨॥ ਸੋਣਤੁ ਗਧਿ
ਕ ਸੈਣੁ ਧਨਾਇਆ॥ ਤਾਣਗਤਨੁ ਅੰਤਰਿ ਕੈ
ਪਾਇਆ॥ ਗਸੁ ਨਾਮ ਜਪਿ ਸਭੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ॥
ਨਾਨਕ ਅਤੀ ਤਦਾ ਇ ਗਗ ਜਧਾਣਇਆ॥੧॥
ਤਾਣੀ ਸਣ ਧਕ੍ਰਤੀਸ ਠਜਾਗਾ ੪੦੩੨॥
ਪਤ੍ਰ ਆਤੁਗੋ ਠਇ ਗਠਿਆ ਜਾ ਨੁਸੁਧ
ਠਨ ਕੋਤੇ ਅੰਤਰਿ ਧਿਆਨੁ॥ ਗੈਗਠਤਧ
ਤ੍ਰ ਕੀ ਕੀ ਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੀ ਤਦਾ ਇ ਸਠਿ
ਸਭ ਕ੍ਰਿਧਿਚੀ ਨੀ॥੨॥ ਅ ਚਤਠਣ ਧਤ੍ਰ

ਨਾਮੀਤਜਗ॥੩੮੮੨੨...॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਜੁਗਸ੍ਰੀਜ
ਮਥੁਨਾਇਆ॥ਦੀਨੀਭਗਤਿਨਵਨਿਧਿਆਇ
ਆ॥ਪਹਿਲਿਆਗਿਰਿਤੁਤਹਿਸਿਉਕਹਿਆ॥ਨਾਨਕ
ਗੋਰਖਨਾਥੁਅਖਿਆ॥੩॥ਚਉਤੀਸਹਜਾਰਬਰ
ਪੰਤਾਲਤਜਾਗ॥੩੪ਪਰ੍ਹ...॥ਅਕਿਰਤਿਜੁਗਅਕਿ
ਰਤਿਪੁਰਖਆਗ॥ਅਨਿਮਨਕੀਨੀਦੀਏਕਿਵ
ਗ॥ਕਿਸੁਭਾਂਧੀਤਿਸੁਜੰਦੇਖੰਦੋ॥ਨਾਨਕਅਤੇ
ਤਬਲਿਮਹਿਸਤਿਗੁਰਦੇਖੈ॥੫॥ਪਚੀਸਹਜਾ
ਰਬਾਨਵੇਤਜਾਗ॥੫ਪ੯੨...॥ਕਿਮੰਕਰਜੁਗਨ
ਇਗਣਿਆਨਿਮੰਕਾਰਪੀਐਜਰਿਤਰਿਸਿਧਿ
ਏਕਾ॥ਨਾਮਹਿਰਜੰਨਾਅੰਤਰਿਤਾਹਿਆ॥ਨਾ
ਕਅਤੁਰਵਲਿਗੋਰਖਨਾਮਹਿਆਪਾ॥ਚਉਵੈ

ਸਾਖਾ ਖਚਹਸਹਿਹਜਾਰ॥੨੪੪੦੦੦॥ਸਾਖਕਲੂ
ਖੁਬਹਿਰਸਤਸਾਰੇਕਾ॥ਕੀਨੀਭਗਤਿਨਾਮਸਚਾਨੂੰਇਹ
ਕਾ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹਆਸਰਜੁਗਕੀਨਾ॥ਅਤੀਤ
ਦਾਸਿਮਹਿਮਾਨਾਮਸਚੀਨਾ॥੨॥ਤ੍ਰੇਤੇਸਾਖਾਧੈ
ਤਾਲੀਹਹਜਾਰ॥੨੨੪੫੦੦॥ਤਰੇਤੇਜੁਗਤਿਨੁਸ
ਹਿਪਰਧਾਨੁ॥ਪੰਚਾਸੇਤੀਰਸਿਆਨੁਸਾਨੁ॥ਨਦਰ
ਹਰਾਪਤੇਆਦੇਰਸਤਾਈ॥ਨਾਨਕਆਤੀਤਦਾਸਿ
ਸੀਮਿਤਿਪਾਈਆ॥੩॥ਬਾਈਸਹਜਾਰਖ੍ਹਪੰਚਸਹਜਾ
ਗ॥੨੨੫੦੦੦॥ ਦੁਆਪਰਜੁਗਧਾਰਮੁਪਤਿ
ਕਰਿਪਰਿਆ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਧਾਰਮੁ ਕੀਨਾ॥
ਅਠੇਤਜੁਗਕਾਆਖੁਕੀਨਾਇਹਰੀਸਾਖਾ॥
ਸਹਿਹਜਾਰ॥੨੧੦੦੦॥ਆਤੈਜੁਗਆਠੇਤੁਕਾਏ
ਕਹਸਾਧਿਸਾਨਸਹਸਰਉਪਾਈ॥ਰਹਾਉ॥

ਤੀ ਗਨੀ ਨਾ ਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਅਰੰਭ ਜੁਗ ਕੀ ਸਾਖ ਤੁ
ਨਾਈ॥੨॥ ਆਗੈ ਗੋਰਖ ਕੀ ਪਉੜੀ ਤਿਨ ਦੀ॥ ਸਾ
ਰਮਾਨਦ ਪਤ੍ਰਨਾਮ ਸਾਸ੍ਰਤ ਗੈ ਨੈ ਦੇਹੁ ਸਭਜਰ
ਨਾ ਮਿਟਾਇ ਦੇਹੁ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕ ਨਾਬੀ ਨਾ ਗੁਦੇਗਾ॥
ਦੇਗਾ ਅਦੇਗਾ ਸਭ ਆਪੇ ਕੀਏ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪੇ
ਬਸਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਦ ਜੁਗ ਆਪ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੰਸੰ
ਗੀ ਰਸਿਆ॥੩॥ ਗਾਇਆ ਉਸ ਸਾਰ ਕਾ ਨਿਬਹਿਆ॥
ਦੁਇ ਕਰਕੀ ਬਿਆਸੀ ਤ ਲਖ ਅਨਾਈਏ ਨਤਾ॥
੨੮੨੪੯੦੦੦॥ ਸਾਰ ਕਿ ਜੁਗ ਕਾ ਤੇਜੁ॥ ਅਤੀਤ ਦੇਹਿ
ਹਿ ਸਿਗਰ ਕੀ ਤਾ॥ ਆਪਰ ਆਪਰ ਕਾ ਸੋ ਤੇਜੁ॥ ਸਿਸ
ਟਾਨ ਧਾਦ ਜੁਗ ਕਾ ਸੋ ਤੇਜੁ ਸੰਪੂਰਨ ਮਣੀ ਦੇਦੇ
ਨਸ ਗਸਮ ਕਾ ਤੇਜੁ॥ ਤੇਸਨ ਕੋ ਰੇਤੀ ਚਉਨ ਤਰਿ
ਨਾਪ ਬਤੀ ਸਨਸਾ ਰਦੇ ਦੇ ਕਾ ਸੋ ਤੇਜੁ॥੧੩੨੪੩੨॥

੧੩

ਨਉਕਰੋੜੀਉਣਾਸੀਲਖਚਉਦਹਹਜਾਰ॥੯੭
੯੧੪੦੦੦॥ਤ੍ਰੇਤੇਕਾਸੇਤੁ॥ਦੁਆਕਰੋੜੀਇਕੀਸਾ
ਬਤੀਸਹਜਾਰਹਜਾਰਹੋਕਾਸੇਤੁ॥ਦੁ੨੧੩੦੦੦॥ਤ੍ਰੈ
ਕਰੋੜੀਬਿਆਸੀਹਜਾਰਅਠਾਈਹਜਾਰਹੋ
ਕਾਸੇਤੁ॥੩੨੨੮੦੦੦॥ਛਤੀਹਜੁਗਾਕਾਸੇਤੁ॥
ਛਤੀਸਕਰੋੜੀਛਪੰਜਾਹਹਜਾਰਖਾਨੇਹਜਾ
ਰ॥੩੨੫੬੯੨੦੦੦॥ਦਾਹਜੁਗਾਕਾਸੇਤੁਆਇਆ॥
ਛਤੀਸਜੁਗਾਕਾਸੇਤੁਆਇਆ॥ਛਤੀਸਜੁਗਧੰਧੂ
ਕਾਰਕੈਹੋਇਸੈਰੇ॥ਅਗੈਚਹੁਜੁਗਾਕਾਲੇਖਾ॥ਚਹੁਜੁ
ਗਾਕਾਦਫਤ੍ਰੁਤ੍ਰਚਲਿਆ॥ਸਤ੍ਰਸਹਜਾਰਖਆਠਾਈ
ਹਜਾਰ੧੧੨੮੦੦੦॥ਸਤਿਜੁਗਿਸਤਿਸੇਤੁਖਉ ਧ
ਇਆ॥ਸਤਿਸਤਿਕਰਿਸਾਂਝੁਆਇਆ॥ਸਤ੍ਰਧ

ਰਖੁਤੁ ਇਅੰਤਰਿ ਆਏ॥ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੋਲੇ ਗਿਆਨੇ॥

॥੧॥ਬਾਰਹਸ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਹਜਾਰ॥੧੨ ਟੂ ਦੂ੦੦॥ਤਿਤੈ ਜੁਗਿ
੩॥

ਤੈ ਗੁਰੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ਸਤੁ ਪੁਰਖੁ ਆਗਿ ਰਪੇ ਸਆ

ਏ॥ਹਿ ਸੇ ਤੀਨ ਸੇ ਕਿ ਇਕੁ ਰਹਿ ਆ॥ਨਾਨਕ ਤੇਤੇ

ਜੁਗਿ ਇਉ ਕਹਿਆ॥੨॥੨੮॥ਅਠਾਈ ਪਚੁ ਸਹਿ ਹਜਾ

ਰ॥੮ ਟੂ੪੦੦॥ਤ੍ਰੇਤਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤ੍ਰੇਤੇ ਕੀਏ

ਧਰਮੁ ਰਹੁ ਚਾਰਿ ਦੁਗੀਨ ਹੋਏ॥ਸਤੁ ਤੀਰਿ

ਨੈ ਇਕੁ ਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕ ਤ੍ਰੇਤਾ ਜੁਗਿ ਅਧ ਸਤੁ ਨੈ

ਇਸ॥੩॥੨੯॥ਬਰਸ ਬਤੀ ਸਹਸ ਹਜਾਰ॥੯੬੦੦੦॥ਕ

ਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਸਿਵ ਕਰਤੋ ਪਾਪ ਟਾਂ ਬੀ॥ਬੀਸੈ ਬੀਜ

ਵਿਕਰਮੀ ਖਾਟੀ॥ਕਲਿ ਕਾਲੀ ਮਹਿ ਸਾ ਪੁਰੈ ਸੈਤੁ ਜਾ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਉ ਕਲਿਜੁਗ ਰਹਤਾ॥੪॥੩੦॥ਚ

ਜੁਗਾ ਕਾ ਲੇਖੁ ॥ ਤਿਤਾਲੀ ਲਖ ਵੀਸ ਹਜਾਰ ॥੪੩੨੦੦੦੦॥
ਸਤਜੁਗ ਕਾ ਲੇਖੁ ॥ ਸਤਾਰਹ ਲਖ ਅਠਾਈਹ ਹਜਾ
ਰ ॥੧੭੨੮੦੦੦॥ ਤ੍ਰੇਤੇ ਕਾ ਲੇਖੁ ਬਾਰਹ ਲਖ ਛਿਨਵੇ ਹਜ
ਾਰ ॥੧੨੯੬੦੦੦॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਕਾ ਲੇਖੁ ਅਠ ਲਾਖ
ਚਉਸਠਿ ਹਜਾਰ ॥੮੬੪੦੦੦॥ ਕਲਿਜੁਗ ਕਾ ਲੇਖੁ
ਚਾਰਿ ਲਖ ਬਤੀਸ ਹਜਾਰ ॥੪੩੨੦੦੦॥ ਆਗੈ ਰ
ਹਿਆ ਖਰਕੀ ਰਿਆ ਮਿਤ ਜਾਨਾ ॥ ਚਾਰਿ ਆਖਰ ਦਰ
ਗਹ ਪਰ ਦਾ ਨਾ ॥ ਦੇਦਾ ਹਗ ਗੇ ਰੰਗਾ ॥ ਅਖਰ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖਿਆ ਗੋ ॥ ਅਪੇ ਗਰਮੁਖਿ ਆਪੇ
ਸਿਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਹਦਾ ਹਮਗੁ ਕਰਿ ਰਖਿਆ ॥੧॥
ਆਤੀ ਸਤਗੁਰ ਚਾਰਿ ਆ ਪਰਸ ਬੋਗਾ ਆਗੈ ਨਾ
ਕਕਾ ਨਾਉ ਲਿਆ ਕਿ ਪਰਗਟਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਉ ਕ

ਤਿਨਾ ਉਧਰਿ ਗਇਆ॥ ਵਡ ਨਗੁ ਸਿਉ ਕਰਿ ਜਪਾਇਆ॥

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਬਿਉਕਰਿ ਪ੍ਰਗਟ ਅਹਿਆ॥ ਸਾਨਾ

ਨਾ ਨਾਵ ਨਾਵ ਜੁਗ ਨਾਵਾ ਨੇਹੁ ਨਿਹਰ ਨੀਤਿਆਨੰ

ਨਾਨਾ ਨਾ ਹੋਇ ਗਹਿਆ ਨਾ ਗਇਲਿ ਸੋਝਿ ਪੀਤਿਆਨ

ਨਾ ਖਿਸਲਧਿਆਨ ਜਾਇ ਨੀ ਕੀ ਤ੍ਰੁਤੇ ਨਾਨੁ

ਨਾ ਨੇ ਕਉ ਜਖਿਸਿਲੇ ਤਖਿ ਨਾ ਨ ਕ ਗਖਿਆ ਨਾ

ਮ੍ਰਾ॥ ਭਾਸ ਸੈਸ ਮਤਿ ਗੁਰੂ ਮਖਿਕੀ ਨਾ ਪਾ ਮਤਿ ਸ

ਤਿ ਥਹਿਆ ਪੇਯੋ ਨਾ॥ ਨਗਦ ਕਉਲੇਮ ਮਾਵੇ

ਆ॥ ਨਗਰਿ ਮਤਿ ਮਤਿ ਕਰਿ ਲੀਆ॥ ਨਾ ਗਏ

ਮਤਿ ਸੁ ਗਤ ਗਤਿ ਕਾ ਮਾਈ॥ ਮਤਿ ਮਤਿ ਕਏ

ਤਗਿਲਿਦ ਲਾਈ॥ ਜਤਾ ਤੇ ਤੇ ਜੁਗਿ ਪਰਧਾਨੋ

ਤੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟ ਏਕਸ ਮਾ ਨਾ ਨਰਕਸ

ਭਗਤੁਲੋਨਾਮੁਭਗਤਿਕਮਾਈ॥ਤੇਤੇਜੁਗ
ਚੀਰਥਾਮ੍ਹਨਾਈ॥੫॥ਦੁਆਪੁਰਿਕਾਮੁਰਿਰ
ਪੁਰਖਿਆਗਾਰੀਨੀਭਗਤਿਜਰਿਕੈਦਰਿਥਾ
ਗਿਆਨਿਰਿਕੈ ਛੁਭਗਤੁਲੋਨਾਮੁਪਰਗਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਦੁਆਪੁਰਿਆਖਿਮਨੁਸਮਾਇਆ॥੬॥
ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਕੀਰਤੰਨੁਪਰਧਾਨਾ॥ਗੁਰ
ਆਨੁਸੇਸਦਉਤਮੁਖਿਸਨਾਨਾਕਰਿ
ਜੁਗਮਹਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਇਆ॥੭॥
ਤਦਾ ਜਗਤੁਕਾਅਤ੍ਰਸਪਾਇਆਆਇ
ਆਸਛਲੋਇਰਪਰ੍ਹੀਆਸੰਤ੍ਰਆਈ
ਪੰਥੀਰੀਰਥਾਰਉਧਰਿਗਣਾਖ੍ਰਸੈ

ਸੈਤ੍ਰੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਹੋਆ ਸੇਤੀ ਸੇਤਿਐ
ਲਾਇਓ ਨਾ ਨਕ ਆਈ ਪੰਥ ਥਕੇਰਿ ਆਗੁਨਾਕ
ਹਸੁ ਨਾਇਓ ਆਈ ਪਥ ਕੀਕ ਥਾਸੁਗਨਾਕ
ਨ ਜਾ ਕਿਤਾ ਜੁਗਾ ਦ ਲੀ ਲਿਖਿ ਸੀ ਪੁਜਾ
ਹੇਟੀ ਖੋਲਹੁਦ ਹਗੁਗੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਸ
ਇਤਬਬਾ ਬੇਦੀ ਪੁਸੀ ਹੇਟੀ ਤਬਦੇਉ
ਖਾਦੀ ਖਿਸਹਗਦੇਸਕਉਵਿਦਾਕੀਭਾ
ਟੰਤੇ ਬੰਦੀ ਕੀ ਸੰਤੀ ਖਿਸੀ ਆਗਦੇ ਸਵਿ
ਖੈਹੋ ਕਟਿ ਜੁਗੁ ਦਾ ਰਿਹਜਾ ਗਸਤ ਸੈਪੈ
ਤੀਸ ਖਗਸ ਦਗਬਿ ਆਹੋ ॥੫੨੩੫॥ ਕੇਟ
ਜੁਗੁ ਗਹਿਆ ॥ ਤਾ ਰਿਜਾ ਪਸਤਾ ਟੀ ਹਜਾ

ਗਤੁਟਿਮੈਪੈਗਹਿ ਬਰਸ ਗਹਿਆ॥੪੨੧੨੬੫॥
ਨਾਲੀਸਤੁਗਕੀਸਿਮਤਾਰਾਮੈਤੁਲਿਖੀ॥ਦ
ਤਗੁਕੀਸਿਗਨਿਤਿ॥ਅਗੇਏਣਤਗਤੁਰਾ
ਸੇਰੁ ਸਹਰਸਿ ਦਇਵਾ ਸੇਰੁ॥੧੩੭੪੩੨੦੦੦॥
ਮੰਨਮ ਦਇਵਾ ਸੇਰੁ॥੩੭੯੧੪੦੦੦॥ਸੁਪਾਦਿ
ਦਇਵਾ ਸੇਰੁ॥੬੨੧੩੦੦੦੦॥ਅਤੀਤ ਦਾਇਵਾ
ਸੇਰੁ॥੨੮੨੨੮੦੦੦੦॥ਸਤਿ ਜੁਗ ਕਾ ਸੇਰੁ॥੧੭
੨੮੦੦੦॥ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਕਾ ਸੇਰੁ॥੧੨੯੬੦੦੦॥
ਦੁਆਪੁਰਿ ਜੁਗ ਕਾ ਸੇਰੁ॥੮੬੪੦੦੦॥ਕ
ਲਿਜੁਗ ਕਾ ਸੇਰੁ॥੪੩੨੦੦੦॥ਚਹੁ ਜੁਗਾ
ਸੇਰੁ ੪੩੦੨੦੦੦॥ਜੁਗਾਂ ਦੀ ਪੀੜੀ ਕਾ ਸੇਰੁ॥
ਤੁਖਸਮ॥ਸਹਸਿ ਦਇਵੀ ਸਿਮਰਣਾ॥

ਮੈਦਸਮਦੁਆਰਿਕੀਮਿਰਜਾਦਾ॥ਅਤੀਤਬਦਿ
ਕੀਮਿਰਜਾਦਾ॥ਸਤਜੁਗਕੀਮਿਰਜਾਦਾ॥ਤ੍ਰੇ
ਜੁਗਕੀਮਿਰਜਾਦਾ॥ਦੁਆਪੁਰਿਜੁਗਕੀਮਿ
ਰਜਾਦਾ॥ਕਲਿਜੁਗਕੀਮਿਰਜਾਦਾ॥ਏਤੁ
ਗਲੂਕੀਮਿਹਿ॥ਤਉਹੋਇਪਹੁਤੀਆਆਇ
ਬਿਸਆਂਗਰੇਸਵੇਰ॥ਗਗਫਨਆਟਕੋ॥
ਤਬਬਾਬਾਆਤੈਸਗਦਾ॥ਉਪਰਿਗਧ
ਦਗਹੋਰੈਸਾਦੇਸਾਦੇਫੜੀਉਜਾਇਦਿਏ
ਖਿਸਾਇਪੇਖਾਤਬਉਬੈਠੇਟੀਮਿਰਾ
ਹੀਤਬਿਸਗਦੇ॥॥ਬਹੁਤਭੁਮਿਆ
ਗੀਤਾਂਸਗਦੇਨੇਆਂਥਿਆਆ॥ਮਨੁਹਿ
ਤੇਗੀਕਗਠਿ॥ਆਸੀਰੂਸਮੇਲੁਨ

ਪਰੇਤੁਕਰੇਸਮੈਗਿਪਾਰੇਥੋ॥ਤੁਧੁਪਰਹੁਭੀਗਏ
ਇਆ॥ਅਸੀਤਾਂਵਡੀ॥ਉਸਾਹਿਵਿਹਾਣਿਆ॥ਇਪੈ
ਇਹਾ॥ਕਰੇਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾਰੈਤਾ॥ਜਿਰ ਜਹਿ॥
ਹੁਇਕਰਿ ਧੀਮੀਹੁਖੁਕਿਧ ਵੈਗਾਤਾਮਾਗਿਲਾ
ਵੈਗਾ॥ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆ॥ਮਰਦਾਨਿਆ॥
ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਕੈ ਧੀ ਨਾਹੀ॥ਆ ਵਲਾ॥ਪਰਤੂ
ਤੁਸੀਆ ਗੁਰੂ ਨਾ॥ਆਖਿ ਤੁਸਾਜੀ ਕਿ ਤੁਕਰਹਿ
ਤੁਸੀਆ ਗੁਰੂ ਵਾ॥ਉਸਾਹਿ ਵਿਹਾਣਿਆ ਇਪਾ
ਇਆ॥ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ਮਰਦਾਨਿਆ
ਜ ਸੀ ਤੁਸਾਹਿ ਵਿਹਾਣੀ ਨਾਹੀ॥ਜਸੀ ਵਧਾਰੇ
ਇਸਿ ਜਾਂ॥ਰਿਖਾਂ ਤੁਸਿ ਤਿਆ ਵਰਜਾ॥ਤੁ
ਬੇ ਧਾਂ ਥਮ ਥਰੂ ਥੋਇ ਆ॥ਗੁਆ ਸਾਂ

ਵਿਗਾਸੁ॥ਮਃ੧॥ਦਿਵਤਿਆਰਨਸਨਕੇਤਾਈ॥
ਤੁਖੁਖੜੀਰਖਵੀਧੀਰਿਗੀਸਤੀਨੁਗਤਿ
ਮਹਿਰਣਤੇਵਹਿਕਹਿਭਗਦੇਦਿਸਭੋਹੋ॥੧॥
ਤਪੁਕਾਰਦਿਸਾਹਿਬਾਗੀਗਤੇਵਰਦਿਸਭਹੋ
ਤੇਗਨਾਮਆਨੇਵਕੁਮਆਨੇਤਾਵਠਤਾ
ਜਾਂਟੀਤੇਰਗੁਨੁਵੇਤਾਰਨਉਆਰਤਿਖਰ
ਮਹਿਲਾਨਸਤੀਖੇਜੇਦਿਗਿਦਿਲਾਇਤਿਰੇ
ਸਿਗਧੋਪੀਰੰਪੈਵੇਬਰਸਾਣਵਸਾਰਕ
ਦਿਗੀਨੁਨੀਆਪਾਇਖਧੋਰਾਸੁਆਰ
ਪੁਲਸੁਖਰਸਵਸਤਰੀਆਨੈਵਖਦਿ
ਦਿਨਯਸਵਿਲੀਧੋਨੁਖੀਨਵਰਦੇ

ਦਾਤ੍ਰਿਤੇਗੇਨਾਮਿਰਤੇਰਾਗੇਵਸਭਵਾਆਖਣ
ਕਰੀਹਮਨੀ ਖਾਣੀ ਖਪਣੀ ਸਿਖਾਮੁਤਪੀ
ਤੀਕੀਜੀਤ੍ਰੇਸਾਹਿਬੁ ਹਉਮੈਸੁਆਂਗੀਤੇਗ
ਨਾਕਭਗਤਾਜਾਤਿਕੈਸੀਘ੍ਰਜਾਤਬਿਬਾਬੇ
ਆਖਿਆਆਮਰਦਾਨਿਆਆਸਬਤਿਹਿਤਿਕਹਿ
ਤਉਬਤੁਬਣੀ ਮਰਿਨਾਹੀ ਆਵਣਾ॥
ਤਬਿਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆ
ਗਬਾਬੂਦਜਾਇਤਬਮਰਦਾਨੈਆਖਿਆ
ਜੀਮੇਰਾਪਤੁਭੁਖਰੇਨਾਹਿਮਿਲਿਗ
ਇਆਤੈਸੈਇਨੂਰਬਾਬੂਦ ਜਾਇਨਾਹੀਸ
ਕਦਾਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿ

ਆਰਾਧਨੁ ਪਿਛੈ ਫਿਰਿ ਸੈਦ ਮਸਰੀ ਸਾਂਹਾ ਆਖਿ ਜੀ
ਸੈਦ ਮਸਰੀ ਭੀ ਨਾਂਹੀ ਜਾਂ ਇਸ ਕਰਦਾ ॥ ਸੋਗਤੁ ਖਾਨ
ਲੋਧਨੁ ਸਤਿਗੁ ਇਆਂਹੈ ॥ ਤਉ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਤਬਿ
ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ ॥ ਤਉ ਤੈ ਨੁਆਂ ਈਬਿ
ਨਾਮ ਗਹਿਆ ਨਾਂਹੀ ਦੇਖਦਾ ॥ ਤਉ ਸੀਆ ਗੁਰੋ ਜਾ ॥ ਤਬਿ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤਉ ਫਿਰਿ ਤਉ ਕਰਿ ਤਉ ਸੀਆ ਗੁਰੁ
ਵਾ ॥ ਤਉ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਂ ਤੀ ਫਟੈ ਦੀ ਗਲ ਗਹੀ ॥ ਤ
ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ ॥ ਇਸ ਗੁਖਰੇ ਫਲ
ਖਾਹਿ ॥ ਪਰੁ ਗਲਿ ਕੈ ਖਾਹਿ ॥ ਤਿਤ ਨੈ ਖਾਇ ਸਕਦਾ
ਹੋਇ ਪਰੁ ਲੈ ਰੁਪ ਰੈ ਬੰਨਿ ਨਾਂਹੀ ॥ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨੈ
ਖਿਆ ॥ ਜੀ ਭਲਾ ਹੋਵੈ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਲਾਗਾ ਖਾਣਿ
ਫਲਾ ਦਾ ਸੁਆਦੁ ਆਇਓ ਸੁਆ ਖੇਉ ਹੋਵੈ

ਸੋਭੈ ਪਾਇਨ ਦੀ॥ ਫਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਆਦੀ ਕਿਨਾ ਆਦਿ॥
ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਪਾਲੈ ਭੀ ਕਹਿਣ ਦੀ॥ ਸਤੁ ਲਿਖਿਆ ਆਦੀ ਕਿਨਾ ਆਦਿ
ਜੀ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ॥ ਭੁਖ ਲਗੀ ਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਾ॥
ਮਰਦਾਨੈ ਪਾਣੀ ਭੀ ਕਹਿਣ ਦੇ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੁਖ
ਲਗੀ ਤਾ ਆਖਿਓਸੁ ਗੁਰੂ ਖਾਣਾ ਦਾ॥ ਗੁਰਿ ਪਾਣੀ ਤਾ ਉਤੈ
ਦੇਣੈ ਵਣ ਹਰਿ ਪਾਇਆ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਹਰਿ ਆਨੇਆ
ਦੇ ਮਰਦਾਨਿਆ॥ ਜੀਉ ਪਾਤਿ ਸਾਚੁ ਪ੍ਰਭੂ ਆਖਿਆ ਸੀ ਤੇ
ਪਾਣਿ ਸੇ ਪਾਣਿ ਦੇ ਪਰੇ ਪਾਣੈ ਕਹਿਨਾ ਜੀ॥ ਸੋ ਆਖਿਆ॥
ਕੁਦ੍ਰਤਿ ਪਾਲੈ ਭੀ ਕਹਿਣ ਦੀ॥ ਸਤੁ ਲਿਖਿਆ ਦੀ ਕਿਨਾ
ਦਿਨਾ॥ ਸੈ ਸੈ ਗੁਰ ਪਾਣਿ ਖਸਮਿ ਨਾ॥ ਸਗਾਇਉ ਰਜਾਇ ਰਹਿ
ਗਇਆ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ
ਰਖੀ ਤਾ ਸੀ ਤੇ ਗੁਰਿ ਪਾਣੇ ਸਾਨਿ॥ ੨ ਤਬ ਬਿਸਫ

ਣ ਸਨਿ ਪ੍ਰਥਾਇ ਨ ਕਰਿ ਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਦੇਇ ਸਹਿ

ਤਬ ਬਾਬੈ ਸਬਦੁ ਪੜਿ ਪੈਰੁ ਰਖਿਆ ਤਬ ਕਹੈਗ ਭਲਾ ਹੈ

ਆ ਉਠਿ ਕੈ ਚਲਾ ਤਬ ਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਤੇਰੀ

ਭਗਤਿ ਨਾਲਿ ਤੇ ਤੇਰੀ ਕਮਾਈ ਨਾਲਿ ਅਸੀ ਤਾ ਭੁਖ ਮੋਇ

ਪਿਤਿ ਆਇਆ ਇਹੁ ਜਾਣੁ ਤੂੰ ਅਤੀਤੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਆਹਿ ਪਿ

ਏਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਆ ਤੇ ਹਮਾਰੀ ਏਹੈ ਨਹੀ ਗੁਰ ਕਿਉ

ਕਹਿਤ ਪੁਨਿ ਤਿਸ ਨਾਲਿ ਸਾਨੁ ਇਹ ਕਰਿਆ ਤਬ ਕਿਹਾ ਬਾ

ਬਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸੇਈ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋਆ ਤਾ ਪ੍ਰਉ ਪਰਿ

ਤੇਰਿ ਉਹਿ ਦਾ ਸਗਦਾ ਹੈ ਸੋ ਖਾਵਹਿ ਤਾ ਤਬ ਮਰਦਾਨਿਆ

ਖਿਆ ਸੁਣ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਨਾਲਿ ਪਰ ਮੇਰੀ ਇਹ ਦਾਰ ਰਿ

ਹਉ ਆਪਣਾ ਪਰਿਸਾਦਿ ਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦ

ਨਿਆ ਕਿਛੁ ਰਹੈ ਭੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ ਹਉ

ਤਾਂਗਠੰਸੇਮੇਗੀਭੁਖਗਵਵਹਿ॥ਸੇਤੇਰਾਆੜਤੁਹਉਵੇ
ਸੇਮੇਗਨੇਵੈ॥ਸੇਮੇਰਾਆਤਾਤੁਕਗਹਿ॥ਜੇਤੁਬੇਨਕੀ
ਮੁਕਗਹਿਤਾਤੇਗਨਾਇਰਠਾਜਾਇਨੁਥਚਨੁਕਗਹਿ॥
ਜੈਮੇਰਕਗਮਭੀਨਾਥੀਚਾਗਹਿ॥ਤਾਨਉਤੇਗੈਨਾਏ
ਰਠਾਜੇ॥ਇਨੁ ਵੰਮੁਕਗੈਨਾਹੀਤਾਂਮੈਨੁਵਿਚ
ਜਗਿ॥ਤਬਿਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆਜਾਹਿਵੇਮਰਦਾਨਿਆ
ਭੁਰੀਨਦੁਨੀਆਨਿਜਾਣੁਏਆ॥ਤਬਿਮਰਦਾਨਾਉ
ਭਗਿਪੇਗੀਪਇਆ॥ਗੁਰੂਬਾਬੇਇਤਨੀਆਂਵਸਤੂਦਿਤੀ
ਆਮਪਾਨੁਕਦਿਆਨਾਇਆਗਮਨਿਸਮਕੀਮੈਦੇ
ਨਇਆਈ॥ਤਾਮਰਦਾਨਾਬਾਬੇਨਾਲਿਤੇਗਾਇਰਹੈ
ਤਬਉਦਾਸੀਕਰਿਕੈਆਇਆ॥ਬਾਗਨੀਬਰਸੀ॥ਤਬਆ
ਇਕਹਿ ਤਾਣਵੇਡੀਤੇਰੇਸੰਦੁਇਬਾਹਰਿਆਇਬੈਠੇ

ਉਤਾਰਿ ਵਿਦਿਆ॥ ਤਬ ਕਿਸੁ ਪੜੀ॥ ਇਕੁ ਸਮਸਤਾ ਇਕਰਿ ਮਰਦਾਨੇ
ਅਰਜੁ ਕੀਤੀ॥ ਜੀ ਮੈਨੂ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਪਰਿ ਜਾਵਾ॥
ਪਰਿ ਕੀ ਖਬਰਿ ਲੈ ਆਵਾ॥ ਤਾਰਿ ਧਾਆ ਸਾਕੇ ਆਦ ਮੀਰਿ
ਉਕਰਿ ਹੋਲੀ॥ ਕੋਈ ਟੀਗ ਗਇਆ ਹੋਰਿ ਕੋਈ ਟੀਨਾਹੀ ਗਇਆ॥
ਤਬ ਬਾਬਾ ਬਾਤ ਸਿਆਣਾ ਹਸਿ ਕਰਿ ਕਹਿਆ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ॥
ਤੇਰੇ ਆਦਮੀ ਅਰੇਗੇ ਗਾਤੂ ਮੈ ਸਾਨੂ ਕਿਉਕਰਿ ਮਿਲਹਿ
ਗਾਪ ਭਤੇ ਰੇਆਤ ਮੈ ਆਵਦੀ ਹੋਤਾ ਤੂੰ ਜਾਹਿ॥ ਮਿਲਿ
ਆਉ॥ ਪਰਤੁ ਤਰਤੁ ਆਈ॥ ਅਤੇ ਕਾਣੁ ਦੇ ਪਰਿ ਭੀ ਜਾਵੈ॥
ਅਸਾਡਾ ਨਾਉ ਲੇਂਈ ਨਾਹੀ॥ ਤਬਿ ਮਰਦਾਨਾ ਪੈਰੀ ਪੈਇ
ਕਰਿ ਗਇਆ॥ ਤਲਵੰਡੀ ਆਇਆ॥ ਜਾਇ ਪਰਿ ਵੜਿਆ॥
ਤਬਿ ਲੋਕੁ ਬਹੁਤੁ ਜੁੜਿ ਗਏ॥ ਸਭ ਕੋਈ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪ
ਏ॥ ਅਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਆਖਨਿ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਡੂਮ ਹੈ॥

ਮਰਦਾਨਾ ਰਕਾਸਾ ਇਆ ਹੋਆ ਏਹੁ ਉਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਤੇ
ਵਿਛੁੜਿਆ ਹੋਆ ਤਿਸ ਆਵਦਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਵਦਾ ਹੈ
ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਣੁ ਬਾਬੁ ਦੇਖਕਰਿ ॥ ਕਾਹੂ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿਚਿ
ਗਇਆ ॥ ਤਾਂ ਇਕ ਬੇਨਾ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਦੀ ਆਤਾ ਉ ਗਏ ਹੁਥ
ਸ ਭੈਣਾ ਜੀ ਬੋਲਹੁ ਕਰਹਾ ॥ ਬੋਲਹੁ ਕਰਿ ਕੇ ਆਖਿਓਸੁ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਿਥਾਉ ਨਾਨਕ ਦੀ ਖਬਰਿ ਦੇਹ ॥ ਤਬ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਦੇਸ ਦੇਖ ਕਰ ਤੇਹਿ ਗਏ ॥ ਸਭ ਲੋਕ ਪੁਛਣਿ ਲਾਗੇ ॥
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਵੇਖਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਜਿ
ਮੁ ਰਿਆ ਨ ਤਾਂ ਕੁ ਮੁੰ ਨਾਣੇ ਆਹਾ ॥ ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਪਵਣਿ
ਲਗਾ ਨਾਹੀ ॥ ਤਬ ਪੜੀ ਇਕੁ ਬੇਠਿ ਕਰਿ ਮਰਦਾਨਾ ਉ
ਠਿ ਚਲਿਆ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਦੀ ਮਾਤਾ ਆਖਿਆ ॥ ਭਾਈ
ਵੇ ਹਉ ਜੇ ਤੁਸਾ ਤੇ ਵਡਾਇ ਕਉ ਜੇ ਗਇਆ ਸੋ ਪਾਣੀ
ਹੀ ॥ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਉਠਿ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ॥ ਬਰਕਤ ਪੜਦਾ

ਨਿਆਈਲੋਕਰਿਖਿਦਖਣੁਆਇਮਰਦਾਨੇਨੁਆਇਮਿਲੀ॥
ਤਾਆਖਿਓਸੁਮਰਦਾਨਿਆਮੈਨੂਨਾਨਕੁਮਿਲਾਇ॥ਤਾ
ਮਰਦਾਨਾਨਾਲੁਪਕਰਿਲੈਗਇਆ॥ਓਥਹੁਚਲੇਆਆਦੂਰੇ
ਆਦੂਰੇਤਾਕੀਨਾਰੁਨੁਪਰਿਆਈ॥ਤਾਬਾਬਾਬੈਠਾਹੈ॥
ਤਬਬਾਬੇਕੇਚਰਣੀਮਥਾਤੇਮਰਦਾਨੁਆਈ॥ਤਬਬਾਬਾਆ
ਇਕਰਿਪੇਸੀਪਾਇਆ॥ਤਾਆਤਾਣਸੀਬੈਰਾਗੁਕਰਿਹੈ॥
ਸਿਰੁਚੁਮਿਓਸੁ॥ਆਖਿਓਸੁਨਉਦਾਗੀਨਉਦਾਗੀਬੇਟਾ॥
ਨਉਤੁਪਇਟਹੁਦਾਗੀ॥ਤੇਰਾਨਾਉਇਟਹੁਦਾਗੀ॥
ਤੇਰਾਰਗਸਨਾਇਟਹੁਦਾਗੀ॥ਤਿਸਤੇਤੂਫਿਰਦਾਹੈ
ਨਿਮੁਸਾਉਇਟਹੁਨਉਦਾਗੀ॥ਤੁਪਾਨਿਨਾਉਕੀਤੇ॥
ਮੈਨੂਆਪਣਾਮੁਨਉਦੇਮਾਲਿਲਉ॥ਤਬਬਾਬਾਮਤ੍ਰ
ਕਾਠੇਤੁਦੇਖਿਕਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕੇਨੇੜਿਗਇਆ॥੧॥

ਅਗਾਂਬੈਰਾਗੁਕਰਹਿ॥ਬੈਰਾਗੁਕਰਿਕੈਨਸਿਆ॥ਤਾਬ
ਖਿਆਖਿਆ॥ਮਰਦਾਨਿਆ॥ਰਬਾਬੁਵਜਾਇ॥ਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਰਬਾਬੁਵਜਾਇਆ॥ਬਾਬੇਸਬਦੁਕੀਤਾਰਾਗੁਵ
ਡਹੰਸਮ:੧॥ਸਬਦੁ॥ਅਮਲੀਅਮਲੁਨਅੰਬੜੈ
ਮਛੀਨੀਰੁਨਹੋਇ॥ਜੋਰਤੇਸਹਿਆਪਣੈਤਿਨ
ਭਾਵੈਸਭੁਕੋਇ॥ਹਉਵਾਰੀਵੰਞਾਖੰਨੀਐਵੰਞਾਤ
ਉਸਾਹਿਬਕੇਨਾਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਬੁਸਫਲਿਓਰੁ
ਖੜਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕਾਨਾਉ॥ਜਿਨਪੀਆਤੇਤ੍ਰਿਪ
ਤਿਭਏਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੨॥ਮੈਕੀਨਦ
ਰਿਨਆਵਹੀਵਸਹਿਹਭੀਆਨਾਲਿ॥ਤਿਖਾਤਿ
ਹਾਇਆਕਿਉਲਹੈਜਾਸਰਭੀਤਰਿਪਾਲਿ॥੩॥ਨਾਨਕ
ਤੇਰਾਬਾਣੀਆਤੂਸਾਹਿਬੁਮੈਰਾਸਿ॥ਮਨਤੇਧੋਖਾ

ਲਾਹੈਦਾਸਿ ਫਕੀਰ ਗੀਆ ਸਾਹਮਿ॥ਤਬ ਫਕੀਰਿ
ਤਾਕ ਪੜਸਿ ਮਿਠਿਆਈਆ ਆਗੈ ਰਾਖੀ॥ਤਬ ਮਾਤਾ ਆਖਿ
ਆਖ ਫਕ੍ਰੁ ਖਾਹਿ॥ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ਮਾਤਾ ਹਉ ਰਜਿ
ਆਹੰ॥ਤਾ ਮਾਤਾ ਆਖਿਆ॥ਬੇਟਾ ਤੂੰ ਕਿਤੁ ਖਾਧੈ
ਰਜਿਆ ਹੈ॥ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ਮਰਦਾ
ਨਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ॥ਤਾ ਮਰਦਾਨੈ ਰਬਾਬੁ ਵ
ਜਾਇਆ॥ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ॥ਰਾਗੁ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
ਮ:੧॥ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਆ ਸੁਣਿਆ ਸਾਲੋ
ਣੇ॥ਖਟ ਤੁਰਸੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਣਾ ਮਾਰਣ ਨਾਦ
ਕੀਏ॥ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਉ ਏਕੁ ਜਾ ਕਉ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇਗ॥੧॥ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ॥
ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ

ਫਿਰਾਗਾਰਹੁ ਉ॥ ਤਬ ਕਹਿਆ ਤਾ ਕਪੜਿਆ ਇਹੁ
ਮਿਲਕ ਮਾਲਹੁ ਉਤਾਰਿ ਨੈ ਦੇਕ ਪੜੈ ਪਹਿਰੁ ॥ ਤਬ
ਬਾਬੇ ਪਉੜੀ ਦੂਜੀ ਆਖੀ॥ ਪੈਨਣੁ ਰਤਾ ਮਨੁ
ਰਤਾ ਸੁਪੇਦੀ ਸਤੁ ਦਾਨੁ॥ ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ
ਕਦਾ ਕਰਣੀ ਪੈਨਣੁ ਪੈਰ ਧਿਆਨੁ॥ ਕਮ
ਰਬੰਧੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥੨॥
ਬਾਬਾ ਹੋਰੁ ਪੈਨਣੁ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ॥ ਜਿਤੁ ਪੈਧੈ
ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ਰਹਾਉ॥
ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਾਨੁ ਨੁ ਸਬਦਿ ਹੋਈ॥ ਤਬ ਕਾਨੁ ਪੈ
ਛੈ ਚੜਿ ਕਰਿ ਆਇਆ॥ ਸਾ ਆਇਆ ਤਾ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਇਆ॥ ਸਮਸਕਾਰੁ ਕੀਤੋਸੁ॥

ਤਬਕਾਲੂਨਾਗਾਬੈਰਾਗੁਕਰਹਿ॥ਤਬਕਾਲੂਕਹਿਆ
ਨਾਨਕਤੂੰਘੋੜੇਚੜਿਕੈਘਰਿਚਾਲ॥ਤਬਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ਪਿਤਾਜੀਘੋੜੇਮੈਕੇਕੰਮਿਨ
ਹੀਆਵਦੇ॥ਤਬਗੁਰੂਪਉੜੀਤੀਜੀਆਖੀ
ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁਇਨੇਸਾਖਤਿਬੂਝਣੁਤੇਰੀਵਾ
ਟ॥ਤਰਕਸਤੀਰਕਮਾਣਸਾਂਗਤੇਗਬੰਦਗੁਣਧਾ
ਤੁ॥ਵਾਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਕਰਮੁਤੇ
ਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ॥੪॥ਬਾਬੇਨੂੰਚੜਣਾਨਾਮੰਨੀ
ਉਆ॥ਗੁਸਾਕਿਤੁਕਰਦਿਆਤਾਂਨੂੰਪੀਗਈਐਸਾ
ਸਹਿਜਲਾਹਿਬਿਕਾਗਾਨਾਹੁ॥ਤਬਬਾਬੇਫਿਰਿਕਾਲੂ
ਕਹਿਆਬਚਨਸੁਣਿਕੇਦਾਗੀਪਾਰਿਜਾਣਾਹੈ

ਪਰ ਉਸ ਕੇ ਰੰਗ ਹੋਇ॥ ਤ੍ਰੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰਪਿੰਡੁ ਆਇਆ ਹੈ॥
ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ॥ ਤ੍ਰਿਮਾਣੁ ਬਹੁ ਅਤੈ ਸੇਤੁ ਪੁਤ੍ਰਾ
ਦਸੀਤਾ ਫਰਿਸਤਾ ਹੋਆ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਬਾਬੇ ਨਉ ਖੁਸੀ
ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਖੁਸੀਆ ਨਾਮ
ਕੀਨਾ ਪਰਿ ਤੇਰੀ ਪਰਵਾਣਾ ਹੁਕਮੁ ਸੇਈ
ਤ੍ਰਿਪੁਤ੍ਰਾ ਦਸੀ ਹੋਇਆ ਖਤੁ ਬਹੁਤੁ ਆਖੁ
ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪੁਛਿ ਨ ਕਰੈ ਬੀ
ਚਾਰੁ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਉਸ ਦੇ ਖੁਸੀ ਖੁਸਾਲੁ
ਸਿਤ੍ਰਸੁਤੇ ਤਾਨੁ ਪੀਣੀ ਓਸ ਨਾਮ ਮਹਿ ਚਲ
ਹਿ ਥੇਕਾ॥ ਤਬਿ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਆਖਿਆ ਬਚ
ਤੇਰਾ ਸੀਉ ਕਿਤੁ ਗਲੈ ਪਟੋ ਹੋਆ ਹੈ ਤੁਸੈ

ਗੁਰ ਦਸਿਸੈ ਆਖਿਹਿਤਾ ਓਹੁ ਦੀਦਾਰੁ ਤਕਗੀ॥ ਭਾਈਜੀ
ਓਹੁ ਰਾਜੀ॥ ਆਤੈ ਬਗ ਗਇਆ ਦੀਦਾਰੁ ਤਕਗਾ ਏ॥
ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ॥ ਸਬਦੁ॥ ਗਉੜੀ
ਕੇ ਬਚਨ॥ ਮਃ ੧॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ
ਪੰਧ ਪੜੈ ਜਾਣਿਆ॥ ਦਾਨਿ ਤੇ ਗੋਪਾਲਿ ਦੇ ਨਦੇ
ਮਿਰ ਤੇ ਦਰਦੀ ਪਾਇਆ॥ ਤੇ ਦਰਦੀ ਪਾਇਆ
ਦਾਨ ਤਰਿਕੇ ਦੁਖਾ ਪਗਾ ਮਿਟ ਗਇਆ
ਗੁਰ ਦੇ ਸਬਦ ਜਾਇ ਨਾਨਿਮ ਸੈ ਨੇ ਪਗਬਿ ਮਿਠਦੇ
ਦਰਸਣ ਆਇਆ॥ ਦੀਦਾਰੁ ਨੇਆ ਤਕ ਮੇ ਤੇ ਪੈ
ਰਸ ਬਦੀ ਗਇਆ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿ
ਆ ਰਗੁ ਪੰਧ ਪੜੈ ਜਾਣਿਆ॥੧॥ ਤਬ ਬਲਿਨ

ਗੀਸਾਚਾ ਨਾਮੀਤਾ ਅਉਗੀਤਾ ਜਾਇ ਨਾਮੇਤੀ ਮਾ
ਗਤਿਆ ਇਤੁ ਜਾਇਆ ਭਲੇ ਤਾ ਇਤੁ ਜਾਇ
ਲੀਤਾ ਇਨਾਮੇਤੀ ਮੇ ਮਚਹਿ ਕਿ ਉਦੀ ਮਗ
ਤਾਇ ਨਾ ਨਰ ਗਿਆਇਆਂ ਤਤਿਗਣੀਆਂ
ਤੀਅ ਮੇਤੀ ਗਹਿ ਮਿਲੇ ॥ ਸਭੁਗੁ ਦਅਉਤ
ਡਨਜੀਕਹਿ ਤਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤਾ ॥ ਤਉਬਾ
ਇਤ ਗੀਸਾ ਚਨਾ ਸਉਗੁ ਗਕੇ ਮੀਤਾ ॥੭॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁਜੇਇ ਸਿ ਮਦੀ ਏਮੇ ਸਤੁਸ
ਦਸ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਚਨਸੁ ਮਦਵੈਆ
ਪਦਾਗੁਣੁ ਭੀ ਫੁਟੈ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਗੁਦਕ ਹਿ
ਦੇਦਮੁਣਾ ਕਹਿ ਦਮੁਣਾ ਈ ਸੋਇ ਸੋ

ਦੇਤਵੇਨੇ ਮਾਸਨਾ ਖਿਲਿ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਦੋ ਮਾਹਿ
ਕਗੀ ਦੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੀ ਫੇਰਿਆ ਵਗੁਰੂ ਨਾਚਣੀਐ
ਪੜਿਓਸ ਪਟੈ ਬਰਕਰਿਆ ਤੇ ਬਗਾਪ ਨਾਪਿ
ਤੁਮਾਣੀਆ ॥ ਤਿਥੈ ਦਾਹਿ ਬਣੀ ਐ ਭਣਾਕਰੀ
ਐਸੀ ਲਿਆ ਮਿਲ੍ਹ ਪੀ ਦੋ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਾ ਹੈ ਦੇਖਿ
ਮੁਣਾ ਕਰਿ ਫਿਰ ਵਾਸੁਣਾ ਥੈ ਦੋ ॥ ੩ ॥ ਆਪਿਕ
ਗੇਰਿ ਮਸੁ ਆਖੀਐ ਤੇਰੁ ਕਰੋਗੇ ॥ ਆਕੇ ਏਆ
ਮਹਿਰ ਕਿਮਸੁ ਪਹਿਦਾ ਏਐ ਸਗਭੁਣ ਦਾਤੁ
ਏਆਦੋ ਤਰਿ ਭੁਣਾ ਦਾਹਿ ਕਰਣੀਐ ਆਪਿਕ
ਕਤਾਰਿ ਓਭੁਣੋ ॥ ਆਨਾ ਮੈਗਿਆ ਆਨਾਪੁ
ਫਿਆਦਾ ॥ ਤਰਿ ਦਾਹਿ ਓਲਿ ਐਣੋ ॥ ਦਾ ॥

ਦੇਹੁ ਦਾਤਾ ਜਗਿ ਵਿਚ ਪਤਾ ॥੧॥ ਨਕ ਸਚੁ ਮੈ ਏ
ਸਾਧਿਕ ਰੈਹਿ ਸੁਆਸੀਐ ਹੋਵਕ ਰੈ ॥ ਨ ਏ
ਗ॥੨॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ॥ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮਾਤਾ ਜੀ
ਓਤੁ ਵਿਚ ਪਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੋ ਓਹੁ ਭੁਲਣ ਦੇਇ ਦਿ
ਨ ਹੀ ਜਿ ਤੁਸਿ ਮੈ ਨੋ ਗਲੀ ਤਾ ਹੈ ਸੋਭ ਲੋਕੀ
ਤਾ ਹੋ ਤਾ ਸਾਤੁ ਆਖਿਆ ਬ ਚਾਤੁ ਓਹਿਵਾ
ਲਾਲ ਵਾਈਆਂ ਦੇਹਾ ਹਿ ਗਿਰਿਆ ਸੇ ਨੈਕੁ
ਬੈਠੇ ਗਾ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਸਿਭ ਲਹਿ ਗਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ
ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ॥ ਰਾਗੁ ਸਾਰੁਗ ਮਃ ੧ ॥ ਧਿਰ ਹਰਿ ਹੁਗਤੇ
ਸਾਦੁਕਾ ਨਾਉ ਪਸਨ ਸਕਾਏ ਹਾਥਿ ਸਾਚੁ
ਸਗਹਿ ਦੇਰਿ ਸਹਿਗਥਪੀ ਦੇਗਾ ਜਿ ਨਾਤਾ

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਿ ਮਿਹਣਤੁ ੧
ਬਾਬਾ ਮੈਕਰਸਹੀ ਤਉ ਬੁਝਿਆ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ
ਪਾਇਆ ਤੇ ਗਾ ਜੀ ਪਾਕਰ ਸਭੂੰਨਾ ਸਨ ਜੇ
ਗਾਰ ਨਾਉ ॥ ਸਾਦ ਕੀਤੇ ਤੁਖ ਪਾਰਥ ਕੇ ਪੁ
ਛਿਨ ਖੇ ਜੇ ਗੀ ਜਾ ਇ ॥ ਸੁ ਖ ਖੇ ਕੇਦ ਖਾ
ਗ ਏਤੇ ਖੀ ਤੁਖ ਇ ਗਧਿਰਾ ਇਤੁ ਬੁਝਿਆ
ਕਾਰਿ ਆ ਇਤੁ ਕੈ ਮਿਲਿਆ ਕਾਰਿ ਆ ਸਣ
ਸਾ ਨਿ ਬੁਸੇ ਸ ਏਹੀ ਜੈ ਸਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖ
ਆ ਖਣੁ ॥੨॥ ਜੈ ਤੇ ਗੀ ਮਿਲਣ ਵ ਕਾ ਧਿ ਨਿ ਤੰਗਿ
ਕੀਤੇ ਕਗਾ ਇਤੈ ਗੀ ਮਿਲਿ ਇ ਛੁਕੇ ਨਾ ਨ
ਕ ਕੀ ਜੈ ਤੇ ਗਾ ॥ ਜੀ ॥੧॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ

ਬਾਬਾਜੀ ਮਾਤਾਜੀ ਅਸੀ ਜੋਆ ਹੈਨਾ ਰੋਕ
ਣਿ ਖਾਆ ਵਹਣਿ ਸਾ ਪਭੁਤੁ ਸੀ ਤੁਸਿ ਆਗਿਆ
ਮੰਨਿ ਲੈ ਨਾਆ ਸੀ ਉਦਾਸ ਜਾਤ ਬ ਮਾਤਾ ਕ
ਹਿਆ ਬੇਟਾ ਮੇਰਾ ਮੰਨਿ ਸੈ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰਿ ਉਕਰਿ ਹੋਏ ਹੈਗਾ
ਜੋ ਤੂ ਘਰਿ ਤੀ ਵਗੀ ਉਦਾਸੀ ਕਰਿਕੈ ਆਇਆ ਹੈ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਤੂ ਖਰਾ ਮੰਨ ਤੇਤੂ
ਸੈ ਤੇ ਪੁਆ ਹੈਗਾ ਤਾ ਮਾਤਾ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹੀ ਤ
ਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਉਥਹੁ ਚਲਿਆ ਗਵੀ ਚਨਾ
ਉਦਿਆ ਕਰਿ ਉਤਾਹਿ ਉਤਾਹਿ ਪੈ ਚਲਿਆ ਜਾਏ
ਦਰਸੇ ਮਹਿਲਿਆ ਏਨਿ ਕਰਿਆ ਜਾਏ ਦਰਸਤੇ
ਕੇ ਮਤੇਨਿ ਉ ਤਾਹਿ ਬੀ ਓਥੈ ਆਏ ਕੇ ਨਾਮਕ
ਦਾਨਾਨਿਆ ਜਾਏ ਦਰਸ ਕੀਤਾ

ਸੇਪਰਚਾਗੁਰੂਖਾ॥ਤਿਸਕੈਤਪਤਿਸੇਪ੍ਰਥ੍ਰਿਠਸੁਕ॥
ਤਿਸਕਾਸ੍ਰਿਖੁਸੁਗੰਦੁਸੁਖਾਕੇਦੇਖਣਨਕਰੀਆਹੁ
ਨੇਇਆਇਆਖਾ॥ਤਿਸਕਾਨਾਉਸੇਪੁਰਸਾਣੁਖਾ॥
ਸੈਪੀਰਕੇਸੁਰਖਬਰਪਾਣੇਕੀਆਣਕਰੀਆਹੁ
ਨੁਇਗਇਖ੍ਰਾਂ॥ਦਿਪੈਤਾਲੀਕੈਕੀਣਿਬਾਬਾਲਤੈਸਰਦ
ਨਿਰੈਦੇਖਿਨਠਗਿ॥ਤਾਸਰਦਨਿਰਬਾਬੁਦਰਾਇ
ਆਸਬਚੁਗਾਦਇਲਾਗਾਸਾਣਿਬੁਣਿਤੈਸੁਗਾਯ
ਆਸਾਦਿਲਗਾਗੈਸਇਸੇਪਦਿਠਸਬਾਬੇਨਾਣਿਕੀ
ਤੀ॥ਸਾਣਿਕਾ॥ਆਪੇਪਟੀਕਾਣਸਆਧਿਓਪਰਿ
ਲੇਖੁਭੀਤ੍ਰ॥ਟੇਕੈਕਠੀਐਨਾਨਕਤ੍ਰਤਾਕਾਣੇ
ਤੁ॥੧॥ਤਬਟੇਕੁਸਾਣਿਬੁਕਸਾਣਿਯਾਕੀਰਸੁ
ਇਆ॥ਤਬਿਣਕਰੀਆਵਿਠਿਕਰਠਿਆਇ

ਗਇਆ ਆਰਜੁ ਰਪੀਆ ਸ੍ਰਾਰੀ ਓਹੁ ਇਸ ਰਬਾ ਬੀਰ
ਓਹਰ ਸੁ ਕੀ ਤੇ ਰੀਤੇਇ ਹੁ ਬੈਠੁ ਫਿਰਿਆ ਪੈ ਗਤਾਮ
ਰਦੈ ਹੁ ਹੁ ਰਸੁ ਹੋਆ ਤੇਇ ਹੁ ਮਨਿ ਕਹਿਕਿ
ਦਿਹਾ ਤਾ ਮਰਦੈ ਮਨੈ ਕੁ ਫਿਰਿ ਦਿਤਾ ਬਸ
ਨਿਮਖ ਲੈਇਆ ਤੇ ਕੁਦੁਣ ਕਰੜੀਆ ਕੁਦੀਆ
ਬੀਆ ਸੈ ਟੀਪਿਹ ਕਰਿ ਮਾਣਸੁ ਕੀਤੈ ਸ੍ਰਾਪਟ
ਇਆਇਆ ਨ ਕਰੜੀਆ ਸੁ ਇਕ ਰਿ ਤਾਇਆ ਪ
ਦੁ ਪੀਰ ਕਓ ਮਾਣਸੁ ਕੀਤੀਆ ਸ੍ਰਾ ਤਾ ਆਖਿ
ਓਸੁ ਪੀਰ ਮਾਣਸੁ ਮਤਿ ਮੈ ਹੁ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਦਿ
ਖਿਆਰ ਮਿਲਿਆ ਹੋਆ ਤਾ ਪੀਰ ਕਹਿਆ ਕਸੁ ਮਿ
ਕਿ ਖਤੁ ਮਿਲਿਓ ਤਾ ਕਮਲਿ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਸ
ਣਾ ਮਤਿ ਮੈ ਣ ਕਰੜੀਆ ਕੁ ਦੁਇ ਗਇਆ ਸ॥

ਉਸਕੈ ਨਾਲਿ ਇਕੁ ਰਬਾਬੀ ਹੋਆ ਤੇ ਨਾਉ ਉਸਦਾ
ਕੁਹੇਤ੍ਰਾ ਆਪਣੇ ਸਲੋਕ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾ ਤਬ
ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਬਚੇਰੇ ਟੀ ਤੈ ਕੀ ਬੈਤੁ ਸਿਖਿ
ਆ ਤਾ ਤਬ ਕਰਮਾਤਿ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹੈ ਪੀਰ ਸਲਾਮ
ਤਿਹਿ ਕੁ ਬੈਤੁ ਮੈ ਨੌਕੀ ਹਾਸਲੁ ਕੀਆ ਹੈ ਤਾ ਤ
ਕਮਤਿ ਆਖਿਆ ਜਾ ਤੀ ਉਹੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਆਖੇ
ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਖਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖ ਕੀਤੁ ਆਹੇ ਕੇ
ਕ ਹੋਆ ਨਕਰੂ ਜਾ ਕੋਹੁ ਕੀ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ
ਬਚਾ ਇਕੁ ਸਹਿ ਉਹੁ ਨਾ ਇਸ ਬੈਤ ਦਾ ਵਿ
ਆ ਹਾ ਤਾ ਕਰਮਾਤਿ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤਿ
ਤੈ ਇਸ ਭਉ ਹਰਿ ਸ ਨਹੋ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ
ਬਚਾ ਇਹ ਨਾ ਦਾ ਆਖਿਆ ਹੋਆ ਇਹੁ ਬੈ

ਤੈਸੇ ਤਿਸਦਾਦੀਦਾਰੁਦੇਖਿਆਤੈਸਾਉਹੁਪੁਰਖੁਦਿਸਿ
ਣਕੀਤੁਤੈਸਾਮੈਨੂੰਭੀਲੈਚਲੁਤਾਂਉਸਿਤਾਂਪੁਰ
ਖਿਦੀਆਂਗਲਾਂਕਰੀਆਂਹਨਿਤਬਸੇਖਬ੍ਰ
ਹਮੁਸੁਖਵਾਸਹੋਇਚਲਿਚਲਿਆਇਆਕਮਾਲਨਾ
ਲਿਲੀਤਾਂਆਵਦਾਆਵਦਾਦੇਖਤਾਉਪਰਿ
ਆਇਆਜਾਦੇਖੈਤਾਂਬਾਬਾਬੈਠਾਹੈਤਬਸੇਖਬ੍ਰ
ਹਮੁਤਾਇਪਰ੍ਹਾਂਹੋਆਆਖਿਓਸੁਨਾਨਕਸਾਣਾਂ
ਆਣਕ ਸਾਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਕਹਿਆਆਣੇਪ
ਪਅਸਾਣਾਂਆਪੀਸਦੀਸਾਣਾਂਪਹਿਆਂਦੀਆਂਪੁ
ਦਾਇਆਸਾਨੂੰਸਿਹਵਾਨੂੰਹੋਇਆਤੁਮਪਾਸਦੀਦਾ
ਰੁਪਾਇਆਤਬਫਿਰਿਦੀਦਰਸਨੁਪੈਸੀਕਰਿਕੈ
ਮਿਲਾਇਆਤਬਪਾਗੀਪੁਛਣਲਾਗੀਤਾਂਸੇਨਾਨ

ਰਤੇਗਏ ਰਖੈਤੁ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨੈਣਾ ਨੈਆ ਨਾ ਆਸਾ ਆ ਜੀ
ਸੁਇਨਾ ਖੇਤ ਆ
ਸੰਆ ਹੋਆ ਤਿਸ ਦਾ ਦੀਦਾਰੁ ਦੇਖਿਆ ਹੋਆ ਤਬ ਬਾਬੇ
ਸਆਣਾ ਜੀਉ ਆਸਾਨੁ ਨਿਵਾਜ ਸਹੋ ਏਹੋ ਜੀ
ਤੂ ਸਾਡਾ ਦੀਦਾਰੁ ਪਾਇਆ ਤਬ ਪੀਰ ਕਹਿਆ
ਨਾਨਕ ਫਿਰ ਖੇਤ ਦਾ ਖੇਆ ਨੁ ਦੇਹਿ ਤੂੰ ਜਾ
ਆਖਦਾ ਹੈ ਹਿਕ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਤੂ ਜਾ ਕਾ ਹੈ ਕੁ ਜਾਪ
ਉਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਤੁਇਨ ਦੀਆ ਕੇਨ ਜਾਸੋ ਵੀ
ਤੇਕੇਨ ਜ਼ਾਗਦੀਆ ਤੂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਹਿਕ ਜੋਇ ਕੋਹ ਤੂੰ
ਨਾਪਰਹਿ ਤੂ ਆਖੇ ਦੇ ਨਹਿ ਸੋਆ ਸਾਗਿਰ
ਸਨੀਹੋਆ ਅਤੇ ਸਮਾਣ ਸਾਨ ਆਖਦੇ ਨਾ
ਸੋਆ ਸਾਗਰਿ ਸਨੀ ਹੋਆ ਪ੍ਰਦੇਸਾਰਿ ਸ੍ਰਹਿ
ਇਸਨੀ ਕੇ ਨਾਆ ਤੁਹਿ ਸ੍ਰਾਹਿਬਿ ਅਣਸਨੀ

ਕਹੇਗਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹਰਿ ਸਾਹਿ
ਥਹਿਰਾ ਨਦੀਆ ਹਰਿ ਸੌਦੇ ਤੇ ਤੂੰਜਾ ਰਹੀਆ ਸਹਲਕ
ਤੂੰਜਾ ਕਾਨੇ ਸੇਵੀ ਐਸੇ ਸੈ ਤੈ ਅਰਿਜਾਹਿਆ ਏ
ਕੈਸਿ ਅਰਥੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਜਾਣਿ ਖਲਿ ਰਹਿਆ ਸਖ
ਦੀਆ ਗਜ ਬਹਿਤੁ ਸਾਣਿਕੁ ਬਾਂਧੇ ਦੇ ਤਾਂ ਤਬ ਪੀਤੁ
ਪੁਛਣ ਕੀਤਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪੈਟਲਾ ਪਤਿਕ ਰੀਕਸ
ਲਗੀ ਪਹਿਰ ਖੁਆਸਿਨੀ ਦੇਮੀਸ ਤੁਪਾਈਐ
ਸਟੀ ਦੇ ਸਕਰ ਗੁਗ ਤਬ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜਬ
ਬੁਝਿ ਤਾਂ ਕਾਇ ਪੈਟਲਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਰੇ ਸਾਣਕ
ਪਹਿਰ ਹਿ ਕਾਇਆ ਪਰਿਨੀ ਥੇਠ ਸਤੁ ਪਾਈਐ
ਜੋ ਪਿਤੁ ਗਬ ਖਾਇਆ ਪਰਿਜੀ ਸੁ ਪਛਿ ਦੇਸੇ
ਪਰਹਿ ਤਸੂ ਰੇਸ ਮਾਲੇ ਨਾਨਕ ਸਾਣਕ

ਆਦਲਿ ਨਨਾਮਦੀਸਨੀਆ ਤਿਸਮਿਕੈਰਹਿ ॥੧॥
ਤਾ ਏਹੁਜ ਬਾਬੁ ਬਾਬੇਕਉ ਆਤਾ ਪੀਰਦੁਸਤ
ਕੀਤਾਸਲਾਲੇਕੁ ॥ ਨੇਕੀ ਪੀਰਨਰਹਿਆਦਤੇ
ਪੀਰਬੈਆਸ੍ਰਾ ਪਲਿਕੁਕੇਦੀਗੇਰਧ ਏਤੈਸ
ਨਿਬਨਾਸਲੀ ਆਸ੍ਰਾ ॥੧॥ ਤਬ ਬਾਬੇਸਾਬਾਬੁਹਿ
ਤਾ ਸਾਲਿਕੁਸਨਿਲਿਕੁਕਜੀਸਾਫਦੇਕੁ
ਕਾਈਸਾਨਉਕਸੁ ਪਾਸੇਗੁਰੁਦੇ ਘੀਨ
ਸਨੁਰਦੇਨਾਨਕਆਦੇਗੁਰਸੁਪਾ ॥੧॥ ਤਾ
ਫਿਰਿਪੀਰਦੁਸਤਗੀਰਕੀਤਾਸਲਾਲੇਕੁਸਾਕਦੇ
ਸੁਆਪਕੁਰਦੇਰਗੁਰਕਦੇਰਸੁਸਦੀਸ
ਗ੍ਰਾਕਦੇਰਸੁਭੇਟੇਦੇ ਸਿਕਗੀਰਿਤ੍ਰਦੇਸਿ
ਆਦੇਕੇ ਤ੍ਰਾ ॥੧॥ ਤਾ ਫਿਰਿ ਬਾਬੇਸਾ ਬਾਬੁਰੇਤਾ

ਸਲੋਕੁ॥ਜਿਵ ਦਸੁ ਆਖੁ ਪਿਵ ਦਸੁ ਗ ਦੀਜਿ ਨਖਾਂ
ਪਦੀਆ ਸੰਤ੍ਰਾ॥ਏਹ ਕੈ ਕੇ ਦੇ ਵਸਿਕ ਗਨਿ ਜਿਤੁ
ਵਸਿਆ ਵੇਕੰਤ੍ਰਾ॥੧॥ਸੇਵਾਕ ਗਸੋਕੰਤ ਕੀ ਦੇਤ੍ਰ
ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਂ ਨਹੀ॥ਨਾਨਕ ਸਭ ਸਚੀ ਆਵਦੇ ਕਿ
ਜਿਵੈ ਤਿਤ ਸੀ ਪਾਨ ਨਹੀ॥ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਉਤ੍ਰੁ ਬਾਬੁ
ਦਿਤਾ॥ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਪੀਰਿ ਆਖਿਆ॥ਨਾਨਕ ਸੈ
ਨਦਰਿ ਕਾਜੀ ਸੈ ਸ਼ਰੀ ਨਾ॥ਉਤਰੁ ਕਾਂਤੀ ਸੈਨਾਦੇ
ਜਿਸੁ ਸਦਾਕੁ ਨ ਆਦ ਸੀਨ ਲਾਗੁ ਨਹੀ॥
ਇਹ ਏਕਾ ਤੀ ਨਤਿ ਸਦੇ ਜਇਦ ਨਾਵਣ ਕੁ
ਸਦੇ ਨਾਮ ਕੇ ਆਦ ਸੀ ਦੇ ਗਣਿ ਵਜਣ ਤਾਂ
ਜਾਣਾ ਨਹੀ॥ਸੈਨਾ ਉਤਰੁ ਕਾਂਤਾ ਦਿਜਿਸ ਸਦਾ
ਕਨ ਆਦ ਜਾਣਾ ਨਹੀ॥ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਾ

ਬਾਬੁਰਿ ਤਾ ਪੀਰ ਜੀ ਨਾਈ ਐਸਾ ਸਲੋਕੁ ਕਾ ਸੁਣਿਕੈ
ਰਾਤੀ ਸਤੁ ਸਭੁ ਸਾਭਾ ਪਾ ਫੁਤ ਤਿਸ ਕੀਆ
ਗਆ ਪਗਾ ਸਤਿਕੀ ਸੂਹਿ ਨਾਇ ਕਿ ਣੁ ਕਾਇ
ਗੁਣੁ ਕੀ ਖੇਰਾਤਿ ਸੁਹਿ ਓਸ ਆਇਆ ਤਿ ਸਕ
ਭੁਨ ਹੈ ਵੈ ਸੈ ਖਾਲੋ ਹੁਣ ਬਾਕਿ ਰਖਾਵੇ ਖੁ
ਤਿਇ ਹਣਾਣੁ ਲੋਗੈ ਹਕਿ ਜਾਇਆ ਨਾਨਕ ਰ
ਗਿ ਰੀ ਜਾਗਸ ਆਇਆ ॥ ਤਾ ਇਹ ਰਾਤੀ ਬਾਬੇ
ਦਿ ਤੀਆ ਤਾ ਪੀਰ ਜਿ ਭਖਿਗਿਆ ਆਖਿ ਓਣੁ
ਦਾਨ ਵਹਪੁਰਾਇ ਕਾ ਪਿਆ ਗੈ ਤਾ ਖੁਦਾਇ
ਵਡੀ ਨਿ ਵਦਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਪੀਰਿ
ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਿਕ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਵਗਤ
ਨਾਇਆ ਆਸਾਨੁ ਏਹ ਸਖ ਸੁਦਹ ਹੋਰਿ

ਵਾਰਤੁ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਹੋਦੀ ਨਾਹੀ॥ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਿਰੰਕਾਰਿ
ਕੁ ਆਪਣਾ ਹੋਣਾ॥ ਦਿਖਾਇਆ ਸੁ ਜਾਇ ਜਾਪ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਦੇਵ ਜੀ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰ
ਬਾਬੁ ਵਜਾਇ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ॥
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਕੀਤਾ॥ ਬਾਬੇ ਸਲੋਕੁ ਕਹਿਆ ਤਾ ਮਹਲੁ॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਸਾ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੧॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰੂ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ
ਸਦ ਵਾਰ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀ
ਏ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ॥ ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉ
ਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ॥ ਏਤੇ ਚਾ
ਨਣ ਹੋਦਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁ

ਉਸਕੈਨਾਲਿਇਕੁਰਬਾਬੀਹੋਆਤੇਨਾਉਹਨਾ
ਕੁਹੈਸ੍ਰਾਆਪਣੇਸਲੋਕਆਖਦਾਹੈਗਾਤਬ
ਪੀਰਆਖਿਆਬਚੇਕਟੀਤੈਕੀਬੈਤੁਸਿਖਿ
ਆਹਾਤਬਕਰਮਾਲਿਆਖਿਆਜੀਹੈਪੀਰਸਲਾਮ
ਤਿਹਿਕੁਬੈਤੁਸੈਨੋਕੀਨਸਲੁਕੀਆਹੋਤ
ਕਸ੍ਰਿਤਿਆਖਿਆਆਤੀਉਨੁਆਪਦਾਹੈਸੋਆਪੇ
ਪਟੀਕਲਮਆਧਿਉਪਰਿਲੇਖੁਕੀਤੂਾਇਕ
ਰਹੋਂਹਾਨਕਰੂਤਾਕਾਹੈਕੀਤਾਪੀਰਆਖਿਆ
ਬਚਾਇਤੁਸਮਹਿਉਕਿਨਾਇਸਬੈਤਦਾਖਿ
ਆਨਾਤਾਕਮਾਲਿਆਖਿਆਪੀਰਸਲਾਮਤਿ
ਤੈਸਿਭੁਕੁਛੁਰੈਸਨਹੋਤਾਪੀਰਆਖਿਆ
ਬਚਾਲਿਨਾਦਾਆਖਿਆਹੋਆ ਇਹੁਬੈ

ਭੌ ਤਿਸਦਾ ਦੀਦਾਰੁ ਕਰੇਖਾਂ ਹੋ॥ ਉਨੁ ਪੁਰਖਦਾ ਇਸ
ਟਕੀ ਕੁਹੋ॥ ਮੈਨੁ ਭੀ ਲੈ ਚਲਣਾ॥ ਉਸਿ ਤਾਂ ਪੁਰਖਦਾ
ਇਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਰੀਆਂ ਹਨਿ॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਫਰਿਦ
ਨੂ ਸੁਖਣ ਸਹਿਜ ਨਹਿ ਰਹਿਆ ਜਾਕਰ ਆਖਨਾ
ਲਗੀ ਤਾ ਆਵਦਾ ਆਵਦਾ ਰੋਵਤੁ ਉਪਰਿ
ਆਇਆ॥ ਤਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਬਾਬਾ ਬੈਠਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਫਰਿ
ਦੁ ਨਸਤਾਇ ਪੈਰੀ ਪਇਆ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਨਾਨਕ ਸਾਹਾ
ਅਲੇਕ ਸਾ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਅਲੇਕ ਸ
ਲਾਮ ਸਲਾਮ ਆਖੀ ਮਜੀਮਣਾ ਸਹਿਆ ਦੀਆ ਪੁ
ਛਿਆ ਸਾਨੂ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਇਆ॥ ਤੂ ਸਚੁ ਦੀਦਾ
ਰੁ ਪਾਇਆ॥ ਤਬ ਕਹਿਓਸੁ ਉਨਿ ਦਰਸਨੁ ਤਪੇਸੀ ਕਰਿ ਕਿ
ਹਿ ਸਾਇਓ॥ ਤਬ ਪਗੀ ਪੁਛਦਾ ਕੀ ਤੂ ਆਰੇਸਨਾ

ਕਤੇਗਏਦੁਖੇਤੁਮਨਿਇਕਰਿਹੋਸਾਨੁਹੋਆਨਾਮਾਮਾਆਤੀ
×ਸਾਹਿਬਾਦੇਖੇਤਾਂਆ×
ਇਆਨਾਤਿਸਦਾਦੀਦਾਗੁਰੂਦੇਖਾਨਾਤਬਬਾਬੇਅ
ਸਆਨਾਰੀਉਆਸਾਨੁਨਿਵਾਜਸਹੁਟੀਹੋਨਾਜੀ
ਤੁਸਾਨੂੰਦੀਦਾਗੁਪਾਇਆਨਾਤਬਪੀਰਕਹਿਆ
ਨਾਨਕਇਸੁਖੇਤਦਾਖੇਆਨੁਦਹਿਤੁੰਜੀ
ਆਪਸਾਹੋਹਿਕੋਨਾਨਾਨਕਤੂਜਾਕਾਹੋਗੁਨਾਪ
ਗੁਰੁਸਾਹਿਬਤੇਤੁਇਨਦੀਕੋਨਜਾਸੇਵੀ
ਤੇਰੇਨਜਾਗਦੀਤੂਆਪਸਾਹੋਹਿਕੇਜੋਇਕੋਤੇਕੁ
ਨਾਪਗੁਹਿਤੂਆਪੇਦੇਨਹਿਜੋਆਸਾਹਿਬਿ
ਸਨੀਹੋਨਾਅਤੇਤੂਸਾਣਸਾਨਆਪੇਦੇਨਹਿ
ਜੋਆਸਾਹਿਬਿਸਨੀਹੋਨਾਆਪੂਦੇਪਾਇਸਾਹਿ
ਬਿਸਨੀਕੇਗਨਾਆਗੁਰਿਸਾਹਿਬਿਅਣਸਨ

ਕਰੇਨਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹਰਿ ਸਾਹਿ
ਬਹਿਕਾ ਨਦੀਆ ਹਰਿ ਸੌਦੇ ਤੇ ਦੁਤਾ ਰਦਿਆ ਸਲੋਕੁ
ਦੁਤਾ ਕਾਨੇ ਸੇ ਵੀ ਐਸੇ ਸੇ ਤੈ ਸਰਿਤਾ ਹਿਆ ਏ
ਰੇਸਿ ਸਰਹੁ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤਾਣਿ ਖਲਿ ਰਹਿਆ ਸਮੁ
ਦੇਆ ਗਜ ਬਹਿਲੁ ਸਾਣਿਕੁ ਬੰਧੇ ਰੇ ਤਾ ਤਬ ਪੀਰੁ
ਮੁਹੰਮਦ ਕੀਤਾ ਪਾਹਿ ਪੈਦਲਾ ਪਤਿਕ ਰੀਕਸ
ਲਤੀ ਪਹਿਰਿ ਗੁਆਲਿ ਨੀ ਦੇਸੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ
ਸਚੀ ਦੇ ਸਕਰ ਗੁਣੀ ਤਬ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜਬ
ਖੁਦਿ ਤਾ ਕਾਹਿ ਪੈਦਲਾ ਪਾਜ਼ ਹਿਆਰੇ ਸਾਲਦੁ
ਪਹਿਰਿ ਰਹਿ ਕਹਿਆ ਯਾਰਿ ਨੀ ਬੈਠ ਸਹੁ ਪਾਈਐ
ਜੇ ਹਿਤੁ ਗਏ ਬਾਹਿਆ ਯਾਰਿ ਜੀ ਮੁ ਪਹਿਰੇ ਸਿ
ਪਗੀ ਤਸੂ ਰੇਸ ਆਇਆ ਨਾਨਕ ਜਿਆਰੇ

ਆਦਿਲਿਨ ਨਮਈਸ ਨੀਗ ਤਿਗਸਿ ਕਗਇ
ਤਾਇਹੁਜ ਬਾਬੁ ਬਾਬੇ ਦੇ ਆਤਾ ਪੀਰ ਪੁਛਣ
ਕੀਤਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖੁ ॥ ਨਦੀ ਪੀਨ ਮਹਿ ਆਇਦ ਤੇ
ਪੀਰ ਥੀਆ ॥ ਪਹਿਲਿ ਕਰਦੀ ਗੋਰਪ ਈਤੇਸ
ਹਿ ਥਨ ਸਿਣੀਆਸ ॥੧॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਬਾਬੁ ਹੀ
ਤਾ ਸਰਿਕੁਮ ਹਿਰਿ ਕੁਰ ਜੀ ਸਾਚ ਦੇ ਸੁ
ਕਾਲੀ ਸਾਹ ਕਰਮ ਪਾਸੇ ਗੁਰ ਦੇ ਘਨਿ
ਸਹਜ ਹੈ ਨਾਨਕ ਆਪ ਗੁਰ ਸਮਪਾ ॥੧॥ ਤਾ
ਫਿਰਿ ਪੀਰ ਪੁਛਣ ਕੀਤਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖੁ ॥ ਕਹਦ
ਸੁ ਅਪਰ ਕਰ ਦੇ ਗੁਰ ਕਹ ਦੇ ਸੁਮ ਸਦੀਸ
ਤ੍ਰਾ ਕਹਦੇ ਸੁ ਭੇ ਟੇ ਦੇ ਸਿਕਰੀ ਰਿਤ ਦੇ ਸਿ
ਆਇ ਕਰੇ ਤ੍ਰਾ ॥੧॥ ਤਾ ਫਿਰਿ ਬਾਬੇ ਨ ਬਾਬੁਰੇ ਤਾ

ਸਲੋਕੁ॥ਜਿਵਦਸੁਆਪਮੁਖਿਵਡਗੁਣਦਾਂਨਿਨਖਾਂ
ਪਈਆਮੰਤ੍ਰ॥ਓਹਰੈਭੇਦੇਦਸਿਕਗਹਿਨਿਤੁ
ਵਸਿਆਦੇਵੰਤੁ॥੧॥ਸੋਵਾਰਗਸੋਵੰਤਕੀਕੰਤੁ
ਤੁਸੀਕਾਂਹਰਿ॥ਨਾਨਕਸਭੇਸਹੀਆਦੇਇਕਿ
ਇਕੇਤਿਤਿਸੀਪਹਿਹਰਿ॥ਜਾਂਖਾਂਖੇਹਿਜਾਖਾਂਖੁ
ਦਿਤਾ॥ਤਾਇਹਿਇਪੀਰਿਆਖਿਆ॥ਨਾਨਕਸੈ
ਨਿਖੁਕਾਂਤੀਲਿਜੀਦੀਹੋ॥ਓਹੁਕਾਂਤੀਸੈਨਾਂਦੇ
ਹੀਰੋਸਦਾਕੁਨਆਦਸੀਹਜਾਲਹਿਵੇ॥
ਇਹਜੈਕਾਂਤੀਹਤਿਸਦੇਜਿਲਿਦਨਿਵਗਕੁ
ਸਦਹੋਆਤੈਆਦਸੀਰੋਗਣਿਵਹਿਤਾਂ
ਹਜਾਲਹਿਹੋ॥ਸੋਨਾਂਓਹੁਕਾਂਤੀਦਿਹਿਸਿਸਦ
ਕੁਨਆਂਦੁਹਜਾਲਹਿਹੋ॥ਤਬਖਾਂਖੇਤ

ਬਾਬੈ ਦਿਤਾ ਪੀਰ ਜੀਲਾਣੀ ਦੀ ਐਸਾ ਸਲੋਕੁ ਸਾਸਣਿ
ਰਾਤੀ ਸਜੁ ਸਭੁ ਸਾਭਾਆ ਦੁਤਰਿ ਸਕੀਆ
ਗਆ ਪਗਾਸਣਿ ਕੀ ਸੁਹਣਿ ਲਾਇ ਦਿ ਲੁਕਾਇ
ਗੁਣ ਕੀ ਖੇਰਾਤਿ ਸੁਹਣਿ ਓ ਸ ਆਇਆ ਤਿ ਸਕ
ਭੁਨਾ ਹੈ ਵੈਸੇ ਖ੍ਯਾਲੇ ਹੁਣ ਬੁਨਿ ਕਖਾਣੇ ਖੁ
ਹੋਇ ਹਣਾ ਲੁ ਲੋਗੇ ਹਵਿ ਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਤੁਖ
ਰੀ ਦੀ ਰਾਗਸ ਆਇਆ ॥੧॥ ਤਾ ਇਹੁ ਕਾਤੀ ਬਾਬੇ
ਦਿਤੀ ਤਾ ਪੀਰ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ਆਖਿਓਸੁ
ਦਾਨ ਵਾਹ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਆ ਖੁਦਾਇ
ਵੜੀ ਨਿ ਵਾਰ ਸਕੀਤੀ ਹੋਆ ਤਾ ਇਹ ਗਿਆ ਪੀਰ
ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਹਿਕ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਵਾਗਸੁ
ਦਾਇਆ ਆਸਾਨੁ ਦੇਹ ਸਖ ਸਚੁ ਹੋਇਸਿ

ਦਾਰਤੁਪ੍ਰਥਮੁਹੋਦੀਨਾਠੀ॥ਅਤੈਕੁਹਿਕਿਹਿ
ਕੁਆਖਦਾਹੋ॥ਇਥਾਖੁਦਾਇਦਾਅਸੀਕੁਤੂਕਰ
ਨਕਰਮੀ॥ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆ
ਰਬਾਬੁਵਜਾਇ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬੁਵਜਾਇਆ॥
ਰਾਗੁਆਸਾਕੀਤਾ॥ਬਾਬੇਸਲੋਕੁਕਹਿਤਾ॥ਮਹਲ੧॥
ਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਆਸਾਕੀਵਾਰਮਹਲਾ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰੁਆਪਣੇਦਿਉਹਾੜੀ
ਸਦਵਾਰ॥ਜਿਨਿਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਕੀ
ਏਕਰਤਨਲਾਗੀਵਾਰ॥ਜੇਸਉਚੰਦਾਉ
ਗਵਹਿਸੂਰਜਚੜਹਿਹਜਾਰ॥ਏਤੇਚਾ
ਨਣਹੋਦਿਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰ॥
ਨਾਨਕਗੁਰੂਨਚੇਤਨੀਮਨਿਆਪਣੈਸੁ

ਏਤਾ ਦ੍ਰਿ ਏਤੀ ਲਖੁ ਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਞੇ ਅੰਦਰਿ
ਖੇਤ ॥ ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ
ਨਾਹ ॥ ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ
ਤਨ ਵਿਚਿ ਸੁਆਹ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ
ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥ ਦੁ
ਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥
ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪ
ਸਾਉ ॥ ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰ
ਦੁ ਕਵਾਉ ॥ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥ ਪਉ
ੜੀਆ ਨ ੴ ਟੀਆ ਏ ਤੁ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਤ
ਖ ਫਿਰਿ ਪੀਵ ਉਨਿ ਪੜਿ ਨਾਨਾ ਆਇ ਦਸ
ਤ ਪੰਮੀ ਕੀ ਤੀਆ ਸ੍ਰਾਮਾ ਅਧਿਉ ਸ੍ਰ ਨਾਨਕ

ਤੁਧੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ ਤੁਧੁ ਅਤੁਧੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਦਿਖੇਤੁ ਨਾ ਹੀ॥ ਪਰਤੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਹੋਤੁ
ਤੇਆ ਸਾਈ ਭੀ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਿਕ ਹਿਆਵੈ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਪੇ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿ ਬਾਤ ਹੋਤ ਬਧਾਈ ਆਖਿਆ॥
ਜੀ ਬਚਨੁ ਦੇ ਹੋਤ ਬਬੇ ਬਕਹਿਆ ਸਾਹਿ
ਬਚਨੁ ਹੋਤੰ ਬਸੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪੜਾ ਹੋਆ॥
ਬਾਬੇ ਸੇ ਪ੍ਰਿਥਿਦੀ ਤਾ॥ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਠਿ ਗਏ
ਆਗਿ ਪਾਏ ਪ੍ਰਗ ਪਾਸੇ ਰਾਕ ਦੂਰ
ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੇ॥ ਕਾਸ੍ਰ ਗਟਿ ਕਰੇ॥ ਪਟੀਏ
ਕਰੇ॥ ਗੇਹੂ ਦਾਣਿਆ ਇਕ ਹਦਸਾਗਗਾਤ੍ਰ
ਕੇ ਟਿਗ ਰਹਿ ਦੇਵੇ॥ ਨਹੀ॥ ਤਬ ਦਿਤੁਧ

ਕੀ ਭੁਖ ਗਈ ॥ ਤਿਸ ਕਰਾਹੁ ਗੀ ਵਿਚਿ ਦਾਇ ਗਇਆ ॥
ਓਹੁ ਫਕੀਰੁ ਦੇਖਦੀ ॥ ਖਾਤਾ ਬਾਬਾ ਜਾਇ ਪਰ
ਹੋਆ ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਜੋ ਫਕੀਰ ਗਗਾਤਿ ਗਹਿ
ਦਹਿ ॥ ਤਬ ਫਕੀਰਿ ਆਗਸੁ ਕੀਤਾ ॥ ਆਖਿ
ਉਸੁ ਦੀ ਮੇਹਿਆ ਹੁ ਪਾਸੁ ਹੁਦਾ ਨਾ ਵਿਗਨਾਸ
ਦੈਹੋ ਨਿ ॥ ਪੁਤੁ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਹੈ
ਹੋਆ ਜ ਮੀਰੀ ਸੁ ਗਤਿ ਨ ਦਿਖਿਆ ਏ ਹੋਵੈ
ਤਾਂ ਉਹੁ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ॥ ਫਕੀਰੁ ਲਗਾ ਕਹਿਣ
ਪਕਰਹਿ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸਬਦੁ
ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਵਿਚਿ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਬਦੁ ॥ ਜੀ
ਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰਿ ॥ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ
ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜੈ ਤਨਿ ਬਾਣੀ ਵਿਸ

ਨਿਦਾਇਆ॥ਜਿਉ ਪਕਾਰੈਗੀ ਬਿਲਲਾਇਆ॥੧॥ਬਹੁਤਾ
ਬੋਲਣੁ ਫਕੜੁ ਹੋਇ॥ਵਿਣੁ ਬੋਲਿਆ ਜਾਣੈ
ਸਭੁ ਸੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿ ਕੰਨ ਕੀਤੇ ਆਖੀ
ਨਾਕੁ॥ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਦੀਤੀ ਬੋਲੇ ਤਾਂ ਤਾ॥ਜਿਨਿ
ਮਨੁ ਰਖਿਆ ਅਗਨੀ ਪਾਇ॥ ਵਾਜੈ ਪਉ
ਣੁ ਆਖੈ ਸਭੁ ਜਾਇ॥੨॥ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਪਰੀਤਿ
ਸੁਆਦੁ॥ਸਭੈ ਕਾਲਖ ਦਾਗਾ ਦਾਗੁ॥ਦਾ
ਗ ਦੋਸ ਮੁਹਿ ਚਲਿਆ ਲਾਇ॥ਦਰਗਹ
ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥੩॥ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਆ
ਖਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ਹੋਰੁ
ਨਾਹੀ ਥਾਉ॥ਜੇ ਕੋ ਡੂਬੈ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਸਾਰੁ

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਰਬਤ ਤਾਣੁ ॥੪॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਰਬਾਬ ਨੂ ਠੈਆਆ ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ॥
ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾ-
ਇਆ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕੀਤੀ ॥ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਉ-
ਠਾਇਆ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਨਕ ਸਨਣਾ ਪਰਸੇ
ਆ ॥ ਕਿਉ ਸਿਆਣੀਐ ਤਰਿਆ ਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ਗਣਿ ਮਿਣਿ ਆਪਿ ਆਪਿ ਆਰ-
ਆਇਆ ॥੧॥ ਸਨਕ ਸਨਣਾ ਸਹਜਿ ਗੁ ਰੂਪ ਰ-
ਪੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਰਹਉ ॥ ਸਨਕ ਸਨਣਾ ਬੇ-
ਦਰੀਆ ਤਰਿਆ ਸਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ॥ ਤਿਸੈ
ਤਿਸ ਪਾਸਿ ਗੀਐ ਤਰਿਆ ਪੇਖੋ ਨ ਵਡਾਇ ॥

੨॥ਮਨਕਰਹਲਾਅਤਿਨਿਰਮਲਾਮਲੁਲਾਗੀ
ਹਉਮੈਆਇ॥ਪਰਤਖਿਪਿਰੁਘਰਿਨਾਲਿਪਿਆ
ਰਾਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਇ॥੩॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇ
ਪ੍ਰੀਤਮਾਹਰਿਰਿਦੈਭਾਲਿਭਾਲਾਇ॥ਉਪਾਇ
ਕਿਤੈਨਲਭਈਗੁਰੁਹਿਰਦੈਹਰਿਦੇਖਾਇ॥੪॥
ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਦਿਨੁਰੈਣਿਹਰਿ
ਲਿਵਲਾਇ॥ਘਰੁਜਾਇਪਾਵਹਿਰੰਗਮਹਲੀ
ਗੁਰੁਮੇਲੇਹਰਿਮੇਲਾਇ॥੫॥ਮਨਕਰਹਲਾ
ਤੂੰਮੀਤੁਮੇਰਾਪਾਖੰਡੁਲੋਭੁਤਜਾਇ॥ਪਾ
ਖੰਡਿਲੋਭੀਮਾਰੀਐਜਮਡੰਡੁਦੇਈਸਜਾਇ॥
੬॥ਮਨਕਰਹਲਾਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਤੂੰਮੈਲੁਪਾਪ

ਰਬਾਬੁ ਗ ਵਾਇਆ॥ ਨਾਨਕਿ ਆਖਿਆ ਸਤਗੁਰਿ ਪ੍ਰਭਿ
ਆ ਮਿਲਿਆ ਸੰਗਤਿ ਮੈਤ੍ਰ ਨਾਨਕਿ ਜਾਇਆ॥ ਆ
ਕਰਤਾ ਸੋ ਗਧਿਆਇਆ ਇਕੁ ਗੁਰ ਕੀਮਿ
ਮਸਤਾਇਆ॥ ਇਹੁ ਸੋਤੁ ਸਾਇਆ ਪਸਰਿਆ
ਅਤਿ ਸਾਖਿਨ ਕੈ ਧੀ ਸਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ
ਸੋ ਰਸਾਤਨਾ ਨਰਿ ਧਰਤੁਲੀਆ ਪਤਿ
ਪਾਇਆ॥ ਨਰਿ ਦੇਗਧੋ ਨਇਆ ਨਰਿ ਆਖਿ
ਲੀਆ ਗਲਿ ਲਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਲਾਗੁ
ਰਸੀਨਿਆ ਗੁਰ ਸੁਖਿ ਕਾ ਰਕ ਸਾਇਆ॥ ਗੁਰ
ਆਗੈ ਕਰਿ ਸੈਰ ਡੀਸ ਨਨਾ ਨਕ ਨਰਿ ਮਿ
ਲਾਇਆ॥੧॥ ਤਖਰਾ ਸਤ੍ਰਾਸਰ ਕੀਰੇ ਦੁਸ੍ਰੀ

ਤੇਇਸਇਆਸਾਰੇਜੀਤਫੀਨੇਈਆਸਾਇਪੈਸੇਧ
ਇਆਸਾਤੁਧਪਸੀਕੁਤੇਆਸਾਸਕੁਸਕੁਣਸ
ਜਪਸ੍ਰੀਤਬਬਾਬਾਤੁਬਨ੍ਹਸਦੁਜਾਸਤਿਆ
ਸੁਣਤਾਨਪੁਸਫਲਿਦੋਫੈਸਫੁਣਜਾਣਸ
ਫਾਦਾਫਿਚੇਦੋਕਿਨੀਆਪਚਸਦੇ
ਆਫਲਿਆਇਨਿਕਲਿਆਤੁਥੈਪਰ
ਦਣੈਕਸੁਸਾਂਦਕੀਤਿਆਸੁਤਬਖ੍ਰਨ
ਪਚਦਣੈਕਣੈਣੈਮਸਫਿਦਕੇਲਾ
ਸੇਫਜਾਫਲਿਆਬਨਿਦਮਸਾਣ
ਨਾਨਕਤਬਅਸਦਾਨੁਨਕਸੁਤਿਆ
ਸਥਾਬਫਜਾਇਤਾਅਸਦਾਨੇਸਬਾਬਕਾਂ ੩

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਕੀਤਾ ਬਾਬੈ ਸਬਦੁ ਉਚਾਇ
ਆ॥ ਰਾਇਸਾ॥ ਮਃ੧॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ
ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ॥ ਆਪੇ
ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਵਾੜੀ ਹੈ ਲਾਈ
॥੧॥ ਰਾਇਸਾ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਰਾਇਸਾ॥ ਜਿਤੁ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿ ਰੰਗਿ ਕੰਤੁ ਨ
ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਪਛੋਰੇ ਤਾਣੀ॥ ਹਥ ਪਛੋੜ
ਰੇ ਸਿਰੁ ਧੁਣੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ॥੨॥ ਪਛੋ
ਤਾਵਾ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਬ ਚੂਕੈਗੀ ਸਾਰੀ॥
ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵੀਐ ਜਬ ਆਵੈ
ਵਾਰੀ॥੩॥ ਕੰਤੁ ਲੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈ ਤੇ

[illegible]

ਜਾ ਦੇਖੈ ਤਉ ਅਨਾ ਭਉ ਪਾਇਓ॥ ਯਾ ਪਾਨਾ ਹੁ
ਕੀ ਓਹੁ ਪਰਿ ਖੁਰਸਾਨ ਜੋ ਇ॥ ਰਸੀਅਤੁ
ਇਹੁ ਸਕਕਾਤ ਬਖਸੂ ਣਪਹੂ ਕਾਟੇ॥੪॥ ਅਥ
ਤੂ ਪਾਇ ਜੋ ਨਾ ਕਹੂ ਸਹੂ ਤੁਸਸਾਇ॥ ਸ
ਤਸ ਹਮ ਜੋ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਅਸਰ ਪਹੁ ਪਾਇ
੧॥ ਤਬ ਪਨ ਏ ਸਕ ਅਰਦੇ ਹੋਇ ਲਾਗੇ ਦ
ਮਸਾਹ ਨਾਨਕ ਕਰ ਮਹਲਿ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਉਥੈ
ਰਹਦਾ ਗਠਿਆ ਫਿਰਿ ਦਸਾਏ ਹਿਰਦੈ॥
ਸੈਦ ਪੁਰਿ ਸੈਦ ਆਣੀ ਜਾਪਿ ਕਰ ਲੈ॥ ਅਗੈ ਪ
ਹ ਦਾ ਦੀਆ ਗੀ ਵੀ ਦਹ ਹੈ ਤਿ ਨਾ॥ ਅਤੁ
ਬਾਬਾ ਨਿਹੁ ਫਕੀਰ ਕੀਆ ਪਕਸਥਿ

ਆਰਬੁਥੋ॥ਉਥੈ ਬਾਬਾ ਜਾਇ ਬੈਠਾ॥ਤਾਂ ਖਬਰਿ ਹੋਈ
ਮੈਨਾਤ ਖਬੀ॥ਅਤੇ ਫਕੀਰ ਭੁਖਆ ਜਾਤੁ ਕੀਤੇ॥
ਤਬ ਬਾਬਾ ਉਠਿ ਖੜਾ ਹੋਆ॥ਫਕੀਰ ਨਾਲਿ ਲੈ
ਤਾ॥ਨਾਲਿ ਮਰਦਾਨਾ ਆਣੀ ਤਾ ਜਾਇ ਮਸੁ ਆਣੁ
ਪਾਇਆ॥ਪਰੁਸ ਆਣੁ ਕਿ ਨੇ ਖੋਲਿਉ ਨਾਹੀ॥
ਤਬ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤੁ ਰੋਗ ਪਿਹੋਇਆ॥ਆਖਿਉ ਮਸੁ
ਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ॥ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬ
ਬੁ ਵਜਾਇਆ॥ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗੁ ਕੀਤਾ॥ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ
ਉਠਾਇਆ॥ਰਡਗਹਿਲੋ॥ਸਬਦੁ ਮ:੧॥ਜੈਸੀ ਮੈ
ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨੁ ਵੇ
ਲਾਲੋ॥ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਞ ਲੈ ਕਾਬਲਹੁ ਧਾਇਆ ਜੋਰੀ
ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ

ਦਧਿ ਮੋਲੇ ਏਕੁ ਤੁਲਿ ਹੈ ਪਰਧਾਨੁ ਦੇਵਤਾਲੋ ਕ
ਕਾਨੀਆ ਥਾਸ ਨਬੀ ਗਣ ਖਰੀ ਆਗਤੁ ਪਰੈ
ਸੈਤਾਨੁ ਦੇਵਤਿਆ ਨੁ ਮਾਣ ਮਾਨੀਆ ਪਤ ਹਿਕ
ਤੇ ਬਾਰ ਸਟ ਸਹਿਕ ਗਤਿ ਸਤਾਇ ਦੇਵਤਾਲੋ ਕ
ਜਾਂਤਿ ਸਨਾਤੀ ਹੋਗਹਿ ਟਦਲੀਆ ਏਨ ਕੀ
ਲੇਖੈ ਤਾਇ ਦੇਵਤਾਲੋ ਸਾਨਕੈ ਸੈਹਿਲੇ ਗਾਏ
ਨਾਨਕ ਤੁਕਾ ਲੈਗ ਪਾਇ ਦੇਵਤਾਲੋ ਸਾਹਿਬ
ਕਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗਏ ਆਸ ਪੁਗੀ ਦਿਲਿ ਆਖਿਸੇ
ਸੋਣਾ ਲਿਨਿ ਉਪਾਏ ਗੈਗਰ ਦਟੀ ਬੇ ਨਾਦ ਸੈ
ਦਸਿ ਦਿਹਿ ਕੇ ਤਾ ਕਾਇਆ ਕਪੜ ਤੁਟ ਤੁ ਟ ੧੩
ਸੀਹਿੰ ਦ ਸੁਰਤਾ ਨੁ ਸਮਾਣ ਸੀ ਬਿਣਾ ਸ

ਗਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੜਾ ਨਿਆਉ ਕ
ਰੇਸੁ ਅਸੋਣਾ ਆਵੀਆ ਨਤੇਰੇ ਜਾਣਿ ਸਤਾਨ
ਦੇਹੋਰ ਭੀ ਉਨਸੀ ਮਰਣ ਕਾਏਣਾ ਸਚਕੀਖ
ਜੀਨਾ ਨਿਕ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਇਸੀ ਸਚਕੀ
ਦੇਣਾ ਮਾਨੀ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਬਾਬੇ ਕੀਤਾ ਤਾਹਿਰੁ
ਵਿਰਸੁ ਮੈ ਦੇਕੀ ਸੰਗੇਰੀਆ ਨਿਆਇਆ ਆਇ
ਮਿਲਿਆ ਆ ਮਿਓਸੁ ਮਿਹਰਵਾਨ ਏਹੁ ਜੋ ਸਬ
ਦੁ ਗਾਜ ਬਕਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੀ ਐ ਤਬ ਬਾਬੇ
ਆਖਿਆ ਸੁ ਆਸੀ ਹੁਕਿਮਿ ਦੇ ਤੇਰਹਿਆ
ਹੁਕਿਮ ਦੁਗੀ ਹੋਆ ਪਛੁ ਭ੍ਰਾਂਆ ਇਮਿਲਿਆ ਹੈ ਸੇਕ
ਮਿਸਿਆ ਹੋਆ ਪਰੁ ਬਾਰੇਕ ਸਏ ਸਹੁ ਇਸੁ

ਦੇਖਾ ਨੈ ਤੁਰਕ ਖੇ ਆਪ ਸਭ ਦੇਖੁ ਨੈ ਕਰਿ
ਨੀ ਏਖੇ ਰਤ ਦਾਨ ਨਹੀ ਸੋ ਏਖੇ ਰ ਹੋ ਗਾ ਤਾ
ਮਾਰੀ ਅਹਿ ਗਾ ਤਕ ਰਚ ਖਤੁ ਕਮ ਦੁਦਾ ਬਰਗੇ
ਇਕਰਿ ਬਾਰਹ ਕੇ ਮਤੇ ਗਇਆ ਉਤਾਰਿ ਇਕਿ
ਜਾਇ ਕੇ ਰਾਤਿ ਖੇ ਜੁਦ ਰਤਿ ਨਿਸ ਬਾਲੇ
ਦੀਤ ਖੇ ਸੀ ਰੁ ਬਾਬਰੁ ਪਤਸਾਹੁ ਪਇਆ ਤਿ
ਉਪਾਇਆ ਤਿਹੁ ਸੇ ਦੁ ਪਰੁ ਮਾਰਿ ਕੁ ਸਾ ਆਸਿ
ਪਸਿਗਿ ਰਾਤੁ ਸਕ ਸੋਗਾ ਉਦੁਸੁ ਸਾਣ ਸਾਰਿ
ਸਭਿ ਕਤਣਾ ਸਕੀਤਾ ਪੁਰਣੁ ਦੇਹੁ ਨੇ
ਇਸੇਣੀ ਸਾਰ ਬਾਬੇ ਨੈ ਸਬਦਿ ਜੀਤੀ ਪਰ
ਦਾਸੇਗਾ ਸਹੁ ਪੁਰਖਾ ਦਾ ਗਜੁ ਬੁਹੇ ਆਪ
ਖਰਾਇ ਸੋ ਦਕੀਰਾ ਦਕੀ ਰ ਸੋਇਆ

ਪੁਛਿਆ ॥ ਫਕੀਰ ਗਦਾਆ ਗਇਆ ਪੁਛਿਆ ਓਸੁ ਦਾ ਹੈ
ਤੋਗੁ ਦੁ ਫਕੀਰ ਗਦੇ ਦਿਲਿ ਹੈ ਦੀ ਹੈ ਸਾਈਕ
ਗਦਾ ਹੈ ॥ ਪੁਰੁ ਸੇ ਫਕੀਰ ਕਦ ਦੇ ਹੈ ॥ ਤਿਸਿ ਨਗ
ਨੂ ਖਤੁ ਵਿਚਿ ਹੈ ॥ ਕ ਮਸੁਆ ਨਹੀ ॥ ਸਿ
ਦਕਸ ਬੁਰੀ ਵਿਚਿ ਨਹੀ ॥ ਪੰਰਭੁਆ ਤਸਾ ਵਸਿ
ਕੀ ਤੌ ਹੈ ॥ ਤੁਗਅ ਦਸਾ ਕੀ ਨਹੀ ਕਰਦਿ ਦਾ ਖਿ
ਕਰਦਾ ॥ ਸੇ ਸਦਿ ਣਸਾ ਦਿ ਕੈ ਪੁਛਿ ਦੇ ਦੇ
ਗਵਸੈ ਹੈ ॥ ਸਿ ਫਕੀਰ ਕੁਹੁ ਹੈ ॥ ਓਸ ਮਦਿ ਣੀ ਬੈ
ਦੇ ॥ ਤੁਸੀ ਲੈ ਲੀ ਦੀ ਹੈ ॥ ਤੌ ਕੈ ਚ ਤੁਦਾ ॥
ਵਿਚਿ ਫਕੀਰ ਗੀਰ ਕੈ ਪੁਰ ਗੈ ॥ ਓਹੁ ਸਾਮ
ਸਾਨੇ ਗਜਾਂਗੁ ਦਦ ਦਸ ਤਿਸਕੀ ਸੇ ਦੇ

ਕਰਦੀ॥ਕਰਸਾਨਾਹੀ ਥੀ ਜਾਣਦਾ॥ਤਬ ਬਾਬ
ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠਿ ਰਹਿਆ ਆਹੈ ਸੈਦਪੁਰ
ਕੀ॥ਤਬ ਮੀਰ ਖਾਨੁ ਮੁਗਲ ਲੈ ਉਪਰਿ ਚੜਿਆ॥ਤ
ਬ ਮੀਰ ਖਾਨਿ ਮੁਗਲਿ ਆਖਿਆ ਹਿ ਨਗਰੁ ਲੋ
ਆ ਤਾ ਟੀਕੈ ਚਲਣੁ॥ਤਬ ਬਾਬੇ ਕੇ ਸਰਿ ਪੰਡ
ਮਲੀ॥ਅਤੈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੋ ਨੁ ਪੋੜ ਪਕੜਾਇ
ਆ॥ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਸਬਦੁ॥ਰਾਗੁ ਆਸਾ
ਮ:੧॥ਮੁਸਲਿ ਪਰੀ ਕੀਤਾ ਤੋ ਗੋਣਾ ਮੋਰ ਨਾਉ
ਸਭਾ ਗਾ॥ਗਰੁ ਕੀ ਬਾਣੀ ਹੋਇ ਰਹਿਰਦਾ ਸਿਉ
ਤਾਹਿ ਅਤਿ ਤਣਾ ਗਾ॥੧॥ਬਾਬਾ ਤੇ ਰਣਾ ਤੇ
ਆ ਰਤਗਾ ਦੀ॥ਸਾਹਿਬ ਕਰਤ ਕਰਮਾਨਾ ਮੋਏ

ਆਣਾਬੀ॥ ਰਹਉ॥ ਮਨਮੇਨੀ ਖਿਉ ਮਨਮਨਸੇਗਾ॥

ਜਉ ਮਨਮੇ ਕਾਣਾ ਇਆ ਮਨਮਨੀ ਨ ਵੈ ਮਨਮਨ

ਗਾਵੈ ਤੇ ਗੀ ਭ ਸਾਤਿ ਕਰਉ ਨਿਗਾਇ ਆਨ ਖਾ॥੫॥

ਵਡਿਤਾ ਪਾ ਲੈ ਆਣੇ ਸੀਗਾ ਆਵਹਿਤਾ ਪੰਸ

ਇਜਾਂ ਵਾਪਥਾਂ ਫਗੀ ਪੈਸਮਣੋ ਵਣਪਤ

ਗਣੈ ਤੇ ਗਨਾ ਵਾ॥੩॥ ਅਣੁ ਭੁਠਗ ਸੀ ਨਾ ਨੁ

ਮਣਾ ਵਭਸ ਨਿਤ ਪੁ ਵਿਹਿਆ ਬੀ॥ ਆਵਿ

ਸੁ ਗਹਿ ਰਹੁਆ ਪਉ ਰਿ ਸਾਤੇ ਤੁ ਪਖਿ ਨ ਸੁਕਤਿ

ਨਾਪਾ ਬੀ॥੪॥ ਤਾ ਮਗਸੈ ਮਗਜੁ ਕੀ ਤਾ ਆ

ਸਿ ਉਸਾ ਜੀ ਇ ਨਾ ਰੇ ਵਾ ਖਿੰ ਵਿਆ ਵਗ ਤਾ॥

ਇ ਪੈ ਗਾ ਤੇ ਉ ਥਾਂ ਨਾ ਵੈ ਆ ਣੇ ਨਿ ਆਸ ਤੋ

ਦੀਆ ਜਾਂਦੀਆ ਹੈਨਿ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ॥
ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਰਹਬਿ ਖੋਜੁ ਹੈ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਆ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਕਰਿ ਕੈ ਖੋਜੁ ਹਥੁ ਫੇਰਿ ॥
ਤਾ ਮਰਦਾਨਿ ਖੋਜ ਫੇਰਿਆ ਤਾ ਰਬਾਬੁ
ਵਜਾਇਆ ॥ ਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ॥ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ
ਸਬਦੁ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਗੁਰ
ਮੀਤਿ ਸੁਣਾਈਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ
ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਆ ॥ ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰ
ਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਸੇ ਗੁਰੂ

ਤੇਪਾਏਦਾ॥ਜਿਨਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਤਿਨਿਘੁਮਿ
ਘੁਮਿਜਾਂਈਐ॥੨॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਪਿਆਰਾਦੇਖਿਆ
ਤਿਨਾਕਉਹਉਵਾਰੀ॥ਜਿਨਿਗੁਰਕੀਕੀਤੀ
ਚਾਕਰੀਤਿਨਾਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਵਾਨਾਮੁਹੈਦੂਖਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਸੇਵਤੇ
ਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥ਜੋਹਰਿਨਿ
ਮੁਧਿਆਇਦੇਤੇਜਨਪਰਵਾਣਾ॥ਤਿਨਵਿ
ਟਹੁਨਾਨਕੁਵਾਰਿਆਸਦਾਸਦਾਕੁਰਬਾਨਾ॥
॥ਸਾਹਰਿਤੇਰੀਉਸਤਤਿਹੈਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਭਾਵੈ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਪਿਆਰਾਸੇਵਦੇਤਿ

ਨਾਨਕਿ ਫਾਣੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਜਿਨਾ ਨਾਨਕਿ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹ
ਰੀਤਿ ਨਾ ਜੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਲੇ ॥ ਓਇ ਜਾਪਿ ਜਾਪਿ
ਪਿਆਰ ਜੀ ਵੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥੭॥ ਜਿ
ਨਕੁ ਰ ਮੁਖਿ ਪਿ ਆਰ ਸੋਹਿਆ ॥ ਤਿ ਨਾ ਰਉਖੁ
ਮਜਾਇਆ ॥ ਓਇਆ ਪਿਛੋ ਦੇਉ ਦੇ ਖਉਸਿ ਉਮ
ਭਜਗਤੁ ਛੁਡਾਇਆ ॥੭॥ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕਿ
ਸੋਹਿਆ ਗੁਰਪੰ ਨਾਨਕੁ ਪਹੋ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਆਰ
ਗੁਰਦੇਆ ॥ ਗੁਰਪੰ ਨਦਰਪੁ ਨੋ ॥੮॥ ਜਿਨ ਗੁ
ਸਿਖ ਪਗੁ ਸੇਵਦੇ ਸੇ ਪੰ ਨੁ ਪਰਵਾਣੇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿ ਆਸਰਾਸਰ

ਭੁਗਵਣੀ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਹੇਲੀਆਸੇ
ਆਪਿਹਰਿਭਾਈਆ॥ਹਰਿਦਰਗਹਪੈਨਾਈਆ
ਹਰਿਆਪਿਗਲਿਲਾਈਆ॥੧੧॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਦੇਤਿਨਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥ਹਮਤਿ
ਨਕੇਚਰਣਪਖਾਲਦੇਧੂੜਿਘੋਲਿਘੋਲਿ
ਪੀਜੈ॥੧੨॥ਪਾਨਸੁਪਾਰੀਖਾਤੀਆਮੁਖਿਬੀੜੀ
ਆਲਾਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਕਦੇਨਚੇਤਿਓਜ
ਮਿਪਕੜਿਚਲਾਈਆ॥੧੩॥ਜਿਨਾਹਰਿਨਾਮਾ
ਹਰਿਚੇਤਿਆਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿ
ਨਆਵਈਗੁਰਸਿਖਗੁਰਪਿਆਰੇ॥੧੪॥ਹ
ਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਕੋਈਗੁਰਮੁਖਿਜਾ

ਦੇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆ ਆਹੈ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ
ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸਾਉ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿ
ਨਿ ਮਿਲਿ ਤਰਿਆ ਨਾਉ॥੧੬॥ ਸੇਖ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸਾ
ਬਾਣਿ ਹਉ ਹਰਿ ਦਰਿ ਦੇਖਿ ਸਚੇ ਜਾ॥ ਹਉ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ
ਵੜ੍ਹਿ ਗਇਆ ਨੁ ਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਦੇ ਜਾ॥੧੧॥
ਗੁਰ ਕਸਨ ਆਖਿ ਭੁਖੈ ਲਦੀ ਹਰਿ ਨਾਇ ਸੁ
ਹਵੀ॥ ਤਿਨਾ ਸਹਿਜਿ ਧਾਗੁ ਸਤਿਆ ਉ
ਨਾਮੁ ਧਸ ਭਰਾ ਵੀ॥੧੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਆਰਗੁ
ਆਖੀਐ ਕਹੁ ਵਿਪਿਦਾ ਈਐ॥ ਸਭ ਸਤਿ
ਗਾਨਾ ਸੁਹੇ ਹਰਿ ਧਰਮਣੈ ਦਾ ਈਐ॥੧੯॥

ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਸੇ ਸਾਚ
ਵਡਦਾਸੈ ਸੋ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਵਾਰਿ
ਆ ਗੁਰਬਚਨਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨੦॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ
ਸਾਹਿਬੁ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੀ
ਬੰਦਗੀ ਤੂ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੨੧॥ ਆਪੇ ਹਰਿ
ਇਕ ਰੰਗੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾ
ਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੀ ॥੨੨॥ ਤਬਥ
ਕੋ ਟਹੁ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿਆ ਤਾ ਮੋਰਖਾ ਨਮੂ ਗਾਤੁ
ਆਇ ਗਇਆ ਤਾ ਆਇ ਬੈਠੇ ਸੈਤਾ ਪੈ ਰਹਿਰ
ਕੁਛ ਪਰਹਿ ਸੁਭਰਿ ਚਾਣੀ ਤਾ ਦੀਠਾ ਜਤੇ ਪੇ
ਕੂਪਿ ਢੋਣ ਗਾਸਾ ਦੈਣਾ ਤਬਮਾਣਤਾਨ ਬਾਬ

ਰਪਤਿ ਸਹਜੁ ਖਬਰਿ ਕੀਤੀ ਅਸੁਖਉ ਜੀ ਇਕੁ ਪਉ
ਕੀਰੁ ਸੌਂ ਵਹੀ ਦਿਹੁ ਆਇਆ ਹੋਆ ਤਿਸ ਨੈ ਦਸ ਰਤੇ ਉ
ਪਰਿਖੰਡ ਜਾਂਦੀ ਹੋਆ ਤੈਉ ਸਨੈ ਪਇ ਸਬਹੁ ਸੁਹੋ॥
ਤਿਸ ਨੈ ਖਿਦੈ ਖੈਰ ਜਾਂਦਾ ਹੋਆ ਤੁਰੰ ਬਾਬੁ ਦਾ
ਇਦਾ ਜਾਦਾ ਹੋਆ ਸੁਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦ ਹੈ
ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਆਖਿਆ ਜੋ ਐਸਿਆ ਫਕੀਰਾਂ ਨੋ
ਦਿਆ ਸਹਜੁ ਮਾਰਣਾ ਨਾਹੀ ਖਾਂਤਾਂ ਮੀਰ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਕਰਮੁ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇ ਸਹਜੁ॥ ਤਬ ਕਰਿ ਜਾਇ ਪਾਇ ਕੈ
ਹਜੂਰਿ ਪਰਿਗਿਆ ਤਬ ਕਦੀ ਆਖਿਆ ਗੈਬਿ ਸਾਂਈ ਆਖਿਆ
ਆਖਿਉ ਜੋ ਦਰਗਾਹ ਸਹਜੁ ਸਰਕਾਰ ਕਾ ਪਰਚੈ
ਆ ਤੈ ਖਤਰ ਦੀਆ ਤੈ ਬਾਂਸ ਟੋਇਆ ਸਤੇ ਇਕ ਦੇ

ਆ ਬਹੁਤੀਆ ॥ ਆਤੈ ਚਕੀਆ ਆਗੈ ਮਿਲੀਆ ॥ ਤਬ
ਬਾਬੇ ਨੂ ਚਕੀ ਮਿਲੀ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕੀ ਚਕੀ ਆਪੇ ਫਿਰਣੈ
ਬਾਬਾ ਬੈਠਾ ਸਾਲਾਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਤਦਿ ਪਤਿਸਾਹੁ ਆਇ ਗ
ਇਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸਬਦੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮ: ੧ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀ
ਆ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰੁ ॥ ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁੰਨੀਅ
ਨਿ ਗਲ ਵਿਚਿ ਪਵੈ ਧੂੜਿ ਜੋ ਤੀਗਾ ਮਹਲਿਆ ਅੰਦਰਿ
ਹੋਦੀਆ ॥ ਹੁਣਿ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥
ਈ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੇਸ ॥ ਰਹਾਉ
ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਆਹੀਆ ਲਾੜੇ ਸੋਹਨਿ
ਪਾਸਿ ਹੀਡੋਲੀ ਚੜਿ ਆਈਆ ਦੰਦ ਖੰਡ ੧।-

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਆਇਆਆਇਕਨਾਪੂਜਾਂਜਾਇ॥ਗੁਨਾਨਕਬਹੁਤੇਰਬੁਤੁ
ਹੁਕਮਕਰਣੁਨਸਿਖੈਸੁਣਾਇ॥੬॥ਆਇਕਪਾਰ
ਆਖਿਆਆਪੈਸੋਇਕਮਿਲਿਮਿਲਿਪੁਛਹਿਸੁਖ॥
ਇਕਨਾਦੋਤਲਿਖਿਆਸੋਘਾਹਿਬਾਹਿਰਿਵਹਿਨੁਖ॥
ਤੇਤਿਸੁਕਾਂਦੈਸੈਕਰੈਨਾਨਕਇਆਮਾਨੁਖ॥੭॥
ਤਦਹੁਪਾਤਿਸਾਹਿਪੁਛਿਆ॥ਬਾਬਾਬਹੁਤਾਤਦਹੁ
ਬਾਬਾਬਿਸਮਾਦਕੇਪਾਰਿਆਇਆ॥ਤਦਹੁਕ
ਸਮਾਤਿਲਗਾਮੈਗਹਿ॥ਉਤਮਹਿਲਿਲਿਸਬਤੇਹਉ॥
ਰਾਗਤਿਲੰਗਮਹਲਾ:੧॥ਜਿਸਤੂਰਖਹਿਸੋਨਰਹੁ
ਨਕੈਟੀਨਸਕੇਸਾਗਤਿਸੀਉਪਮਾਕਿਆਗਨੀ
ਹਉਆਗਨਤਉਪਾਂਗ॥੧॥ਰਖਿਆਨਿਹਿਪਆਏਰਖਿ
ਲਿਹਿਮੈਰਾਸੁਗਰੁਗਾਂਸਣਿਬਾਣਿਮਹੀਏ

ਰਹਿ ਰਹਿਆ ਸਚਾ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਨੇ ਦੇ ਉਨ
ਮਾਤੇ ਰਖਾਣੀ ਹੋਤੇ ਰਤਾ ਰਤਪਇਆ ਰਾਜਿ ਨਾਨਕੁ
ਤੇਆ ਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਸੋਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥
ਨਾਆ ਸੋ ਨਾਨਕ ਬੀਬੀ ਤੇਤਿ ਦੇ ਨਾਨਕੁ ਰਖਾਣੀਏ
ਤੇ ਰਨਾਮ ਸੋਰਿ ਬਾਨਿਆ ॥ ਰਹਦਾ ਮੁਰਕਿਆ
ਕੁਤਉਰ ਸਿਆਣੀਆ ਤਰਿਆ ਭਗਤ ਸੋਰਿ ਗਹਿਆ ॥੨॥
ਪਾਨ
ਨਾਨਕੁ ਕਰਤਾ ਬੇਨਤੀ ਕੁਲ ਸੋਤਿ ਕਾ ਹੀਨਾ ॥
ਸੇਸਾ ਰਸਾ ਗਰਤੇ ਕਾ ਫਿਰੈ ਆਪੁ ਨਕਰਿਆ
ਨਾ ॥੩॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਹਉ ਸਬਦੁ ਆਖਿਆ ॥ ਤਾ ਮਹਿ
ਮਾਤਿ ਬਾਬਰਿਆ ਆਇ ਪੈਰ ਗਹੁ ਸੋ ਆਖ ਉਸਤਤਿ
ਕਰੀ ਰਦੇ ਮੁ ਜਹਿਰਿ ਪੁ ਦਾਇ ਨਾਦ ਰਖਿਆ

ਦਾ ਹੋਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਸੁ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਬਦ ਮਾਨ
ਸਾਨ ਹੋਕ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਆਖਿਆ ਜੋ ਦਰ
ਵੇਸ ਸਭੁ ਕੁਝ ਕਬੂਲ ਕਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਆਆਸਾਂ ਤੇਰੀ ਸਿਖੁ ਕੁਝ ਨਾਹੀ ਪਰ ਏਹ ਦੇ
ਵਹਿ ਤੇ ਏਹੋ ਸੈਦ ਪਠਾਣੀ ਸੇ ਛੋਡਿ ਦੇਹਿ
ਆ ਤੇਇ ਨਾ ਕਾਰ ਕੁਝ ਗਇਆ ਹੈ ਸੈ ਛੋਡਿ ਦੇਹਿ
ਤਾਂ ਬ ਬਾਬੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਜੋ ਬੰ
ਦਿ ਹੈ ਸੋ ਛੋਡਿ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤੁ ਛੋਡਿ ਦੇਹੁ
ਤਾਂ ਸੈਦ ਪਠਾਣੀ ਬੰਦਿ ਦੇ ਬਸਤੁ ਛੋਡਿ ਦਿਤੀ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਬਖਸਿਸ ਕੀਤੀ ਨਾਜਰ ਬਾਬਾ ਬਾਤੇ
ਸੋ ਏਹ ਸੈਦ ਪਠਾਣਿ ਆਦਿ ਆਨਾ

ਆਇਕਰਿ ਇਕੁ ਖੇਤਾ ਕੈ ਵਿਚਿ ਬੈਸ ਗਭਕ ਤਾਣਾ ਮਖੇ
ਹੀ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਹ ਕਿਆ
ਵਰਤੀ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਤਿਸਾਹ ਜੋ
ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਸਾਈ ਵਰਤੀ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥
ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੈ ਰਬਾ
ਬੁ ਵਜਾਇਆ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਕੀਤਾ॥ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ
ਉਠਾਇਆ॥ ਮ: ੧॥ ਕਰਮੁ ਖੇਣ ਤਬੋਲਣ ਸੋਇ ਰੇ
ਕਰਮੁ ਕੇ ਰਾਮ ਰਸਾਈ॥ ਕਰਮੁ ਤਰ ਬੈਰਾਗ
ਗੀ ਰਸੂ ਕਰਮੁ ਜਾਣੂ ਕਵੰਈ॥ ਕਰਮੁ ਆ
ਰਸੀਆ ਮੁਹ ਬੈਰੀ ਇਹ ਖੇਇ ਸਾਹਿ ਜਾਣੀ॥੧॥ ਇ
ਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਸਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਕ ਪਹਰੈ ਸ

ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਜਰੁ ਵੰਡਿ ਦੇਵੈ ਭਾਂਈ ॥ ਰਹਾਉ
ਕਹਾ ਸੁ ਘਰ ਦਰ ਮਹਿਲਾ ਮੰਡਪ ਕਹਾ ਸੁ ਬੰ
ਕ ਸਰਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਜਿ
ਸੁ ਵੇਖਿ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਪਾਨ ਤੰਬੋ
ਲੀ ਹਰਮਾ ਹੋਈਆ ਛਾਈ ਮਾਈ ॥ ਇਸੁ ਜਰ
ਕਾਰਣਿ ਘਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਨਿ ਜਰ ਘਣੀ ਖੁ
ਆਈ ॥ ਪਾਪਾ ਬਾਝਹੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇਆ ਸਾਥਿ
ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਖੁਸਿ
ਲਏ ਚੰਗਿਆਈ ॥੩॥ ਕੋਟੀ ਹੂ ਪੀਰ ਵਰਜਿ
ਰਹਾਏ ਜਾ ਮੀਰੁ ਸੁਣਿਆ ਧਾਇਆ ॥ ਥਾਨ ਮੁ

ਰਾਮਦਾਸਿਗੁਰਸਭੇਦਰਗਮਹਿ ਮਹਿਲੁਆਠਗੁਰ
ਇਆਕਰਈਮਗੁਣੁਨਿਉਆ ਆਪਾਂਕਿਨੇਨ
ਧਰਣਾਣਾਇਆਗਮਗਣਪਚਣਕਰੈ
ਤਾਂ ਈਮਣਮਹਿਤੇਗਣ ਗਾਈਆਓਨਤ੍ਰਧਕ
ਤਾਂਹਿਣਾਣਾਈਓਨਤਮਤਿਣਝਈਆਕਿਨਕ
ਕੀਗਿਦਰਗਤਫਈ ਤਿਨਅਗਨਕਈ
ਪਾਇਕਤਿਦਵਣਈਆਆਗੁਤ੍ਰਗਕਾਣਈਆ
ਧਚਣਈਆਚਗੁਰਣਈਆਇਕਨਧੇਰਣ
ਸਿਰਗੁਰਧਾਵਇਕਨਾਇਮੁਮਸਾਣਈ
ਸਿਨਕੇਢਕੇਧਾਗੀਨ ਆਵਤੇਆਕਿਓਗੇਸਿਢਿਓ

ਸਮ੍ਰਥੁ ਆਪੇ ਕੇਲ ਕਰ ਨਾਇਕ ਕਰਤਾਰਿ ਸੋ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣਾ ਈ
ਆਪੁ ਕਮਾਏ ਉਕਰ ਸੁਚਣਾ ਈਐ ਬਿਗਸੇ ਨਾਨਕ
ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਤਬ ਥਥਰ ਦਾ ਸੀ ਪਰੀਠ
ਈ ॥ ਉਨ੍ਹ ਮਹਿਲ ਥਾਂਥੋਸ ਕਨ੍ਹ ਕੀਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਰ
ਨਿਹਫਲੁ ॥ ਮ:੧ ॥ ਗਈ ਬਹੋੜੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ ਨਿਰੰਕਾ
ਰੁ ਦੁਖਦਾਰੀ ॥ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਧਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ਲੋ
ਭੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ
ਕਾ ਇਹ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿ
ਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥ ਨਿਚੀਜਿਆ ਚੀਜ ਕਰੇ ਮੇਰਾ
ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਰਹਉ ॥
ਜੈਸਾ ਬਾਲਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਲਖ ਅਪਰਾਧ

ਰ ਸਾਂਈਆ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦਿੜਿ ਦਿੜੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ
ਬ ਹੁਜਤਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਂਈ ਪਿਆਰੇ ਅਦਬ
ਦਬ ਖਸਿਲੇਨਿ ਪੂਤੁ ਆਗੈ ਸਗਰਿ ਪਾਂਈਆ
ਨਰਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਕਿਸੁ ਪਹਿ
ਆਖਿਨ ਦਾਈਆ ਕਰਦੇ ਰਖੀ ਨ ਭੀਜੇ
ਗੋਵਿੰਦੁ ਨਰਿੰਦਾਂ ਦੇਤਾਂ ਪੈਜ ਰਖਾਂਈਆਂ
ਦਰਛਨਿ ਸੈਸ ਸਮਾਨੀ ਦੇਖੀਇ ਕਰਤੇ ਗੁਰ
ਦਰਨਈਆਂ ਸਾਉਪਕਿਰਪਾਲਨ ਦਇਆ
ਲ ਪੂਤ ਕਾਜੁਗੁ ਆਪ ਸਦੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਪੂਰ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਏ ਤਾਹੂ ਕੈ ਸਾਨਕੀ
ਕਿ ਜੀਨ ਨਰ ਨਰਿ ਨ ਸੁ ਅਦਬ ਸਪ ਸੁਸਿ ਪਾਂਈ

ਆਣਨਨਨਨਕਸੁਖਿਦੁਮੈਤੀ॥੫॥੧॥ਤਬਬਬ
ਸੈਦਪੁਰਵਿਚਿਆਇਆ॥ਤਾਂਲੋਕਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨ
ਨਾਲਗੋਸੁਰਮੰਦੇਦਰਬਾਰਿਜਾਣਹਿ॥ਪਰਿਪਰਿ
ਲਗੇਰੋਵਣਿਪਿਟਣਿ॥ਓਹੁਓਹੁਲਗੇਕਹਣਿ॥
ਤਬਗੁਰੂਬਾਬਾਬਿਸਮਾਦਹੋਇਆਇਆ॥ਤਿਸੁਮ
ਹਿਲਸਕਦੇਓਆ॥ਗੁਆਂਸਾਕਾਤੋਪਿਪੁਰਜੈ
ਸੋਗੋਇਲੇਗੋਇਣੀਤੈਸੇਸੰਸਾਰਾ॥ਤੁਰਕਸਾ
ਦਿਓਆਦਸੀਬੰਧਿਪਿਹਿਯਰਬਾਰਾ॥੧॥ਤਾਂਗੁ
ਰਾਗੁਹੁਸੁਤਿਓਆਖਿਆਦੇਦਾਰਾਗਾ॥ਆਸਾ
ਜਿਤੀਤਿਤਪਰਬੰਧੀਐਤਿਰਣਦੋਣੋਦੀਪਿ
ਤਪਦੈਸਾਹੁਲਹਣਾਮੀਰੋਤਾਦੇਵਦੀਆ॥੨॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਤਾ ਵਧਾਈ ਤਾ ਸੀ ਹੁਜਾਨਾ ਨਿਕੇ ਤਾ ਵਡਾ ਹੋਆ ॥੮॥ ਕਰਮੁ
ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੁਝੈ ਦੀਬਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਧ
ਵੈਸੁ ਵੈ ਨਾ ਤ੍ਰਾ ਨਾ ਮੈ ਖਿਉਹ ਨਾ ਗਾ ॥੨॥ ਤਿਉ ਹੋਆ
ਤੇ ਦਾ ਤਿਵੈ ਵਡੇ ਚਾਣਾ ਰੀਆ ਦੀਆ ਸੇਤਿ ਸੁਭਾਵੈ
ਨਾ ਨਕਾ ਸਾ ਦੀ ਵਡਿਆ ਈ ॥੧॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਰਜੁ ਕੀਤਾ ਆਖਿਉਸੁ ਜੀ ਏਹ ਤਾ
ਏਤਿ ਸੇਵ ਗਾਇਆ ਆਇਆ ਤੇ ਏਤੋ ਕਿਉ ਸਾਗੇ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਸਾਰ
ਗਧ ਤਤਾ ਲੈ ਜਾਇ ਸਉ ॥ ਜਾਉ ਚਹੁ ਗਾਤ ਜਬ
ਬੁਰੇ ਚਹੁਗੇ ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਇ ਸੁਤਾ ਨਾਰੀ
ਕਬੂਰ ਸਿਰ ਦੇਖ ਪਰੀ ਮੀ ਮੇ ਨਾਉ ਪਰੈ

ਉਠੀ ਉਠੀ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਠੇਠੇ ਮੀਸੈ ਦੀ ॥ ਤੁਸੇ ਗ
ਵਹੁ ਗੋ ਉਸ ਨੁ ਤੁ ਸਕਰ ਉਲਿਟੇ ਗੇ ਦੀ ॥੩॥ ਪ
ਪਾਪਿ ਦੁਖਾਂ ਦੀ ਉਤੁ ਸਕੁ ਗਰ ਸਵਹੁ ॥ ਓਹੁ ਨ
ਸੁਣਦੀ ਕਿਤ ਠੇ ਤੁਸੋਇਕ ਸਣਵਹੁ ॥੪॥ ਕਿਸੁਤ
ਸਤੇਨਾ ਨਰਸ ਗੋਵੇ ਗਸੈ ਦੀ ॥ ਕਿਧੁ ਕੁਖੁ ਦੇ ਆਪ
ਣਾ ਤਿਸੁ ਨੀਰ ਨ ਠੇ ਦੀ ॥੫॥ ਰਚਲਣ ਦਾ ਲੇਚ
ਲਿਆ ਕਿਛੁ ਸਾਂ ਬੇਨ ਲ੍ਹੋ ॥ ਅਗੈਤਾਂ ਪਨੁ ਸੰਰਹੁ
ਦੇ ਖਿਰਿ ਕੁਣਹੁ ਬੀਰ੍ਹਾਂ ਗਾ ॥੬॥ ਵਣ ਜੁਰ ਗਹੁਸੁ
ਪਹੁਸਾਇਣ ਨਹੁ ਸਤੁ ਪੈਵੇ ਤਾਂ ਵਹੁ ਅ ਉਗਣ ਵੇ
ਤਹੁ ਗੁਣ ਕਰ ਗਹੁ ਐਸਾ ਤਤੁ ਪਾਂ ਵਹੁ ॥੭॥ ਖਸਮ
ਕੁ ਸਾਤੁ ਬੀਜ ਕਰ ਗਹੁ ਐਸੀ ਕਿ ਗਤ ਕਸਾਂ ਛੁ ॥

ਤਾਵਧਾਮੀਤਾਸੀਜੁਗਨਾਨਾਪੈਤਾਵਡਭਾਗ॥ਟ॥ਕਰਮੁ
ਹੋਵੈਮਹਿਮਗੁਰੁਮਿਲੈਧੁਰੁਹੋਵੈਦੀਪਗਸਾ॥ਗੁਰੁਵਧ
ਦੇਸੁਦੇਨਾਂਤਾਂਮੋਖਿਉਹਾਂਗਸਾ॥੨॥ਜਿਉਨਾਮਾ
ਤੇਧਾਂਤਿਵੇਵਿਵੇਟਰਾਰਾਂਰੀਆਂਪੀ॥ਸੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਨਾਨਕਾਮਾਂਪੀਵਰਿਆਂਪੀ॥੩॥੧॥ਤਬਾਬਿਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨੇਆਰਜੁਕੀਤਾਆਖਿਉਸੁਣੀਇਹਤਾਂ
ਇਹਿਮੇਵਿਗਾਂਹਿਆਆਂਤੇਇਤੋਕਿਉਮਾਂਗੇ
ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਆਖਿਆਅਮਰਦਾਨਿਆਂਉਸਦ
ਗਪਤਤੈਸਾਹਿਮੇਰਉ॥ਸਾਂਉਨਹਿਗਾਂਤਜਬ
ਭੁਟੇਹਗੇ॥ਤਬਮਰਦਾਨਾਸਾਹਿਬਸੁਤਾਨਾਦੇ
ਕਬੁਰਲਿਕਰਸਾਖੀਪਟੀਥੀਮੇਨਾਉਪਰਿ

ਰਿਣੋ ਪਾਇਆ॥ ਤਉ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ॥ ਤਉ ਕੰਨੀ ਫੜਿਆਸ

ਉਣ ਗੀਆ॥ ਇਕੋ ਜਨਾ ਕੀ ਫੜਿਆਣ ਕੀ ਸੁਤੇ ਉਠਿਓ॥

ਤਾ ਹਥ ਜੋੜਿ ਸਭੇ ਮਨਿ ਸਟੀਆ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ

ਆਖਿਆ॥ ਕੀਤੇ ਦੁਸਮਨਾ ਨਿਆ॥ ਤਾ

ਮਸਨਾ ਨੇ ਆਖਿਆ॥ ਜੀਵਦੇ ਹੀ ਨਿਕ ਜੇਣ ਫੜੀ

ਸਭੇ ਮਰਿ ਗਈਆ॥ ਤਾ ਬਾਬਾ ਹਸਿ ਆਖਿ

ਓਂ ਗੁਰੂ ਮਸਨਾ ਨਿਆ॥ ਇਹੁ ਨੀਮਸਨੀਆ॥ ਹੈ

ਇਕ ਸੰਕਾ ਮਨ ਕਾ॥ ਤਾ ਮਸਨਾ ਨਾ ਆਇ ਪੈਰੀ

ਪਇਆ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨੂ ਪਰਣਾਮੁ ਕਰ ਕਰਤਾ॥

ਉਪਰੀਕ ਹੋਆ॥ ਤਾ ਬਾਬਾ ਗੁਰੂ ਰਬਾਣੇ ਵੇਹਿ

ਵਿਹਿ ਬਾਬਾ ਉਥਹੁ ਚਲਿਆ॥ ਪਰਮਾ॥

ਪੁਰਦਾਂਖਾਂਪਭੁਮੈਗਤਿਵਿਦਿਸਿਗਵਿਆਂਕਛੈ
ਤਵਦਾਂਉਦਾਮੀਠੈਆਤਦੁਹਥਾਂਥਾਂਚਖ
ਹਗਵਦਾਗਹਿਆਪ ਜਭੁਗਿਵਿਇਦਮੀ
ਕਿਸਿਨੈਦੇਵੈਟਕੇਵਿਚਿਆਇਨਿਰਕੇਵ
ਜਆਪਰਉਪਾਗੀਤੁਖੇਥਾਗਵਿਚਿਜਾਇਥੈਠੇ
ਤਬਮੀਏਸਿਨੁਅਗਾਂਹੋਹਚੀਆਪਵਿਆਂ
ਪੁਗੀਦਾਂਵਿਚਿਆਖਿਣਮਾਤੇਨਾਂਨਭੁਭਾਗਾਟ
ਕੀਭੁਹੋਆਪਭੁਦੈਆਂਸੋਨਿਸਿਕਗਾਤਾਂਇਉਤਾਗਿ
ਕੇਨਿਗਿਤਿਉਦੁਪਰਉਪਰਹੁਮਾਣਾਂਚੀਤਗੀਮ
ਟੀਟੀਹੋਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਸਰਦਾਰੀਆ
ਮੁਲਿਸਿਨਵਿਆਂਆਖਿਦਾਹੋਤਾਸਰਦਾਹੋ

ਆਖਿਆਸਾਹੀਤੇਗਏਤੰਤੁਹੈਗਾਵਦਾਇਆਵਜਦਾਹੈ
ਤਬਗੁਰੂਬਾਬੇਬੀਣਿਆਸਾਮਰਦਾਨਿਆਜਾਮਿਰ
ਆਸਾਨੁਮਿਲੈਗਾਤਾਇਹੁਉਨਿਚਉਣਿਲੈਹਿਗੁਰਿਉ
ਸਿਖੁਵਿਚਹਰਮਸਿਚੰਨੀਣੀਰਵਦਾਹੈਤਬ
ਮੀਆਮਿਠਾਉਠਿਖੜਾਹੋਇਆਆਖਿਓਸੁਰਵਾਣ
ਗੁਰੋਨਾਨਕਦਾਦੀਦਾਰੁਕਰੇਹਾਤਾਮੁਰੀ
ਦਾਆਖਿਆਤੁਸਾਅਗਾਵਜਕੀਭਾਈਹਾਂ
ਸੋਨਾਨਕਅਸਾਨੁਮਿਲੈਗਾਤਾਇਹੁਉਤਰਿਲੈਹਿ
ਗਾਜਿਉਦੁਧੁਉਪਰਹੁਮਲਾਈਲੀਤਾਗਿਆ
ਮੀਦੀਹੈਤਾਮੀਆਮਿਠਾਬੋਲਿਆਜੇਉਥ
ਹਾਵਜਆਇਆਹੈਸਿਉਰਿਬਹਿਰਹੁ

ਰਸੂਲਿ ਚੋਹਦਾ ਜੋ ਚਰਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਜਾ ਮਿਲੇ
ਗਾ ਤਾ ਇਉ ਕਰਿ ਚੋਹਦਿ ਲੇਗ ॥ ਤਾਰ ਦੁ ਪਰ
ਕੁਫੁ ॥ ਜਾ ਦੇਗ ਆਣੀ ॥ ਉਤਾਰੀ ॥ ਅਤੇ
ਨਿ ਖੂਨਿ ਚੋਹਦਿਆਂ ਫੁਗੁ ਨੈ ਦੇਗ ॥ ਤਬ ਮੀ
ਆਂ ਮਿਠਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਦੇ ਪਲਿ ਆਇਆ ਆਇ
ਇਤੁ ਆਇ ਸਲਾਮ ਕਰਿਕੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ
ਗੋਸਟਿ ਮਉਲਾ ॥ ਤਬ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਬੋਲਿ
ਆ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਵਲਿ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਦੂ
ਜਾ ਨਬੀ ਰਸੂਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਲਮਾ ਜੇ ਪੜ੍ਹ
ਹਿ ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਪਇਹਿ ਕਬੂਲੁ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ

ਬਾਬੁਰਿ ਤਾ ਆਖਿਆ ਅਵਲਿ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦੀਰ
ਗਫਾ ਨਗਰੁਣਾ ਸੇ ਪਾਨੀ ਅਤੇ ਗਾਹਿ ਕਰਿਤ
ਦਰਗਹ ਪਵਹਿ ਕਾ ਬੂਣਾ ॥੧॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਆਸੇ ਅਖਿ ਚਾਉ ਸਦਾ ਗਦੁਹਿਦੀ ਨਉਰ
ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਖੀਗਹ ਦਾ ਹੋ ਸੋਹਿ ਕੋ ਹੋ ਆਗ
ਹਦਾ ਹੋ ਤਾ ਸੇ ਖਿਸੈ ਹੋ ਆਖਿਆ ਜੋ ਨਾ
ਕਖਿ ਨੁ ਤਣ ਦੀਵ ਜਾਣ ਦਾ ਹੋ ਸਣੇ ਕੂ
ਅਫੁਣ ਫ ਣਾ ਖੀ ਨਫੁ ਹੋ ਹਿ ਕਯਾਉਕ
ਟਗਾ ਨਾ ਕਗੋ ਛਿਸੁ ਣੇ ਭੀ ਕਾਮ ਨਟਣ
ਪਾਣੇ ਖਿ ਨੁ ਤਣੇ ਦੀ ਵਾਹਿ ਉਬ ਹੋਤ
ਬਬਾ ਖੇਤ ਬਾਬਰਿ ਤਾ ਸੇ ਣਾ ਕੁ ਗਨ ਕਤ

ਬਰਮਾਈਆ॥ਭਉਦੂਰੀਇਤੁਤਨਿਲਾਈਐ
ਮਚੁਖੁਨਦੁਆਇਜਾਣੀਆ॥ਬਿਨੁਠ
ਲਰੀਦਇਉਬਾਗੋ॥ਕਰਿਚਾਨੁਮਾਹਿ
ਖੁਇਓਮਿਲੋ॥੧॥ਇਤੁਤਨਿਲਗੀਆ
ਬਣੀਆ॥ਸੁਖੁਹੋਵੈਸੇਵਕਮਾਣੀਆ
ਸਭਦੁਨੀਆਆਵਣਜਾਣੀਆ॥ਰਹਾਉ
ਲਿਖੁਨੀਆਸੇਵਕਮਾਈਆ॥ਤਾਦਰਗਹ
ਹੋਵੈਸਦੁਪਾਈਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਾਹ
ਲੁਡਾਈਆ॥੨॥ਤਾਂਸੋਖਿਮਿਲੈਜਾਸੁਕੀਤਾਆ
ਮਿਣਆ॥ਦੁਹਕਦਿਨਰਗਹਿਹੋਇਤਪ

ਏਸੁ ਬ੍ਰਿਧੁ ਪਇਆ ਅਤੇ ਸੀਉ ਹੁਕਦਿਆ ਕਤੇ
ਬਹੁਤਿ ਤੁਕਾਮਾ ਏ ਤੇ ਸਹੀ ਖੀਦਿਆ ਅਤੇ ਉਹੁ
ਕਦਿਆ ਕਰਦੇ ਸੀ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਕਰਕੀ ਲਾਇ ਕਿ
ਖੀਦਿਆ ਅਤੇ ਉਹੁ ਕਦਿਆ ਹੋਗਜਾਂ ਹੀ ਤਿਤੁ ਉਹੁ
ਗਹੇ ਤਾਂ ਉਨਾ ਹੀਆ ਅਤੇ ਉਹੁ ਕਦਿਆ ਹੀਦ ਜਹੇ
ਜਾਂ ਕੁਜਾਂ ਗਤੇ ਨ ਜਾਇ ਗੁਜ ਗਾਤ ਬਬਾਬੇ ਜ ਬਾਬੁ
ਹਾਆ ਖਿਉਨ ਮਰਦਾਨਿਆ ਆਗ ਬਾਬੁਦਾ ਸਾਹਿ ਤਾਂ ਮ
ਗਦਾ ਹੋਗ ਬਾਬੇ ਦੇ ਸਾਹਿ ਆਗਾ ਬਾਬੇ ਮ: ਬਰੁ ਕੀਤਾ॥
ਗਗਮਾ ਭੁਖਿਓ ਸਿਆ ਮ:੧॥ ਆਪਣੇ ਆਗਮ ਮੁਦਾ ਏਥੈ
ਦੋਹਿ ਗਿਆ ਉਡਗੀ ਆਕ ਪੀਯਾ ਹੋਇ ਪੈਇ
ਆਕ ਖਕੀ ਕਮੁਸ ਏਕੁ ਗੁਇ ਹੁਰ ਗਦੁ

ਕਖੁਣੁਰ ਗਾ॥੧॥ਸਚੁਸੁਣਿਵਾਜਤਜੀਨਿਸੁਸ

ਲਾਮਾਨਸਾ ਮਾਗਿਨਿਵਰਨੁਆ ਸਾਗਾਏਠਮਸੈ

ਤਮਨੁਸਟੁਣ ਮਾਕਣਮਪੁਰਏਪਾਕਪਮਾ॥

ਸਰਸਰੀਆਤਿਲੈਕਸਾ ਦਜਾਤਰੀਕਤਿਤਰਏ

ਉਖੇਤਿਦੁਸਾ ਦਜਾਸਾਰਯਕਤਿਸਨੁਸਾਰਿਲਬ

ਦਾਲਾ॥ਮਿਲਤੁਜਗੀਤਿਰਿਤਤਿਲਿਰਿਨਸਾ॥੩॥

ਉਗਾਨਕਤੇਥਕਲਿਲਸਾਰਿਕਸਾਠੀ॥ਾਰਸਆਦ

ਰਤਰਖਰੁਬਦਰਠੀ॥ਖੈਰਮਸਦਮਿਰਕੁ

ਲਖੰਪਜੁਦਿਦਿਖੇਰਸਭੁਰੀਕਬੁਣਪਰਮਾ॥

ਮੁਰਾਮਿਨਰਿਰਿਜਾਪੈਇਖਕਤਿਸਤਪੀਰੋ

ਫਸਕਸਾਇਆ ਦੁਜਾਗੁਰਨੁਰਸੁਸ

ਸਕ ਪੁਰਖੀ ਬੇਦਾ ਗੋਸਾਣੁ ਤੁਸਾਣੁ ਤੁਸਾ
ਦਾਹੁ ਤਜ ਗਾਇਆ॥ ਸਚੁ ਕਸਾਂ ਏਕੈ ਸੈ ਏਕਾ ਜੀ
ਜੋ ਦਿਸਹੁ ਬੇ ਪੈਸੈ ਏਤਜੀ॥ ਸੈ ਮੁਸਾਣ ਸਾਹੁ
ਉਤਜੀ ਏਕੋ ਗੋ ਸੈਦ ਗੋਏ ਸੁਰਿ ਸੁਸਿ ਫਤਿਪ
ਗਾਇਆ ਸਭੇ ਏ ਪਤ ਸਭੇ ਕਰਿ ਏਦਾ ਪਾਏ
ਕੁਜਾ ਦਿਸਿਦੋ ਸਾਹਿ ਸਉ ਦੇਗਾ ਤਸਬੀ ਹ
ਦਿਕ ਗਹੁ ਸਭ ਸਾਗਦਾ ਹੁਸੈ ਸਤਿ ਸੀਦ
ਪਾਦਸਾਹਾ ਬੇ ਪਾਹੁ ਕਗਾ॥ ਦਿਦ ਸਹਿਬਿ
ਗਦ ਗਜਾਹੁ ਸਭੁ ਏਉਦ ਉਸੁ ਤੇਜਾਦਾ
ਸੀਗ ਸਕਉ ਸਿਗਉ ਏਹਉ॥ ਏਕ ਸੁਕਾਹੁਪੁ
ਦਾਈ ਦ ਗਾਹਾ ਆ ਬੀਏਸਿ ਏਕੋਤਦੁ ਜੀ

ਮਧੁਗੀਤਾਤੀਰੀਤਉਤੇਮੀਰਉਬੀਖੈਗੀਤਾਪੜ੍ਹਵੈ

ਪਰਿਖਿਰਤੁਮੁਕਾਮੈਪੜੈਦੁਖਤਤੇਰਾਅਪਰਪ

ਨਾਦਿ॥ਮਗਲੀਤਾ॥ਕਰਹੁਮਰੀਤਨਾਬਦ

ਅਮਾਣੋਢੂਢਿਕਰਹੁਹਖਿਰੁਜਾਮੁਦਹਿਲਿ

ਢੂਹਿਦਢੂਹੁਬੈਗਾਬੁਰਗੁਬਰਪੁਸਦਪਗ

ਹਥੁਹਾਣਾਥਬੈਰਹੁਖਾਸਾ॥ਇਲਿਦਗ

ਆਖੁਪੈਦਹੁਮਉਲਿਸਾ॥ਪੀਰੁਪਛੁਸੋਭਿਮ

ਤੀਸੈਣੀ॥ਅਜਾਗਾਖਿਲੁ॥ਨੈਰਗੁ੭ਗਾ॥੧੧॥ਕ

ਇਆਕਿਰਦਾਗਾਉਕਿਤਿਨੇਕਰ॥ਗਗਤਮਾਮੇ

ਮਾਹਿਜਕੀ॥॥ਪਾਬੁਪਾਬੁਹਡੁਰਿਕਾਹੁ

ਹਸਾਇਉਮਬਤਿਮੁਗਤਿਰਮਤਾਰਮਾ॥੧੨॥

ਸੁਜਾਣਆਪੁਸੋਸਾਇਬੁਹੈਜੋਅੰਤਰਕੀਸਾਰੁ

ਇਣਤੇਪੈਜੋਦੁਤੀਆਵੇਰੰਗੀਆਦੋਦੇ

ਤਿਨਉਰਸਦਸਾਚੁਪਿਆਰੁਸਾਚੁਸਮਾਣਾ॥੪॥ਤਾ

ਕਉਮਿਲਿਓਹਰਿਮਿਓਹਰਿਮਿਹਰਵਣਾਜੋਸੇਦੀਸਰ

ਦੁਸਰਦੁਸਰਦਾਗਾਸੈਦੀਸੈਧੁਸਸਾਚੁ

ਹਜੀਸੈਖੇਦਾਤਿਸੁਨਜਾਇਨਰਣਾ॥੫॥ਸੀਖੁਦ

ਗਤਿਕਾਦੁਰਕਾਦੁਕਰੀਆਗਾਇਸਾਇਫਿਰਿਸੁਹ

ਘਤਿਆਪਾਹੁਰਹੀਆਗਾਹਕੁਹੁਕਦੁਸਾਚੁਧੁ

ਦਾਇਆਗਾਬੁਰੀਨਾਕਖੇਦਧਾਣਾਸਤੁਗਾ)

ਤਖਸੇਪਾਸਿਹੋਆਖਿਆਗਾਜੀਤੁਸਾਜੋਹਿਕ

ਨਾਦੇਦੀਸਿਫਿਰਿਕੀਤੀਆਸੀਹਿਕੁਨਸੁ

ਕੈਸਾ ਹੋਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ
ਾ ਦੇਵਣੀ ਕੀ ਸਤਿ ਕਿ ਸਾਹਿਬੁ ਆਟੈ ਹੋਆ ਤਾ ਸੇ
ਖਿ ਸੇ ਨਾ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਿ ਹਰਿ ਕਢਿ ਹੋਆ ਤਬ ਕਰੁ
ਭੁ ਬਾਬੇ ਸੇ ਖਸਿ ਨਕੀ ਬੇਹ ਪਕੜੀ ਗੈ ਸੈ ਹੋਗ
ਇਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸੇ ਖਸਿ ਹੋਆ ਏਕੁ
ਾਹੁ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਮੁਤੁ ਖਾਤਾ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ
ਆਹਾ ਆਖਹਿ ਨਾਸਤੁ ਸਗਭ ਸਮਹੋਇ
ਗਇਆ ਤਬ ਸੇਖ ਸਿ ਨਦੇਖਿ ਕਰਿ ਹੈਰਾਨੁ ਹੋ
ਆ ਤਾਂ ਦੇਖੈ ਤਾਂ ਇਕੁ ਸੁਣੀ ਤੁ ਸਸਕੀ ਹੈ
ਤਬ ਫਿਰਿਆ ਦੂਜਾ ਆਇਆ ਹੋਆ ਲਾਹੁ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਚੁਤੈ ਹੋ॥ ਸਚੁ ਥਿ ਸਤੁ ਹੋ॥ ਚੋ ਗੋਰੇ ਜਤੁ ਹੋ
ਹਣੀਆਂ ਹਥੁ ਛੋ ਹੋ॥ ਜੋ ਤੁਜੁ ਣਸ ਹੋ॥ ਇਨ
ਸ ਛੁ ਸੁਸਾ ਛੁ ਹੋ॥ ਸਿ ਪਤਿ ਦੁਜੁ ਹੋ॥ ਖੰਗ
ਬਣਰ ਹੋ॥ ਚਿਗੀ ਣਾਣ ਚੁ ਹੋ॥ ਤਗੀ ਪਣੀ ਹੋ
ਫਰੀਗੀ ਸਬੁਗੀ ਹੋ॥ ਨਾ ਸਬੁਗੀ ਸਕਤੁ ਹੋ
ਗਾਹੁ ਪੀਗਾ ਹੋ॥ ਬੇਗਾਹੁ ਬੇ ਪੀਗਾ ਹੋ॥ ਦਿਆ ਨਤਿ
ਰੈ ਸਤੁ ਹੋ॥ ਬਦਿਆ ਨਤਿ ਨਕਾ ਤੁ ਹੋ॥ ਤਗ
ਸਗਰ ਹੋ॥ ਆ ਦਣੁ ਪਾਤਿ ਸਾ ਹੰ ਹੋ॥ ਇਤ
ਇਰੈਣ ਜੋ ਜਾ ਨਿ ਰਾਨਾ ਏ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ
ਰਾਮ ਬੀਦਕ ਹੋਏ॥੧॥ ਤਖਖਾ ਬੇਸੀ

ਆਖਿ ਨਾਦੁ ਵਜਾਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਉਠਿ ਖੜਾ

ਸਬਦੁ ਸੁਣਿਆ ਬੋਲੁ ਤੁਹਾ ਨਾਥਾ ਤਬ

ਸਭੀ ਨਾਦੀ ਦੇਖਿ ਨਾ ਸਕਿ ਨਾ ਗਲੇ ਤੇ ਇ

ਹਿ ਨਿ ਕਹਿਆ ਤਬ ਬਾਲੇ ਨੋ ਸਦੇ ਪਰਗ

ਟੇ ਦਸੇ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦੁਪਧ ਤੁਪਈ

ਪਾਏ ਤਿਸੇ ਕਪੜਾ ਕਾ ਸਰਸੁ ਪਾਏ ਉਸਨੂ

ਇਆ ਜੋ ਨਾਨਕੁ ਤਪਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤਬ

ਉਠਿ ਆਇ ਕਰਿ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਡੰਡਉਤ ਕਰਿਕੇ

ਤੇ ਸਹਿਆ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾ ਤਬ

ਉਸ ਪਰਮਤੁ ਬਾ ਹਨੀ ਤਾ ਦੀਆ ਪਾਸ

ਾਧਿਸਿਕੀਤੀਆਨੁਪੁਰਣਜੀਨਰਹੀਆਤ

ਐਹੁਤਈਆਂਗੁਣੈਆਬ੍ਰਮਣਕੋਦੇਹ

ਤਬਬਾਬੇਜੀਕਹਿਓਭੀਬ੍ਰਹਮਣਾਂਇਆ

ਤਦਹੁਗੁਰੂਜੀਪੁਛਿਆਤੇਸੇਵਿਆਂਹੋਆ

ਹੋਤਬਉਸਕਹਿਆਂਜੀਮੈਸੰਧਿਤਾਕ

ਸਰਾਂਪੁਹੋਤਿਸਕੇਨਾਉਂਕਬ੍ਰਮਣਕਿ

ਦਇਹੋਗਾਤਬਬਾਬਾਂਬੋਲਿਆਤੇਸੰਧਿਤ

ਹੁਆਜਤੀਸਗਰਿਨੁਹੋਆਂਹੋਕਿਦਿਨ

ਹੀਪਾਯਾਆਤੇਤੁਆਂਪਰਹੋਜੋਸੈਸ

ਉਸਨੁਪਕਿਦਾਇਆਂਹੋਤਬਤੁਹੀਰ

ਰਖੇਨਾਤੀ ਕੀਤੀਆ ਆਖਿਸਮੁ ਜੀਉ ਤਰਕਿ ਬੈਠੇ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਉਤਰਿ ਕਮਾਣ ਵਿਚਿ ਠੇਪ
ਇਆਣਿਆ ਕੋਈ ਹਥ ਜਾਂਉ ਪਰਿ ਬਧਿਆ
ਤਕ ਜਾਨਮੁ ਹੋਆ ਮੁਕਤੁ ਜਾਂਹਿ ਪਰਸਾਦੁ
ਓਹ ਗਿਆ ਮੁਕਤੁ ਰਸਣਾ ਨਾ ਹੋਆ ਤੇਰ ਜਾਏਨਾ
ਇਹੁ ਸਕੀ ਬੁਧਿ ਆਖਰੀ ਨਹਿ ਆਵੈਗੀ
ਪਰਸਾਦੁ ਖਾਵੈਗਾ ਆ ਗੁਥ ਤਾਂ ਬੀਕ ਰੋਗਾ ਹੋ
ਥਤੁ ਨੀ ਚੋਰੁ ਪਰਸਾਦੁ ਲੈ ਗਇਆ
ਜਾਇ ਪੇਗੀ ਪਉਣ ਕਹਿ ਉਸ ਆਪਸ
ਤਆਗੇ ਰਖਿ ਉਸਾ ਤਬ ਇਸ ਪੁਛਿਆ

ਆਖਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀਉ ਉਤਰੁ ਜਾਨਸਿ ਕਿਉ ਆਇਆ

ਤਬ ਫਿਰਿ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਮੇਸਰਿ ਨਾ ਉਤਰੁ ਜਾਨਿ

ਆਇਆ ਸੋ ਫੇਰਿਆ ਚਾਕਰੀ ਕਾਜਿ ਪ੍ਰਥਾਉ

ਸੰਸੋਰ ਪਾਸਹੁ ਸਗਉ ਤੀਸ ਫੇ ਦਫਤਾਂ ਟਿ

ਸੀਆ ਤਬ ਸੋਰ ਕਾਣ ਕਾਸ ਸਾਂ ਹੋਆ ਤਾ ਸੋਰੁ

ਧੀਰੋਆ ਆਤਾ ਸੋਰ ਧਸਿਸ ਗਤੀ ਸਿਨ ਦੇ ਸੇ ਸੋਨੁ ਦਸ

ਨਾ ਆਈ॥ ਸੋ ਗੀਸ ਨ ਸੁਉਹਗ ਈ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਾਦ ਕਾ

ਫੇਤੁ ਨ ਸਿਸ ਆਈ ਆ ਆਤ ਬਹੁਹੁ ਉਨਿ ਧਰਿਆਆ

ਆਤੇ ਉਹੁ ਭਤਿ ਗਈ ਆ ਆਤ ਦਹੁ ਦ ਨੀ ਚੌਤੁਆ

ਫਿ ਧੈਗੀ ਪਈ ਆ ਆਤ ਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀਕ ਉਪਜਿ

ਇ ਗਈ ਆ ਆ ਉਸ ਕੇ ਦ ਰਉਪ ਰਿ ਸਤ ਪਜਾ

ਕੇ ਪੀਆ ਬੀਆ ਨਾਲੇ ਖਾਲੇ ਖਰੀ ਏਹ ਸਰਸ ਖੀ ॥ ਤਬ
ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਏਹੁ ਪਸਾਰਿ ਸਕੀਆ ਹੈ ॥ ਤਬ
ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਹੁ
ਪਸਾਰ ਸਭ ਗੀਆ ਹੈ ॥ ਤਦ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਿਹਾ ਸੁ ਏਹੁ ਨੋ
ਆਖਿਓ ਸੁਣੀਆ ਸਾਗੀਆ ਆਨਗ ਖੁਆਸੀਆ
ਗ ਅਗਿਲੇ ਹੋਰ ਗੇ ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਦੁਸੁ ਏਰਿ ਅਤਿ ਪ
ਸਲੇ ਗਏ ਆ ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਏਹੁ ਸੁ ਏਸ ਪਰਸੂਕੁ ਏ
ਤੀਹਾਂ ਤੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਸੁਣੁ ਅਗੇ ਅੰਗਿਲੇ ਹੋਗੇ
ਤਦ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਤਿ ॥ ਆਖਿਆ ਏਹੁ ਪਰਸੇ ਸਰਕੋ ਏਹੁ
ਏਤੇ ਰੇ ਸ ॥ ਖਿਦ ਲੈ ਗੀਆ ਹੈ ॥ ਤਦ ਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆ ਜਿ ਆਵਗੇ ਹੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਤਿ ਆਖਿਆ
ਤਾਂ ਹਿਦੇ ਆਖਾ ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਦਸਣੁ ਏ ਖਰਿ

ਹੋਇਆ ਇਆ ਬਾਬੇ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਇਹ ਸਚੁ ਏ
ਮੋਰ ਪਾਸਿ ਆ ਮੈਨੂੰ ਣ ਦੇਵੀ ਨਾਹੀ ਥਰਿਣ ਦੇਹੁ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਨਾਹਿ ਤਪਸਾ ਕਿਓ ਕਰਿ ਪ
ਹੁਚਾਦੇਹਿ ਗਿਆ ਤਿਸੁ ਦੀ ਨਾਈ ਪਹੁਚਾਇ ਸ
ਕਦਾ ਤਬ ਬਦੁ ਨੀਚੈ ਦਰ ਉਹੁ ਸਿਖ ਬਾਬੇ ਕਿਆ
ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਉਹੁ ਬਾਤ ਕਰਿ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਪਹੁ
ਚਾਤ ਦਰ ਤਰ ਗੁਰੂ ਆਖਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ [illegible]
ਦਹਿ ਆਤੀ ਤਾਂ ਆ ਫਿਰ ਗਤ ਦੇ ਸੁਣਿ ਪਾਈ ਆਹਿ
ਉਸ ਸਿਖ ਪਹੁਚੇ ਗੀਤ ਬਦ ਨੀਚੈ ਦਰ ਸਤਾਪ
ਕੀਆ ਪਰਾਣ ਦੇ ਛਡਿ ਦਿਤੀ ਓਸੁ ਜ ਹਰਸੁ
ਗੀਆ ਤਰਸ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸਾ ਹੋਆ ਤੀਕ ਏ

ਮੈ ਗਾਫਲਿ ਮਰੀ ਗਲਿ ਹੈ ਫਿਰੀ॥ ਤਾ ਨਾਨਕੁ ਜੀ ਨੇ ਤੁਸਾ
ਉਪਰਿ ਕੀਤੀ ਹੈ ਆਖਿਆ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਪਤਿਸਾਹ ਹੈ
ਵਡਾ ਗੁਰੂ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਇਆ॥ ਰਾਗੁ
ਆਸਾ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀਤੀ॥ ਪਉੜੀਆ॥੧॥ ਪਾਪ ਆਇਤ ਤ੍ਰੈ
ਦੇਵ ਕੀਤੀ ਆ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਹਿਆਇਆ॥ ਤਾਂ ਦੈ
ਗ ਹਿੰਦੂ ਕੇ ਉਪਰਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹੈ॥ ਉਪਰਿ ਨਾਹਰੁ ਬਾਣ ਮਤੁ
ਆ ਰਸੀ ਆਇਆ॥ ਖੁਧਿਆ ਨੂੰ ਖਾ॥ ਤਾ ਆਇਆ ਸੀ
ਨ ਖੁਸੀ ਨੂੰ ਕੀਤੋਸੁ॥ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਵਿਚਿ ਵੈ
ਨਾਖਾ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ॥ ਆਪ ਵਡਾ ਹਿ ਮਰਦਾ ਪ
ਰਧਾਨੁ ਤੂ ਹੈ ਆਗੈ॥ ਤਾ ਪੈਡਾ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਮੈਰਿ ਹੈ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾ ਹੋ ਖਾਜਾ॥ ਮੈ ਆਪ ਦੇਕਰਿ ਮੈ ਵੀ

ਗਾ।ਜਬਨੁਖੁਤਹਿਪਰਤੀਉਪਜਣਗਾ।ਆਤੇਜਾਉਕਾ
ਦੇਵਗਾ।ਆਤੇਸਾਇਕੇਹਿ ਨਭਰਿਪਰਤੀਉਪਜਣ
ਗਾ।ਤਜੁਲਾਕ ਗਗਾ।ਲਕੜੀਆਂਪੀਇਕਰਿ
ਜਾਙਾਗਾ।ਇਨਗਮੈਟੀਕੀਪਰਤੀਕੈਸੀਨੈ॥
ਤਾਮੈਨਾਹੀਪਾਟਾ।ਤਬਬਧੇਆਖਿਆਇ
ਜਪੰਡਿਤਕਉਗਮੈਟੀਕੋਗੋਦਵਹੁ।ਤਬਕੇਗ
ਗਮੈਟੀਮਿਲਾ।ਪਤ੍ਰੁਬਾਹਿਲੈਗਇਆ।ਜ
ਇਲਗਾਵੈਉਕਾਬਣਾਵਹਿਪਰਤੀਖੇਦਸੀ
ਥੇਪਰਤੀਖੇਦੇਛਸੇਨਕੀਆ।ਹਿਕਾਹਿਸਿ॥
ਤਬਜਾਗਿਪਹੁਰਿਸੋਦਾਦਵਿਕਿਆ।ਜਭ੍ਰਮ
ਆਜਜੋਨਆ।ਆਖਿਉਸੁਬਾਬੇਤਜਾਦਤਾ

ਆਇ ਪੈਸ ਪਇਆ ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀਉ ਤੁ ਪਰਸਾ
ਤ ਸੈਨੁ ਸਿਰੈ ਸੈਭੁ ਪਾਸੁ ਆਣਾ ॥ ਤਾ ਦਣੁ
ਭੁ ਆਖਿਆ ॥ ਸੁਆਮੀ ਜੀਉ ਤੁਦੁ ਖਤੁ ਸਾਇਆ
ਪਸਰ ਕਾ ਪਤੁ ਜਾਹਿ ਦੁਤ ਸਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਪਸਤੀ
ਸਾ
ਖੈਦੁ ॥ ਸਮੈ ਟਕਤੁ ਪਾਹਿ ॥ ਤਬ ਬਾਬੈ ਬੋਲਿਆ
ਸਬਦੁ ॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲਿ ਮਃ੧ ॥ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਚਉ
ਕਾ ਕੰਚਨ ਕੁਆਰ ॥ ਰੁਪੇ ਕੀਆ ਕਾਰਾ ਬਹੁਤੁ
ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਗੰਗਾ ਕਾ ਉਦਕੁ ਕਰੰਤੇ ਕੀ ਆਗਿ
ਗਰੁੜਾ ਖਾਣਾ ਦੁਧ ਸਿਉ ਗਾਡਿ ॥੧॥ ਰੇ ਮਨ ਲੇਖੈ
ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਾਮਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਚਿ ਨਾਇ
ਰਹਾਉ ॥ ਦਸ ਅਠ ਲੀਖੇ ਹੋਵਹਿ ਪਾਸਿ

ਮਥੁਰਾ ਅਮਗਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭੀ ॥ ਨੈਣ ਦੇਗਾ ਨਾਕੀ
ਸਹਿਤਾ ਦਾਸ ਤੇ ਮਨ ਮੋਹਿ ॥ ਸੁਣਿ ॥੨॥ ਕਾਸੀ ਜਨ
ਹੋ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸੇਰ ਮਤਰ ਦੇਵ ਪ ॥
ਰੋਗਿਰ ਜੀਵ ਰਸਾਰੀ ਸਪਿ ॥ ਵਿਨ ਥੁ ਸਮਤਪ
ਜੀਅਸਿ ਬਾਂਧਿ ॥੩॥ ਜੇਨੇ ਜੀਅ ਅਸਿ ਧੀਸਿਰਿਕ ਰਗ ॥
ਕਾਲੀ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ਦਿਨ ਸਾਗਾ ਜੁਕ ਮੁਕਰਹਿ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾ ॥ ਨਸਚੋ ਰਮਿਲਿ ਤਿਵੋ ਤੁ
ਗ ॥੪॥੧॥ ਤਖੇਟ ਰਪਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਆਣਿ ਦੀ
ਜੋ ਪਿਛੋ ਪਰਹਿ ਗਤਿ ਕਉ ਕੀਰਤਨ ਹੋਵੈ
ਤਾਹਿ ਕਹਿ ਜੂ ਕਾਂ ਬਰਸਾ ਮਤਾਂ ਕਾਪ ਰਤੇ ਕਉ
ਆਦਿ ਆ ਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰ ਪਰਸਾਏ ਹੈ

ਜਬ ਆਰਤੀ ਕੀਰਤਿ ਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕੈ ਬਾਬਾ ਤਬ
ਬਾਬੈ ਇਕ ਦਿਨਿ ਕਹਿਆ ਆਜੁ ਏ ਉਪਰ ਜਾਂ
ਪਰਹਿਰ ਖਣਾ ਜਬ ਅ ਬਾਬੂ ਰਿ ਚਲਿਆ
ਤਾਂ ਸੈਗਤਿ ਪਕਰਿ ਰਖਿਆ ਆਖਿਓਨ ਜਾ ਤਬ
ਤਾਂ ਤਬ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਆਖਿਆ ਏਨ ਕੂਕੇ
ਤੁਸੀ ਇਤਨੇ ਖਰੇ ਉਠਿਆ ਦਰਸਨੁ ਹੋਆ ਸੈ ਦਿਨਿ
ਦਰਸਨੁ ਹੋਆ ਸੋ ਤਗ ਦਖਤ੍ਰ ਪਾਦਰਸ ਖੇਰ ਦਰਸ
ਉਸ ਦਾ ਹੋਆ ਤਦ ਤੁ ਮਿਲਣ ਕੂ ਰੈ ਆਖਿਆ ਉਹੀ
ਇਕ ਦਿਨਿ ਸੈ ਗੀ ਆਤਾਂ ਕਹਿਆ ਸਿਖ ਦਤ੍ਰੁ
ਗੀ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਸੈ ਆ ਗਿਲਣਾ ਬਾਲ ਹੋਸਾ
ਮਰਣੀਆ ਪਾਈਆ ਤਾਂ ਪਹਿਲਣ ਹਿ ਕਰੇ

ਆਵ ਉਠਿ ਜਾਗਿ ਤਾ ਆਪਿ ਵਰਨ੍ਹ ਵਡੀ ਆਵ ਉਠਿ ਜਾਗੀ
ਤਦਹੁ ਸੈਖ ਉਠਿ ਕੀਤਾ ਗਾਲੀ ਮਤਾਆ ਸੀਰ
ਫੇਰ ਚਲਿਆ ਜਾਹਿ ਫੋਕਰ ਗਏ ਹੋ ਇਕਿ ਸਿਆਣਪ ਹਰਿਨ
ਸਿਆਣਪਹਿ ਇਆਣੰਕ ਫੜੀਆ ਰਾਹਿ ਆਖੀਤੇ ਸੈਖ
ਸਿਆਣੇ ਗੁਰੂ ਜਪਿਆ ਹਿ ਇਤਹਿ ਸੈ ਗਤਿ ਹੋਗ
ਨ ਹੋਇਗੀ ਸਹਿ ਕੈਤ ਥਥ ਥਾਂ ਥੈਰ ਦੇਖ
ਸਾਹਿ ਦੀਆ ਫੁਕਾ ਪੈ ਗੀ ਪਾਹਿ ਆਤਾਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਤ੍ਰਸਹਿਇ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿਆ ਗਾਮਿ
ਗਉੜੀ ਮ: ੧ ਜਪੁ ਰੀਸ ਹਤ ਕਾਪ ਮ੍ਰਦ
ਹਿਤ ਕਾਰਸਮਚ ਸੁਧ ਗਾਮ ਸਾਖਿਆ ਕਾਇ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਉਸੈ ਨੋ ਸਭਾਇਆ ਆਗਿਤਿ ਨਾਇ ਨਸ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਿਰਿ ਨਿ ਰੀਤਪੇ ਤੁਦੀਆ

ਨਾਪਮੰਗਤਿ ਤੁਤਿ ਆਠੁ ਦੁਇਆ ਮੋਗਰੀ

ਤੁ ਕੀਤਾਦੁ ਗ ਬਹੁਤਾਸਿਨਿਮਿਸਿਕਾ

ਸੰਦੀਪ ਦੀਪਾਇਆ ਨਭੁਦੀ ਕੁਸਾਨ

ਤੁ ਠਰਿਕਾਦੁਮੈ ਨੇਤ ਤੁਐ ਤਰਿਜਾਪ

ਤਾਂ ਨਾਮੀਤਦੁਠੁ ਬਾਬਾਗਦਦਾਂ ਗਇਆ

ਪਉੜੀ ॥੧੬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੁਰਖਿ ॥ ਦੁਤੀਆ

ਚਿਦੁ ਮੀ ਕੀਤੀ ਦਮਸਦੁਕੀ ॥ ਆਠਤੁ

ਭਾਈਭਗਿਗੋਤ੍ਰਕੀਕਿਰਮਹਿ॥ਤਦਰੁਪੈਗੀਪਏ
ਣਕਾਨਕੀਆਗਾਨਸਿਆਸਾਸਿਰਿਗਮੇਪਏ
ਟਾਖੀਂਨਜੋਂਪਾਗਮੇਪਏਟਾਮਪੇਟਿਕ
ਖਿਦ੍ਰਣੀਕਾ॥ਤਦਰੁ ਨਏਮੈਟੈਜਤ
ਜਤ੍ਰਪੋਨੈਖਾ॥ਤਦਰੁਬਾਬਾਪਨਮਗੀ
ਟਸਿਜਾਇਿਨਿਕਏਆ॥ਤਖੇਕ ਏਟਿ ੧
ਉਨਾਗ ਨ॥ਤਖਗਤਿਕੈਸਮੇਸੈਟਆਤੈ
ਨੂੰਜਾਂਤ੍ਰਪੋਨੈਟੈਦਟ ਗੀਆਇਸਾਥੀ
ਸੋਣ੍ਹਕਮਹਿ॥ਪਨਰੁਗਤਿਗਨਦੀ ੧ ਜਾ

ਢੀਆਤੇਮਾਹਿਵਿਚਿਪਗੀਸੋਗੁਰੂਖੇਆਸੋਤੇ
ਪਾਈਹੋਤਉਗੁਰੂਉਤੇਬਾਹਿਪਾਈਹੋਇਕਸ
ਖੈਓਨਾਅਖਿਆਰਹੋਆਸੀਭੀਸੋਢਕਾਤਰ੍ਹੁ
ਮੋਢਹਿਨਾਇਕਿਗਤ×
ਰਹੁਤੇਖਾਹਿਤਾਇਕਿਮਰਦੁਵਖਾਇਆਆਹੂ
ਦਾਹੋਹਉਖਿਮਢੀਹੈਸੁਤਾਤਾਉਸਮਰਦੁਪੁਛਿ
ਆਤੁਸੀਕਉਣਹਉਤਾਤਦਹਸੋਦੋਆਤੇਸੀਹੈ
ਬੋਲਿਆਤਾਂਹੋਆਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕੈਸਿਖਹਾਂਤਾਤ
ਬਗਤਿਕੈਸਮੋਖਸਮਰਦੁਪੁਛਿਆਤੁਸੀਕਣਚ
ਆਹੁਉਤਾਤਬਸੋਦੋਬੋਲਿਆਤਾਤਹੋਆਸੀਹਿਤਾਯੂ
ਨੂਹਉਗੁਗਤਿਗਤਦੀਹੁਖੇਆਸਾਦੀਸੋਢਕਾਹੈ
ਤਾਂਦਹੋਆਤੇਆਸਾਨੂੰਗੁਰੂਸੋਤੇਹੀਪਾਇਆਸੋ
ਖੇਆ

ਤਬ ਮੈਰੈ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਉਣੁ ਹਉ ਕਿ ਬੋਲ
ਵਾਹੁ ਗੈ॥ ਤਬ ਉਨੁ ਮਰਦੁ ਕੀਤਿਆ ਜੋ ਮੈ ਖੇਅ
ਜਾਂ ਹੰਗੁ ਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਜਾਂਦਾ ਹਾ॥ ਤਾਂ ਪੂਤਾ॥ ਇਤੁ ਸਮੈ
ਜਾਂਦਾ ਹਾ ਮੈ ਢੂਕਿ ਰਹਿਆ॥ ਜੁਸ ਢੂਣੀ ਭੇਟਿ ਪੇਹ
ਰਿਆ ਹਾ॥ ਤਬ ਮੈਰੈ ਸੀਠਿਆ ਇਪਗ ਪਗਾ ਆਖਿ
ਓ ਜੀਆ ਸੀਆ ਪਰੇਹ ਰੇ ਗੁਰੂ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਪਾ
ਇਆ ਹੋਆ ਤੈ ਤੁਸੀ ਆਪੇ ਰੇ ਹਉ ਜੋਆ ਸੀ
ਤਾ ਪੂਤ ਸੇ ਵਰ ਗਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਾ॥ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੈ
ਭੇਟਿਸ ਢੂਣੀ ਜੀਨ ਚਰਣ ਹਾ॥ ਤਾ ਦੇਹ ਖਾ ਜੋ
ਰ ਓਆਖਿਆ ਜੀ ਸਾਹਬ ਕੇ ਰਣਿ ਕੁਸੈ ਪਾਦੈ ਜਾ
ਆ ਤੇ ਉਤੁ ਪਉਣੁ ਗਗੁ ਹੋਆ ਸੇਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਤੇਓਪਰਿਆ॥ਗੁਰੂਦੀਵਗਤੁਸਮਪਤਿਸਮ
ਇਗਇਆ॥ਤਬਸੈਦੋਅਤੇਸੀਂਹਦਾਤਿਖੇਹੇ
ਦੋਵੈਸਿਖਆਇਕੁ ਪੈਰੀਪਏ॥ਤਦਹੁਗੁਰੂ
ਪਏ
ਪੁਛਿਆ॥ਜਹੁਸੀਂਹਿਸਵਅਤੇਹਰਿਉਆਂਥੀਆ
ਗੋਇਲਿਚੜੈਆਂਦੇ॥ਤਬਸੈਦਖੇਹੇਦੁਗੀ
ਬਨਤੀਕਰਿਸੁਣਾਈਖੁਆਰਸੁਭਾਗੇਕੀ॥ਤਬ
ਬਾਬਾਬੋਲਿਆ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਹਿਪਹਰੀਅਹ
ਸੈਹੁਨਵਾਖੰਡੁਸਗੀਗਾਇਸੁਵਿਹਰਿਨਉਨਿਧਿ
ਨਾਮੈਹੋਇਕੁਭਾਂਤਹਿਗੁਣੀਗਹੀਜਾਕਰਮਹੋਵੇ
ਸਾਂਸਹਿਆ॥ਨਾਨਕਕਰਿਗੁਰਪੀਰੁ॥੧॥ਤਦੁ
ਬੇਪਠੇਸਬਾਹਰੇਸਮਤਿਆਖਿਆਸੋਰਾਉ

ਤਿਨਿ ਸਗਲੀਆ ਵਾਸਿਨਾ ਤੇਰੀ ਸਤੀ ਮਾਹਿ ਮੁਖਿ ਸਚਾਨ
ਜੀਣਬੇ ਅਸਿਹੁ ਵੇਰੀ ਐਰ ਸਮੀ ਠਹਿ ਪਾਉ ।
ਰੰਗ ਨ ਕਹਿਆ ਕਸੀਐ ਵੇਨੀ ਹਜੈ ਚਤੁਰਾਉ
ਜੋਠੈ ਵੇਨਾ ਦੁਸਿ ਸਗ ਫਕੀਬਤਿਹਿ ਨ ਪਾਈ
ਤਾਉ ਸਤੀ ਪੁਰੀ ਸਤੁ ਭਾਣਾ ਬੁਠੀ ਐ ਪਰਿਆ
ਪਾਸਿਨਾ ਤੁਪੈ ਪਾਪੁ ਪੁਨੁ ਬੰਧਾਗੀ ਐ ਬੁਰੈ ਪਟੈ
ਗਾਸਿਨਾ ਣਬੈ ਬੇਟ ਸਤੁ ਟੀਆਠਿ ਖਗਕੀ ਉਸਿਤੁ ਬ
ਸਿਓਬਿਣ ਤੁ ਫਰ ਭੇਨਾਨਕਾਦੁ ਖਸਤੁ ਖੁਖ
ਜ ਸੈਖਾਸਿ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਆਪਉ ਤੁਗਰੁ ਪਾਟੇ
ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਪਗਤਿ ਸਠੁਤ੍ਰਾਨਰਿ ਦੂਸੁ ਗੇਹਿ ਟਇ
ਟਾਈ ਟਹਿਆ ਖੋਟੇ ਸਗਣ ਰੁਗ ਤਾਲੂਖੀ

ਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ਜਿਨੀ

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ

ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਪਾਨਾ ਨਗਰੀ ਦੇ ਸਿਰੇ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਤੁ

ਗਇਆ ਆਗੇ ਬੈਠਾ ਥਾ ਤਉ ਲੋਕ ਨਾਉ ਧਰੀ ਕਹਿ

ਏ ਆਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜੋ ਗੈਰ ਪਹਿਲਾ ਤਬ ਕਹਿਓ ਮੰਗਣੁ

ਸੇਰ ਅਤੇ ਖਾਣਾ ਉਸ ਕੀ ਲੋੜ ਬੈਠਾ ਤੁ ਧਰਾ

ਕਰੈ ਤਬ ਉਸ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਆਇਆ

ਹੈ ਤਾਂ ਉਠ ਆਪ ਦੇਖਿ ਪਏ ਜਿਕਰਿ ਲੀਆ

ਇਆ ਆਇ ਕੈ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰੀ ਪੈ

ਸਿਵਤਿਬਾਣਰਖੇਨਾਅਕੁਗੁਰੂਤੇਗਆਖਿਤੇਤਿਓ
ਤਾਰੇਬਾਣਗਿਆਓਤਬਗੁਰੂਬਾਬਾਬਾਣਗਿ
ਇਆਤਦਹੁਆਨਤੀਮੇਰਵੈਰੈਪੁਛਿਆ।
ਗੁਰੂਬਾਬੇਤੇਗਾਰਿਤੁਆਂਨਾਨਵਾਮੁਰਦਾਪ
ਵਤਾਹੋਆਤੈਚੰਦਿਭਨੇਪਾਵਤਾਹੋਆਤੈ
ਪਾਣੀਚਦਾਂਪੀਵਤਾਨਬਿਨਾਵਸਿਆ।
ਖਾਕੁਇਕੁਇਆਦਾਹੋਆਤੈਗੁਰੂਕਰ
ਸਾਦਾਹੋਆਸੈਤੈਕਿਆਗੁਨਪਾਇਆਹੈ।
ਤੇਨਿਤਾਪਕੜਤੀਆਮਾਰਦਾਹੋਆਤਬਗੁਰੂ
ਬਾਬਾਬੋਲਿਆਰਾਗਮਾਝਕੀਵਾਰਪਉੜੀ।
ਮਹਿਗੁਰੂਹੋਇਦਇਆਏਤਾਂਸਰਪ

ਪੁਗੀਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰਿ ਦੇ ਵਿਆਹੁ ਨਾਵਖੁ
ਪੁਤ੍ਰੀਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰਿ ਦੇ ਵਿਆਹੁਤ
ਦਖੁ ਨਦਾ ਦੀਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰਿ ਦੇ ਵਿ
ਆਹੁ ਤਰਿਗੁਸਾਈਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰਿ
ਦੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਨਸਕਾਂਤੁ ਕੇਤਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਤੇਰਿ ਦੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਸਦਰਤੀ ਸਮੁਖੇਤਾ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰਿ ਦੇ ਵਿਆਹੁਤਾ ਨਧੀਆ
ਪਾਈਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰਿ ਦੇ ਵਿਆਹੁਤ
ਸਤਿਸਮਾਈਆ ॥੧॥੧੫॥ ਸਤਿਕਾਸਿਤ
ਪੰਤਾਰਿ ਪੀਵਹਿ ਸਹਿਸਾਵਦੀਤੁ ਕਤੁ

ਸਿਰੀ ਤਖਤ ਬਾਹਰ ਰਖੇ ਸਾ। ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਆਪਿ ਭੇਟਿਓ
ਤਾ ਓਹੁ ਬਾਹਰਿ ਆਇਆ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਬਾਹਰਿ
ਆਇਆ ਤਦ ਹੁਆ ਆਤੀ ਸੋਰ ਵਡੈ ਪੁਛਿਆ।
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਤੇਗਾ ਰੋਤ੍ਰੁ ਆਂ ਨਾ ਨ ਵਾ ਪੁਰਖ
ਵਤਾ ਹੋਆ ਅਤੇ ਚੀਰਿ ਭ ਨੇ ਪਾਵਤਾ ਹੋਆ ਅਤੇ
ਪਾਣੀ ਟਰਫ ਪੀਵਤਾ ਹੋ ਥਿਨਾ ਵਾਇਆ।
ਪਾਸੂ ਰਿਸੂ ਇ ਪਾਟਾ ਹੋਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕਹ
ਵਾਟਾ ਹੋਆ ਸੈ ਤੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਪਾਇਆ ਹੈ।
ਜੋਗੀ ਤਾ ਪੂਤ ਜੀਆ ਮਾਰਦਾ ਹੋਤ ਬਗੁਰੁ
ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਕੀ ਵਾਰ ਪਉੜੀ।
ਮਹਲੁ ੧ ਹੋਇ ਦਇਆ ਲ ਤਾ ਸਾਰਪ

ਪ੍ਰੀਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਆਇਆ ਨਾਰਦੁ
ਧ੍ਰੂ ਜੀਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਆਇਆ ਤ
ਸੁਖ ਨਾਸਾਰੀਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰੈ ਦਰਿ
ਆਇਆ ਤਰਿ ਗਇਆ ਸਾਰੀਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰੈ
ਦਰਿ ਆਇਆ ਤਾ ਜਮਕਾ ਡਰੁ ਵੇਹਾ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਆਇਆ ਤਾ ਸਰਣੀ ਸੁਖ ਪਾਏ ਤੇ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਆਇਆ ਤਾ ਨਧੀਜਿ
ਪਾਈਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਆਇਆ ਤ
ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਆ ॥੧॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲ
ਖਟਾਰਿ ਧੀ ਦਰਿ ਅਣਦਵੇ ਸੀਤੂ ਨਾਮੁ

ਗਿਸੰਗਿ ਅਪਣੀਓ ਵਿਚਿ ਫਕੀਰ ਨਕੋ ਮੁ ਹਿ ਨੈ ਕਿਤੁ
ਸਾਧਾ ਸੰਦੇ ਖੇਸੰ ਗਾਣੀਓ ਵਿ ਤਾ ਫੂੰ ਗੁ ਸੁਤੁ ਧ
ਰਹਿ ਕਿਤ ਮੀਆ ਕਿਰ ਖਸੁ ਮ ਅਣੀ ਆ ਲੂ ਧਿ
ਪੁਕਿ ਗਤਗ ਵਾਹਿ ਕਿ ਟਖ ਗੋ ਗੈ ਵਕਿ ਪਣੋ
ਓਨਾ ਖਿ ਡਨ ਪਤਾ ਨ ਕਿਰਿਆ ਨ ਟੀ ਵਾ ਮੁ ਏ
ਕਿ ਸਾਊ ਪਾਣੀ ਆ ਢਮ ਨਿਤੀ ਗ ਖੇਟ ਣਿ
ਨਟ ਢੀ ਵਣ ਮਣ੍ਹ ਨ ਅ ਪਾਣੀ ਮ ਟ ਰ
ਚੀ ਲੂ ਗ ਬਿਕਿ ਨ ਗਤੀ ਮਖੇ ਇਕ ਨਣੀ
ਏਡੀ ਪਾਇ ਬਣਿ ਕਿਤ ਮ ਗੈਟ ਟੁ ਟਖ
ਇ ਨ ਤਾ ਣੀ ਆ ਣ ਵੀ ਕ ਮੇਣ ਖੀ ਫੁ ਮਟ੍ਹ ਆ
ਗੈਪੁ ਵ੍ਹੀ ਤਾ ਣੀ ਨ ਓ ਇ ਕਿ ਸੰਗਾ ਨ ਓ ਇ ਸੰਗ

ਜਾ ਓਥਿ ਜੀ ਗੁਜਾਰਦੀ ਇਕਿ ਸੈ ਇਕਿ ਗਹਿ
ਵਿਗੁਤੇ ਸਿ ਦਾ ਵਿਛੇਤੇ ਗਣਾਜਾ ਜੀਆਂ ਮਾਰਿ ਜਾ
ਵਾਣੇ ਸੈ ਦੇਆ ਵਿਗੁਜਾਏ ਦੇਗ ਖੋਜਾਰ ਜੋਤੇ
ਇਸ ਜਾਏ ਵੇਦੈ ਭੁਜੁਪ ਦੀਸਿ ਕਿਪੁ ਖੋਪ
ਸੋਇ ਵਿਚ ਰਹ ਤ ਜੁਓ ਪੋ ਜੋ ਸੁਗੁਵੀਆ ਅਪ
ਸੀਆ ਚ ਸ ਹਿਤੇ ਗ ਖਾਦੇ ਵੀ ਬਾਪ ਪੁਗਥਾ
ਜਗਥਾ ਸੀ ਜਾ ਇਹਿ ਵਿਜਾ ਜਾਤੇ ਪੁਜਾ ਜਵ
ਇਸ ਦਾ ਮੁਜਾ ਸੀ ਅਥਿਆ ਜੀ ਵਿਚ ਇਆਂ ਗ
ਤੇ ਤੇ ਦੇ ਜਾ ਸਿਰਿ ਪਾ ਦੀਐ ਪਾ ਸੀ ਜਾ ਜਾ ਵ
ਸਿਗ ਪੁਖੈ ਸੈ ਤਾ ਜੀ ਦੇ ਜਾ ਗਣ ਜਾ ਤੇ ਸੀ
ਵਿਚ ਤਿ ਤਿ ਤਿ ਥਿ ਜਾਇਣ ਜੀਆ ਜਾਗ

ਤਿਸਮਸੀਤਿਵਿਚਿਜਾਇਸੁਤਾਕਰਿਮਾਰਦਾਪਾਉਮਕੇ
ਸੋਪੜਦਾਦੇਖਿਕੈਵੇਖਿਆਵਿਚਿਪਾਉਣਾਗਹਿਲੀਤਾਸੁ
ਣਹੀਮਾਪਨਾਦਰਜੀਖਿਲੋਫੈਫੇਰਿਆਪਾਸੇ
ਪਸਗਮਦਰਪੁਰਾਣਪਹਿਲੈਰਗਦਾਸੋਜੋਫਿਰਿਆ
ਮੁੰਦਨਾਰੀਆਮਕਾਸਿਖੀਨਾਤੇਫਿਰਿਆਫਕੀਆ
ਦੀਆਨਾਨਕਦੇਸਿਰਿਮੁਖੇਨਾਦਿਲਿਨਾਜੀਤਾ
ਮਕਾਚਕਦੇਸਿਰਿਕਾਦੀਆਅਗੀਪਾਣਾਕਿ
ਕੋਗਮੁਸਦੇਕਗੀਗਾਤੋਗਵੈਦਆਪੋਸੇਕੋ
ਪਹਿਲੁਪਾਣੇਕਿਆਦਾਤਿਆਪਗਤੋਆਖਦੀਕਿਕ
ਮੋਰਿਮੁਹਿਦੇਸਿਮਕੈਕਿਵੇਡੋਰਿਆਨਾਨਕ

ਤਪੜਿਤਾਜਾਣੀਐਜਾਪੜਿਸਮਝੈਸੋਈ॥੨॥ਸਭ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਹਥੁਸੋਇਤੁਆਖਿਆਆਤਾਆਨਤੀਸ
ਗਏਣਾਆਇਪੈਗੀਪਇਆਨਾਉਪਗੀਰੁ
ਹੋਆਸਾਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਜਗਸਪਹਿਲਿਆਤਿਤੁਸਾਹ
ਨਿਰਖਿਸਮਾਣਿਵਿਚਾਰਿਪਾਣਸਗਰੇਸਮਏਹ
ਏਗਹੋਈ॥ਸਾਪੁਰਨਸਾਫੇਰੀ॥ਤਾਹੁਸੈਰ
ਘੋਹਿਲਿਧੀਸੈਪੁਰਨਪਾਣਸੀ॥ਤਬਪਾਨ
ਸਗੀਏਸਿਖਹਤੁਨਾਉਪਗੀਰਹਿਇਇ
ਰਸੰਤੀਉਨਕੀਹੋਬਿਲਤੁਏਹਗਰੁਤਰ
ਹੁਬਾਬਾਜੀਉਪਹੁਗਏਦੇਗਹੋਤਦਹੈ
ਸੰਦੂਕੀਖਗੇਤੀਕੈਆਪਹਿਰਿਕਪੜਿਆ

ਇਤਿ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਇ ਗਏ ਨੁ ਆਦਮੀ ਭਿ ਪਰਦਾਸਾ

ਪਾਸ ਮਗੀਦ ਮਕਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਠਿ ਪੂਰਬ

ਦਿਸਾ ਨਿ ਲਿਗੇ ਮੈਦੇ ਸੀ ਹੋਜ ਜਹਿ ਪੈ ਸੀ

ਤਬ ਮਕ ਮੁਸਾ ਇਆ ਆਏ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਕਿ ਦਸਾ ਹੁਤ

ਪਾਇਆ ਤਾ ਬਬਾ ਬੇਜੋ ਪਕਰਿ ਲੈ ਗਈ

ਆਏ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਹਰਿਆਨੁ ਤਬ ਮੈਦਿਆ ਤੇ ਸੀ

ਲਗਿ ਗੈ ਬੇਗਕ ਗਹਿਣਾ ਆਖਿ ਓ ਨਿ ਦੇਸਾ

ਜਾਂਡੇ ਸੀਆ ਤੇ ਭਿਕ ਰਤੁ ਹੁਦਿਲਿ ਵਿਚ ਲਗਿਆ

ਨਿ ਗੈ ਤਾ ਬਬਾ ਬਾਤ ਪਤ ਕਰਤੁ ਹੁਦਿਲਿ ਸਾਂਝ

ਕੇਣਾ ਤਾ ਦਤੁ ਫਿਸ ਮਾਰ ਕੈ ਪਾਇਆ ਇਆ

ਇਤ ਮਾਨ ਲਿਮ ਬਦੇ ਨੇ ਆਹਾਗ ਗੁਸੁ ਦਿਲਿ

ਮ:੧॥ ਝੂਠਾ ਅੰਡ ਭਗਸਕਾ ਠਿਸਦੇ ਭਠਿਆ
ਪਰਗਾਸੁ॥ ਕਾ ਟੀਖਰੂ ਪਗਕੀ ਗੁਸਕੀ ਨੇਖੇ
ਟ ਖਲਾਸੁ॥੪॥ ਬਾਬਾ ਸੇ ਗਆ ਦਣੇ ਨਾਸੁ
ਗਇਆ॥ ਤਪ ਤਿਕਰਤਾ ਠਾ ਖੁਇ ਗਇਆ ਗੁਰੂ
ਸੀਤਲ ਨਾ ਸੁ ਟੀਆ॥ ਰਣਊ॥ ਬੁਰਕਾ ਗਰਕਾ
ਸਕਾ ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਕਰ ਸਾ॥ ਸਾਗਰ ਤੇਰ ਰੇਚ
ਦੁ ਗੁਰਿ ਰੀ ਨਿ ਪਰ ਸਾ॥੧॥ ਤਬ ਕਾ ਸਾ ਪਸੰਗੁ
ਭਇਆ ਢਹਿ ਗਏ ਨਿਗਰ ਦ ਨ॥ ਤਿਸ ਕੀ
ਸਾਟ ਕਿਤਿ ਸੇ ਤੇ ਢੂਟੇ ਅਖਰ ਠਾਕ ਰੈ ਰੁ ਟ
ਦਾਸੁ॥੪॥ ਸ ਰੁਖਾ॥ ਸਕੁ ਖੇਸਰ

ਸਤਗੁਰਆਉਖਵਡਾਇਆ॥ ਸਤਗੁਰੀਸਚੁ
ਵਖੇਰਿਨਾਨਕਪਰਿਪਾਇਆ॥ਤਨਤਨੁ
ਤੁਖੋਵਣਗਾਣੀ॥ਗਕਮੁਕਝਤਪਤਿਗਇਆ॥
ਕਝਿਹਾਤਪੈਨਾਹੀ॥ਜਿਤਨੁਹਇਗਇਆ॥
ਤਖਆਇਪੈਗੀਪਇਆ॥ਤਾਂਆਖਿਓਗੁਰੀ॥
ਸੋਗੀਮੁਕਤਿਕਗੁ॥ਤਖਸੀਹੇਪਹਇਦਿਤੀ॥
ਨਾਉਪਗੁਰਹੋਆ॥ਮੁਕਤਿਕਉਚਲਿਆ॥
ਸੁਕਤਿਭਇਆ॥ਬਿਚਹੁਵਣਗੁਰਾ॥ਤਨੁ
ਬਾਬਾਗਵਣਗਇਆ॥ਸਭੇਤੁਕੀਬਗੇਤੀ
ਇਤਿਸ੍ਰੀਸਾਖੀਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸਤਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਇਕਿਸ੍ਰਮਲੇਉਪਰਿਪਇਆ॥ਬਾਹਰਵਖਾ॥
ਤਖਗੁਰੂਜੀਤਾਇਪੁਗਏ॥ਆਤਖਸਪਰ

ਜਬਹਾਵਦੀਦੇਖਿਕਰਿਮਿਲਣਨੂੰਪਾਇਆਆਇ
ਓਸਨੂੰਮਿਲਣਆਆਏਰਹਿਗਏਸੁ॥ਤਬਬਾਬੇਤਾਬ
ਬੁਹਿਤਾਆਂਖਿਓਸਨੂੰਆਏਰਸਮਿਲਣਆ॥ਸਚ
ਨੂੰਸਬਹਾਵਦੀਨੂੰਗਸੀ॥ਤਬਰਸਤਪੈਸੀਏ
ਰਹਿਬੈਠਿਗਇਆ॥ਤਬਸਚਨੂੰਸਬਹਾਵਦੀ
ਆਖਿਆਨਾਨਰਰਗਏਸਾ॥ਰਣਸਭੂੰਦੂਰ
ਸੈਣਰਹਿਆਵਹਾ॥ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਸਚਨੂੰ
ਸਬਹਾਵਦੀ॥ਰਹੈਸੈਣਰਗਏਨੂੰਰਹੈਨਾਰ
ਹਿਓਆਇਓ॥ਤਬਸਚਨੂੰਸਬਹਾਵਦੀਆਖਿਆ॥
ਨਾਨਕਇਵਰਹਿਨਿਇਵਸਨਾਗਨਾਰਹਿਆਇਆ
ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਜਾਹਿਓਸਦੀਖਬਰਿਲੈ

ਆਹੁ॥ ਤਬ ਅਮਿਤ੍ਰ ਮਬਹਾਦਰ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਰਾਰੁ ਹੈ ਦੋਇ
ਤਬ ਅਮਿਤ੍ਰ ਮਬਹਾਦਰ ਦੀ ਮੁਸਾਹਬ ਸੰਤੋਖ ਹੇ ਇਉ
ਇਆ ਪਿਤਰ ਦੇ ਪਿਤਰਾ ਦਾ ਇ ਹਿ ਰਹਿਆ ਦਾ ਰ
ਖੇਤ ਇਕ ਮੁਲਾਸਨੋ॥ ਤਬ ਅਮਿਤ੍ਰ ਮਬਹਾਦਰ ਦੀ
ਉਖੇਲ ਹਇਆ॥ ਲਸਦੇ ਜਾਂ ਬੀਸ ਸ ਮਰਦ ਥੇ ਹੇ
ਹਲਾ॥ ਉ ਖੇ ਦਾ ਇ ਮਸਾਹ ਪਾਇ ਉ ਸ੍ਰਾ॥ ਮਤ
ਪੰਜਾ ਨੇ ਰਹਿ ਬੈਠਿ ਲਾਇਆ॥ ਦਬਲਤ ਪਟੀਤ
ਬਹਿਰੀ ਮਜਤੇ ਖਾਇ ਰਿਆਸਤੇ ਉਤਰ ਲਾਤ
ਦਹੁ ਪਾਸ ਫਰੀਲ ਖਾ ਪਾਸਾ॥ ਦਾਇ ਮਨ ਲ
ਮੁਦਾਇ ਰੀ ਖੇਦ ਲੀਰਲਰੇ ਲਨੋ॥ ਦਬਹਿ
ਨ ਰਹਿਆ॥ ਤਬ ਉ ਜਬੀਸ ਸ ਮਰਦ ਨਾਰੇ

੧੬੯

ਸੋ॥ਤਬਮਸਤੁਮਬਰਪੰਨਾਰੋਉਤਰਿਕਿ॥ਕੀ
ਉਸੈਹੀਸਹਿਆਸਾਰਬਪਰਸਹਿਕਿ॥ਕਹਿਆ
ਤਬਪਾਇਕੁਬੋਲਿਆਆਇਕਿਕਹਿਆਕਿ
ਸਿਉਤੁਲਾਗਾਤੁਬੋਲਿ॥ਤਬਮਸਤੁਮਬਰ
ਪੰਨੇਪੁਰਾਇਆਸੋਤਪਖੇਦਰੀਤੇ॥ਰਿ
ਇਹੁਬੋਲਿਪਾਪੈਪਹਿਆਨਾਤੁਬੋ॥ਤਬਬੋ
ਲਿਆਤੁਬਦੈਤੇਸਹਿਸਹਿਆਸਾਰਬਾਉ
ਪ ਈਤਬਉਸਿਆਸਦਿਲਿਸਿਆਇਆ
ਇਸਤਿਇਕੋਨਸੋ॥ਤਬਆਸਾਸਤਪ
ਦਾਉਤੇਸੇਨਾਹੀ॥ਤਬਸਤਿਕੀਪਰੀ

ਰਖੁਸਾਇਇਸਿਕੁਰਕਰਿਸੋਰ ਓਸਾਬਸ
ਬਸੋਣ ਈਤਬਖਣੁਹੁਮਰਰਸਇਕਿਰਿਸਣੇਰ
ਰਹੀਤਬਮਮਭੁਮਬਉਦੇਸਸੇਉਹਿ
ਕੀਚੁਖੈਰਹਿਆਤਬਬਚੁਹੁਮਸਚੁਹਿਰ
ਏਸਾਬਚੁਮਰਸਿਹੋਹੋਆਤਬਬਚੁਚੁ
ਹਾਰਾਣਰਾਸਚੁਹਸੀਤਬਮਮਭੁਮਬ
ਉਦੇਸੀਕੀਹਮਾਤੇਰੇਆਖਿਆਸੁਤੇਸੇ
ਬੋਲਿਆਸੁਨਾਗੁਰੁਸੌਹਿਤਰਹਿਰਹਿਆ
ਅਬਸੁਨਾਰਾਚੁ
ਸਬਰਤਿਪਈਤਬਕੀਚੁਹੁਮਰਦਆ
ਸੋਰਤਇਕਰਚਭਿਨਿਬੇਨਾਤਬਇਹਿ

ਪਾਣਾਆਗਸਤੇਉਤੇਰੇਨਾਹੀ॥ਤਦਹੁਨਾਜਾਗ
ਆਖਿਆਸਰਿਸਿਬਦਰਬਧਤਪੁਰਾਇਕੇਕੀਤਉ
ਇਕੋਹੁਕਮੁਪਾਇਆਹੋ॥ਤਬਆਪੇਇਹੀਲੇਗਦੇ
ਰਾਤ੍ਰਕਗਇਪੁਛਿ॥ਤਬਮਸਾਨਮਬਤਦ
ਦੀਆਖਿਆਸਿਮੈਬੋਹਿਬਾਆਤੇਮੁਨਾਗਰ
ਖਿਆਹੋ॥ਤਬਫੇਨਾਮਰਦਾਪੁਛਿਆਆਇਦ
ਰਦਮਤੇਗਨਾਉਕਿਆਹੋ॥ਤਬਮਸਾਨਮ
ਬਤਵਦੀਆਖਿਆਮੈਰਨਾਉਮਸਾਨਮ
ਬਤਾਵਦੀਪੀਰਹੋ॥ਤਬਫੇਨਾਮਰਦਾਨਾ
ਆਖਿਆਇਦਰਦਮਤੇਬੇਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹ
ਕੀਹੋਫੇਰਿਨਾਹੀ॥ਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹਦੀ

ਸਾਹਿਬਿਸੋਤਦੇਹੋਇਆਅਤੈਖੁਦਾਇਕੇਹਦਰਿ
ਦਰੁਗੈਵੈਹੋਆਅਤੈਪੀਰਪਾਤਸਾਹਕਾਇਮੁ
ਉਨਾਹੋਆਤਬਸਭਪਙੂਸਬਹਾਦਰਦੀਸਲਾ
ਸਾਸਾਲਾਕਕਰਿਕੈਮੁਸਲਮਾਨਾਚਲਣਿਦ
ਰਹਿਆਸਾਸਾਕਿਮੁਸਲਮਾਨਾਸਭੁਦੂਰਿਕਰਿਪਾ
ਇਉਸੁਣਿਆਮੁਸਲਮਾਨਉਪਰਿਚੜਿਬੈਠਾਪਾਤ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਚਲੇਨਾਹੀਆਰਿਪਤਰਹਿਨਰ
ਗੀਆਉਦਿਕਿਬੈਠਾਰਹਿਆਸਾਰਹਿਨਾਲ
ਗਾਲਤਕਿਆਤਉਤਸਾਰਭੀਆਹੋਤ
ਕਰਣੀਤਾਸਭੁਦੂਰਿਕਰਿਬੈਠਾਹੋਤਬ

ਉਨਾ ਮਸਤਾ ਪੁਛਿਆ ਆਖਿ ਦੇਵੈ ਸਤੁ ਕਿਉ
ਬੈਠੇ ਹੈ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਸਬ ਨਾਨਕ ਦੀਆ ਆਖਿ
ਆਤੈ ਜੋਗ ਸੁਮਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜੀ ਆਪਣੇ ਦਾ ਤਬ
ਉਨਾ ਲਿਖਾ ਆਖਿਆ ਆਮ ਸਹਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਨਾ ਉਠਿ ਖੜਾ ਸੈ ਤੇਰਾ ਸੁਮ ਨਾ ਆਖਿਆ॥
ਤਬ ਸਹਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਲਿਖਿਆ ਆਤ ਬਾ
ਮਤੁ ਸਬ ਨਾਦਰੀ ਦਾ ਸੁਮ ਨਾ ਆਖਿਆ॥
ਤਬ ਬਾਬੇ ਪਾਲਿਆ ਇਆ ਸਨੋ ਸੁਕਹਿ
ਕੈ ਬੈਠਿ ਗਏ ਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਕਿਆ
ਓਹੁ ਮਪਤੁ ਸਬ ਨਾਦ ਦੀ ਤਬ ਮਪ

ਤੁਸਬਚਨਦੇਵਦੀਆਸਿਖਿਆਆਦੀਤੁਸਬਰਕਤਿਦਿਤਾਥ
ਰਹੈਗਾਤਬਿਆਰਾਸਾਰਾਸਰਰਾਤੁਉਤਰਾਥੀ
ਆਇਪਹੁਤਿਆਆਹਾਤਬਬਾਬਾਬਖੀਸਿਆਸ
ਸਰਦਿਵਾਲਾਸੁਣਿਚਸੇਰਿਦਮਸੇਰਗੁਤੀ
ਖਿਆਲਿਸਾਹਿਸਾਲਿਫਉਸਾਲਾਤੁ
ਦੇਹਿਕਰਗੀਤਗਾਂਹੈਤਾਤਬਬਾਬਾਬੋ
ਲਿਆਆਖਿਉਤਾਸਪਤੁਸਬਚਨਦੇਵਦੀ
ਕਸਕਰੈਗੁਹੈਉਥੈਹੈਸਾਰਸਾਹਾਹੈ
ਹੋਰੈਉਥੈਬਖਸੀਤਰਤੁਸਪਤੁਸਥ
ਹੰਦੇਵਦੀਆਇਪੀਰਸਾਤਿਤੁਸਹਲਿ

ਜਖਤੁ ਹੈ॥ ਰਾਗੁ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਦਖਣੀ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਕਰੁ ਕਰਿ
ਧਰਤਿ ਬੈਮਨ ਸਾਲਿਤ ਚਲੈ ਦੈ ਰੀ ਪਿਆ ॥ ਮੁਰਾਤੁ
ਤਾ ਪਕਰਿ ਜਾਂ ਸੋਇ ਜਾਂ ਰਹੈ ਨਿਹਚਣੁ ਲੈਕਾ ॥੧॥
ਤੁ ਨੀਆ ਕੈ ਸੈ ਅੰਕਾ ਸੋ ਕਰਿ ਮਿਟ ਕੁਕਰ
ਸੋ ਮਰਚੁ ਥਾ ਪੇਨ ਣਾ ਮਿਰਹੁ ਨਾ ਸੋ ਰਹਉ॥
ਦੇਗੀ ਤਾਂ ਅੰਨੁ ਕਰਿ ਥੈਹੈ ਸੁਣਤਾਂ ਥਹੈ
ਸੁਕ ਸਾ ਪੰਡਤ ਦੁਸੈ ਪਿ ਥੀਆ ਜਿ ਪਥ
ਹਰਿ ਦੇਵਆ ਸਥਾ ਨਾ॥੨॥ ਸੁਗਲਿ ਪਗਟੀ
ਪਥ ਸੁਜਿਜ ਨ ਸੈ ਬਾ ਸੀ ਰਸਣ ਗਾ ਦਰਿ
ਤੁਰਤੁ ਚਾ ਕਰਿ ਗੈ ਏਆ ਵੇਗਾ ਭਿ ਚਾਣ ਦੈ
ਹਗ॥੩॥ ਸੁਣਤਾਂ ਨ ਮਾ ਨ ਮਣੁ ਕਉ

[illegible]

ਮੁਰਾ ਮੁਖ ਹੋਨੀ ਏਕੁ ਹੋ ਨਾ ਨਾ ਕਮਾਰੁ ਥੇ ਗੋਏ ॥
ਤਖਮਖਸ੍ਰੁਮਖਣ ਦਰੀ ਮੁਸ ਲਾ ਨ ਖਾਨੁ
ਮਏ ਪਾਇਆ ਤਰ ਨੁ ਮਖਸ੍ਰੁਮਖਣ ਦਰੀ
ਨੁ ਹਰ ਮੁ ਹੋਆ ਕੀਤਾ ਹਿ ਤ੍ਰੁ ਪੀਰ ਕਹਿਏ
ਤਖਮਖਸ੍ਰੁਮਖਣ ਦਰੀਆ ਖਿਆ ਜਾਮੈ
ਕਿਸ ਨੁ ਪੀਰ ਗਾਤ ਬਬਾ ਬੇ ਥਰ ਨ ਕੀਤਾ ॥
ਤਿਸ ਨੁ ਸੇ ਖ ਫਗੋਰ ਕੀਤਾ ਹੋ ਗਾਤ ਬਮਖ
ਸ੍ਰੁਮਖਣ ਦਰੀ ਸਣ ਮੁ ਕੀਤਾ ਗਾ ਦ ਸਤ
ਪੰਜਾਣੀਆ ਬਾਬੇ ਦਿ ਕੀਤਾ ਖਿਣਹ
ਵਾ ਨੁ ਗੁਰੁ ਬਾਬਾ ਕੋ ਉਪਨ ਸੇ ਦਰਾ ਗਏ ॥

ਸਪੁੰਨੂ ਦੇਖਿਆ ਪਰਹਰਿ ਰਹਿ ਗਇਆ॥ ਆਗੇ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਅਤੇ ਗੋਰਖੁ ਨਾਥ ਬੈਠੇ ਥਾ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਨਦੇ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਸਿਖ ਉਸ॥ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਉਸ
ਕਉ ਦੇਖਿਆ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਗੋਉ ਕਹਿਆ॥ ਤਬ ਗੋ
ਥ ਨਾਥ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਨਾਨਕੁ ਹੋਨਕ
ਬਾਬਾ ਜਾ ਉਸੁ ਗਇਆ॥ ਆਦੇਸੁ ਆਦੇਸੁ
ਕਰਿਕੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਉਸੁ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਕੇ
ਤਰਣਿ ਨਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਗੀਆ ਉਤਰੀਐ
ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਮ
ਕਲੀ ਮ:੧॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ

ਦਰੁਕਹੀਐਦਰਾਭੀਤਰਿਦਰੁਕਵਨੁਲ
ਹੈ॥ਜਿਸੁਦਰਕਾਰਣਿਫਿਰਾਉਦਾਸੀਸੋ
ਦਰੁਕੋਈਆਇਕਹੈ॥੧॥ਕਿਨਿਬਿਧਿਸਾਗਰੁਤ
ਰੀਐ॥ਜੀਵਦਿਆਨਹਿਮਰੀਐ॥ਰਹਾਉ॥ ਦੁ
ਖੁਦਰਵਾਜਾਰੋਹੁਰਖਵਾਲਾ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾਦੁ
ਇਪਟਜੜੇ॥ਮਾਇਆਜਲੁਖਾਈਪਾਣੀਘਰੁਬਾ
ਧਿਆਸਤਕੈਆਸਣਿਪੁਰਖੁਰਹੈ॥੨॥ਕਿੰ
ਤੇਨਾਮਾਅੰਤੁਨਜਾਣਿਆ ਤੁਮਸਰਿਨਾ
ਹੀਅਵਰੁਹਰੇ॥ਊਚਾਨਹੀਕਹਣਾਮਨਮਹਿ
ਰਹਣਾ ਆਪੇਜਾਣੈਆਪਿਕਰੇ॥੩॥ਜਬ
ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾਤਬਹੀਕਿਉਕਰਿਏਕੁਕਹੈ

ਇਕ ਕਹੈਆ ॥ ਆਸਾ ਭੀਤਰਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ਸਤੁ ਨਾਨ
ਕੇ ਏਕੋ ਏਕੁ ਸਿਹੈਓ ॥ ਇਤੁ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥
ਜੀ ਵਰਿਆ ਇਵ ਸਰੀਐ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤੁਸਾ ॥ ਮ ੧ ॥ ਤਿ
ਤ੍ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਸਭ ਖੜੇ ਨਿਆਣਾ ॥ ਸਗਲ ਸਭ ਕਲਿ ਜੋਇ ਵਿਚਿ ॥ ੧ ॥
ਸ੍ਰਗਤਿ ਸਭ ਖੜੇ ਸ੍ਰਗਤਿ ਸਾਖੀ ਸੇਗੀ ਸਿੰ ਫੀ ਏ ਤੈ
ਲੇਕੁ ਸਰੇਈ ॥ ਪਤੁ ਝੀਣੀ ਸਗਣ ਕੈ ਤਾ ਟੀਕਿ
ਖਿਆ ਨਾ ਸ੍ਰਪਣੇ ਏ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਗੈ ਰਖ ਜਾ ਗੋਇਗ
ਰਖ ਸੀ ਜਨਿ ਗਿ ਇਉ ਨ ਲੋਕ ਰਤੇ ਬਾ ਗਨ ਨੇ
ਗੋ ॥ ਗਨ ਉ ॥ ਪਾਣੀ ਪਉਣੁ ਪਾਨ ਵੇਧਿ ਰਖੇ ਚੈ
ਤ ਸਤੁ ਗਨੁ ਸ੍ਰਖਰੀ ਵੈ ॥ ਸਰਣ ਜੀ ਏਣ ਕਉ
੫ ਰਜੀ ਰੀ ਨਿ ਏਤੇ ਗੁਣ ਤੇ ਗ ਇਸ ਗਾ ॥

ਜਿਧਸਾਧਰਮਾਤੁਦੋਗੀਦੋਗਮਧੀਰਪ੍ਰਰਥਬਹੁਤੇਹੈ
ਦੇਨਾਮੁਭਿਲੈਤਾਕੀਗਤਿਆਖਾਤਾਮਨੁਮੇਟਣਕਹੈ॥੩॥
ਕਾਗਦੁਲੈਕੁਹੈਨੰਦਿਪਰਤਮੇਰੇਦੈਸੇਪਾਣੀਕ
ਵਾਲੁਹੈਨਾਐਸੇਕੁਗਤਮਿਲਿਣਿਜਨਨਾਮ
ਤੀਨਿਜਾਮ੍ਰੈਕਿਆਕਰੇਗਾ॥ਤਬਬੇਰਗਿਮਹਿੰਦ੍ਰੁ
ਬਚਨ
ਕੀਤਿਆਨਾਆਖਿਓਸੁਨਾਨਕਦੋਗੁਲੈਦੇਵਦਿਲੈ
ਤੇਰੈਨਾਕਣਜਾਣੁਸੁਖਾਣਾਤਰਹਿਨਾਤਰਣ
ਗੁਰੁਕੀਤਿਆਸਬਦਾਗੁਰਮੁਕਣੀਦਿਰਿਆ॥੧॥
ਸੁਣਿਮਹਿੰਦ੍ਰੁਨਾਨਕੁਕੀਤੋਵਸਿਗਤਿਧਰਿ
ਕਰੇਨਹੀਵਦੈਨਾਐਸੀਜੁਗਤਿਦੇਗਰਜੁਪਾਣੇ॥
ਆਖਿਤਰੈਸਗਲੈਭੁਣੇਤਾਂਗਾ॥੧॥ਸੋਅਰੁ

ਪੂਤੁ ਐਸੀ ਸੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਿਮ੍ਰਤਿ ਨਿਸ ਸਮਾਧਿ
ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਿਆ ਕਾ ਉਤ੍ਰ ਗਤਿ ਕੈ ਚ ਲੋਹਿ
ਵਸੁ ਇਹ ਪਤਿ ਸੰਤਸਿਆ ਸੁਣੈ ॥ ਪਿਆ ਨਤ੍ਰ ਪੋਹ
ਇਆ ਪਤੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਹਿ ਨਸਿ ਤਾਰੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ਸੁ
ਨਾ ਨਕੁ ਵੇਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਸਦਿ ਵਿਦੂ ਸਾਥ
ਪੁਨੀ ਸਚੀ ॥ ਆ ਸਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਗਾਸੁ ਵਣੋ ਹੋ ॥੩॥ ਨਿ
ਚਉ ਨਾ ਨਕਕ ਗਤੇ ਕਉ ਪਾਏ ॥੩॥ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕਿਨ
ਨਕਆ ਗਮ ਸੁ ਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖੇ ਲੇ ਰੀ ਸੰਸਿਧਿ
ਲਏ ॥ ਦਸਿਆ ਚਾਉਤੇ ਜਨ ਥਾਏ ॥ ਵਿਸਿਆ ਦੀ
ਸ ਨਕੀ ਸੈ ਸ਼ੈ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥ ਤਬ ਗੋਰਖ ਨ
ਬੋਲੇ ਨਤੀ ਰੀਤੀ ॥ ਆਖਿ ਉਸ ਨੀ ਗੁਰ ਸੀਗ

ਤੁਮੜੀਗਹੁਣਸਿਹੋਆਆਦਿਤਾਗਾਦਿਨਾਲੀਆਟੀਉਂ
ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਕਹੁਨਾਗੁਰੂਕਰਹਗੋਰਖਨਾਥ
ਤਬਗੋਰਖਨਾਥਿਆਖਿਆਜੀਉਸਮਾਕਉਤਕੁਹੈ
ਜੋਤੁਸਾਂਹੈਸਬੇਹਬਸੁਧੋਆਪਕੜਉਹੈਜੋਤੁਸਾ
ਗੁਰੂਜੋਤੁਸਾਂਰੇਸੀਗਤੇਪੈਦਾਹੋਵੈਤਾਤਬਬਾਬੇ
ਆਖਿਆਭਲਾਹੋਵੈਤਾਤਦਹੁਬਾਬਾਕਰਦਾਗਹਿ
ਆਗਿਆਦਿਸਹਿੰਦੂਨਾਲਿਸਭਪੂਰਾਨਾਹੈਟੀਆਵ
ਸੀਮੈਰੇਜਾਦਾਤਾਤੇਓਹੁਜੋਲਿਆਵੇਣਹੁਣਹ
ਗੁਰੂਤਾਤਬਸਿੱਧਪਣਾਦੀਪਕੀਸੁਗਤੇਹੋਟੀਆਜਾ
ਇਸਮੁੰਦੂਆਸਗਾਹਵਿਚਿਪਏਹੈਹੋਤੀਤਾਤਬ
ਬਾਬੇਆਖਿਆਏਹੁਆਸਗਾਹਸਮੁੰਦੂਵਿਚ

ਰਿਤ ਗੀ ਸੈਲੋਪਾ ਸੌਂ ਤਰ ਹੁਸਿਆ ਵਿਚ ਨਤੀ ਕੀਤੀ
ਮੈਦੇ ਅਤੇ ਸੀ ਠਿਆ ਖਿਆ ਨਾਰੀ ਤੇ ਰਹੁ ਰਸ ਨੀਰੇ
ਪਠਾ ਫਤ ਗਨੀ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿਆ ਆ ਖਿਓਸੁ
ਦੇ ਏਹੁ ਸੋਹਰ ਪੜ ਦੇਆ ਫੁਸਾ ਸਤਿ ਨਾ ਮੁਕ
ਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿ ਰਭਉ ਨਿ ਰਵੈਰੁ ਆਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੋ ਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਬ ਬਾ
ਬਾ ਬੋਲਿਆ ਆਖਿਓਸੁ ਜਿ ਸਸਿ ਮਰੇ ਸੁ ਹੋ ਏ ਹੁ
ਸਲੋਕੁ ਹੋ ਵੈਗਾ ਅਤੇ ਉਹੁ ਪੜ ਦਾ ਰਹੈਗਾ
ਅਤੇ ਉਹੁ ਮਰੈ ਸੁ ਫਿਰਿ ਤਨੀ ਸੁ ਦੇ ਗੀ ਤਿਤ ਨੇ
ਮਰਕ ਭਦ ਦਾ ਣੁ ਪਾ ਕਿ ਲੈਂਪੇ ਗੀਤ ਬਸਿਆ
ਪੈਗੀ ਪਛੋਤਾ ਆ ਖਿਓਨੀ ਜੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਤਪਣ

ਵੇਖਿਸਨੁਪਾਇਓਤਾਂਗਿਆਤਦਰਸਨੁਪਾਇਕਿਗਏਬਾਸਿ
ਪਾਲਦੀਪਸਿਵਾਨੁਭਿਗਲੇਵੈਗਇਆਗਲੇਵੈ
ਬਾਂਗਿਬਸੇਗਰੀਆਸਮੁੰਦ੍ਰਵੇਪਾਂਗਿਆਤਬ
ਗਲਸਿਓਨਾਭਿਰਾਂਨੁਓਲੇਖਾਬਾਂਗੁਸੁਰਾਪ
ਇਆਬਾਸਿਹਰਿਆਂਹੁਆਫੁਲਵੈਫੁਲੁ
ਪਤ੍ਰਿਆਪਤਾਂਵੈਪਤ੍ਰਪਤ੍ਰਿਆਫਲਵੈ
ਫਲੁਪਤ੍ਰਿਆਤਬਅਘੋਰਬਗਵਾਨੁਰਖੈ
ਤਾਂਬਾਂਗੁਬਰਸਾਂਰਾਂਸੁਰਾਂਪਤ੍ਰਿਆਬਾਸਿਹਰਿ
ਆਂਹੁਆਹੋਆਤਦਰਸਨੁਬਹੁਰਿਦਾਇਪਬਹਿਗਲੇ
ਸਿਵਾਨੁਭਿਪਾਂਸਿਰੀਤੀਆਸਾਆਪਿਓਸੁ
ਦੀਬਾਂਹਰਿਆਂਹੋਇਰਸਫਕੀਰਵੈਬੇਠੇ

ਨਾਲਿ ਬਗੁ ਹਮਿਲਿਆ ਤੈ ਆਖਿਓ।ਤਬ ਬਾਬੈ ਸੈਸਿਦਾ।ਫਿਰਿ
ਗੀਆ ਭੇਸੀਆ।ਪਰਮਹੰਸੀਆ।ਪਰਮਹੰਸੀਆ॥
ਆਖਿ ਲਿਗ ਮਤਿਲੇ ਗੀਆ ਕਰਮਿਹਿਆ ਨੇ ਕਰਾ ਗਰੇਗ
ਕੀਤਾ।ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਓ ਨਾਨਕੀ।ਪਿਆ ਨਦਿਰਿ
ਹੋਗ ਹਿਆ।ਤਬ ਪਿਛਹੁ ਗੁਰਾਂ ਸਿਓ ਨਾਭੁਆਇ
ਆਆ ਆਖਿ ਕੈ ਲੇ ਗਾਪੁ ਦਲਿਆ ਆਖਿਓ ਸੁਗੁ ਸੀ
ਦੀਤਗਾ ਨ ਪੁਰਿਆ ਹੋ।ਕਦਾ।ਤਾਬਿ ਹੈਤੁ ਸਰਿ
ਗੀਹਉ।ਕਿਰ ਪਾਕ ਗੀਐ ਤਾਂ ਭੀਤਰਿ ਮਹਿਲੇ
ਗਏ ਹੁ।ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ।ਸਬਦੁ ਮਾਝੁ
ਮਹਲਾ ੧॥ ਗੁਸੀ ਦੀਤੇ ਗਾਕਹ ਨਾ ਸੁਕੈ ਸੀ
ਹੋਜੀ।ਕਹਲੇ ਹੁ ਤਾਂ ਭੀਤਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ

ਜਿਸੁ ਕੇ ਵਾਤਰਿ ਹਤੀ ॥ ਹਰਬੁ ॥ ਦਿਹੀਤੁ ਹਰਿਆਨਿ
ਹਆ ਇਲੁਤਾਂ ਕਰ ਉਮੈ ਲੁ ਨ ਨਾ ਗੈ ਹਤੀ ॥ ਖੁ
ਤਸੁ ਨਾ ਸੁ ਮਸਾ ਮਰੁ ਮੈ ਗੋਸ ਨ ਮਮਾਣ
ਗਤਿ ਕੀਤੀ ॥੧॥ ਤਬ ਹਰੋ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੁਸ ਬੁ
ਤਸ ਕਉਣ ਹਉ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਕਹੀ ਨੁ ਜੀ ਕੇਤਿ
ਆ ਕਿਤਸੁ ਕੁਤਮ ਗਿਆ ਨਇਮਨਨੇ ਤ
ਰਿੰਗ ਤਖੁ ਦੇ ਪਤੀ ॥ ਏਕੇ ਨਾ ਮੁ ਏਕੇ ਨ ਗਏ ਕੁ
ਕਿਵ ਤਤ ਏਕਾ ਦੇਤੀ ॥੨॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਹਰੋ ਪੁ
ਛਿਆ ਜੀ ਤੁਸ ਪਸਰੀ ਹਉ ॥ ਤਬ ਕਹੁ ਕੁ ਬਾਬਾਤ
ਜੀ ਪੁਕਰੀ ਬੇਲਿਆ ॥ ਜਿਤਥ ਤੇ ਗੋਇ ਤ ਮਾਣ
ਕੁਬਾ ਤੇ ਲਉ ਨਾ ਮੁ ਸਾਜਾ ॥ ਏਕ ਤ ਕੁਸ

ਤੁਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਵਲਾਗੇ ਗੁਰਬਹੁਭਤੀ ॥੩॥ ਨਦੈਵੁਸਿ
ਗਸਾਤਿਗੁਰੁ ਨਖੇਰੂਮੇਖੁਸੈ ਰਿਸੁਇਕੀਨਿਵ
ਨਗਤੀ ॥ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਭਗਸੁਚੁਕਾਏਸ
ਰਾਸੇਵਤੁਹਰਿਨੁਗਤੀ ॥ ਨਾਤਬਗਰੈਸਿਵਾ
ਕਿਪੁਛਿਆ ਰੀਤੁਸਗੈਗਖਨਾਖਨੁਉਨਤ
ਰਹੁਬਾਬੋਬੋਲਿਆ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੈਰਵੀ ॥ ਉਸ
ਇਗਗਨੁਗਗਨਪਬਿਗੈਗਖੁਤਾਕਆਗਸਗੁ
ਖੁਨਿਵਸੀ ॥ ਤੁਗਪਗਸਾਇਬਾਂਹਇਖਕੁਇ
ਕਤਨਾਨਕੁ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥੫॥ ਰਖਗੁ
ਗੁਕੈਗਪਾਇਆ ॥ ਤਸਾਰਾਆਇਪੈਗਪਾਇਆ ॥

ਥੋਗਤੀਕੀਤੀਆ ਸੁਗਾ।ਆਖਿਓਸੁ ਕੀ
ਅਠਿਕਰਿਕੈ ਪਰਿਚਲਣੁ।ਤਬਬਾਬੇ
ਆਖਿਆਣਾਦੇ ਮੈਪਿਆਦਾ ਨਾਠੀਚਲ
ਦਾ।ਤਦਾਹੁਗਦੇਸਿਵ ਨਕਿ ਆਖਿਆਣਾ।
ਜੀਤੇਗਦਿਤਾਮਕਰਿ ਕੈਠ।ਹੁਕਮੁ
ਹੋਵੈਤਾਪੈ ਦੇਹਸੀਚਲੀਐ।ਅਤੇ
ਜੀਤਪਤਰਵੋਦਗੀਐ।ਤਬਗੁਰੂ ਬ
ਥੇ ਆਖਿਆਣਾਦੇ ਹੋਗਦਾਅ ਮੀਮਨਥ
ਦੀਅਮਦ੍ਹਗੀਕਗਦੇਹ।ਤਬਗਦਾਅ
ਖਿਆਰੀਮ ਨ੍ਰਮਭੀ ਥਹਤੁ ਹੋਇ॥

ਦਿਤੋਨੁ ਖਾਲ ਗੋਬੇ ਨਿਤੀ ਕਰਿ ਗਲਿ ਦਿਤੀਸੁ
ਗਮਾਰਦਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਤਦਹੁ ਬਾਬੇਅ
ਖਿਆ ਦਿਤੋਨੁ ਮਾਰੇ ਬਰਤੁ ਹੋਆ ਤਬ ਗਦਿਆ
ਖਿਆ ਜੀਆ ਮਾਡਾ ਭਾਣਾ ਕਿਹੁ ਕਰਿ ਹੋਏ
ਤਬ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦਿ ਆਖਿਆ ਜੀਆ ਨਾਹੁ ਕਾਮ ਮਹੋਏ
ਤਾ ਅਹੁਕੁਰ ਗਾਤਬ ਗਦੇ ਸਿਦ ਨਾਭਿ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਤੇਗ ਸਰਦਕਾ ਆਦ ਸੀਭੀ ਬਹੁਤੁ
ਹੋਇਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਨਾ ਹੋਗ ਜਾ ਉਹੁ ਆ
ਦਸੀ ਹੋਏ ਦੇ ਗੋ ਰੋਦੇ ਪਧਿਰੁ ਹੋਏ
ਆ ਤੇਗ ਦਾਬੁੰਗੁ ਹੋਆ ਤੇ ਬਾ ਗਹੁਕਾਮ

ਰੋਹੈਦੇਖੈਤੇਸਰਾਮੁਆਨੁਰੁਕਰਗਹਾਤ
ਬਗਦਾਆਤੈਗਣੀਸਿੰਤਾਦਾਨਹੋਸੋਤ
ਬਗਦੈਆਖਿਆਲਹੋਇਪਾਗਸੇਮਰਕੀਸੋਰਿ
ਸੇਗਰੋਰਾਪਾਰਿਪੁਤ੍ਰਹੋਤਾਗਣੀਕਹਿਆ॥
ਤੇਗਕਹੁਸਿਪੁਰਿਪੁਕਰਿਰੈਦਗਾਾਤਬ
ਹੁਸਮਾਖਿਤ੍ਰਪੁਕੀਚੇਾਤਬਹੁਹੁਤੀਤੀ
ਸੋਤਾਪੁਤ੍ਰਰੈਦੋਆਤੇਖਿਸੇਹੁਇਰਾਹੋ
ਆਤਬਗਦੀਆਖਿਆਲਹੋਗਤਾਆਸਤ੍ਰਪ
ਤੇਾਇਰਿਪੁਤ੍ਰਹੋਹੁਸਕਾਤਾਨਹੁਪਰੀ
ਰੇਸ਼ਾਤਬਤਾਨਹੁਪਰੀਰੇਸਾਤਬਰੇ

ਮਹਿਤਾ ਬਾਰਹ ਬਰਸਾ ਕਾ ਹੋਆ ਹੋਤਾ ਤਬ ਗ
ਜੋ ਕਹਿਆ ਵੇਦ ਤੇ ਰਾਮ ਗੀਰ ਗੁਰੂ ਕੈ ਕੇ
ਸੇਆਂ ਦ੍ਰਿੜਾ ਹੋਤਾ ਤਿਰੀ ਕਿਆ ਅਨਸਾ ਹੋਤਾ
ਲੜਕਾ ਬੋਲਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇਸ ਤੇ ਕਿਆ
ਭਲਾ ਹੋਸੀ ਮੇਰਾ ਸੇਵ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕੰਮਿਆ
ਹੋਤਾ ਤਬ ਰਾਜੈ ਆਖਿਆ ਜੋ ਇਸ ਨੂ ਸਤ ਦਿ
ਨਦੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੋਨਿ ਇਸ ਕੀ ਇਸ
ਛੋਟੀ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚਾਹੀਐ ਤਬ ਰਾਣੀਐ ਤੇਰਾ
ਜਾਂ ਆਇ ਨਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ਥੇ ਹੋਤ ਬਾਜਾ ਬੋਲਿ
ਆ ਆਖਿ ਉਸੁ ਥੇ ਟੀ ਤੇ ਰਬ ਰਤ ਕਾਸ

ਗੀਗੁਰੂਦੇਕੰਮਿਆਂਦੰਦਾਹੋਤੇਗੀਕਿਆ
ਗਦਾਇਹੋ॥ਤਬਬਾਨਜਾਣਦੂਕੀਬੇਲਾਇਤ
ਕੀਏਮਦਾਮਗੀਗੁਰੂਦੇਕੰਮਿਆਂਦੇ
ਅਤੇਮੇਗਗੜੇਪਾਗਰੂਨੁਪਾਰਿਹੈਦੇ॥ਇਸ
ਤੇਹੋਤੁਕਿਆਕਾਲਾਹੋ॥ਤਬਕਹਾਗਗੁਰੂਅ
ਸਿਆਇਮਤਣੋਂਹੈ॥ਤਬਗਦਾਸਿਖਨੀਭ
ਬੀਲਿਆਆਆਖਿਓਸੁਕੀਏਹਾਣਕਰਹ
ਕਰੁਹੋ॥ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆਹੋਗਦਾਇੰਨੁ
ਮੇਗਕੰਮਿਨਾਹੀਪਰਮਾਤਾਇਮਕੀਥੈਂ
ਹਪਕਣ੍ਹੋ॥ਅਤੇਇਮਕੀਇਮਕੇਪੈਗਪ

ਰਹੈਆਸਾਤੈਤ੍ਰੁਖ੍ਰੇਫੁਗੀਲੈਕਹਿਸੁਖਹਿਕਰਹਿ
ਤਾਮੇਰਕੇਮਿਹਨਾਤਬਖਾਨੇਮਿਹਰਉਨਾਕਿਰਤੁ
ਰਾਜੁਕਰਨੁਮੀਹਿਆਜਖਿਫੁਗੀਲੈਕਹਿਬੇ
ਸਾਸੁਖਹਿਕੀਤਾਨਾਹਿਕਹਿਆਸਿਆਗੇ
ਗਿਆਨਾਤਬਬਾਬੇਬੋਲਿਆਜੋਸਾਤੁਸੋ
ਤੈਲੋਆਖੀਸੀਏਕਹਿਫਜਾਦੁਖਿਆਖਿਕ
ਮਿਤੁਹਿਪਾਫਨਾਤਬਸਾਮਤੈਸਾਲੋਆਤੈ
ਗਸੇਕੀਨਾਹੁਤਿਨਾਆਖੀਸੀਤੇਆਬਾਕਹੁ
ਗੁਰੁਕਹਿਕੇਸਾਮੁਹਿਆਹਿਆਤਾਜਾਬਖੋਸੇ
ਲਾਪਗਸਾਆਖੀਖਿਲੀਤਾਗੁਰੂਬਾਬੇ

ਨਾਹੀ ਤਬ ਗਤਾ ਖਿਅਕਲੁ ਹੋਇ ਗਇਆ
ਉਹਿਆ ਨੁ ਪਕੜਿ ਅਸ੍ਵਾਪੈਰ ਗਤੇ ਉਬਾਹਰ
ਸਿਰ ਤੇ ਨੇ ਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕਰਦਾ ਇਓ ਗੋ ਤਬ
ਬਾਹਰ ਅਜੀ ਸਿੰਘੁ ਢੇਆ ਇਸ ਰਸ ਨੁ ਹੈ ਤੇ
ਸ੍ਵਾਦ ਰਗਨੀ ਲਇਉ ਉਸ੍ਵਾ ਦ ਨਸ ਸਭੁ ਗਏ
ਸਿਉ ਨਾ ਭਿਕਾ ਕਹਿਆ ਸਿਖ ਹੋਆ ਸੈਦੇ
ਸਭੁ ਦਾ ਤਿਖੋ ਹੋਪ ਹੁ ਲਿਖੁ ਕਸ ਨਾ ਲਿਖੈ
ਸਾਗ ਸਿੰਘ ਪਾਲ ਦੀਪੁ ਸਿਖੁ ਹੋਆ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
ਲਾਗਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸਾਗ ਖੰਡੁ ਬਖਸਿਆ ਗਏ
ਸਿਦ ਨਾ ਭਰੈ ਪਿ ਢੋ ਬੋਲਣੁ ਹੁਣਾ ਗੁ

ਸਿਖ ਆਣਿ ਦੀਪਕੀ ਸੈ ਗਤਿ ਕੀ ਰਹੁਰਿ ਆਤ
ਥਗਤਿ ਪੈਏਤਾਂ ਸਭੈ ਇਕ ਠਾਂਇ ਬਹਿਠਿ
ਪਰਮਸਾਂਣਿ ਗਾਤ ਬਾਇਕੁ ਸਿਖੁ ਪਰਮਸਾਂਰੁ
ਤੀ ਰਹਿ ਤਾਂ ਦੇਵਾ ਭਣਿ ਕਇਕ ਠਸਾਂਇ ਖਧੀ
ਰਿਸਸਿਖ ਰੈ ਪਰਮਸਾਂਰੁ ਹੈ ਦੇਤਿ ਸਕਇਕ
ਸਮਸਾਣੁੰ ਤੁ ਰਸੈ ਟੀਪ ਏਦੇ ਉਤ ਸਹਿਣਿ
ਗੁ ਤੁਤੀ ਬਣੈ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਲਿਖਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸੰਗਲੀ ਸੈ ਨਸ
ਹਣਕੀ ਕਥਾ॥ ਗੋਰਕਾਂ ਰਕਾਂ ਪੁਛਿਆ ਨਾਨਕੁ
ਹਦੀ ਬਣੀ ਬਾਬੈਰਾਂ ਬੋਣ ਸਾਂ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿੰਡੁ
ਸਾਂਥੇ ਤ੍ਰਾਤਰਾਂ ਹੁ ਬਾਂਬਾਂ ਪਉਣੁ ਸਿਆਨ ਹੁਕ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਸਾਗਾਨਾਨਰਕੁਉਨਮਨਿਸਿਉਮਨੁਮਾਇਆ॥
ਉਨਮਨਿਮਾਤਪਿਤਾਨਗੇਹਹੀ॥
ਉਨਮਨਿਸੁਰਤਿਸੁਖਿਨਜੀਲੈਹੀ॥
ਉਨਮਨਿਮਾਇਆਇਆਸਮਤਾਨਾਹਉਤੈ॥
ਉਨਮਨਿਸੁੰਨਦੇਪੁਗੀਨਹੀ
ਤੀਜਾਉਨਮਨਿਥਿਆਨਖਿਆਨੁ
ਨਖੀਣਹੋਗਾਉਨਮਨਿਸ੍ਰਿਸਟਿਖੇਵੰ
ਦਨਉਤਾਗਾਉਨਮਨਿਤ੍ਰਾਹੁਕਮ
ਤਿਨਹੀਕਹੀਨਾਨਨਕੁਨਮਨਿ

ਸਿਉਉ ਨਹੁ ਖਰਿਆਈ॥ਸਾਉ ਨਮਸਤਿ
ਸੇਰਿਨਾ ਗਇ ਜੁ ਵਰੁਣਾ॥ਤੁ ਨਮਸਤਿ ਖਕ
ਹੁਰਹ ਨਹਿ ਰਹੀ ਰਹਤਾ॥ਤੁ ਨਮਸਤਿ
ਪੁ ਨਾਸ਼ਾ ਨਰ ਨਈ॥ਤੁ ਨਮਸਤਿ ਹੇਤ
ਨਮ ਨਮਾ ਆ ਈ॥ਤੁ ਨਮਸਤਿ ਸਾਵ
ਤਨ ਹੀ ਭਾਈ॥ਤੁ ਨਮਸਤਿ ਇਕ ਖਰ
ਕੇਸ਼ਾ ਨਾ ਨਾ॥ਤੁ ਨਮਸਤਿ ਗਹੇਸੁ ਹ
ਸਾ॥ਤੁ ਨਮਸਤਿ ਅਸਖਾਦਗ ਨਹ
ਸੰਗਸਾ॥ਤੁ ਨਮਸਤਿ ਦੁਕਦਿ ਆਸ ਨੁ
ਸੁਖ ਹੰਗਸਾ॥ਤੁ ਨਮਸਤਿ ਗਇਕੀਤ

ਤਿਨਪਗਾਉਨਮਨਿਇਗਨਿਨਸਮਨਿਸਦਾ
ਉਨਮਨਿਨਿਸਫਲਿਨਨਾਉਜੀਆਗਾਇਨ
ਪਰਿਵਿਕ੍ਰਨਹੀਕੀਆਪਸਾਗਾਇਨਸ
ਰਿਆਣੀਖਾਣੀਨਹੀਜਾਣੀ॥ਨਾਨਕਉ
ਨਮਨਿਗਹਤਰਿਗਬਾਣੀ॥ਆਉਨਮਨਿ
ਪਦ੍ਰਸੁਪਾਣੀਨਹੀਕੀਨਾਉਨਮਨਿ
ਚਪੜਿਅਪਤਿਨਹੀਚੀਨਾਉਨਮਨਿ
ਮੋਤੁਪਾਤਾਲਨਹੀਸਾਗਰਾਉਨਮਨਿ
ਨੀਰਨਹੀਅਢਵੈਰਗਰਾਉਨਮਨਿ
ਜੀਅਜੰਤਨਹੀਕੇਨਾਉਨਮਨਿਆ

ਨਾਆਪੁਨਚੀਨੋਨਾ॥੬॥ਨਮਨਿਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠ
ਨਕੀਓਸਾਨਾਨਕਓਨਮਨਿਅਨਤਸਮ
ਏਆ॥੭॥ਨਮਨਿਬ੍ਰਹਮਾਨਬਿਸਨਮਹੇਸ॥
੭॥ਨਮਨਿਰੈਣੁਨਜੀਪਰਦੇਸਾ॥੮॥ਨ
ਮਨਿਤਾਤਿਰਸਨਸਨਜਕਿਏਸਾ॥੯॥ਨਮ
ਨਿਤ੍ਰਿਪਨਸਮਤਾਨੇਓਸਾ॥੧੦॥ਨਮਨਿਜ
ਤੀਸਤੀਨਬੀਯਾਗੀ॥੧੧॥ਨਮਨਿਸੰਨ
ਮਨਿਪ੍ਰਤਿਤਾਗੀ॥੧੨॥ਨਮਨਿਪਰਸੈ
ਤਾਸੀਤਾਗੀਨਾਨਕਓਨਮਨਿਮਨ
ਨਬੈਰਾਗੀ॥੧੩॥ਓਨਮਨਿਸਿਆਪਿ

ਕਨਤੇਹਿਆਨੀ॥ ਤੁਨਮਨਿ ਸਤੀ ਮਤੀ ਨਤੁ
ਧਿਆਨੀ॥ ਤੁਨਮਨਿ ਰੋਗੀ ਸੋਗਮ ਨਤ ਬੇਤਾ
ਤ ਨਮਨਿ ਏਕਹ ਏਕੋ ਸਾ ਤੇਤਾ॥ ਤੁਨਮਨਿ ਨ
ਧਨੇ ਤੇਤਾ ਥੀਆ॥ ਤੁਨਮਨਿ ਇਕਹ ਇਕ ਸਾ ਥੀ
ਆ॥ ਤੁਨਮਨਿ ਕਥਾ ਨਸ ਨ ਨ ਨਤੀ ਮਾ ਸੋਗਾ
ਨਕ॥ ਤੁਨਮਨਿ ਜ ਠਸਿ ਬਿਮਸੋ॥੭॥ ਤੁਨਮਨਿ
ਸੁਚਮੰਸਮ ਨਤੀ ਤੇਤੀ ਆਚੰਦ ਨਤੁਣ ਮਾਜ
ਣ ਨਧ ਕੇਤੀ॥ ਗਤੁਗੁ ਆਣ ਨ ਮ ਪੀਕਾ ਨਾ
ਤੁ ਨਮਨਿ ਬੰਸ ਨ ਨ ਨ ਤ ਕਸਾ ਨਾ॥ ਤੁਨਮਨਿ
ਪਾਪ ਤ ਪੇਸ ਨ ਤੀ ਕੀ ਨਾ॥ ਤੁਨਮਨਿ ਏਕ
ਕਾਤੁਆ ਣੀ ਨਾ॥੮॥ ਤੁਨਮਨਿ ਸਿਤ ਤੁਨਤੁ

ਧਰਿਆ ਧਿਆਨਾ ਨਾਵਉ ਨਮਹਿ ਲੇਖੀ ਨਜਾਇ
ਤਾ ਮਹਿ ਕੋਟਾਨ ਕਿ ਮੈਧਿਆ ਦੇਵਾ ਤਉ ਨਮਹਿ ਜ
ਨਧਾਨ ਪਗਹਿ ਮਆ ਦੇਵਾ ਤਉ ਨਮਹਿ ਦੇਗਨ ਕੇ
ਮ੍ਰਨਮ ਹੀ ਜੋ ਤਉ ਨਮਹਿ ਕਠ ਨਕਧਨਨੋ
ਕੀ ਜੋ ਤਉ ਨਮਹਿ ਏਤੁ ਮਏ ਤਾ ਨਕ ਤ੍ਰਾਤ
ਨ ਮਹਿ ਤਟਤੀ ਰਧ ਨਹੇ ਤ੍ਰ ਤਉ ਨਮਹਿ
ਮਤ ਗਨ ਹੀਮ੍ਰ ਤਾਨਾ ਨਾ ਨਕਤਉ ਨਮਹਿ ਟੇ ਕ
ਨਤ੍ਰ ਤਾਨਾ ਏ ਤਉ ਨਮਹਿ ਮਸਣ ਦੇਰ ਨਕੀ ਨ
ਤਉ ਨਮਹਿ ਪੇਕਤੀਮ ਨਹਿ ਚੇ ਨਾ ਤਉ ਨਮਹਿ
ਨਤਉ ਬਾਗਠ ਨਹਿ ਮਾ ਪੋ ਤਉ ਨਮਹਿ ਬਾਗਠ
ਕੀਮ ਨਨ ਲੇ ਪਾ ਤਉ ਨਮਹਿ ਦਮਅਕ੍ਰਮ ਨਾ

ਕੀ ਧਾਤੁ ॥ ਨਮਹਿ ਥੀ ਸਤੀਸ ॥ ਨਮਥੀ ਧਾਤੁ ॥
ਮਹਿ ਰਤੁਣ ਤਜਾਹਿ ॥ ਨਸਰੋ ॥ ਨਾ ॥ ਨਰਤੁ ॥
ਮਹਿਸ ਤਜਿਥਿਗਾ ਸੋ ॥੧॥ ਤੁ ਨਮਹਿ ਸਰਸਦਿਰ
ਤਾ ॥ ਨਤੀਤੀਆ ਗੁਾਤੁ ਨਮਹਿ ਸਥਦੁਰੁ ਸਥਦੁ
ਨਵੇ ਟੀਾਤੁ ਨਮਹਿਤੁ ॥ ਨ ਨਸੀਤਾ ਨਠ ਟੀਾਤੁ
ਨਮਹਿਗਾਤੁ ॥ ਨਤ੍ਰੈਸੁ ਫਕੀ ਗ੍ਰਾਤੁ ਨਮਹਿਅਠ
ਤਾ ॥ ਨਗਾਤੁ ਥਰੀ ਗ੍ਰਾਤੁ ॥ ਨਮਹਿਤੁਰੁ ॥ ਨੀ ਚਾ
ਰਣਦ੍ਵੈ ॥ ਨਾ ॥ ਨਰਤੁ ॥ ਨਮਹਿ ਅਤਣ ਤੀਅਡੈ
ਰਣਦ੍ਵੈ ॥੧੧॥ ਤੁ ॥ ਨਮਹਿਆ ॥ ਨਚੁਦਾਸਿਤੁਮਾ
ਣਆਾਤੁ ॥ ਨਮਹਿ ਸੁ ਪਸੈ ਦੁ ॥ ਨ ॥ ਨਤਾ ਗਾਤੁ
ਨਮਹਿ ਸੁ ਪਸ ॥ ਨਤੀਅ ਬੁਲਾਾਤੁ ॥ ਨਮਹਿ

[illegible]

ਨਿਧਿਆਨੁ ਲਾਗਾਜਿ ਮੰਦਾਗਾ ਤਬਅਡਦਸੋ
ਦਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਸਾਗਾਉ ਨਮਨਿ ਧਿਆਨੁ ਨਮੇ
ਭਸਿਕੋ ਨਾਉ ਨਮਨਿ ਧਿਆਨਿ ਨਓਤਕੁ ਦਸੈ
ਨਾਉ ਨਮਨਿ ਸਨਸਿ ਬੈਠੇ ਨਬੀਰਾ ਗੀਤਾਓ
ਮਨਿ ਮੰਦਸ ਨਧੂਪੋ ਤਗੀਸੁ ਪਾਉਬੈਠੇ ਉ
ਮਨਿ ਨਹੀ ਅਖੀ ਨਾ ਨਕ ਅਤੀਤ ਬੈਠੇ ਉਨ
ਮਨਿ ਨਹੀ ਕਖੀ ॥੧॥ ਗਾਉ ਨਮਨਿ ਅਗਮਨਿ ਗ
ਮ ਨਹੀ ਪਾਗਾਉ ਨਮਨਿ ਸ ਧਾਮਿ ਧਨਮ ਢੇਗ
ਉ ਨਮਨਿ ਮੰਦਸ ਮੀਆ ਨਹੀ ਤਾ ਉਨਮ
ਨਿਧਿਆ ਨਮ ਨਾ ਨਦ ਮੈਤਾ ਉਨਮਨਿ
ਨਦਰ ਬਾਣੈ ਗਤਾ ਉਨਮਨਿ ਆਨਦਸ

[illegible]

ਜਸ ॥ ਉਨਮਨਿ ਗਹਿ ਨਿਸ੍ਰੈ ਸਨਕੀ ॥ ਨਾਸ
ਉਨਮਨਿ ਤ੍ਰਸਤਿ ਨਤ ਨਕੀ ॥੧੭॥ ਉਨਮਨਿ
ਪ੍ਰਾਣਾ ਛੂਟ ਕੀਤਾ ਗੀ ॥ ਉਨਮਨਿ ਸ੍ਰੈ ਸੋਭ
ਮਸਾ ਗੀ ॥ ਉਨਮਨਿ ਖੇਲੇ ਪਗੀ ਰਬ ਪਗਨ
ਉਨਮਨਿ ਖੇਲਿ ਅਕਾਸੁ ਇਕਾ ਨਾ ॥ ਉਨਮ
ਨਿ ਖੇਲਿ ਗਹਿ ਸਸ ਪ੍ਰਗਟਾ ਨਾ ॥ ਉਨਮਨਿ ਖੇ
ਲਿ ਤ੍ਰੈ ਕੋ ਏਸਾ ਨਾ ॥ ਉਨਮਨਿ ਖੇਲਿ ਕੀਆ
ਸਾ ਗਾ ਨਾ ਨਕਇ ਕਿਸ ਤੇ ਥੇਸ ਖੇਗਾ ॥੧੮॥
ਉਨਮਨਿ ਸ੍ਰਿਣੋ ਨਿਰਉਖਿਆ ਗੇ ॥ ਉਨਮਨਿ
ਸ੍ਰਿਣਾ ਸੈ ਰਸ ਪੂਕ ਪਾ ਗਾ ॥ ਉਨਮਨਿ ਕੀਰ
ਕਛੂ ਕੀਓ ਜੈ ਗੀ ॥ ਰੀ ਨੀਰ ਤਸ ਖੀਸਕੁ

ਐਸੀ॥ ਉਨ ਮਨਿ ਐਸੇ ਵਤਾਈ ਸਨ ਨਸਾ ਉਸ ਮਨੇ
ਪਤ ਮਨੁ ਕਿਸਨਿ ਆਮਰ ਸਾ॥ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ
ਨਨ ਸਾਮਾ ਈ॥ ਕੁਦਰਤੀ ਰੈ ਆਪੇ ਸੁ ਮਨੁ ਕਿਸ
ਸਾਈ॥੪੫॥ ਆਪਹੁ ਕੀਨੀ ਸਨ ਸਾਮਾ ਈ॥ ਆਪ
ਉਪਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰਿ ਸਮਾਈ॥ ਆਪਹੁ ਪੰਚ ਤਤ
ਦੇਵੀ॥ ਆਪਹੁ ਦੇ ਹਕ ਦੇਸ ਮਖਿਓਆ॥
ਆਪਹੁ ਪਰਚਿ ਤਾ ਨਾਰਿ ਉਪਾਈ॥ ਆਪਹੁ ਕੀ
ਸਚਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ॥ ਆਪਹੁ ਸਬਦਿ ਦੁਕੀਆ
ਬਨਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਗਤਿ ਦੇਖੀ ਨਦਰਿ ਉ॥੫॥
ੴ ਕਾਰ ਉਤਪਤਿ ਪਰਕਾਨੀ॥ ੴ ਕਾਰ
ਸਰਨਾ ਮਖਿਓਨੀ॥ ੴ ਕਾਰ ਪਸਾ ਰੂਪ ਸਾ
ਰਿਆ ਸਰਸ ਤੀਸ ਸਤ ਰੂਪ ਆਈਆ॥

ਬੂਹਆ ਕਿਸਨੁ ਮੋਹਮ ਣੁ ਪਾਏ ਤਿਨ ਕੀਚਾ
ਗਣੀ ਨ ਜਾ ਏ ਆਖਿ ਕਥਾਤਿ ਜਤਿ ਖਤਿ ਮਹਿ
ਜੀਆ ਜਾ ਨ ਰਖਿਆ ਕਾ ਗਤੇ ਮਨੁ ਰਿਦੈ ਮੀਆ॥
੨੧॥ ਤ੍ਰਿਮਹਲਿ ਮਨ ਮੰਗਲ ਹੋਏ ਜੀ ਰਹੈ
ਕੀਚੀ ਨ ਮਖੀ ਪ੍ਰਗਣੈ ਕਿ ਨੇ ਨ ਮਕੀਆ
ਤਖੈਣੀ ਫੜੀ ਮੈ ਰਖੈ ਹਲਿ ਖਾਈ ਕਰ
ਰਮ ਝਗ ਕੀਗੇ ਗਪਹਟ ਝੀ ਪ ਮਿਗੇਰ
ਪਹਟ ਝੀ ਕੈ ਪਸਿ ਟਿਕ ਚੜਕੁ ਹੈ ਰਕਨ
ਰਤ੍ਰੁਮ ਮਝੀ ਤੇ ਚਰਿ ਕੈਮ ਠਾਤਿ ਸਾਹਿਬਿ
ਸਿ ਪਤੁ ਗਹਸਿ ਗਾਗਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੀਤੀ ਨਾਹੀ॥
ਗਾਨਾ ਜਰ ਥਾਈ ਪ੍ਰਗਅ ਪਹਿਕਿ ਨਪ

ਹੀਂਐ ਗੀਆਨ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਗੁਰਮਤੀ॥ ਕਰਮਾਨ
ਗਾਗਾ ਰੇ ਹਰਿ ਆਦ ਮੀਆ ਦੇ ਗਾਗਾ ਰੇ ਭਰੁ ਦੀਪ
ਤਾ ਹੀ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰ ਮਿਖਿ ਰੇ ਦ ਦੇਸਾ ਮਨ ਰਹੁ॥੧੫॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰ ਦੇ ਹੋਰੁ ਦਾ ਮੀਠ ਹੀ
ਬਾਂਧੇ ਆ ਪਰੇ ਨਾਮਿ ਗਖਾ ਗਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮਿ ਦੇ
ਹੀ ਹਰਿ ਮਨ ਜੀ ਮਿਲਣੀ ਆਗ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮਿ ਦੇ
ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਦੀਪ ਮੀਠ ਹੀ ਆਤੁ ਖਤਮ ਦੇ ਰੇ
ਗਨੋ ਬਿਨ ਤੁਦ ਤੁਗ ਗੁਹਰਿ ਮਧਾ ਨੇ ਰੇ
ਆਟਿ ਗਹਿ ਗਨੋ ਤੁ ਨਿ ਮੇ ਦਵਾਂ ਤੁ ਬਨ ਤੁ
ਕੀਤਾ ਆਮ ਜੀਤਾ ਨਿ ਰਿਤੀਆ ਸਾ ਕਬਾ ਨ
ਤਿਮੁ ਨਾਂ ਕਾਂ ਨੇ ਰਕ ਤਖ ਨਾਮਿ ਤੁ ਗੀ ਦੇ ਏ

ਕਰਦੀ ਪਕਰਦੀਆ ਤੁਆਤੇ ਪਸਵਾਰੂ ਨਾਲਿ ਸੰ
ਗੀਤ ਗੀਆ ਤ੍ਰਾਰਾਥਥਾ ਤੁਰਿਆ ਇਆਤ
ਮੈਦਸਿ ਖਿਥ ਨਤੀ ਕੀਤੀ ਆਖਿਓਸੁ ਸੁਣੀ
ਸਾਗਮ ਨਠ ਗਏ ਇਕਿ ਕੈ ਏਸਾ ਗਾਨਾ ਨੀ ਸਾਵਦ
ਇਸ ਥਾ ਦੀਨ ਓ ਕਰਦਿ ਤੀ ਕਿਸ ਕੀਆ ਵਸ
ਤੁਸੀ ਗਵਾਦੀਆ ਇਕ ਤੁ ਗੀਆ ਤੇ ਸਸੀ
ਖੀਸੈ ਭੀ ਚਾਨਿ ਭੀਨਿ ਚਲਿ ਓ ਗਿਆ ਓਸ ਕੈ
ਥੀਰਿ ਆਵਗਤੀ ਤਥਥਾ ਥੈਆ ਖਿਆ
ਸੈਰ ਓਸ ਕਾ ਭਾਓ ਖੋਇ ਪਾਇਆ ਨੇ ਤਥ
ਓਤੁ ਪਰਿਸਾਵੈ ਤੁ ਓਤੁ ਨਾ ਪੋਵਪ

ਤੇ ਅਹਿਰਿ ਤੁ ਬਚਨ ਏਨੋ ਹਿ ਸੋ ਓਨਾ ਕੇ ਤੇਲੋਨ
ਗੋਤਾ ਦੇ ਕੂਆ ਲਾਕੇ ਨਿਹਾਲ ਕੁਤੁ ਸਦੈਗੁ ਕੇ
ਗਨਿ ਹੁਸਾ ਗੇ ਨਿਹਾਲ ਤੇ ਹੁਸੈ ਸਦੀ ਕੇਧ
ਸੰਪੂਨੋ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲ ਤਬ ਸੋ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸੀਨੇ
ਸੀਪ ਹੋ ਤਬ ਆਪਿਆ ਏਕੇ ਟੀਰਿ ਨ ਆਪਿ
ਗੋ ਨਾ ਤਬ ਫੇਰਿ ਗਏ ਕੁਤੀਆ ਹੁਦਾਸੀ
ਕਗਹਿਲਾ ਗੋ ਕਿ ਤੁਹੁਦਾਸੀ ਅਕਦੀਆ
ਪਪੜੀਆ ਅਤੇ ਖੁਲਿਆ ਨ ਗੁਕਗਦ
ਬਾਪੁ ਕਮੁਕੋ ਅਤੈ ਪੈਗੀਰ ਮੜਆਤੇ
ਸਿਹਿਰ ਮੜਆ ਮਾਗੀਦ ਨਾਲੇ ਪੈਹਿਆ ਮੁ

ਅਤੇ ਆਖੈ ਇਕਾਰੇ ਸਰਕਾ ਤਰਣੁ ਨ
ਲਿਹਸੁਲੁ ਹਸੁ ਅਤੇ ਸੀਹ ਢੋ ਬਾਬੇ
ਤਬ ਬਾਬਾ ਕਸਮੀਰ ਗਇਆ ਕੇ ਟੋਲਿ
ਹੁਥੈ ਭੀ ਸਹਿਆ ਤਿਕ ਖੁਹਤੁ ਨਾ
ਉਪਰੀ ਕਰੇ ਹੈ ਹੋ ਤਬ ਕਸਮੀਰ ਕਾ
ਪੰਡਿਤੁ ਬ੍ਰਹਮਦਾਸੁ ਪਾਧਾ ਉਸ ਸੁਣਿ
ਆਏ ਦਿਤੁ ਫਕੀਰੁ ਆਇਆ ਹੈ ਤਬ
ਉਸਕੈ ਸਾਥਿ ਦੁਇ ਊਠ ਪੁਰਾਣਾ ਕੇ ਲਦੇ
ਆਹੇ ਅਤੈ ਗਲਿ ਵਿਚਿ ਠਾਕੁਰ ਹੈ
ਆਇ ਸਿਰਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਉਸੁ ਕਹਿਕੈ

ਬੈਠਿਗਇਆ॥ਤਬਭੇਖੁਪੁਛਿਐਕੈਆਖਿਓਸੁ
ਤ੍ਰੂਏਹਸਾਪੁਹੈਤੈਚਅਤੂਕਿਉਪਹਰ
ਹਰਿ॥ਅਤੇਰਸੇਕਿਉਪਾਣੇਏਹੈਹਿ॥
ਤੇਤੁਸੀਕਿਕਿਆਕਰਸੁਕਿਉਢੋਹਿਆਹੋ
ਅਤੇਸਾਸੁਅਫੁਣੀਕਿਉਣਗਹਉ
ਤਬਬਾਬਾਬੋਲਿਆ॥ ਪਉੜੀ॥ਰਗ
ਮਾਸੁਦਿਸਿਭਿਤ੍ਰਸਹਲਿਢਾਰਹੈਏ॥੫੧॥
ਗਰਭਿਲਿਆਸੁਹਰਹੈਸੀਐਕਿਉਚ
ਹੈਪਰਏਸੀਗਾਰ॥ਸਭਿਸੋਹਰੇ
ਆਦਣੀਸਰਭੋਰਸੁਭਰਤਾਣ

ਅੰਦਰੁ ਗਰਤਾ ਮਹਿ ਗਿਗਿ ਤਿਉ ਗੈ ਗੁਸਤੀਐ
ਜਾਣੁਾ ਕਦੇਵਣੁ ਦਿਗ ਸੈ ਮਹਿ ਨਾ ਸਿਗੁ
ਗਵੈ ਸ ਘਰਿ ਨਿ ਹਣੁਾ ਸਾ ਨ ਸੁਖਿ ਤ੍ਰੁਤੀ
ਤਰ ਛਹੈ ਦੇ ਸੁਤੁ ਨਦਗਿ ਨਿ ਹਣੁਾ ਖ
ਹੀ ਛਾ ਸੋਖਿ ਗਗਤਿਉ ਸਿਗਿਰਿ ਮੈ ਰਸੁ
ਦਾਣੁਾ ਪੁਸਿ ਆਹਿ ਸਨਗਿ ਦਿਆ ਘਰੀ
ਕਸੁ ਕੇਗ ਪੁਢਿ ਕਗਣੁਾ ਏ ਨੀ ਆਖੇ
ਨਦ ਗਿ ਨਿ ਆਦੇ ਟੀਰਿ ਚਰ ਗਕੁਸ
ਘਰਿ ਨਕਗੈ ਦੀਚੁਗਾ ਤੁ ਪੁਕਾ ਦੇਸੇਂ
ਤੇ ਪੀਆ ਦੁ ਕੇ ਆ ਨ ਸੇ ਦਾ ਣੁਾ ਸੁ

ਉਰਧੈ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮੈ ਗੁਰ ਪਉੜੀ ॥੭॥ ਰਾਮ
ਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਗੀਤ ਤਤੁ ਲੈਤੂ ਸਣਾਮ
ਇਆਗ ॥੧॥ ਏਕੇ ਪਾ ਪਰੁ ਏਕੁ ਦ੍ਰਗੁਰ
ਪਉੜੀ ॥੮॥ ਰਾਖਾ ਓ ॥ ਗੁੜ੍ਹਾ ਚਰਣੁ ਨਾ
ਕਾ ਸਭੁ ਸੁ ਪਤਿ ਕੈ ਨਾਉ ॥ ਪਉੜੀ
ਆਪੀ ਦੇਆ ਪੁ ਸਾ ਇਆ ਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥
ਜੇ ਖਰੁ ਪਰਤਿ ਇਣੁ ਇਨਿ ਰੇਦੇ ਆਤਾ ਇਆ ॥
ਇਣੁ ਬੈਸਾ ਗਗ ਨੁ ਰਹਾਇ ਸਬਦੁ
ਨੀਸ ਇਆ ਸੁ ਗੁਰ ਰੈ ਦੁਉ ਪਾਇ
ਦੇਤਿ ਸਸਾ ਇਆ ਕੀ ਏਰਤਿ ਨਿਤ

ਚੋਜਵਿਡਾਣਿਆ॥ਤੀਰਥਧਰਮਵੀਚਾਰਿਨ
ਵਣੁਪੁਰਬਾਣਿਆ॥ਤੁਧੁਸਰਿਅਵਰੁਨ
ਕੋਇਕਿਆਆਖਿਵਖਾਣਿਆ॥ਤੁਧੁਸ
ਚੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਹੋਰਿਆਵਣਜਾਣਿ
ਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਨਾਨਕਸਾਵਣਿਜੇਵਸੈਚ
ਹੁਓਮਾਹਾਹੋਇ॥ਨਾਗਾਂਮਿਰਗਾਂਮਛੀਆਂਰਸੀਆ
ਘਰਿਧਨੁਹੋਇ॥੧॥ਨਾਨਕਸਾਵਣਿਜੇਵਸੈਚ
ਹੁਵੇਛੋੜਾਹੋਇ॥ਗਾਈਪੁਤਾਨਿਰਧਨਾਪੰਥੀਚਾ
ਕਰੁਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਸਚਾਸਚਿਆਰੁਜਿ
ਨਿਸਚੁਵਰਤਾਇਆ॥ਬੈਠਾਤਾੜੀਲਾਇਕਵ
ਲੁਛਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮੈਵਡਾਕਹਾਇਅੰਤੁਨ

ਪਾਇਆ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਵਰਨੁ ਸਬਾਇ

ਆ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇ ਕਿਨਿ ਤੂ ਜਾਇਆ॥

ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਰਜਾ ਧਾਇਆ॥ ਗੁਰ

ਮਹਿ ਆਪੁ ਸਮੋਇ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਇਆ॥ ਸਚੇ ਹੀ

ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਕਾਦਰ ਸੈ ਪ੍ਰਭ

ਹੈ ਦੀ॥ ਸਾਜਨ ਕੀ॥ ਕੁ॥ ਤਾ ਬਨ ਮਦਾਸੁ ਪੈ ਕਤੁ

ਆਇ ਪੈਸੀ ਪਾਇਆ॥ ਤੂੰ ਆਖਿ ਨ ਸੁਣੀ ਕੀ ਏਨ ਦਸ

ਤੁ ਨ ਹੀ ਸੀ॥ ਤਬ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਣਾ ਸਾਤ ਰਣੁ

ਬਾਬਾ ਕੀਤਿਆ॥ ਜਸ ਬਨ੍ਹਾ ਰਗੁ ਸਾਕੁ ਫਿਰਿ ਸੋਰਹ

ਸਆਆ ਰਬਰ ਨਰਬਰ ਪੂੰਪੁਕਾਰ ਾਪਰ

ਨਿਗਗਨਿ ਨਹੀ ਉਕਸੁਆ ਪਾਗਾ ਨਾਇ

ਮੈਲਾਨਹਿਤਨਾਮੁਰਸੁਮੁੰਨਸੁਪਿਰਮਾਇਆਸੋ॥੧॥
ਮਨਾਨਕਤੇਪਉੜੀਜਨਾਮਾਕੀਉਪੜਿਆਮ
ਕਿਨਆਵਰਸਾਲੀ॥ਮੰਤਮਾਤਾਲਸਮਤਾ
ਜੀਸਾਗਗਾਰੀਨਨੀਕੁਵਣਾਇਰਹੈ॥੫॥ਨਾਤ
ਵਿਸੁਗਗੁਨਸਡੁਮਿਹਾਲਾਰਜਕੁਭਿਸਤ
ਨਜੀਮੈਵਾਲਾਨਗਕੁਸੁਗਗਾਨਜੀਰੀਸਤ
ਮਰਣਾਨਕੇਆਇਨ ਜਾਇਰਹੈ॥੬॥ਛੁਣਮ
ਬਿਸਨੁਸਤੁਸੁਨਕੇਈਨਾਰਿਮ੍ਰਮਨਜੀਸਾ
ਤਿਨਸਨਆਨਾਕੇਤੁਪ੍ਰਸਮੁਮਾਇਰਹੈ॥੭॥
ਨਾਤਦਿਜਤੀਸਤੀਬਨਵਸੀਨਾਨਾਤੁਦਿਤਿਪ
ਸਾਪਿਕਸੁਮਵਸੀਦਿਗੀਰੀਗਮਕੇਮੁਨਰਿ

ਸਰੀਰੁ ਆਪੇ ਆਣਿ ਘੁਲਿ ਘੁਮਾਇਦਾ ਹੈ ॥੧੩॥ ਸਤਿ
ਸੁਕ ਨਾਨਗੁ ਤੁਠਾਇਆ ॥ ਬਚਨੁ ਕਾਣਿਆ
ਕਾਤੁ ਗਇਆ ॥ ਬਹੁ ਆਖਿ ਸਾ ॥ ਸਹੁ ਮਸੁ ਖ
ਇਆ ਆਇਆ ਮੇਹਰ ਪਾਇਦਾ ਹੈ ॥੧੪॥ ਇਕ
ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਗਸ ਬਡਾਨੁ ਨਾਇਆ ਕਹਿਕਹੁ
ਦੇਖੈ ਪੁਰਸੁ ਸਥਇਆ ॥ ਖਡ ਬਹੁ ਮੈਡ ਖਤ
ਲੀਐ ਕੈ ਗੁਖਤੁ ਪੁਗਟੀਆ ਇਦਾ ਹੈ ॥੧੫॥ ਤਿ
ਦਾਸੇਤ ॥ ਨਾ ਦੇਕੈ ਹੀ ॥ ਪੁਰਗੁ ਗੁਤੇ ਸੇਵੀਦ
ਈ ॥ ਨਾ ॥ ਕਮਾਇ ਗਤੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ਬਿਸਮ
ਤ ਦੇਗੁ ਤਗਾਇਦਾ ਹੈ ॥੧੬॥ ਤ ਬਹੁ ਮਸੁ
ਘੜਤੁ ਆਇ ਕੈ ਗੀਪਾਇਆ ॥ ਗਾ ਤੇ ਪਬਹੁ

ਟਪਾਇਆ ਨਾਉ ਪਰੀਕੁਰਿਆ ਸੇਢਾ ਨਾਗ
ਕਰਿਆ ਪੁਰਸ ਨਤੇ ਥਾਸ ਨਾ ਜਾਂ ਦੇਸੁ ਨਾ ਹੀਰਿ
ਸੇਢਾ ਕਰੋਸੈ ਸਾਂਤ੍ਰ ਭ ਰਿਸ ਨਰਿਸੁ ਭਾਇਕੋ
ਸਾਨਉਤੈ ਆਂ ਏਸੈ ਸੈ ਆਗੇ ਭੀ ਏ ਸੇਢਾ ਕਰਦ
ਬਾਨਤਬਹਉਸੈਕਾਂਸਦਕਾਬਾਇ ਪੈਣਾਂ ਨਹੀ
ਤਦਹੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਏਕਸਿਨਿ ਆਖਿਆ ਸੋਸਾਹਿ
ਗੁਰੂ ਕ ਨਾਤਕ ਪੰਡਿਤ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕਉਦਗੁਰੂ
ਕਨਾਤਦਹੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਸੋਸਾਹਿਉਦ
ਆਂ ਨਦਿਰਿ ਇਕੁ ਕੇ ਨਾਹੀ ਤਿ ਬੇਅੰਤ ਸਰਿ ਟਕ
ਰਥੇ ਨਹੀ ਨਾਉ ਪੁਤੇ ਨਾ ਦਸ ਮਨਿ ਗਾਤ ਕੁਉਖ
ਹੁਕਮ ਸਦਾ ਸੁਦਰਿਆ ਜਾਇ ਪੋਰੀ ਪਉ

ਦਾ ਕਹਿਆ॥ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਿ ਪਾਸਹੁ॥ਸਮਸਤਾਂ ਇਕੈ ਕੈ ਓਨ੍ਹ
ਸਿਖਾ ਕਹਿਆ॥ਓਸ ਸਮੁੰਦ ਵਿਚਿ ਤੇ ਗੁਰੂ ਹੋਤ
ਬਖਸ ਹੋਆ ਇਆ॥ਆਇ ਤਿਸ ਮਾਣੀ ਸਕੀਤੀਆ
ਸੁਆ॥ਤਬ ਆਗੈ ਮਨੁ ਹੋਬ ਸਤ ਪੈ ਪੈਇ ਸਫੀਖ
ਫੀਖੀ॥ਤਬ ਬਾਬੇ ਕਰਿ ਪੈਰਾ ਸੰਬੂ ਰੇ ਹਥਿ ਆਗਿਆ
ਤਬ ਗੈਦਾ ਗੋਦਾ ਆਇਆ॥ਤਬ ਬਾਬਾ ਓਨਿ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ
ਆ ਰੇ ਗੁਰੂ ਲੋਇ ਓ॥ਤਬ ਬਾਬਾ ਓਸ ਆਪ ਦੇ ਪਰਵੀ
ਕਹਿਆਸੁ ਸਦਾ ਈ॥ਤਬ ਬਾਬੇ ਓਨਿ ਸਿਖੀ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਤੀ ਓਹੁ ਆਇਆ ਸੀ॥ਇਸ ਦੇ ਤੂੰ ਬਸਨ
ਕਰਦਾ ਖਾ॥ਓਨੀ ਤਿ ਗੁਰੂ ਖੀ॥ਤਬ ਆਇ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਇਆ॥ ਦੇਹੁ ਓਦਾ ਪੁਰਾ

ਦੇਸੁਰਿਪਾਇਓਗੁਰੂਗੁਰੂਹਣਗਦਾਪਹਿਲੋਸੰਗਤੀ
ਦੀਚਰੰਨਗੇਲਿਓਆਬੇਹਣਤੁਦਾਹਗੁਰੂਜਾਤ
ਤੁਧਾਸੀਹਣਤੁਹਣਹਾਰਅਤੇਸੀਹੇਡੋਬੈਠਿਆ
ਤਧਬਾਬੇਸਾਲੋਕੁਆਖਿਆਸਾਹਿਸੁਭਗਦੇ
ਓਦਕੁਦਾਇਆਕੁਹਾਪਰਸਗਤੁਪਖਿਆਇਆ
ਅਦੇਸੁਰੈਭਿਖਿਆਧਾਇਆਏਸੀਦਰਗਹ
ਮਿਲੈਸਦਾਇਓਰਿਦੈਗਤਿਕਾਜਾਭਇਆਸ
ਤਾਹਕੁਸਭੁਦਕੁਲਿਗਇਆਰਹੈਦਸ
ਗਉਰਾਗੁਦਾਇਓਕਿਲਿਸੀਤਾਅਦਤੁਖੁਰੁਦ
ਇਓਰਵਾਲਿਪੇਡਿ ਭੈਸਤੁਗਾਇਲੀਰੇਸੁਆਮੀ
ਗਣਤਹਜੁਗਿਓਰਦੇਰਾਮੇਰਾਨਸੁਨਖਸਰ

ਤਿਆਗਿ ਏਕੈ ਕਾਰਹੁਣਿ ਪਾਪੀ ਭਉਇਆ ਓਰਿ ਵਹਿਸੇ ਖਮ
ਸਾਹਿਬ ਪੀਰਾ ਅੰਤਿ ਕੰਠਿ ਮਤੁਣਾ ਰੋਭੀ ਕੋਇ
ਵਹਿਰ ਸੋਕੇ ਨ ਪਕੂ ਨੋ ਨਾ ਪਹਿ ਪਰਿਭੀਖਆਗ
ਕਿਤਾ ਨੇ ਨਾਰਿ ਦੈ ਕਿਰ ਪਨ ਸੰਨਿ ਪਨੁ ਦਾਇਹਿ ਪੰਡਿਤੁ
ਰਿ ਦੈ ਇਹਿ ਆਨੁਗ ਵਾਇਹਿ ਨਾ ਖਾਨੇ ਰਿ ਦੈ ਰਿਮੁ ਨਾ ਨਿ
ਭਤੁ ਗਾ ਨਾ ਨ ਕਦੂ ਖੀਆ ਸਭੁ ਸੇ ਸੁ ਭਾਮ
ਨੇ ਨਾ ਮੁ ਸੇ ਟੀ ਤਿ ਹਿ ਦਾਇਹਿਆ ਵਰਕਰ ਮਨ ਨੇ ਪੈ
ਪਾਇਹਿ ਨਾ ਨ ਤਬ ਬਾ ਬੇਰੀ ਪੁਸੀ ਨੇ ਏ ਨਾਉ ਬਨੁ ਵ
ਦਿਰ ਗੋ ਨਾ ਸ ਵਾ ਨਾ ਮੁਪਰ ਬਤੁ ਨਾ ਏ ਪਿਆ ਰੋਨੁ
ਨੇ ਰਿ ਦਾਇਹਿ ਚ ਹਿਆ ਨਾ ਜਾਨੁ ਸਨੇ ਦੇ ਵਾਆ ਸਪ
ਮੁ ਖਾ ਨ ਤ ਬਆ ਗੈ ਸ ਨਾ ਦੇ ਉਆ ਤੈ ਕੋ ਰ ਪ ਨਾ ਖਾ

ਤੇਕਰਮਸਰੀਆਤੇਰੋਧੀਰਦਰ੍ਹੁਆਤੇਯਾਰਪਤੁਸੈਨਸੈ
ਤਬਬਾਬੇਰਾਹਿਆਏਦਮੁਆਏਦਮੁਕੀਤਾ।ਬਾਬਾਬੋਲਿ
ਗਇਆ।ਤਰਦਨੁਸਿਪਾਤਿਬੀਦਿ ਤੀ।ਤਾਆਖਿਓ
ਜਾਹਿਜੀਭਰਿਏਆਂਖੀਆਂਕਰਣਜਾਗੁਕੇਬਾਲਕੇ
ਤਦਰੁਬਾਬਾਤਿਬੀਤਰਹਿਗਇਆ।ਜਾਪਾਸੀਉ
ਇਪਾਏਤਾਜੀਰਸਤੀਹਿਇਲਗੇਪਦਸਿਆ।ਤਬ
ਦਰੂਬਾਬੇਤਿਬੀਪਰਤੀ ਨਾਲਿਸਮੀ।ਤਬਓਕਰ
ਆਉਠਿਗਏਆ।ਤਰਦਾਨਬਾਬੇਓਰਗੋਸਤਆਏ
ਜੋਹਿਕੇਸੁਨੁਰਿ ਤਾ।ਮਾਣਿਗਤੇਨਾਪੋਸਮਦ
ਰੇਸੋਇਓ।ਜਾਨਕਸਾਰਿਥਿ ਨਾਣਦਰਨਾਕਰੀਓ॥੧॥
ਤਬਸੋਤਰਕੀਕਾਣਦਰੁਗਿਉ ਏ।ਤਬਕਰਿਬਾਧ

ੴ ਪਾਇ॥ਤਬਪਾਣੴਪਾਇਆ॥ਤਬਸਿਧਾਪਸਿਭ
ਆ
ਗਿਲੈਆਇਆ॥ਤਬਮਭਨਾਸਿਧਾਪਾਣੀਪੀਤੇ
ਪਤੁਪਾਣੀਨਿਪਟੈਨਹੀ॥ਤਬਮਹਾਦੇਉਪ੍ਰਉ
ਆਤ੍ਰੈਗਿਮਹੀਹੇਕਿਉਦਸਮੀਹੋ॥ਤਦਰਖੁਬਾਬੈ
ਸਿਆਗਦਿਉਦਸਮੀਕੇਲਫੜਕਉਣਹੋਹਿ
ਆਤਗਿਮਹੀਕੇਲਫੜਣਕਉਣਹੋਹਿ॥ਤਬਮਨ
ਦੇਉਬੈਠਿਆਸਾਮੋਲਿਕਾ॥ਸਿਗਿਗਿਹੀਦੇਹਿਗਰ
ਹੁਕੈਗੋਰਖਪਤਪਸੰਤਾਮਕੀਭਿਖਿਆਕੈਗੋਪੁ
ਨਦਾਨਕਾਕੇਮਗੀਤਾ॥ਸੀਗਿਰਹੀਗੀਗਾਕਾਂਨੀਭਾ
ਬਾਲੈਉਸਿਮਕਮਤਿਮਕਪਾ॥ਪਾਰਮਤਤਮਹਿਸਿਧ
ਨਤੁਪਾ॥॥ਤਬਗਰੁਦੇਬਾਬੁਰਿਤਾ॥ਸੀਕਿਆਕਿ

ਹਮੈ ਗੈਮਣਦਾ ਦਿਹੁਸੀਦੈ ਦੁਗੜਿਆਦੰ ॥ ਧਣੂਇ
ਦਿਹੁ ਖਾਣੀ ਐਤੁ ਗੜਿਆ ॥ ਅਮਤਿ ॥ ਅਮਤਿ ਖਿਦ ॥
ਤਿਆਕਹੁ ਤੁਸਾ ਅਖਗੁ ਦਿਤਾ ਗੋਹਿ ॥ ਅਾਣਿਆ ॥ ਪ੍ਰਪ
ਢੂਹਿ ਦੈ ਸ ਮਕਹਿ ਸੈ ਹੋਆ ਕੈ ਹੋਆ ॥ ਕਉਗੋ ਗਖ
ਕਹੁ ਕਹੋ ॥ ਫਿਆ ਇਸਤਾ ਗੋ ਦਗੋ ਤੇ ਪ੍ਰਤਆ ॥
ਖੇਸਾ ਗੀ ॥ ਅਦੁ ਪ੍ਰਤਆ ॥ ਗਿਕ ਗਦੇ ਗੋ ਹੁ ਸਆਇ
ਤਉਕਾਂ ਹੋ ਤਿਖਿਆ ਅੰਗਹਿ ਦਾਹਿ ॥ ਬੋਲੇ ਨਾਕ
ਪਤਿ ਸਤੁ ਪ੍ਰਾ ॥ ਪਗਅਤਤ ਅਹਿਗੋ ਪ ॥ ਨਤੂ ॥
ਤਬ ਖਿੜਿ ਗਿਆ ਪੀਰ ਦੇ ਬੋਲਿਆ ॥ ਗਏ ਪੀਰ ਦੇ
ਉਦਾਸੀ ਬਾਬਾ ਉਦਾਸ ਮਕਗੁਰੁ ਲੈ ਬੋਲਿਆ ॥
ਮਾਣਿਆ ਸੇ ਉ ਦਸੀ ਦਿਗੁ ਹੋ ਦਾਸਾ ॥ ਗਪਿਉ

ਗਿਆਨੀ ਮੈ ਤਰਿ ਵਣਜਾਰੈ ਰਮਤੁ ਤਕੀ ਪਾਏ ਵੈ ਗੋਰਿ

ਤਿਸ ਤੁ ਦਾਸੀਕਾ ਪੈਰੂ ਨਾ ਰਪਾ ਥੇਨੈ ਗੈ ਪੀ

ਸੰਤੁ ਮਤਿ ਸਤੁ ਪਾ ਪਾ ਪਾ ਸਤ ਤ ਮਹਿ ਰੈ ਥ ਨਾ ਤੁ ਪਾ

ਤਥ ਥਾ ਥੇ ਕਾ ਥਾ ਥੁਰਿ ਤਾ ਸਾਣੁ ਕਾਇ ਨੁ ਕਾ ਸਹਿ

ਲਾਏ ਸਾਨੁ ਪੰਨਾ ਸਹਿ ਗੈ ਹੈ ਪਾਰ ਪਾ ਨਾ ਪੰਨ

ਕਾ ਲੈ ਤਾ ਨੇ ਭੇਜਾ ਸੀ ਟੀ ਕਾ ਕੇ ਤਾ ਸੈ ਟੀ ਏ ਸੁਗਾ ਆਗ

ਮਹਿ ਗਸ ਲੈ ਵਾਰਿ ਸੁ ਣੋਵਾ ਥੇ ਪੇ ਨ ਉ ਗਾ ਨ ਪ

ਰਿ ਮਹਿਆ ਦੈ ਸਾ ਮਤ ਸਤਾ ਟੀ ਜ ਤੁ ਕਿ ਨ ਜਾ ਰਿ

ਤਾ ਕੇ ਆਗੇ ਪੈਰੂ ਨੂ ਆਗ ਆ ਨ ਆ ਨ ਟੀ ਨ ਥ

ਰ ਨ ਥੀ ਸਾ ਤਾ ਕੇ ਆ ਗੇ ਕ ਲੁ ਹਿ ਪੈਰੂ ਨ ਦੇ

ਸਾ ਉਚੀ ਨੂੰ ਰਿ ਸ ਗ ਛੋਡ ਦਿ ਨਾ ਤੁ ਕ ਏ ਉ

ਦਾਸੀਸੇਵਿ॥੧॥੫॥ਸੋਹਉਦਾਸੀਰੇਗਹੋਉਦਾਸੁ॥

ਕੁਸੁਧਿਕਿਰਖਿਗਗਨੇਤਰਿਵਾਸੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰ

ਹੈਰੋਗਅਭਿਆਸਾ॥ਪਰਸੈਸਿਅਸਿਨਜਾਵੈ

ਪਾਸਾ॥ਰਿਸੁਪਾਇਦੁਤੀਆਦੁਖਿਧਾਅਭਿਸੈ

ਉਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਹਉਦਾਸੀਸੇਵਿ॥੨॥

ਜੀਆਨੁਖਦੁਗੁਣੈਅਨਖਿਉਣੁਣੈਮਸੁ

ਦਿਸਾਪੰਚਾਕਾਬੂਝੈਆ॥ਅਨਸੁਗਤਿਕੀਪਾਵੈ

ਜੀਨਿ॥ਤੀਰਥਪਰਸੈਦਸੈਸੰਨਿ॥ਦਨਿਇਉ

ਸੈਉਸਨੋਕੀਪਿਟੀ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਹਉਦਾਸੀ

ਸੇਈ॥ਰਦਖਣੀਓਅੰਕਾਰਿਆ॥ਸਨਿਹਟੀ॥

ਉਪਾਟਿ ਪਾਟਿ ਬਿਖਿਆ ਮਨਿ ਹੋਇ ਫਟਾ॥ ਐਸਾ ਅਮਰੁ

ਸਹਜਿ ਗੁਰੂ ਬਤਾਇਆ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ

ਪਰਿਆਇਆ॥ ਅਨ ਸਨਿਗਨਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸੇਵਕ ਟੀ

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਉਤਰਿ ਸੀ ਸੈਈ॥ ਕਤਾਸੁਰ ਹਿ

ਆਨੁ ਗਗਨ ਕੰਤ ਫੜਾ॥ ਅਨਿ ਸਿਮਰਿ ਸਾਮ

ਨਾਇ ਸਉਣਾ॥ ਐਸਾ ਸੁਣਾ ਪੂਰਾ ਕਉਣਾ॥ ਬੈਪੈ

ਬਸੰਤੁ ਪਾਣੀ ਸਉਣਾ॥ਰਿਹਾਉ॥ ਗਗਨ

ਮੰਡਲ ਕੀ ਗਤਿ ਅਪਰੰਪਾਰ ਟੀ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਰਾਸੇ

ਸੀਟੀ॥੪॥ ਰਾਗੁ ਸੋ ਪੂਰਬ ਕਉਣ ਸਹਿ ਪਰੇ

ਤੇ ਤੀਆਰ ਪਾ ਕਉਣ ਕਉਣ ਕ ਗੋ ਰਪ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਓਮੇਖਾ ਨਾਨਕੁ ਪੁਜ॥੪॥੧॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਰਬਾਬੁ ਦਿਤਾ ॥ ਸੋਰਠਿ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਭਗਤੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸ ਤੀ ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਮੁ ਕਰਤ

ਸੁਖ ਕਾ ਮਤੀ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਚੜਿਆ ਉਨ ਕਰਿ ਜਿਸ ਦੇ

ਦਰਸਨੁ ॥ ਤਿਸ ਪੜਦਾ ॥ ਜਿਆ ਸੇਤਿ ॥ ਜਿਆ ਰਾਮੁ ਦ

ਬਚੀ ਮਸ ਬਰ ਦਸ ਮਣ ਮੇ ਉਤਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕ

ਹੈ ਸੋ ਟੀਸਾ ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ॥ ਏ ਰਸਣ ਦਾ ਇ ॥ ਰਾਇ

ਤਸਾ ਸੋ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇ ਦਾਇ ॥ ਖੋਟੇ ਖਾ ਸੋ ॥ ਸੈ

ਨੈ ਗੋਇਤ ॥ ਨਣ ਦੇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦੇ ਆ ਜਿ

ਓਨਾ ਦੇ ॥ ਪਰਪਖ ਰਾਇ ॥ ਕੀ ਏ ਕਥ॥

ਸੋ ਸੀ ਮਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਦੇ ਸੀ ॥ ਖਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਜਿਖਤ

ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਰ ਹੈ ਸੋ ਟੀਸਾ ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ॥

॥੧॥ਗਗਨੈਤਰਿਕਉਕਉਮਉਤਾਵੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਤੈ
ਗੁਤੀਣੇਵੈ॥ਪਰਚਾਨਹਿਤਾਹਿਰਿਪਰਿਆਵੈ
ਧਨਿਥਿਪਿਤੇਗੀਕਮੋਵੈਜੈਗੁ॥ਆਏਨਹਰਪ੍ਰ
ਨਗਏਮੈਗੁ॥ਸੇਜਤੁਰਹੈਨਕਿਨਸੇਸ੍ਰਤ
ਨਾਨਕੁਸੇਟੀਆਉਪ੍ਰਤਾ॥੧॥ਅਸੁਗਨਕੈ
ਉਪੁਨੋਤਮੋ॥ਅਹਿਨਿਸਿਮਰਾਸਖਰਤੁਪੁਰੇ
ਉਮਟੈਕਵਣਪਾਣਟਪਉਣ॥ਏਉਨਿਵਰੋ
ਆਵਾਗੁਣ॥ਅਨਿਪਉਣੁਕਉਗਥੇਬੀਪਿਣ
ਤਇਥੇਸੋਇਕਟੀਸੈਪਿ॥ਅਪਨੇਵਸਿਕਰਿਗ
ਸੇਕੁਤਾ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੇਟੀਆਉਪ੍ਰਤਾ॥੧॥੫॥

ਤਬਫਿਰਿਰਾਮਾਨੰਦੁਬੋਲਿਆ॥ਰਾਮਾਨੰਦੁਦੇਸੀਖ
ਦੇਗੁਰਾਗੁਰੁਨਾਨਕਬੋਲਿਆ॥ਸੋਹਣਕਾਸੇਵਕਥਾ
ਜੈਕਾਰਿਆਪਧਾਰੋ॥ਕਾਰਿਆਕੀਆਗਿਆਬਹੁ
ਤਪਸਤਾਲੋ॥ਸੁਪਾਲੋਬਿੰਡਾਨਾਦਥੇਸੁਰਾਮਾ
ਤਿਸੁਪਥੇਕੀਕਾਦਾਤਾਨਾਮਾਨਾ॥ਬੋਲੇਰਾਮਾ
ਤੁਮਕੀਸਾਡੂਪੁਸਾਤਤਮਨਿਮਾਧਾਨਤਪੁ॥੫॥
ਤਬਗੁਰੂਬੋਲਿਆ॥ਸੋਲਿਕਾ॥ਆਮਤੁਸਾਧਿਰਿ
ਦਸੁਮੈਨਾ॥ਪੈਰਤਤਾਲਿਦਤੁਰਹਿਗਨਾ॥ਬੈਰੈ
ਤਿਦੂਆਣਪਆਣਗੀ॥ਆਪਕਾਮਿਤੁਮਦਾਏ
ਗੀ॥ਦਪਤਪਸੰਦੁਮਸੁਗਤਿਬਰਾਥਟ

ਨਕਰਤੈਰੋਗੀਕੇਲਾਨਦਸਾ॥ਰਾਂਖੋਰੇਤਾਂਛਡਿਸ
ਗਿਆਨੀ॥ਆਠਿਨਿਸਿਰਾਂਗੇਸੰਤੌਨਿਪਿਆਨੀਸੁ
ਨਸਫਲਮਹਿਤੇਗੀਪਰੋਗ॥ਗੁਰਪਰਮਸਿਰਖਾਤੁ
ਨਸਗੋ॥ਏਨਿਖਿਪਿਕੀਚੈਗੁਰਕੀਸੇਵ॥ਸਰੇ
ਖੀਪੇਸਗਲੇਦੇਵ॥ਸਿਠਖਸਾਤੁਨਦੇਏਰੇ
ਪਦਾ॥ਨਾਨਕਰਤੇਰੋਗਕੇਲਦਸਾ॥ਤਅਿਸ
ਇਸਨਾਲਭੁਨਿਦੋਗੀਪੇਰਆਗਨਿਯਾਣਖੀ
ਤਰਿਸੋਗ॥ਅਜੀਸਰਠੈਗਡੀਕੁਚਡਾਇਸ
ਜਰਿਉਪਸੋਤੁਗਮੜਿਰਾਂਇ॥ਸਾਪੀਨਿਦੋਸੇ
ਖੇਪੈਠੋਗ॥ਗੁਰਖਿਨੁਸੰਤੁਨਿਰਪੀਅਲੇਠਗ॥
ਉਤਸਭਲੇਭਿ॥ਨੇਰਾਪਦਾ॥ਨਾਨਕਰਤੇ

ਰੈਗਕੋਣਛੜਾ॥ਪਰਿਪਿਰਿਝੂਰੇਸਰਿਰੁਕਮਿਗਧੋਰੈ
ਹਥਾਂਮੁਖਤੁਅਸਤੁ॥ਭਾਖੋ॥ਕੋਟਕਟੇਤਰਿ॥
ਤਤਕਾਂਬੇਤਾ॥ਸੈ॥ਮੇਤਾਣਮਹਿਗਥੋਰੋਬੇਤਾਂਥੀ
ਖਿਪਿਆਤੁਗਗ॥ਮਤਭਗਾਸਾਂਇਰਿਬੇਟਿਖਿ
ਤੁਕੈਗਾਪੇਤਿਮਤ॥ਤੁਓਲਗਾਰਮਣਾ॥੨॥
ਕਹੈਰੈਗਕੈਣਛੜਾ॥ਮੁਗਬਕਸਰਿਪਛਮਕ
ਉਆਂਦੋ॥ਗਛਿਮਸਿਰੈਉਰਿਕਤੁਮਿਆਣਾਂਦੋ
ਹਾਂਟਪਟਣਕੀਚੀ॥ਣਦਟਾ॥ਤਾਂਪਿਰਿਭੁਦੈ
ਆਛਪਟਪਆਂਇ॥॥ਓਪੜਰਥੈਪ੍ਰਗਬਪ
ਛਮਓਤਗਰਪਣ॥॥੩॥ਕਕਹੈਰੈਗਕੋਣ
ਛੜਾ॥੪॥ਇਹਤ॥ਕੀਂਤਾਮਗਤਿਕਰਿਟੂਪਾਂ

ਤਿਸੁਪਾਸਿਆਏਸਤੁਸਮਾਇਤਸੁ ਪ੍ਰਾਣੁਗਤਿਰਤ
ਨੁਕਰਿਮਹਿਰਿਰਿਜਾਮਾਂਵੈਲਾਜੁਗਤਿਵਿਚਿਤ੍ਰਸਪਹਿਕੈਵੈ ਤੀਂ
ਜਾਂਵੈਲਾ॥ਹਿਆਂਨੁਸਪਾਸੇਨਫਰਨਉ॥ਧਿ॥ਵਿ
ਪਿਤਾਪਾਲੈਕੇਵਣਨਉ॥ਗਿਲਿਖਿਗਲਿਕਹਿ
ਲੀਤੇਸਪੜ੍ਹਾ॥ਨਾ॥ਕਕਹੈਦੇਗੀਕੇਣਵਾਸੇ॥
ਤਬਫਿਰਿਭਰਥਰੀਬੋਲਿਆ॥ਭਰਥਰੀਬੈਰਾਗੀਥੇ॥
ਬੈਰਾਗਕਾਗਨੁਲੇਬੋਲਿਆ॥ਸਲੋਕੁ॥ਸੇਬੈਰਾ
ਗੀਉਲਣੇਦੇਖਣਆ॥ਨਾਕਿਰਵਣਮਹਿਰੈਪੇਖ
ਸੁਆ॥ਅਨਿਲਿਲਿਅਤਰਿਗਹੈਪਿਆਲਿ॥ਸੇਬੈਰ
ਗੀਸਤਿਸਮਾਲਿ॥ਬੋਲੇਭਰਥਰੀਸਤਿਸਤੁ
ਪਾਪਰਸਤਕਆਦਿਰਿਧਨਾਹਪਾਕ॥ਤਬਣਤੁ

ਬਾਬੇ ਜਬਾਬੁ ਦਿਤਾ ॥ ਮਰਦਾਨਿਆ ॥ ਸੇ ਬੈਰਾਗੀ ਦਿਖ ਮਹਿਆ
ਵੈ ॥ ਜਿ ਦਰੈ ਆਗੈ ਮਰ ਰਹਿ ਹਿ ਵਵੈ ॥ ਜਿਉ ਸਕਤੀ
ਕੇ ਕਰਮ ਕਰੈਗਾ ॥ ਅਰਾਧੁ ਦਸਤੁ ਆਗੈ ਖੜਾ ਹੋਗੇ
ਐਸਾ ॥ ਅਉਖਧੁ ਪਾਇ ਗਵਾਗਾ ॥ ਜਿਤੁ ਪਾਏ ਪੇਤੇ
ਗਸਿਟ ਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤਾ ਮਸਤਿਸ ਨਾਨਉ ਸੇ
ਭਿਆਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋ ਈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਪਰ
ਹੋਕੇ ਪਰਿਗਹੁ ਅਦਾਸਾ ॥ ਆਰਹੋਕੇ ਪਰਿਕੇ
ਜਿਵਾਸਾ ॥ ਉਦਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਬਿਣਾ ਟੀਭਾਗੀ
ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੀ ਟੀ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਸੇ ਬੈਰਾਗੀ ਦਸੈ
ਤੇਖ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥ ਉਣ ਟੈਪ ਉਤ ਸਹਿ ਜਿਸ
ਸੋਵੈ ॥ ਪਲਿ ਦੇਸ ਕਰ ਉਦਮ ਸਹਿ ਕਰੈਗਾ ॥ ਸੇ ਬੈਰਾਗੀ

ਜਿਉਹੁ ਪਰਿਚੈ ਹੋਇ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਤਿ ਆਸਿ ਉਦਾਸਿ ਬੈਰਾ
ਗੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੨॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ
ਜੋ ਬੈਰਾਗੁ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਵੈ ॥ ਸਚੁ ਰਸੁ ਆਪ ਜਿਨਿ ਕਰੈ ਹੋਤਾ ॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਤਤ ਕਾ ਖੋ
ਤਾ ॥ ਨੀਰਿ ਨਿਰੰਜਨੀ ਸੋ ਨ ਮਹਿ ਜਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ
ਸੋਈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੪॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਆਪੁ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਪਾਵੈ ਖਰਾ ਸੋਭਾ ॥ ਸੋ ਨਿਗਿਆਨ ਗਹੈ ਅਪਾਰ
ਨਉ ਰਸ ਕਉ ਰਸਨ ਖੋਖਿ ਪੀ ॥ ਨਾਮ ਸੈਉ ਮੋਹ ਆਨ
ਤ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮ ਸੈਉ ਪਾਏ ਨਉ ਨਿਧਿ ਲੀਆ ॥ ਨਾਮ
੫ ਸੈਉ ਪਤਿ ਸਿਧੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਮ ਸੈਉ ਪਤਿ ਸਿਧੁ ਪ੍ਰਗਟ
ਭੋ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਕਾ ਨਿਕਟਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਐਸਾ ਬਿਧਿ ਸਿਰਿ
ਕਰੈ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ ਕਛੂ ਆਵੈ ਲਾਗਿ ਸਤੁ ਨਾਮੁ

ਤਾ ਮ:੧॥ ੧॥ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋ ਰੈਹਨਿ ਰਖਾਇ ਸਾਚੁ ਆਦਸਿ ਸੀ
ਦੈਆ ਨਿਸ ਸਤਾਨੁ ॥ ਗਗਨ ਸੈਰੀ ਵਰਆਨ ਰਹੁ ਤਾਣੁ ॥
ਰੈਸ ਕੈਦਅਨਿ ਨਿ ਰਸਨ ਆਣੁ ॥ ਥਰ ਸੈ ਆਇ ਰਿਦੁ
ਕੀਆ ਹਿ ਸੰਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਹੋਇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ॥
ਤਬ ਭਰਥਰੀ ਆਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੂ ਜੋਗੀ ਹੋਹੁ ॥ ਹੋਹੁ
ਰਾਜਾ ਜੀ ਦਰਗਹ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ॥ ਜੋਗ
ਕਦੁ ਸੁਪ ਹੋ ॥ ਤਬ ਭਰਥਰੀ ਬੋਲਿਆ ॥ ਜੋਗ ਕਾ
ਸੁ ਸੁਣ ਕਪ ਖਾਣੀ ਲੈਣਾ ॥ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦ ਦੈ
ਕੂਣ ਸੈਣਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸ
ਦਲਿ ਮ: ੧॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਖਿ
ਮਾ ਹਢਾਵਉ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਸ

ਹਲੈ ਜੋਗਾ ਨਿਪਿਪਾਸਉ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ ਜੁਗਹ ਜੁ
ਗੁ ਜੋਗੀ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਜੋਗੰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰ
ਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗਿਆਨੁ ਕਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗੰ ॥ ਰਹਾਉ
ਪਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨੁ ਮਤਿ ਡੰਡਾ ਵਰਤਮਾਨ ਬਿਭੂਤੰ ਹ
ਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੰ
ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸਉ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ
ਬਾਦੰ ॥ ਸਿੰਙੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਸੋਹੈ ਅਹਿਨਿਸਿ
ਪੂਰੈ ਨਾਦੰ ॥੩॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸੰਮਿਆ ਨਾਨਾ
ਵਰਨ ਅਨੇਕੰ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਲਿਵ ਏਕੰ ॥੪॥੧॥ ਤੁਸਾਹੁ ਸਿਪੇ ਬੈਸੋਂ ਨਾਨਕ
ਤੂੰ ਅਦਲ ਦਾਦੁ ਐਲਾਂ ਹੋਰਾ ਦਮ ਨਾ ਸਿਪਾਕ

ਜੋਤਾ ਹੈ॥ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ਅਰਭੁ ਕਿਤੁ ਨਿਆਇ ਦਾ
ਕੀ ਹੁਈ ਹੈ॥ਤਬ ਸਿਖਿ ਬੋਲਿਆ॥ਜੀ ਅਚਰਜੁ ਤਿਤੁ
ਦਿਆਵਣੈ ਤਾਂ ਹੋਆ॥ਅਸਾਡਾ ਹੋਰੁ ਦੇ ਪਰਥਾਇ ਕੀਆ
ਲਿਖਿਆ ਦੇ ਹੋਆ॥ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ਤੁਸੀ ਅਚਰਜੁ
ਆਖੀ ਪੀ ਜੋ ਸੁਣਿਆ ਦੁਹਉ ਹੋਆ॥ਤਬ ਸਿਖ ਪੁਛਿਆ ਜੀ
ਲੋ॥ਤਬ ਸਿਖ ਪੁਛਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਹਲਿਆ॥ਪਰਮੇਸਰੀ
ਬਾਣੀ॥ਉਚਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕਿਉ ਚੀਨਿਆ॥ਅਤਿ ਚਰਜੁ ਹੈ
ਬੋਲ॥ਫਿਰਿ ਸਿਖ ਆਖਿਆ ਰਾਜ ਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂ ਬੇ
ਨ ਹੈ॥ਤਬ ਸਿਖ ਪੁਛਿਆ ਹਉ ਕਰਿ ਕਿਆ ਕਿਆ ਹੈ
ਤਬ ਆਗਿਆ ਸਿਖ ਕਰਿ ਆਖੀ ਸਿਖਿਆ ਜੋ ਆਖਿਆ ਜਾਤੇ
ਸਦਾ ਹੋਆ॥ਤਬ ਸਿਖ ਪੈਰੀ ਪਏ ਹੋਇ ਸਦਾ ਉ

ਦਰੀਆਉ ਤੇ ਰਾਵੀ ਵਿਚਤੂ ਹੋਆ ਸੁਗਾ ਹੀ ਫਿਰੀ ਸੀ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਪਾਸਿ ਕੋਈ ਲੈ ਆਇਆ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ
ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਸਿਖਾ ਆਖਿਆ॥ ਏਹੁ ਸਿਖ ਪਾਕ
ਪਆਣ ਹੈ॥ ਤੂੰਪਾ ਣੀ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਹਿ ਸਚਿ
ਕਿਆ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਸਿਖਾ ਆਖਿਆ ਹਿ ਸਚਿ
ਹਿ ਗੁਰੂ ਅਤੈ ਪਾਵੈ ਵੇ ਫਲ ਪਾਏ ਹੈ॥ ਤਬ
ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਸਬਦੁ ਮਃ ੧॥ ਤੁ
ਦੁ ਕਰਿ ਗਿਆ॥ ਪਿਆ॥ ਕਰਿ ਪਾਵੈ ਕਰਿ ਕਰਣੈ
ਕਸੁ ਪਾਈਐ॥ ਕ ਨਿਭਾਉ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੰਚਾਇ
ਤੁੰਬਿ ਪਿਆ ਆਲਾਤੁ ਆਈਐ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਆਤੁ
ਮਤੁ ਵਿਤਾਗਾ ਸੁਰਸਾ ਪੀਵੈ ਸਾਹਿਬ ਰਹਿ ਗਰਿ ਕਰਿ

ਗਇਆ ਆਤਿਨਿ ਸਿਖਨੀ ਪ੍ਰਸਿਨਿ ਵਧਣਾ ਗੀਆ
ਕਤੁਆ ਨਾਨਕੁ ਗਇਆ ਗਨਉ ਸਾਸਚਾ ਆਪਿ ਖਿ
ਆਨਾ ਮੂਰਖ ਤ੍ਰਿਸਪ ਪੈਂਦੇ ਕਿਸਨਾ ਨ ਦਹਿਕ ਗਆਈ
ਤੁਰਾ ਦੁ ਪਾਰੀ ਨੌ ਦੈ ਰਿਆ ਮਰਿ ਨੌ ਦੇਖਾ ਤੁ ਪਰੀ
ਯਾਰਕੀ ਸਾਖੀ ਆਸ੍ਰੁਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤਨੀ ਪਰ
ਦੁਤਉਛਿਆ ਆ ਦਰਦਰ ਗਮਾ ਨ ਕਾ ਮੇ ਦੁਖੁ ਨਦੈ
ਸੁਕਤਿ ਖੈਰ ਨੌਕ ਰੈ ਰਿਆ।੩।ਸਿ ਫਤੀ ਰਤਾਮ
ਦਖੈ ਗਗੀ ਤ੍ਰਸੈਦਾ ਨਸ੍ਰ ਨ ਨ ਗਾਕਨੈ ਨਾ
ਤਸੁਇ ਛਗ ਗ ਬਰਦੇਗੀ ਪੀਵੇਆ ਇਤੁ ਪਰੀ
ਤਬਸਿ ਪਾਆ ਦਸ੍ਰ ਆਰਿਸ੍ਰ ਕੀਤਾ।੩੬
ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਆਰਿ ਪੁਰਖ ਕਉਆਰੇ ਸੁ

ਉਥਹੁ ਰਵਦਾ ਰਹਿਆ। ਭੇਟ ਹੁਵਦਾ ਨਗੁਰੂ ਨਾਲ
ਉਸੀ ਉਦਾਸੀ ਪਕੜਿ ਮਕੀਨੇ ਟੀਪੈ ਗੀ ਖੇਤੁ
ਸਾ ਨੈਮ ਕੀਆ। ਅਤੇ ਨੇਮ ਕੀਤੁ ਥਹਿਆ ਨ
ਸਹਿਣ ਤਡੀਆ ਕੀ ਸਾ ਸਾ। ਮਖੈਟਿ ਕਾ ਖਿਟ
ਜਾ ਖਾਸ ਕਾਹਿਣ ਪੈਰੋ। ਤਥਾ ਨੀਸੇ ਬਮਣ ਖੋ
ਐਰਦਾ ਖੈਰਦਾ ਤਰਾਹਿਣ ਤਾ ਇਨਿ ਕਹਿਆ
ਤਦ ਹੁਇ ਕੁ ਤਸੀ ਮਿਲਿਆ। ਆਗਤਿ ਇਕ ਨੇਗਨੇ
ਤਖਤ ਦੀ ਪੁਛਿਆ। ਅਖਿਓ ਸਾ। ਇਦਰ ਗਵਸ
ਤੇਰੇ ਰਾ ਸਾ ਸਕਣੀ ਨੇ ਮਣੀ ਭੈਗਣੀ ਕੁਛਾ।
ਜੀਤੁ ਨੈਕੁ ਤੋ। ਕਿਸੁ ਸਤੇ ਸਾ। ਤੋ ਤਥ
ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ। ਸਭ ਡਾ। ਗਗੁਤਿ ਲੇ ਗਹਿਣ

ਮਃ੧॥ਕੁਦਰਤਿਰਕੀਰ ॥ਅਘਨ ਕੇ ਸਿਮਰਿਤੁ
ਸੋਦਵਾਨਾਭਤਿਆਤੀਤ੍ਰ॥ਕਰਿਦਸਾਰ
ਰਸਨਾਰੀਭ੍ਰਮ॥ਸੋਦਰਿਸਾਗਉਨੀਤਾਨ
ਤ॥੧॥ਤਉਦਰਰਸਨਾਕੀਕਰਉਸਮਾਇ
ਸੋਦਰਿਸਾਗਉਭੀਖਿਆਪਾਇ॥ਰਹਉ॥੧॥
ਕਸਰਕੁਸਮਸਿਰਰਸਮਹਿਤਰਣਾ॥ਸਰਬੀ
ਰੀਰਚਰਣਾ॥੨॥ਸੋਦਰਿਭਗਤਸੇਤਿਹਿ
ਤੀਸਕੁਪਰਮਣਿਕਰਣਾ॥੩॥ਪਿਆਸ਼ਿ
ਕੰਠਕਰੇਨਕੀਏ॥ਐਸਾਭਗਤੁਦਰਾਸ
ਤਿਤੁਹੋ॥ਤਉ ॥ਸਾਨੇਦਰਾਰਤਿਦਸੋਇ
ਨਾਨਕਤਿ॥ਸਦਿਭਉਜਿਆਪਾਇ॥ਤਾਤਕਿ

ਫਿਰਿ ਤਣੀ ਕਹਿਆ ਸੋ ਅਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਈ ਇਵੈ
ਰਹੇ ਹਾਂ ॥ ਅਸਾਡਾ ਦਿਆ ਨਫੂਰ ਹੈ ਗਾ ॥ ਤਬ
ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ॥ ਮ: ੧ ॥
ਬੈ ਰੇਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤਮ ਪੇਸਿ ਤੂ ਦਰਗੋਸ ਕੁਨ ਕਰਤਾਰ
ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ ਤੂ ਬੇਐਬ ਪਰਵਦਗਾਰ ॥੧॥ ਦੁਨੀਆ ਮੁਕਾਮੇ
ਫਾਨੀ ਤਹਕੀਕ ਦਿਲ ਦਾਨੀ ॥ ਮਮ ਸਰ ਮੂਇ ਅਜਰਾਈਲ ਗਿਰਫਤਹ
ਦਿਲ ਹੇਚਿ ਨ ਦਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਪਿਸਰ ਪਦਰ ਬਿਰਾਦਰਾਂ
ਕਸ ਨੇਸ ਦਸਤੰਗੀਰ ॥ ਆਖਿਰ ਬਿਅਫਤਮ ਕਸ ਨ ਦਾਰਦ
ਚੂੰ ਸਵਦ ਤਕਬੀਰ ॥੨॥ ਸਬ ਰੋਜ ਗਸਤਮ ਦਰ ਹਵਾ ਕਰਦੇਮ ਬਦੀ
ਖਿਆਲ ॥ ਗਾਹੇ ਨ ਨੇਕੀ ਕਾਰ ਕਰਦਮ ਮਮ ਈ ਚਿਨੀ
ਅਹਵਾਲ ॥੩॥ ਬਦਬਖਤ ਹਮ ਚੁ ਬਖੀਲ ਗਾਫਿਲ ਬੇਨਜਰ ਬੇਬਾਕ
ਨਾਨਕ ਬੁਗੋਯਦ ਜਨੁ ਤੁਰਾ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰਾਂ ਪਾ ਖਾਕ ॥੪॥

२०५

ਪਸਿਰ ਮਦੇਸ ਬੈਰਾਗਣਿ॥੧॥ ਤਬ ਉਪਰੁ ਰਣਦੇਸ

ਕੇਨੁ ਮਦੇਰੇ ਮੇਹਾ ਮਹ ਫਿਰਿਆ ਏ॥ ਤਾ ਬਦਰ ਲੇ

ਉਪਰਿ ਤੇ ਉਰਿ ਗਣੀ॥੧॥ ਤਬ ਹਜੂਰੀ ਫਿ ਨਾਮਿਸਉ

ਮਾਰ ਸਉ ਦਿ ਬੁਰਾਣੀ ਮੇ ਮਉ ਤੇ ਹੈ॥ ਭਾਆ ਅਹਿਣ

ਗਾ ਸੋਹੈ ਦੂ ਤਾ ਮਕੇ ਨੂਰ ਟੀ ਨਾ ਹੀ ਗਇਆ॥ ਤੁ

ਮੇ ਮ ਨਾ ਪਿਰ ਚਲੇ ਨਾ ਹੀ॥ ਆਗੇ ਹੋ ਤੁਰਿ ਪੈ ਫੇ ਹੁ

ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਭਾਣਾ ਹੈ ਦੇਖੀ॥ ਤਮੀਆ ਮੇਰ

ਣ ਹਾ॥ ਤਬ ਉਹੁ ਆਗੇ ਹੋਇ ਆਇ ਸਉ ਦਿ ਉਹੁ ਫਿਰਿ ਮਿ

ਪੈਤਾਨ ਬਾਬਾ ਹੋ ਆਤੈ ਨਾ ਉਹੁ ਬਰਣੀ ਹੈ

ਤਬ ਹਰਣੀ ਏ ਗਾਹ ਖ ਛਟਹਿ॥ ਤਾਂ ਖਿਉਸੁ

ਰੇਖੁ ਰਾ ਇਕ ਦੀਦਾਰ ਹੋਆ ਆ ਹਾ ਮੁਰਦੀਏ

ਨਸਕਿਓ॥ ਫਿਰਿ ਗਇਆ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਮੇ ਰਖਿ

ਹੋਇ ਸਾਹਿਬ ਵਡਿਆਈਆਂ॥ ਤਬ ਆਗੈ ਮਿਰਤਾਂ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਲਿਆ

ਆਖਾ॥ ਸਭਿ ਕਿਛੁ ਨਾ॥ ਸੁਰਜ ਦੇਸੁ ਆਵੈਗਾ॥ ਤਾਂ ਮ

ਰਦਾਨੇ ਸੁਣਿ ਵਿਛਿ ਪਾਣੀ ਪੈਰ ਧੋਇ ਦੇਗਾ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ

ਬਾਹਰ ਕਢਿ ਸਾਹਿਬ ਵਡਿਆਈਆਂ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮਹਿਮਾ

ਆਪੇ ਮਿਹਰ ਕਰੀਤ ਰਾਹ ਕਰਿ ਕੈ ਸਭਨਾ॥ ਤਬ ਪੈਰੀ

ਰੀਨਿਆ ਦਰਕਾ ਖੜਤਾਂ ਓਇ ਆਣਾ॥ ਤਬ ਕਰਤੀ ਕਰ

ਦੀਨੀ ਆਸਰ ਕਰ ਵਡਿਆਈਆਂ॥ ਦੇਖਿ ਨਰ ਇਕ

ਮਿਲਿਆ ਸਭਨਾ ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਭੁਲਾਇ ਕੈ ਪੈਰ ਸੁਚਾਇ

ਕੇ ਪਾਰ ਵਡਿਆਈ ਰੀਤਿ ਓਨੀ ਆਤੇ ਕਾਬਕੀਤ ਰਹਿ

ਮੇਕ ਉਰਾਤੇ ਓਨੀ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਇਤ

ਵਰਿ ਪਰਦਾਇਆ ਤੇ ਰਬਾਨਾ ਓ ਇਤ ਵਣਿਮ

ਮੇਰ ਪਸਾਰਿ ਕਰਿ ਫੜ ਮ॥ ਤਬ ਕਰਤੀ ਕਰਾ ਦੀ

ਪਸਿਰ ਗਏ ਸ ਬੈਰਾਗੁ ਹੋਆ ॥੧॥ ਤਬ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਰਹਿਓਸੁ

ਕੋਨੁ ਗਏ ਏਕੇ ਗਏ ॥ ਗਏ ਫਿਰਿਆ ਰੋ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾ

ਉਪਰਿ ਰੋਇ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿ ਨਾਨਕ ਸਿਖ

ਮਾਰੋ ਸਹਿ ਬੰਦਾਣੀ ਮੇਰਾ ਉਤੋਂ ਰੋ ॥ ਭਾਈਆ ਅਹਿਲਾ

ਗਾਸਿਹ ਤੁ ਤਾ ਮਰੇ ਨੂਰ ਦੀ ਨਾ ਹੀ ਗਇਆ ॥ ਤੂ

ਮੇਰਾ ਨਾਮਿ ਰਬ ਨਾਹੀ ॥ ਆਗੇ ਹੋ ਕਿ ਪਵੇ ਹੋਇ

ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਹੋ ਕੋਈ ॥ ਤੁਸੀ ਆਵੋ

ਰੇ ਹੁ ॥ ਤਬ ਬਹੁਤੁ ਆਗੇ ਹੋਇ ਆਇਆ ਸਾਹਿਬ ਹਿਲਿਮੇ

ਪੈਰਾਂ ਨ ਬਾਬਾ ਹੋ ॥ ਆਏ ਨਾ ਕੁਝੁ ਬਚਾਣੀ ਹੋ ॥

ਤਬ ਫੇਰ ਕੀਤਾ ਗਾਹੁਖ ਫਰਦਿ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖੁ

ਕੋਈ ਪੁਰਾ ਇਕ ਦੋ ਰਾਤੁ ਹੋਆ ॥ ਤਾ ਪਰਦੇਸਿ

ਨ ਮਰਿਓ ॥ ਫਿਰਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਮਰਦਾਨਾ

ਖਿਸਾਹਿ ਦੇਖਿਆਂ ॥ ਤਬ ਆਗੈ ਕਿਤਾ ਬਾਹਿਰਿ ਨਿਖਿਆ
ਆਹਾ ॥ ਸਾਹਿਬਿ ਨਾਲਿ ਕਰਾਂਗੇ ਦੇਖੁਆਂ ਦੇਗਾ ॥ ਤਾਮ
ਕੇਰੇ ਮੁਹਰਿ ਇਕੋ ਪਾਣੀ ਪੈਰਾਂ ਹੈ ਦੇਗਾ ॥ ਤਬ ਬਾ
ਬਾ ਮਕੇ ਵਿਚਿ ਸਾਹਿ ਦੇਖਿਆ ॥ ਸਾਹਿ ਕਾਗ ਸੋ ਇਗਹੁ
ਆ ॥ ਪੈਰ ਮਕੇ ਕੀ ਤਰਫ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਤਾ ॥ ਤਬ ਪੇਸੀ
ਕੀ ਨਿਮਾਜ ਕਾ ਵਖਤੁ ਹੋਇਆ ॥ ਤਬ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨ
ਦੀਨੁ ਨਿਮਾਜ ਕਰਣਿ ਆਇਆ ॥ ਦੇਖੈ ਤਾ ਕੋਈ ਇਕ
ਮਿਆਂ ਸਿਓਸੁ ਏਬੇਰ ਮੁਸਾਫਰੁ ਪੈਰ ਮਕੇ ਦੀ
ਕੇ ਪਾਸ ਫੇਰਿ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨਿ ॥ ਤਬ ਕਾਜੀ ਕੀਤਾ ਗਿਲਾ
ਸੋ ਕਿਉ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨਿ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ॥ ਜਿਤੁ
ਦਿਸਿ ਖੁਦਾਇ ਨਾ ਹੋਵੈ ਤਿਤੁ ਦਿਸਿ ਮੇਰੇ
ਪੈਰ ਫੇਰਿ ਛਡਿ ॥ ਤਬ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨਦੀ

ਪਸਰਿ ਗਏ ਦੇਸ ਦੇਸਾਂਤਰਾ ॥੧॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਉਸ ਨੁ ਹਲੇਸ
ਕੇਨੁ ਗਏ ਦੇਰ ਗੇੜਾ ਗਾਫ ਫਿਰਿਆ ਏ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨੀ
ਉਪਰਿ ਨੇ ਇਕ ਨਾਲੀ ॥੧॥ ਤਬ ਨਾਨਕਿ ਨਾਇਸਿਉ
ਮਾਰਸਿ ਇੰਦੂਸਾਣੀ ਮੇ ਗਉ ਤੇ ਨੈ ॥ ਭਾਈਆ ਖਹਿਣ
ਗਾਰਸੈ ਇੰਦੂ ਤਾਂ ਮਕੇ ਨੁ ਕੇਟੀ ਨਾਲੀ ਗਇਆ ॥ ਤੁ
ਮੇਗਾ ਨਾਇ ਦਾਰੁ ਨਾਲੀ ॥ ਆਗੇ ਨਾਨਕਿ ਪੈਦੇ ਨੁ
ਤਬ ਬਾਬਾ ਆਪਿਆ ਭਾਣਾ ਨੈ ਦੇਨੀ ॥ ਤ ਮੀਆ ਕੈਰ
ਏਨਾ ॥ ਤਬ ਉਨਾ ਆਗੇ ਨੇ ਇਆ ॥ ਸਾਇਨੁ ਫਿਸਿ
ਪੈਤਾ ਨ ਬਾਬਾ ਨੀ ॥ ਆਤੈ ਨਾ ਉਨ ਚਰਣੀ ਨੇ
ਤਬ ਨਾਨਕਿ ਏਗਾ ਨੁਸ ਛਾਟਹਿ ॥ ਤਾਂ ਆਖਿਉਨੁ
ਦੇਖੁਸਾ ਇਕ ਦੀਦਾਰੁ ਨੈ ਆਆ ॥ ਨਾ ਪਰਨੁ ਦੇਇ
ਨਸਕਿਓ ॥ ਫਰਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਮਕੈ

ਇਸਾਹਿ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ॥ ਤਬ ਆਗੈ ਗੋਇ ਤਾ ਬਾਹਿ ਵਿਖਿਆ
ਆਠਾ ॥ ਦਿਖਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਇਆ ਹੋਗਾ ॥ ਤਾਂ
ਕੇਦੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੋਇ ਪਇਆ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਿ ਹੋਗਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ
ਬਾਬਾ ਕਹਿਆ ਦਸਾਹਿ ਵਰ੍ਹਿਆ ॥ ਦਸਾਹਿ ਕਹਿ ਮੋਹਿ ਗਇ
ਆ ॥ ਪੈਰ ਮਸਕੇ ਦੀਤ ਰਸ ਕਹਿ ਕੈ ਸਭਾ ॥ ਤਬ ਪੈਸੇ
ਦੀਨਿਆ ਦਕਾ ਵਖਤ ਹੋਇਆ ॥ ਤਬ ਕਦਾ ਦੀਨ ਕਦਾ
ਦੀਨਿਆ ਦਕ ਗਹਿਆ ਹਿਆ ॥ ਦੇਖਿ ਨਾਦ ਰਿਕ
ਰਿਆ ਸਿਖ ਮ੍ਰਿਤ ਦੇਖਿ ਦੇ ਮਰਾਹਿ ਕਿ ਪੈਰ ਮ੍ਰਿਤਕ
ਕੇਪਕ ਦਵਾਇ ਦੀਤੇ ਹੋਇਆ ॥ ਤੇ ਕਾਬ ਦੀਤ ਗਫ
ਸੋਕ ਉਕਾਤੇ ਹੋਇਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਮਾਹਿਆ ॥ ਇਤ
ਦਿਖਿ ਮਰਾਇਆ ਤੇ ਕਬਾ ਨਾਹੋ ਤਿਤੁ ਵਾਇਸ
ਗੈਪੇਰ ਪਮਾਇ ਕਹਿ ਦੂਰਿ ॥ ਤਬ ਕਦਾ ਦੀਨ ਕਦਾ ਦੀ

ਪਸਰਿ ਸਵੈਸ ਬੈਰਾਗੁ ॥੧॥ ਤਬ ਉਹੁ ਖੁਸਿ ਹੋਇ ਮ

ਕੇਨੁ ਸਵੇਰੇ ਸੇਹਾ ਸਨ ਵਿਛਿਆ ਹੋ ॥ ਤਾ ਬਾਬਾ ਜੀ

ਉਪਰਿ ਹੋਇ ਰਾਣੀ ॥੧॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਬਿ ਨਾਸਿਕ

ਮਾਰਿ ਉਠਿਆ ਰਾਣੀ ਸੇ ਸਉਤੇ ਹੋ ॥ ਭਾਖਿਆ ਸਤਿਗੁ

ਗਾਰਿ ਹੋਇ ਤੁਤਾ ਮਕੇ ਨੁਕਟੀ ਨਾਹੀ ਗਇਆ ॥ ਤੂ

ਸੋਸਨਾਮਿ ਰਹੁ ਨਾਹ ॥ ਆਗੇ ਹੋਤੁ ਕਿਪੈ ਵੈਹਤੁ

ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਭਾਣਾ ਹੋਵੈ ਸੀ ॥ ਤਮੀਆ ਕੋਰ

ਰਹੁ ॥ ਤਬ ਉਹੁ ਆਗੇ ਹੋਇਆ ॥ ਰਾਇ ਉਹੁ ਫਿਰਿ

ਪੈਤਾਨ ਬਾਬਾ ਹੋ ॥ ਆਤੈ ਨਾ ਉਹੁ ਚਰਣੀ ਹੈ ॥

ਤਬ ਰਾਜਾ ਸੀਸ ਗਾਹੁ ਖ ਛਾਟਹਿ ॥ ਤਾਂ ਖਿਰੰਤੁ

ਦੇ ਖੁਸਾ ਇਕ ਦੀਦਾਰੁ ਹੋਆ ॥ ਤਾ ਪਕੜਿਓ

ਨਸ ਕਿਓ ॥ ਚਲਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਸੇਦੀ

ਇਸਾਦਿ ਵਡਿਆਂ॥ਤਬਆਗੈਮੈਦਿ ਤਾਂਬਾਵਿਦਿਲਿਖਿਆਆ
ਆਗਾਰਿਹਿਵਿ ਨਾਨੁਕਨਾਵੇਸੁਆ ਵੇਗਾ॥ਤਾਂਮ
ਕੇਦਮੁਹਿਵਿਚਿਪਾਣੀਪੈਦਾਹੋਵੇਗਾ॥ਤਬਬਾ
ਬਾਮਕਵਿਚਿਸਾਇਵਡਿਆਆਸਾਇਕਰਿਮੋਇਗਏ
ਆਪੈਰਿਮਕੇਦੀਤਰਾਹਕਰਿਕੈਮੁਭਾ॥ਤਬਪੈਸੀ
ਕੀਮਾਸਾਕਾ ਫਪਤੁਹੋਇਆ॥ਤਬਕਾਤੀਤੁਕਾ
ਦੀਨੀਮਸਾਕਰਫਿਆਇਆਆਦੇਖਿਨਾਰਿ ਮਿਕ
ਮਿਆਂਅਲਮੁ ਟਥੇਦਮੁਸਾਇਕਿ ਪੈਰਮੁਚਿ
ਕੇਪਰਫਿਆਰਕੀਤੇਹੀ॥ਤੇਕਾਬਕੀਤਰਪਿ
ਮੋਕਿਉਕੀਤੇ ਹੀ॥ਤਬਬਾਬੇਆਖਿਆ॥ਇਤ
ਫਰਿਪਸਾਇਆ ਤੇਰਬਾ ਨਹੀ ਤਿਤੁਵਾਰਿਮ
ਰਿਪੇਰਪਮਾਰਿ ਕਰਿਫੂਰ॥ਤਬਕਾਜੀਮਕਾਜੀ

ਜਿਤੁਦਿਹਿਬਾਬੇਦੇਪੈਰਿ

ਬਾਬੇਦੇਪੈਰਿਲਗੇ॥ਤਿਤੁਦਿਹਿਅਨਗਾਬਦਾਸੂਰ
ਹਿਗਿਆਸਾਢੇ॥ਤਬਕਾਜੀਉਕਰ॥ਨਾਦੇਹੇਗਾ॥ਤੇ
ਇਗਇਆ॥ਪੈਰਾਉਪਰਿਆ॥ਸੁਆ॥ਆਤੁਆਸਿਖ
ਏਦਾਗੇਵੇਸਤੇਗਾ॥ਨਾਉਦਿਆ॥ਹੋ॥ਤਬਬਾਬੇ
ਆਖਿਆ॥ਗੁਰੁਬਡੋਗਾਵਿਡਿਆ॥੧॥ਗਿਦਾਬ
ਦਗੀਵਖੁਣਾ॥ਦਸਤੁਅਗੇਗਰਿ॥ਸੰਗ ਦ
ਨਇਗਹੁਗੰਜੁਣਾ॥੧॥ਗਨਉ॥ਆਗਿਆਨੁਆਦ
ਸਹਿਬਾਪਨਦਉਰੁਤਣਬਦਏਇਆਤੀਸ
ਦਿ॥ਸਿਖੁਗੁਗਾਖਨੁਪਾਕਸਗਦਆਸੀ
ਇਆ॥੧॥ਸੁਗਤਿਕਾਤੁਗਖੁਗੇਜਾ॥ਗਤਿਜਨ
ਨਾਉ॥ਆਤਸੇਕਣ॥ਸ ਨਗਖਨੁਸਤੀਤੁ

ਓਨ ਮਾਉ॥ਭਰਿਸੁ ਆਦਸਹਤਿ ਬੈਰਾਗ
ਗਸਨਾਐ ਦੇਸਸਾਹਿਦਾਰਗੀ ਗਾਲਿਹ
ਗੇਸਨਸਹਿਗਾ ਖਹੁਕ ਟਕਤਸਿਤ
ਕਖੀਗਾ॥ਕੈਆਨਹੀਬੁਸ੍ਵਇਸਾਨੇ
ਹੇਇਗਹੁ ਰੁ ਕੁਗ॥ਕਹੈਨਾਨ ਕਗਾਖੁਗੇਜ
ਸਿਦਕੁਗਹੀਸਮ੍ਰੁ ਕੁ॥ਮਾਤਾ ਬਾਂ ਬੈਭੋਗਪ
ਇਆ॥ਤਥਕਾਂ ਜੀ ਕੁਕ ਨਦੀ ਸਾਣਾ ਸੁਕੀ
ਤਾ॥ਆਖਿਉ ਸੁਦਵਾ ਹਦਵ ਜਆਦਾ ਖੁਦਾਇ ਕਿ
ਟਕੀਗਦਾਦੀਦਾਗੁ ਪਾਇਆਐਂ॥ਤਾਖਦਾਈ
ਪੀਰ ਪਤਾਣੀ ਏਪਸਿਕ ਹਿਉਸ੍ਵਾਰੇਨਾ॥੨

ਬਾਬੇਕੇਪੈਰਿਪਏ॥ਤਿਤੁਵੇਲਿਮਿਹਰਵਾਨੁਹੁ
ਇਕੈਦਾਸਾਹਿ॥ਤਬਕਾਜੀਕੁਰਬਾਨਦੀਏਹੈਗੁਰੂ
ਦਿਹਦਿਆ॥ਪੈਰਖਿਆ॥ਜਾਆਖਿਆਖਿਦਮ
ਤਿਦੇਸਤੇਰਾਨਾਚੁਕਿਆ॥ਤਬਬਾਬੇ
ਆਖਿਆ॥ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਹਲਾ੧॥ਯਕਅਰ
ਜਗੁਫਤਮਪੇਸਿਤੋਦਰਗੋਸਕੁਨਕਰ
ਤਾਰ॥ਹਕਾਕਬੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮਾ
ਦਰਿਬਾਪਤੁਰਬਿਰਾਦਰਾਕਸਨੇਸਤੇਸ
ਦਿਨਿਸਤਗੀਰਆਖਿਰਬਿਅਫਤਮਕਸਨੀ
ਦਿ॥੧॥ਸਬਰੋਜਗਸਤਮਦਰਹਵਾਗਹਿਤ
ਗਾਹੇਨਨੇਕੀਕਾਰਕਰਦਮਮਮਈਚਿਨੀਅਹਵਾਲ

ਓਨ ਮਾਣੁ॥ਭਰਿਸੁ ਆਦਮ ਸਹਤਿ ਬੇਰਾ
ਗਸ ਨਾ ਮੀਦੇਸ ਮਾਨਿਦਾਣ ਗੀ ਗਾਸਿਹ
ਗਣੇਅ ਨ ਮਹਿਗਾ ਖਹੁਕ ਫਗਤਸਿ
ਕਥੀ ਗਾ॥੩॥ਕੀਆਣ ਹੋਏ ਬੁਝਾਇਸਿ ਮਾਨੇ
ਹੋਇ ਗਹੁ ਹੁ ਕੁ॥ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਗਾਖੁ ਗੋਜ
ਸਿਦਕੁ ਗਹੋ ਮਨੁ ਕੁ॥ਮਾਨ ਤਾ ਥਾ ਬੇਭੈਗ ਪ
ਇਆ ਤਖਕ ਜੀ ਭੁਕ ਨਦੀ ਮਾਣਾ ਮੁਕੀ
ਤਾ ਆਖਿਉ ਮੁਦੇ ਹਦੇ ਹਆਤਾ ਮੁਦਾਇ ਕਿ
ਫਕੀ ਗਦਾਰੀ ਦਾਰੁ ਪਾਇਆ ਸੈ ਤਾ ਖਦਾਈ
ਪੀਰ ਪਤਾਣੀ ਏ ਪਸਿ ਕਹਿਓ ਮਾਰੇ ਨਾਨ॥੨

ਦਰਵੇਸੁ ਆਇਆ ਹੈ। ਤਬ ਪਠਾਣੀ ਆਖਿਆ ਤੂ
ਦੀਦਾਰੁ ਦੇਖਣੇ ਨੂੰ ਆਇਆ। ਆਇ ਸਲਾ
ਮੁ ਪਾਇਓਸੁ। ਤਾਂ ਸਤਭੇ ਜਾਂਣੇ ਕਰਿ ਬੈਠਿ
ਗਇਆ। ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਸਿਫਤਿ ਲਗੇ ਕਰ
ਣੇ। ਤਬ ਕਾਜੀ ਉਨਾ ਦੀ ਪੁਛਿਆ ਆ
ਖਿਓਸੁ ਜੀ ਏਹ ਜੋ ਤੀ ਸਹਰ ਫਰ ਪੜ੍ਹਦੇ
ਹੈਨਿ ਕੁਤੁਇਸ ਵਿਚਿ ਕੀ ਹੈ ਸਹੁਣੇ ਖੀਦਰ
ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਹੀ। ਤਬ ਬਾਬਾ ਬੋਲੇ [illegible]ਆ। ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਗਿ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧॥
ਕਾਜੀ ਉਕਰ ਨਾ ਦੇ ਕਿਰ ਪਰਧਾ ਇਹਿ ਜਿਨਿ ਟੌਰਾ
ਤੇਲੋ ਗਹਿ ਵਿਚਿ ਸ:॥੧॥ ਬਾਬਰ ਬਣ ਰਜਾ ਹੈ ਆ॥

ਸੇਖੁਕਨਾਰੈਸੇਦੇਕਾਕਾਜੀ ਖਾਬਾਬਾਬੇ
ਨਿਆਆਣ ੨॥ ਅਜਾਣ ਕਉ ਸਾਂਕਿ ਕਰਿਗਇ
ਲਤੇਮਨਾ ਤੁਹਿਸਾਗਿਆਸਾਸ੍ਰ ਪਾਣਦੇਨਾ
ਮਖਿਨਾ ਪ੍ਰਿਗਸੀਦਾਨਾਮੈ ਸਾਗਿਆਨਾਬੇਖਿਰ
ਟਿਤ੍ਰਕਿਰਤੁਕਰ ਮਸਗੀਆਤਿਗਖੁਦ
ਭਸਿਕਿਸੇਨ੍ਰਾਨਿਹਿਰਾਣ ਸੰਦਾਕਿ ਸੈਨਆ
ਖਾਕਾਤੇਤੇ ਬਨਕਗਿਸਿਰਕਦਿਆਣਸਤੁਤ੍ਰ
ਪਦ੍ਰਿਤਾ ਨਿਾਤਨ੍ਰਾਖਿਨਾਮੈਸ੍ਰਪਗਣੜੀਐਤ
ਬਤ੍ਰੇਕਣਾਕਗਿਤਾ॥੩॥ਸੇਸਨਾਇਟਿਬਨ੍ਰਤ
ਕਰਿਖਾਣੀ ਸਾਸ੍ਰ ਨਕਰੂਨਾਨ ਟਨਨ੍ਰ

ਵਿਚਾਰਿ ਕਰਿਆ ਬਹੁਤੁ ਦਿਨ ਗਏ ਤਉ ਮੈ ਅਜੁ ॥੪॥ ਦੇ
ਅਰਦਾਸਿ ਕਿਤ ਦਸਾ ਕਰ ਬਹੁ ਦੁਚਾਨ ਦੇਵਾ ਕਰੁ
ਕੇ ਪਾ ਥਾ ਸ੍ਰਤਿ ਸੀ ਈਆ ਪਦੇ ਫਿਰਸੀ ਤ
ਨੋ ਤੇ ਦੁਪਾ ਪਾਤੇ ਜਾਣੀ ਸੀ ਪਰ ਦੁਤੁਰਿਨ
ਕਾਤੇ ਵੇਸੀ ਨਿ ਦੁ ਗਾ ਪਾ ਦੁਤੁ ਦਗ ਦਾਨੁ ਕ
ਨਦੀ ਹਰਿ ਰਸਪਾਨ ਕ ਸਾ ਗੁਰਾ ਢਾ ਪਸਪਾ
ਇ ਨਸੇ ਈਕ ਏ ਰਿ ਨਿ ਬਿ ਸਗਿਆ ਕਗਤਾਕ
ਸਨਸਾਇ ਆ ਸਿ ਚਤਗਨ ਸੁ ਇਤੁ ਨ ਦੁਇਕ
ਭਾ ਗਾ ਦਾਨ ਦਿਆ ਨਤਿ ਕਰਿਸਨ ਆ ਨਪ
ਹਗਨ ਸੈ ਓ ਏ ਕਪਤਗਦੇ ਦਾਗ ਦੇ ਸਾ ਏ
ਸਾ ਭਿ ਕੁ ਗੋ ਓ ਪਾ ਦਾਣਿ ਰਿਕ ਗਤੁ ਕਰਿ

ਨਾਕਰਤਾਨਾਡਿਠੋਨਾਹੀਤਪਤਿਨਾਨਾਗੋਰਵਾਂ
ਲੋਭੁਮੋਹੁਛਡਿਜਾਹਿ॥੯॥ਰਾਮਨਿਤਿਏਮਨ
ਰੀਤਿਟੀਦਖਪੁਜਾਹਿ॥ਪੰਚਦੂਤਜਨੁਨੁਕਨ
ਸੀਸਿਉਕਿਤੁਨਾਹਿ॥੧੦॥ਏਕਾਨਾਰੀਕਨੁਆਜਤੀ
ਸੰਸਾਰੀਬਿਖਪਰਵਾਨਾ॥ਜਿਉਸਭਿਦੇਸੰਕਰੇ
ਤਿਸਕਾਕਿਆਦਸਣਾ॥੧੧॥ਸੀਨਾਸੰਖਿਮਨੁ
ਆਪਣਾਸੰਸਾਰੀਤੁਝਨੇਮਹਿ॥ਭੀਤਰਕ
ਰੀਨਰੀਤਿਕਮਤਿਬਿਖਿਸਮਾਹਿ॥੧੨॥ਸੀਨ
ਸਤਦ੍ਰਿਤਿਪਾਈਐਆਮਰੀਐਪੀਆਇਦ
ਨਾਹਿ॥ਜੁਕਨਾਦੀਹਿਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਕਿ
ਵ੍ਹਕੀਚੈਤਨਿਬਿਖਪੁਜਾਹਿ॥੧੩॥ਸਚ

ਸਾਣਾ ਨਤਿਅਠੈਅਸੋਸੁਖਮਨੀਆਖਨੁਨਿਤ੍ਰ
ਆਸਾ ਬੀਦਸਨਿਆਸਿਗਿਸਫਾਨੁਸਿਤ੍ਰ॥੧੪॥
ਤਾਹਿ ਜਾਣਾ ਤਿਗੁਮਰਠੀਆ ਦਤੀਸਿ
ਉਸੋਣ੍ਹਾ ਆ ਫੁਜਉਨੀ ਨਜਰਿਕਗਨਚੀ
ਨ੍ਹਾ ਨਾ ਠੀਪਣ੍ਹਾ॥੧੫॥ ਤੇਤਾਣ ਬਹੁਕਗਮਤੀਰ
ਉਅਰਿਨਾ ਹਿ ਸਾਣਾ॥ ਸਿਨਿ ਦੇਖਿਆਸੁਖ
ਸੁਖਭ ਦੇਤੁ ਦੇਸਾ ਇਆ ਤਾਣ੍ਹਾ॥੧॥੧੬॥ ਜਾਤੇ
ਤਾਣ ਅਸੋਈਭਏ ਸਿਨਿਚੀਨਿਆ ਨਾਠ
ਨਾਣ੍ਹਾ॥ ਬਾਪ੍ਹੁ ਜਸਾ ਈਆਪ ਏਕਿਉਆ ਏ
ਆ ਗਣ੍ਹਾ॥੧੭॥ ਐਨ ਅਸਾਨਕਸਾ ਈਆ ਨਿ
ਸਾਕੀ ਪਾ ਰਿਖਸਾ ਇਓ ਖਿਨ ਅਸਾਣਾਮ

ਨਬੂਝੈ ਮਗੀ ਐਪਵਿਤਾਈ॥੧੮॥ਗੈਨਗਨੇ
ਤੇਤਕਨਟੋਇਸਿਨਪਛੁਤਾਆਪੁਇਸਪਿਰ
ਗਮਨਿਖਾਣੁਹੈਨਸਤਿਗੁਮਹਿਨਬਾਪੁ॥੧੯॥
ਫਫਾਗਿਗਿਸੇਟੀਕਹੈਜੋਮਨਹਿਗੁਗਏਕਾ
ਇਆਆਪੁਰੀਆਤਰਿਕੀਕਤਨੁਗੇਗਰਗੁਮਿਲ
ਇਆ॥੨॥ਕਾਫੁਕਗਭਨਹੈਫਾਏਸਿਨਮਨਿ
ਉਰਿਆਚਾਉਆਤਨੁਕੰਚਨੁਪਰਮਤਕੇਰ
ਸਿਨਕੇਇਆਪਗਿਰਉ॥੨॥ਕਾਫੁਕਣਮਾ
ਜਾਇਕਗਿਨਫਾਅਵਗਇਤਬਤਾਨਫ
ਮਠਛਾਏਟੀਰੁਕਨਟੋਇਨਸੈਹੋਨਮਤਾ॥੨੨
ਸਾਮਨਾਨਿਬਗਮੈਤਿਨਟੇਤਗਕਾਸਿਰ

ਰੋਗੀਆ॥ ਕੁਦ੍ਰਥੀ ਆ ਬਹੁਤਾ ਪੜਿਆ ਆਪੁਨਾ
ਆਪੁ ਵੇਖੈ ਸੀਆ॥ ਕਹੀਆ ਸੀ ਅਸਾਹੁ ਮਨ ਸੋਨਾ ਤੂੰ
ਸੋਨਾ ਦਿਤਾ ਬਾਹਰਿ॥ ਸੋਨਾ ਪਾਇਆ ਇਕੁ ਨਾਨਾ ਸ
ਆਈ ਦਰਬਾਰਿ॥ ਸਾਨੂ ਨਾਨਾ ਹੀ ਕਿਸੁ ਅਰ
ਹੀ ਸਭੁ ਕੀਆ ਆਸਾ ਨਕ ਬਹੁਤੇ॥ ਆਇਆ ਖੇਪ
ਨਾਮਨ ਪਈ ਸਾਤੇ ਵੇ ਵੇਹਿ ਆਣੀ ਕੁਲੋ॥ ੨੫
ਵਾਹੁ ਸੋ ਆਈ ਕੁਰ ਨਾਰੀ ਸਿਰ ਪੁ ਨਹਬਧ
ਣਾ ਕੇ ਨਲਿਤਾ ਤਾ ਨਾ ਲੋ ਗੁ ਅਗਨਾ ਵਾਈਆ ਬਾਦ
ਗੋ ਪਾਹਿ ਉਤਰਿ ਤੁਸਾ ਆਇਆ॥ ਕਦਾਂ ਤੇ ਤੈ ਬਤਿਤਸੁ
ਦਿਨਾ ਕੀਤਿ ਸੁਹਰਿ ਨਾਮਾ ਦਾਸ ਨਕ ਗੇ॥ ਬਾਹਿਆਸ
ਤੇਗਕ ਨਾਦੀ ਕੋਰਾਹਕ ਸਕਗੋ॥ ੨੭॥ ਸੋਸਾ

ਉਦਮੇਦੀਭਏਸਹਿਗੁਣਮਤਿਨਹੁਮਿਦਗੁਣੀਹਿ
ਆਖੈਕਹਿਆਭਇਆਸਿਆਪੁਨਸਭਾਗਏ
ਆਣਫਆਣਹੁਤੁਸੁਸਾਹਿਹੈਚਤਰਹਿਰਿਉਨ
ਅਹਾਨਿਗੁਗਸੇਫਕਰਿਪਟੀਐਫੁਟੀਐ
ਐਤਿਨਿਚਹਿਆਮਟੋਜੇਜਾਗੀਕਰਿਗੁਗਸਿਉ
ਸਿਸਕਾਅਫਣਹੁਗਜਾਏਕੁਇਕਿਣਨਾਸਾ
ਨਾਹਿਕਿਸੈਸੁਹਤਾਜਾ॥੩॥ਤਬਕਰਾਤਕਨਾਏ
ਬੋਲਿਆਸੋਨਾਕਣਗਫਸਹਿਜਤਹਿਸੁ
ਸਣਿਆਨਬੇਦਕਤਬਪੜਦੇਹੈਨਿਸਿਸ
ਸੁਣਇਪਾਇਨਿਗਲਿਨਪਾਨਿਗਾਤਬਬਬਾਬ
ਲਿਆਸਬਤੁਸਗੁਤਿਗਾਫਿਹਾ॥ਮ:੧॥ਬਦ

ਜਾਂਦੈਸੈਧਿ॥ ਤਾਂ ਤਬਖਰਾਜੀਭਰਨਾਦੀਆਖਿਆ ਖ
ਜੋਜੀਪੁਰਤੀਨਹੀਪਹੁਦੇਅਤੇਖਰਆਮਲ
ਰਆਵਦੇਦੈਨਹੀ॥ ਜਦੋਕੋਜਾਨਿਮਾਜਡੀਨਾਹ
ਰਮਦੇ॥ ਅਤੇਮਗਰੁਪੀਰਨਹੀ॥ ਭੇਗਬੈਜਾਪੀ
ਦੇਨਹੀ॥ ਇਨਾਦੇਕਜਾਇਆਅਤਿਕਰੁਕਿਆਹ
ਵਾਸੁਹੈਦੈਗਾ॥ ਤਬਬਾਬਾਬੋਲਿਆ॥ ਮਨੀਕੁਲਉ
ਜਾਗਤਿਦੇਫੁਰਮਾਇਆ ਫਤਵਾਮੰਦਿਰਿਤਾਂਬ
ਬੀਆਜਾਤੇਮਗਰਭਏਜੋਗਤੀਰਨਸਿਜਾਗ
ਦਿਤੀਬੋਗਾਨਜਾਗਨੀਮੁਤੇਰਨਸਿਭਾਗਾ॥ ਹਰ
ਧਨੀਤੀਤਿਨਰੇਪੁਰਨਾਮਿਜਾਨਾਕੁਗਾਸੰਨ
ਤਿਫਰਜਾਨਾਮਨਾਨੀਕਮਾਨਨਿਆਮਹਿ

ਤੁਖਾਰਿਜਕਆਟਰਿਮਾਝੀਆਹਿਲਿਮੀਖੀਰਾਂ

ਇਕਬਾਬੁਆਪਣੀਪ੍ਰਆਂਗੀਤਿ।ਨਕਉਤੇਪੀ

ਟੇਲੈਗਾਮਗਬਾਸਤ੍ਰੁਅਨੁਮਸੈਮ।।ਹਹੈਖੈਜਤ

ਗਨੀ।ਨਹਿ।ਜਾਚਹਿਸਤੈ।।ਫਮਸੈਰੁਪ੍ਰਆਪਣੈ

ਮਹਸੀਰੁਦਹਾਰਿਜਹਿਆਮਹਿਇ।।ਮਕਉਪ

ਉਮੀਹੁਆਣਕੁਣਦਹਾਹਿਤ੍ਰਟਿ।।ਪਗਖਤਉ

ਡਮਾ।।ਪਜੈਤਿਦੈਕਪਾਹਾ।ਕਸੀਹੇਤੁ।।ਖਹ

ਮੀਉਬਕਮੀਆਪਿਟਿਆਣਹੁ।।ਹਕਣਹਮਤ

।।ਬਹਮੀਲੋਹਬਾਣੀਟਗਗਾਹਾਤਾਣਬਾਪ

ਉਸਾ।।ਆਵੀਆਵੀਤਿਰਿ।।ਗ੍ਰ।।ਹਿਆਰਿ

ਜਾਇਬੰਪਿਕਜਾਏਆਇਗਹਿਤਖਕਮੁਹ

[illegible]

ਮਤੈ ਪੀਰ ਪਤਲੋ ਲੋ ਆਖਿਆ ਸਤਪੈ ਸਾਕੀਤੇ॥
ਪਰਿਤੁ ਸੋਹਾ ਵਹੁ ਜੁਨਕਰਹਿ ਨਾਲਿ ਪਰਸੋਖ
ਹੈ ਵਲਿ ਪੈਰਾ ਹੋਆ॥ ਬਾਬਾ ਬਰੀ ਪੁ ਸੀ ਹੋਇ॥
ਤੁਖ ਹੁਰ ਵਵਰ ਗੋਆ ਪੁਗਿਆ ਹਿਓ ਬੋਲਣ ਹੁ
ਵਹੁ ਜੁਗੁ ਤੁਰਾਮੀ ਪੈਰ ਵੀ॥ ਬਾਬਾ ਗੋਸਪ
ਹਨ੍ਹੀ ਗਇਆ॥ ਚਖੈ ਸਿ ਪਾੜਿ ਨਾਸਿਆ
ਪੁਫੜਾ ਕੀਤਾ॥ ਰੈ ਤੁਰ ਚੜ੍ਹ ਪਰੀ ਹੋ॥ ਤਬ
ਬਾਬੇ ਕੀ ਆਖਿਆ ਨਾ ਨਾਕੁ ਆਖਦੇ ਹੋਹਿ॥
ਤਬ ਕਰ ਨੁਰਮੀਨ ਸਿਖਿਆ ਸਹਿ ਕਰਿ ਬੈਠੇ॥
ਤਰ ਹਸਿਆ ਆਖਿਆ॥ ਭਗਤ ਕੁ ਫੁਰਾ

ਸੁਣਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਬਬਾ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ

ਕੀ ਸਚਿ ਅਤੋਲਾ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਬਿਧ

ਕੀ ਸਚਿ ਹੈ ਤੇ ਈ॥ ਸਿਧ ਸਭਨਾ ਕਰਿਆ ਸਚਿ ਬੋਲ

ਸੀ ਤੇ ਸਭਨਾ ਸੇਵਕਾ ਕੀ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਹੁ ਕਿਸੁ ਲੇਆ

ਕੀ ਸਚਾ ਆਪ ਕਰਿਆ ਪਾਕੀ॥ ਅ ਸਤਗੁਰ ਵਿਚਿ ਧ

ਕੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਰਖਿਆ॥ ਨਾਨਕ

ਸੀ ਤੂ ਜਿਨੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜਿ ਭਾਇਜ

ਸੁਣੈ ਉ॥੧॥ ਕਿਆ ਭ ਵੀਐ ਸਹਜਿ ਸੁਖ ਹੋਈ

ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ

ਰਖ ਨਾਤੁ ਸੋਇਆ ਨਾਉ ਤੁਸਾਗਰ ਦ

ਸਾਰਗੁਰ ਵਾਸੁ ਆਉਤਾ ॥ ਮਸੁਬਾਣਉ ਆਰਖਿ

ਪਸਾਰੀ ਪਉ ਸੇਤਰਨਾ ਬਾਜਿਨਾ ਤਾ ॥ ਰਣ ਬੈ

ਸਣਕ ਜਰਜੀਐ ਬਾਜੈ ਕਪਆ ਦੁਣੁ ਕਣ ਸਾ

ਹੋਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸੁਸਿਖੈ ਰਗੀਦਿ ਆਤੁਮ

ਰਸ ਹੋ ॥ ਕਾ ਪਾਹਿ ਪਾਹਿ ਬੈਸਿ ॥ ਰੇਤ ਰਿਰਹੀ

ਸੈਚਾ ਏਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ਹੋ ਸਹਜੇ ਆਵੈ

ਹਰਿ ਸਿਸਿ ਪਾਵੈ ਨਾ ਕਸਾਰਾ ਰਸਾ ਵੋ ਹ

ਸਚਿ ਬੈ ਸਚਿ ਬਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੈ ਸੀ ਗੁਰਮ

ਤਿਪਤਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਝੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੇ

ਜਿਸ ਨਦਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਨੀਆ ਸਾਗਰੁ

ਤੁਕਹੀਐਕਿਉਕਰਿਆਹੀਐਪੋਗਿਆਨਰਪਤੁ

ਥੇਲੈਆਉਪ੍ਰਾਣਾਕਰੇਤੁਮਚਾਹੀਦਾਹੈਆ

ਸੋਆਖੇ ਆਪਸਮਝੈਆਤਿਸੁਕਿਆ

ਉਤਨੂੰਦੀਸੋ।ਮਚਉਕਹਹੁਤੁਮਪਰਗਣੀ

ਭਜੁਕਿਆਥੇਮਨੁਦੀਸੋਆ।ਸੇਮੇਰਾਣ

ਸਹਿਕਮਣੁ।ਗਣੁਮੁਰਗੁ।ਹੀਮਣੈ

ਸੁਗਤਿਮਥਰੁਭਦਮਾਗਭੁਤਗੈਆ।ਾ।ਰਿ

ਨਾਮੁਦਮਾਣੁ।ਗਹਬਿਹਿਕੈਬਿਹਿਕਸਹਿਦ

ਸਿਆਆਆਸਾਆਹਿਹਿਗਸੋ।ਆਗਆਆਗੇਰ

ਕੁਦੇਖਿਰਖਿਦੇਣਾਣੁ।ਕੁਤਾਕਰਾਸੈ॥੫॥ਮਹੁ

੭੩॥ ਤਬ ਕਿਸਿ ਪਾਧਿਆ ਨਾਲਿ ਦਿਤਾ ॥ ਪੰਜ ਸੇਰ ਕਾ ॥
ਤਾਂ ਬਾਂਧੇ ਪਗਤੀ ਵਿਚਿ ਪੁਛਿਆ ॥ ਤਬ ਕਿਸਿ ਪਆ
ਫਿਰਿ ਗਇਆ ॥ ਤਬ ਕਿਸਿ ਪੀਆ ਖਿਆ ॥ ਤੁਰਕ ਫਕੀਰ ਪੁ
ਰੈਦਿ ਪਾਣੋ ॥ ਤਰਨ ਕੋਆ ਖਿਆ ॥ ਭਣੇ ਨੁ
ਦੈਸੀ ॥ ਦੈਨੁ ਫਕਰ ਗਨੁ ਗੇ ਤਾਂ ਰਖਨ ਗੇ ॥ ਤਬ
ਸਿ ਪਆਪਣਾ ਕਣੁ ਨਗੇ ਰਿ ਪਾ ਫਲਿ ॥ ਕਿ
ਸੇਸਿ ਗਗ ਫਾਂ ਨੋ ਤੁਝਾਂ ਦੀ ॥ ਰਿਸਿ ਸਿ ਨਾਨ
ਨਾਂ ਦੀ ॥ ਕਿ ਸੇ ਆ ਗਿਨਿ ਨਕੀ ॥ ਕਿ ਸਿ ਕੋ ਪਾਣ ਕੋ
ਣਾਂ ਧੀ ॥ ਤਬ ਕਾਂ ਬਾਂ ਕਿਸ ਮਾਨ ਸੂ ਮਾਂ ਗਫਿਸਿਆ
ਇ ਗਇਆ ॥ ਕਿ ਤੁਸਾ ਨਿ ਸੇ ਏਕ ਕੀਤਾ ॥

ਸਲੋਕੁ॥ਪੜਿਆ ਗਿਆਨੀ ਤਿ ਵੇਧਨੁ ਭੀ ਪਾਵੈ ਸਾਦੁ
ਸਾਦੁ ਕਰਿ ਹੀ॥ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਪਾਵੀ ਕਰਿ ਪੀਵ
ਪਰਤੀਤਿ ਕਰਿ ਹਲੇ ਹੀ॥ਪਸਿ ਨਾਮੁ ਅੰਬਰੇ ਤੇ
ਹੀਪਿ ਵੇ ਦੇਹੁ ਹਦੁ ਹੀ॥ਦੇ ਫੂਰੁ ਦੇਪਾਸਾ
ਵਾ ਨਾਠੀ ਸਭ ਸੋ ਨਾਖਿ ਹਲਾ ਹੀ॥ਸੋਤਾ ਤਾਟ
ਤੁ ਦੇਸਾ ਨਿਆ ਦਰਿ ਕਰ ਗੁਰਿਆ ਖਿਕਰਾ ਹੀ
ਜਿ ਦੇਹ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਦੇ ਦੇ ਜੀ ਦੇ ਦੇ ਕੇ ਸਾਹੀ
ਨਾਨਕ ਨਾ ਦਰਿ ਕਰ ਰਿ ਸਭੁ ਖਪ ਰਿਸਾ ਨਾ ਸਦ
ਗਿਆ ਹੀ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਤੀ ਮੁਹਕਾ ਲੇ ਸ
ਹ ਨਾਸਿ ਦੇਨਆ ਹੀ॥ਤਖ ਸਿਖਆ ਦੇ ਸਾ
ਦੇ ਸਕੀਤਾ॥ਤਖ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ॥ਰਿ ਪੁਰ

ਪੁਰਖੁਆਦਸ੍ਰਾਤਿਤੁਮਹਲਿਸਖਦੇਹੋਆ
ਸੁਗੁਰਉਤ੍ਰਾਹਿਦਿਆਸਦਾਸਦੀਆ॥੧॥ਰਹ
ਉ॥ਸਖਾਤੁਲੇਕਖਹ॥ਦਸੋਰਹ॥ਸ
ਖਤੁਲਿਤੁਦਰਸਤਿਹਿਸੋਰਠਜਾਪਿਖਸੇ
ਸਰਬਦੇਸੇਤੇਦਇਆਪੁਣਕਾਪੁਣਕਟੈ
ਖਲਿਓਤਾਇਆਕੇਸ॥ਆ॥ਰਪਰਕਾ
ਰਖਹਰਪਸੋਸਮਿਹਿਸਦ॥ਰਸਹਸਖ
ਪੁਸੋ॥੧॥ਇੰਦੁਪਗੀਆਹਿਮਰਿਪਰਿਆਰਦੋ
ਖਹਸਪੁਗੀਨਿਹਚਲੁ॥ਹੀਰਹਦੇ
ਸਿਓਪਗੀਆਹਿਓਦੇਗਾਰਾਣਾਇਸਦੇ

ਆਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਬੇਤਾਲਾ ॥੨॥ ਗਿਰਤ ਪਰਗ ਨ
ਗਗਨ ਅਰੁ ਤਾਗੋ ਗਢਿ ਮਸਿ ਪਵਨ ਪਾਣੀ
ਗੋਗਰਿ ਨਮੁ ਗੈਲਿ ਬਰਤ ਅਰੁ ਤੇਦਾ ॥ ਸਮ
ਤਸਿੰਮੁ ਤਿਬਿਨ ਮਹਿ ਗੇ ਬੇਦਾ ॥੩॥ ਤੀਰਥ
ਬੇਦਵੇ ਜੁਗਪ ਥੀ ॥ ਸਾਣਾ ਭਿ ਲਤੁ ਸੋਚ ਪਾ
ਦ ਹੋਤੀ ॥ ਪੋਤੀ ਡੇਡ ਲੂਥਿ ਪਰਸਦ ਅਰੁ ਭੋਗਾ ॥
ਗਵਨ ਕ ਗਹਿ ਗ ਮਗਣੋ ਲੋਗਾ ॥ ਸੀ ਸਾਓ
ਬਗਾ ਤੁਰਕ ਅ ਗਹਿੰ ਦੁ ॥ ਪਸੁ ਪਰੇਤਆ
ਨੇਕ ਦੋ ਨ ਦੀਂ ਦੁ ॥ ਸਗਣੁ ਪਸਗਦੀ ਸੈ
ਪਸਾਗਾ ॥ ਬਿਨੁ ਜਿਦਾਇਗੈ ਸਗਣੁ ਅਕਗਾਸ ॥

ਦਰਸ ਪਰਸਿ ਸਿਖ ਫੀਰ ਭਗਤਿ ਤਤ ਗਿਆਨਾ ਤੁ
ਹਮਰਾ ਆਨਾ ਤੁ ਸਿਹ ਚਰਣੁ ਅਮ ਖਾਨਾ ॥੧
ਤਰ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਗੁਰ ਨ ਸੈਆਨਾ ਭਉ
ਨਗੁ ਸਰਾਤਹ ਖ ਸੈ ॥ਰਹਾਉ॥ ਨ ਭਉ ਕਸੁ
ਸੋਗਨ ਹੀ ਓਤਾਆ ਦਿਨ ਤਾ ਨਿਸਰ ਤੁ
ਹੀ ਓਤਾ ਤਹ ਸਰਾਅ ਜਿਆ ਨਾ ਹਰ
ਅਖਾਗਾ ਭਗਤਿ ਖਸਾਹਿ ਕੀ ਰਤੀ ਨਿਆਧ
ਗੋ ॥ ਪਾਰ ਭੂਹ ਸਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪੋਗੋ ਰਬੁ
ਕੈਤਾ ਕਾ ਭੀ ਯੋਗੋ ਕਠੁ ਰਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਗੋ ॥ ਹਿਰਣ ਤੁ ਖਾਨ ਸੈ ਗੈਤ ਗੋ ॥੮॥੧॥

ਤਬਸਿਖੀਆਇਸੁਆਇਸੁਣੀਆ।ਤਬਬਾਬ
ਕੀਲਿਆਆਆਇਪੁਰਉਆਇਸੁਆ।ਤਬ
ਗੁਰੂਬਾਬਾਪੁਛਿਆਛਿਆਆਖਿਆਪਰਸੇ
ਮਰਦੀਹੋਟੀਸੋਢਿਕੁਸਿਖਪੁਸਾਤਿਭਾਣਾਪ
ਤੁਰਦਿਏਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪੋ।ਆਤੇਹੋਰੁਸਾ
ਪਤੁਰਦਗਗਾਨੁਮੈਨੋ।ਆਤੇਉਸਾਖਿਪ
ਦੇਨਾਲਿਸਭਪੇਰਹਗੀਦਗਿਨੋ।ਤਿਹਸੌ
ਦੈਮਹਹੋਰਗੈਨੋ।ਤਿਮਰਦਾਪੁਸਾਂਗੀਲਾਹਸ
ਗਹੋ।ਤਬਪਿਰਦਿਕਿਉਹਸਿਪੈਬੇਨਸ
ਪੁਪਤੂਰਸਾ।ਤਬਗੁਰੂਅੰਭਾਇਦਿਸੀਸਚੇ

ਆਤੁਰ ਹੋਇ ਕਰਿ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਹਉਸ ਬਾਬੇ ਦੀ ਸ
ਰਣਿ ਹੋਤ ਬਚਨੁ ਤੁਸਿ ਖਲੀਤਿ ਆਇਆ ਆਖਿਓਸੁ
ਜੀ ਹਉਸ ਬਾਬੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਹੋਤ ਦਾ
ਹੁ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਉਸ ਸਿਖ ਦੇ ਨਾਲਿ ਗ
ਲਿ ਆਇ ਆਇਆ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਦਸ
ਹੁਦ ਪੇਦ ਨਾਲਿ ਤਬ ਹੋ ਪੈਰ ਹੁਥੁ ਪਥੁ
ਤੇ ਇ ਸਖਿਆ ਸਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਗੁਰ ਦਾ ਪਹਿ
ਰਹਣ ਕਹਿਆ ਹੋਇਆ ਭੀੜ ਸੇਸੇ ਪਧਾਰਿ
ਗੋਤ ਬਾਹਿਰ ਦਿਖਿਗ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਪੁਛਿਓ
ਸਹਿਗ ਜੋ ਜਾਏ ਦੇਹੁ ਸਨ ਹੁ ਬਸਨ ਤਪੇ ਪਧੋਇ

ੲਸਤਾਹਿਰਦੀਨੈ॥ਤਬਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਬੇ।ਤੀ
ਕੀਤੀ॥ਜੋਜੀੲਹੁਕਉਤਕੁਖੀਪਾਤਸਾਹ॥ਤ
ਬਬਾਬੋਆਖਿਆ॥ਅੰਗਦਾੲਹੁਦੁਗਾਖੀ॥
ਸੈਆਨਦਰਿਆਵਿਚਗੁਰੂਕੀਸੇਵਾਕਰਗਇਆ
ਦੀਦੈ॥ਤਬਗੁਰੂਅੰਗਦੁਪੈਰੀਪਾਇਆ॥
ਤਬਆਖਿਆਪਰਮੇਸਰਕੀ॥ਕਿਆਇਹਦੇਕਿ
ਬਾਬਦਾਪੈਰੂਹਦਾਬਾ॥ਤਬਗੁਰੂਅੰਗਦ
ਦਪੈਤਾਰਦੇਦੀਆਪੈਸ॥ਕਿਵਿਦੇਹਦੇ
ਕਿ॥ਤਦਹਾਗੁਰੂਅੰਗਦ॥ਕਿਰਦਿਕੀਸਾਤ
ਉਰਪੜਿਆ॥ਤਬਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਨਿਰਤ

ਇਆ॥ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕੀ ਕੀਆ ਸਿਆਣੈ ਟੀਕਾ

ਓਪਾਸੁ ਲੈ ਆਏ॥ਤਬ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦੁ ਕੀਆ

ਤਾ ਲੈ ਆਇਆ॥ਪਾਥੀਆ ਵਿਚਹੁ॥ਤਬ ਬਕਪ

ਸੁਮੇਰ ਕਿਲਕੜੁ ਨਾਲਿ ਭੇਗਾ॥ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀਓ

ਣਾ॥ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਲਿ ਕਾਣ ਪਲਿਆਣ ਗੀਆ॥ਆਖਿ

ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਕਦੇ ਓਹੁ ਭੀ ਗਵਾਇਆ॥ਸੰਸ

ਗਣਿਓ ਕੰਮ ਹੋਆ॥ਖੂਹੁ ਪਗਇਆ॥ਕੇਰ ਪਹਿ

ਆਂ ਓਪਹਿ ਕਿਲਕੜੁ ਆਇ ਲੈ ਆਇਆ॥ਤਬ

ਬਾਬਾ ਨਿਆਣਾ ਆਖਿਓਸੁ ਮਾਤਾ ਏਹੁ ਕਿਲ

ਕੜੁ ਨਾਹੀ॥ਇਹੁ ਕੇਰ ਨਹੋਆ॥ਕੋਈ ਹੁ ਨਾਆ॥

ਤਬ ਮਾਤਾ ਜੀ ਉਪਰਿ ਗਈ ਹੀ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਾਇ
ਸੁਤਾ ॥ ਤਾ ਬਰਮੇ ਸੋ ਈ ਕਾਢਿ ਖੇਤੁ ਜੋਹਿਆ ॥ ਤਬ ਬੀਰੇ
ਉਸੀ ਜਾ ਗਏ ਉਠਿ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਦੇ ਨਾਲ [illegible]
ਨਾਲਿ [illegible] ਆ [illegible] ਨਾਲਿ ਜਾ ਬਰੇ
ਪੈਤਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸ [illegible] ਦੁਹਥਿ ਪਕੜਾ ਹੋਆ ਸਿ
ਪਸਾ ਬੈਠਿ ਬ ਨਾਲਿ ਪਾਰ [illegible] ਹੋਆ [illegible]
ਹੋਆ ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਭੀ ਆਇ ਗਈ ਹੀ ॥ ਤਾ ਆਖਿਓ
[illegible] ਆ ਹੋਆ ॥ ਤਬ ਬੀਬੀ ਆਖਿ
[illegible] ਬੈ [illegible] ਮਾਤਾ ਜੀ
ਦੁਹਥਿ ਪਕੜਾ ਹੋ ॥ ਤਾ ਮਾਤਾ ਬੈਰੀ [illegible]

ਪਸਾਰਿਆ ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਦੇ ਰਖੀ ਏਸ ਗਲੀ ਮਸਕਰੀਆ ॥
ਕਰਹਿ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਦਾ ਸਿਆ ॥ ਤਾਂ ਮਤਾ ਆਖਿਆ ॥
ਬਚਾਇ ਰਖੀ ਸਿਦੀ ਏਸ ਗਲੀ ਮਸਕਰੀਆ ਕਰਹਿ ॥
ਆਪੇ ਜੋਗਾ ਨਕ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਚਿ ਪਰੂ ਹੋਆ ॥ ਤ
ਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ॥ ਸਾਤਾ ਜੀ ਕਸ ਏਹੀ ਗੋਏ
ਦੇ ਆਖਿਐ ਏਸ ਗਲ ਦਾ ਨਾਹੀ ॥ ਤਬ ਬੰਦੀ ਕਸ
ਏਹੀ ਤੁਸਿ ਗਈ ॥ ਪਰੁ ਦਰਮਸਕਾ ਮਸਦਕਾ ਸੋਗ ਗਤਿ
ਏਹੀ ॥ ਤਬ ਬੇਣਿ ਕਬਾਹੁ ਤੁ ਨਾ ਉਪਰੀ ਕੋ ਹੋ ਹੋਆ ॥ ਤ
ਦਹੁ ਆਗਿਆ ਸਿਧਾਂ ਗਰ ਖਨਾ ਖੁ ਆਇ ਗਇਆ ॥
ਬਾਬੇ ਪਾਸਿ ॥ ਤਾਂ ਆਖਿਓਸੁ ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰ
ਕੀਤੋਈ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਗੋਰਖਨਾਥ

ਅਸਾਨੋ ਕੈਟੋਹਿ ਦੇਗਾ ਤਾ ਆਪੇ ਰਖ ਪਹੁਗੇ ਤਬ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਬਹਿ ਗਿਆ ਇਆ ਤਾ ਲੋਕ ਨਾ ਪੁਛ ਪਗੇ ਕਸਿ
ਬਹੁਤ ਲਾਗੇ ਮਾਤਾ ਆਖਿਆ ਨਾਲਿ ਪਰਤੀ ਪੈ
ਸਿਆ ਕੀਤੋਨੁ ਜੀਤ ਬਬ ਹੁਤ ਲੋਕ ਪੈ ਸੇ ਲੈ ਕਰਿ ਉ
ਠਿਆ ਬਾਲਿਸਆ ਗੇ ਤਾ ਢਹਿ ਤਬ ਪਾਟੀਏ ਪਏ ਹੈ
ਸਿ ਤਾ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਰਹੁ ਪਉ ਇ ਲੈ ਕਰਿ ਉਠਿਆ ਇ
ਤਬ ਆਗੇ ਤਾ ਢਹਿ ਤਾ ਮਹੁ ਹਰਾਂ ਪਈਆਂ ਹੈ ਸਿ ਲਿ
ਕੈ ਈਸਿ ਹਿਆ ਬਾਸੇ ਮਹੁ ਹਰਾਂ ਲੈ ਕਰਿ ਉਠਿ ਆਇ
ਆ ਤਬ ਚਹੁ ਇ ਸਿ ਪਾਸਿ ਗੈਹੋ ਤਬ ਆਗੇ ਤਾ ਢੀ
ਤਾ ਇ ਕਸਿ ਪਾਪੈ ਮੁਕਿ ਸਕੈ ਉਪਰਿ ਜਾਹਿ ਨ ਗਿਆ
ਪਾਰ ਹੋਇ ਆ ਇਤੇ ਜਾਰ ਗਤਾ ਲੈ ਸਮਾਧ ਹੁਤਾ

ਪਇਆ ਹੈ॥ ਪੁਰਖੁ ਰਗੜੁ ਪਥਰਾ ਸੁਆ ਫੇਟੀ ਹੈ
ਤਬ ਬਾਬੇ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ॥ ਅਖਿਓਸੁ ਕਿਰਟੀ
ਹੈ ਏਸੁ ਇਨਾਨੁ ਭੰਧੋ॥ ਤਬ ਬਨੁ ਸਗਲਿਆ ਸੁਨੇ ਖਾ॥
ਸੋਓ॥ ਸੁਣੁ ਮਰਿਕਰਿਖੁ ਕਸੁ ਟੀ॥ ਖੁਰਾ
ਸੁਏਕ ਮਿਰਤ ਲਦਾ ਗਇਆ॥ ਤਬ ਇਕੁ ਗੜੁ ਘ
ਗੜੁ ਆਇ ਗਇਆ॥ ਤਬ ਬਚਨੁ ਹੈ ਕਰਿ ਤਾਇ
ਖੜਾ ਗਇਆ॥ ਤਾਂ ਅਖਿਓਸੁ ਕੀ ਕਿਸ ਫਲਿ ਤ
ਸੁਣੁ ਪਾਈ॥ ਤਬ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਪੈਗਾ ਫਲਿ ਸੁ
ਰੁ ਪਾਵਣਾ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਨਾਨਕ ਗਉਣੇ
ਤੰਬੂ ਨਾਨਕੁ ਸਤ ਪਇਆ ਹੈ ਨਗਰ ਖ
ਰਾਂ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਰਿਨਾਕਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਟੀ

ਜੇਤੇਗੇਆਗੇਤਪੈਰਾਂਉਨੈਦੇਗਾਤਬਣਹੈਦੇਤੈਗੁਰੂਆਂ
ਗਾਦ੍ਰਨਾਉਗਖਿਆਆਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥੁਹਿਰਾਂਉਇ
ਆਬਾਬਾਤੈਗਆਇਆਤਾਂਲੋਕਬਹੁਤਪਏ
ਤਦਾਇਲਗੋਰਿਪੈਸਿਆਦਾਲੈਆਖਦੇ
ਜੋਗਿਾਰਿਆਗੇਤਾਂਦੇਤਭੁਪਈਐਲੈਆਦ
ਰੋਆਤੇਭੁਪਈਆਵਾਲੈਆਖਦੇਜੋਗਿ
ਲੋਆਸੀਆਗੇਤਾਂਦੇਤਾਂਮੁਹਗਲੈਆਦੋਰਾਤ
ਬਬਾਬਾਬੋਲਿਆਸਬਡਾਗਉਸੀਗਉਇ
ਮ:੧॥ਲਿਖੈਵੇਣਭੁਬੋਲਣਾਲਿਖੈਖਾਣਾਖਾਉ
ਲਿਖੈਵਾਟਚਲਣਾਈਆਲਿਖੈਸੁਣਿਵੇਖਿਆ
ਲਿਖੈਸਾਹਲਦਾਈਆਕਿਪਰਛਿਆ

ਫਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਰੁ ਨਾ ਪੋਤੁ ਸੋ ਪੋ
ਨਾ ਮੁਹਿ ਸਾਰਿਆ ਨਤਿ ਸੁਹੇਜੁ ਨ ਓਤੁ ਸਾਰਤੁ ॥
ਸੋ ਦਰੁ ਸਰਣਾ ਜਾਇ ਕੈ ਓਥੈ ਪਾਸੋ ਕਾਰਿ ॥
ਰਿ ਖੇਖ ਤਿਸ ਸਚਾ ਦਾਇਆ ਤਿ ਖੇ ਕਰਿ ਨ ਖੀਰਿ
ਤੁ ਨਾਰਿ ਰਿਦੈ ਦੁਖਾਏ ਸੇਤ ਦੇ ॥ ਸਭ ਬੀ ਨ
ਤਿਪੈ ਰੁਪ ਗਰਿ ॥੨॥ ਸਤ ਕਰੀਆ ਖੇਖ ਪ੍ਰਤੁ ਖਰੁ
ਤੁਪਏ ਨਆ ਖੋਕਰੇ ਇਆ ਕੀ ਅਤਿ ਰਿ ਨੇ ਨਪਾਇ
ਐਕਰਿ ਨਿਏ ਨ ਦੇਰਾ ਨਿਓ ॥ ਸਰਾ ਸਤਿ ਖੁ ਏਰੁ
ਤੁਰੇ ਸਤੀਆਕਿ ਤਏ ਇਆ ॥ ਨੀ ਚੇਅਣ ਓ ਨ
ਰਸਤਿ ਨਾ ਸੰਪ੍ਰਤਿ ਨ ਆ ਨ ਨਕ ਤਿ ਨ ਕੈ
ਸੋਰਿ ਆਖਿ ਦੁਖ ਆਸਿ ਓਇਆ ਗਸਾ ॥ ਰਿ ਖੇ ਨ

ਨਸ ਸਾਣੀ ਆਹਿ ਓਥੋ ਨਦਰੀ ਤੇ ਗੋਬ ਬਖਸੀਸਾ॥੪॥

ਤਬ ਫਿਰ ਦਰਿ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਜੋ

ਸਬਦੁ ਸਚਖੰਡ ਦਾ ਸੁਣਤਾ ਨਦਰਿ ਪੀਛੋ॥ਸਸੀ

੩੨੯ ਆਇਆ ਬਾਣੀ ਦਰਗਾਹ ਕੈ ਵਿਚਿ ॥ ਸ੍ਰੀ

ਦਲੀਕ ਬਚਨੁ ਤੁ ਹੋਇਆ ਏਬੋ ॥ ਸਾਦੁ

ਜਾ ਰਹਿਆ ॥ ਤਦ ਹੁ ਸਬਦੁ ਸਚਖੰਡ ਦਰੀਕੈ

ਆਖੀ ਕਰਿਆ ਹੋਆ ॥ ਓ ਸੂੰ ਣਗਾ ਬੋਰ

ਗੁਰ ਰਹਿਆ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਗੀਦਾ ਪੁਛਿਆ ॥ ਦੀ

ਦੇਖੀ ਰਸਾਣਾ ਮਹਿ ਸਤੁ ਸੀ ਜੋ ਰ ਦੇ ਸੇ ਰਿ ਓ ਰ

ਏ ॥ ਤਬ ਸਬਦੁ ਸਚਖੰਡ ਦੀ ਆਖਿਆ ॥ ਏਥ

ਰਿਓ ਸੁਦਾਇ ਰਿ ਓਇ ਨਬਿਤਿਕ ਨਦੇ ਰੀ ॥੫॥

ਤਾ ਮੁਰੀਦਾ ਆਖਿਆ ਸੀ ਦੈ ਪੀਰ ਮਸਾਣਾ ਮਤਿਸਿ

ਹਰਿਕਰਿਕੈ ਆਖੀਓ ।। ਤਬ ਮਖਦੂਮ ਬਹਾਵਦ

ਦੀਆ ਖਿਆ ।। ਏ ਜੋਰੀਆ ਸਤਿ ਏਥੈ ਮਾਣੂ ਕਿਸ

ਦਾ ਨਾਨਕ ਗਣੈਗਾ ਨਾ ਹੀ ।। ਸਭਬੇ ਈਆਸ ਹੁਇ

ਸਾਖੀ ਗਾ ।। ਤਬ ਮੁਰੀਦਾ ਕਹਿਆ ਸੀ ਦੈ ਪੀਰ

ਮਸਾਣਾ ਮਤਿ ਸਿਹ ਰਕਰਿਕੈ ਰਮੀਓ ।। ਤਬ ਮਖ

ਦੂਮ ਬਹਾਵਦਦੀਆ ਖਿਆ ।। ਜੋ ਨੂਰ ਉਦ

ਸ ਬਾਤਿ ਮਤ ਰਕ ਹੁੰਆ ਹੈਗਾ ।। ਤਬ ਬਾਤਿ ਮਤ ਰਾਹ ਇ

ਹਦਾ ਨਾਨਹੁ ਹੈਗਾ ।। ਤਬ ਕਿਤ ।। ਸਿਆ ਹਿਬ ਬੇ

ਕਿਤਾ ਹਿਆ ਦਾ ਹਿਆਤੂ ਨਨੁਕ ।। ਗਹਿਆ ।।

ਤਾਨਗੈਆਖਹਿਰੀਵੇਪੰਗਸਾਨਾਮੈਤੋਾਰੇਪਣ

ਤਿਰਆਪਰੇਹਿਰਿਰੇਹਿੰਦ੍ਰਰਉਭਿਮਤ੍ਰਿਪ

ਸਾਂਗਤੀਆਖੈ ਇਕੁਆਖਿਆਤੀਮੋਕ

ੳ ਸੈਮੋਗਤਬਾਪਤ੍ਰਮਬਤਵੰਦੀ

ਸਾਖਿਆਾਰੇਤਸਾਵਿਵਿਕਰੀਭ ਗਾਪਕਿਆ

ਜਿਆਣ ਹੈਵੈਸੋਗਿਆਵਹ੍ਰਾਤਬਖੁਗਾ

ਇਕੁਇਗਸਵਹ੍ਰਹਰ੍ਹਕੀਤਾਤਬਾਪ

ਤ੍ਰਮਬਗਵਦੀਇਕਸੋਗਿਕੁਗਿਖਿਰੈ॥

ਰੀਆਸਾਗਣਰਤ੍ਰਗਰਿਆ ਅਮਗੀਰਰਿ

ਕਹਿਗਾਆ ਤੇਮ੍ਰਹੇਉਆਖਿਓਮੁਰੇਗਾਕ੍ਰ

ਗਉਹੈਮ੍ਰਣਗ੍ਰਹੈਮਣਾਗਣਵੀਗਜਰੇ॥

ਤਾ ਬਾਬਾ ਮਾਗੈ ਤਾ ਰੇਦੇ ਦਸਾ ਤਰ ਗੁਰੂ ਹੁਆ ਦਸੋ
ਤਾਣ ਦੇਹੀ ਆਇਆ ਕੋਹ ਰਦੁ ਗੁਰੁ ਪਰਿਆ
ਇ ਬੋਲਿਆ ਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਜੇ ਸਚੁ ਹੋਤ
ਸੋ ਰਖਸਾਰਿ ਇਸੈ ਦੇਗਾ ਤ ਬਬਾ ਬੇ
ਸਿਖੁ ਤਰਿਆ ਆ ਖਿਓਸੁ ਬਾਗ ਵਿਓਰਾ ਆ
ਦਸੋ ਹੋਸੈ ਸੁਣ ਤਾ ਨ ਤੇ ਆਇਆ ਹੋਮ
ਮਦੂ ਮਬਾ ਹਦੇ ਦੀਕ ਸੋ ਸਾਹਿਬੇ ਆਹੁ
ਤ ਬਖਤ ਹੁਗਦੁ ਪਾਸਿਣ ਇਆਇਆ ਆਇਓ
ਇ ਧਸਿਆ ਤਾਕ ਗਦੁ ਗਦੁ ਮੋਗਿਣ ਇਆ
ਮ ਮਦੁ ਮਬਾ ਹਦੇ ਦੀਕ ਾਇਸਿਆ ਪਇਆ
ਦਸਮਦੁ ਮਬਾ ਹਦੇ ਦੀ ਇਸਿਆ ਹੋਤਾ ਦਸਆ

ਸਾਹਿਬੁ ਤੁਹਦਿਆ ਅਸਾਂ ਗੀ ਕਰਿਕਾ ਇਤ
ਬਬਾ ਬੋਲਿਖਿਆ ਸਾਹਿਬੁ ਤੂ ਸਕਰ ਸਾਹਿਬ ਕ
ਤੂ ਪਰਿਕਰੀਤਾ ਸੋਭਹਿਆਂ ਸੋਹਰ ਸੀ ਸਤ
ਗ ਸ੍ਰਗ ਸਾਂਇਗਾ ਗਾਸਕਤੇ ਸੁਪਤੂ ਜਾਏ
ਚਲੇਹੁ ਕਰ ਸਾਂਇਆ ॥੧॥ ਤਬਬਾਬੇ ਸਰਤੁ ਸੁਕ
ਤੁਸਪਤੁ ਸਖਗਾ ਵਰੀ ਕਤੁਲਿਖਿਆ ਸਤੁ
ਸੀ ਚਲੇਹੁ ਅਸੀ ਕੀਆ ਵਜ ਗੋਗਾ ਚਾਲੇਹ
ਦਿਲਿਪਿ ਵੈਸਾ ਤਿਤੁ ਸੁਲਿ ਸਬਦੁ ਹੋਇਆ ਗਾਉ
ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ ਵਿਚਿ ਮ: ॥੧॥ ਪਾਤੁ ਰੇਖਣਾ ਤੂ ਹਾਂ
ਵਾਂ ਹੋ ਅੰਦਰਿ ਦਿਰਿਚਾ ਗਿ ਪਖ ਵਸਰੋ ਪਤ
ਰਿਖੁ ਰਿਤੁ ਰਿਤੁ ਤ੍ਰਟ ਹੁ ਗਿਆ ਹ ਸਿਰ ਗੁਸ

ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ਜਾ ਸੋਈ ਥਾਨੁ ਨ ਉਤਜਨ ਕਾ

ਦਿ ਨ ਮੈਦ ਵੈਸੈ ਧਵੈ ਭਇਆ ਪਰਸੁ ਕੋ ਨਾ॥

ਕੈ ਤਾ ਮਾਤੁ ਰਾਮਤੈ ਆਇਲ ਵੈਰੀ ਗਿਆ ਐ

ਗੀ ਦੁ ਫੁਨੁ ਮਸੈ ਕਰਿ ਲਾ ਦੀਸ਼ੀ ੨੪॥

ਕਿਉ ਨ ਮਨਾਇ ਜੀ ਗੋ ਗੀ ਬਿਆਪ ਸਕੇ ਨ

ਮੈ ਇਆ ਲਗੀਆ ਖਤਿ ਮਾਹੁ ਗੀ ਤ ਨ ਪਏ

ਆ ਜੈ ਇਆ ਸ਼ਾ ਲੋਸਾ ਦਤ ਲਤੁ ਲਦਮੀ ਅਤਿ

ਗੀ ਦ ਭਗਾ ਲੋਸਾ ਦਾ ਉਨਿ ਚਲਦਾ ਖੋਸੂ

ਮਾਤੁ ਕਰੀਆ ਨਾ ਨ ਕਗਤੀ ਪਏ ਈ ਐ ਸਾਤੁ

ਦਿ ਗਤੀ ਮਨਿ ਗੁ ਦਾ ਗਦੁ ਆ ਈਗੀ ਨਦੀ॥

ਆਉ ਗਸਦਾਸੀ ਬਹਿ॥ਪਾ॥ਤਬ ਬਾਬੇ ਉਜਾੜ ਦੀਆ
ਤਾ ਨ ਗਇਆ॥ ਤੁਰਤ ਮਪਤ੍ਰੁ ਮਬਠਦ
ਦੀਆ ਪਹਿਆ ਮੁਗੀਦ ਨੀਰ ਬਾ ਹਰਿਆ
ਇਆ ॥ ਆਗਹੁ ਠ ਤਹਿਰ ਨ ਠ ਲੇ ਆਇਆ॥
ਤਬ ਮਪਤ੍ਰ ਬਕ੍ਰ ਦੇ ਸੇਵ ਕਰਿ ਲੇ ਨਾ ਖੇਰਗ
ਰਹਿ॥ਤਬ ਮੁਗੀਦ ਪੁਛਿਆ ਸੀਤ੍ਰ ਮੀਰ
ਉ ਗਇ॥ ਤਬ ਮ ਪਤ੍ਰੁ ਮਬਠਦ ਦੀ ਅਖਿਆ॥
ਜੇ ਗਿਆਮਾਤਿ ਖਿਆ ਆ ਨਾ ਸੇਤ ਮੀ ਚਰਨ
ਜਾ ਨ ਤਿਦਰ ਲੇ ਜਹਿ ਕੇ ਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਦ
ਆ ਨ ਦਾ ਦਰਿ॥ਤ ਠ ਨਾ ਆਕਿਆ ਤ ਲਿਖਿਆ ਹੈ॥

ਲੈਤੁਸੀਜਾਣਹੁਅਸੀਕੀਆਫੜੋਗਾਜਾਣੀ
ਤਦਿਨਾਪਿਫੁਹੁਜਾਤਾਂਤਗੇ ਅਸਾਂਤੁਨਾਜਾਣੀ
ਤਦਿਨਕਾਂਪਿਕੜੁਹੌਸੇਜਾਣੀਤਦਿਨਾਲਿ
ਨੇਗਣਸੁਣੈਫੈਸਾਇਟਿਨੋਂਮੁਰੁਨਾਰਿਲਾਨੁ
ਮੇਮਰਾਂਪਾਰੇਸੀਕਿਉਕਿਮਿਕੁਰਗਨੁਤੁਫਿਸਾ
ਲੇਉਣੁਜਾਣਿਰੇਤੁਅਸੁਪਾਣੇਜਾਣੇਨਾਇਸਾ
ਏਾਤਖਮਅਰੁਮਖਣਫਦੀਰਾਂਜਾਣਸੁਣੁ
ਇਆਾਤਰਹੁਸੁਗੀਰਾਂਪਿਰਦੈਰਿਇਕਗੁ
ਆਂਇਆਾਤਖਬਾਂਖਾਂਤੀਗਖੀਦੈਕਿਨੈਗਆਇ
ਆਾਤਰਹੁਪੈਸੈਪੰਕਿਖਾਂਖੈ ਸੁਰੁਆਗਰ

ਸੀਕੈ ਅਗੈ ਰਖਿ ਕੈ ਪੈਰੀ ਪਇਆ॥ਤਦਹੁ ਪ
ਰਦੇਸ ਵਿਚਿ ਖਬਰਿ ਹੋਈ॥ਤਾਂ ਸਰ ਖਤਿ ਸੈਰ
ਤਿ ਵਿਚਿ ਖਬਰਿ ਹੋਈ॥ਤ ਛੋਰਦੁ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਬਾ
ਦ. ..ਣਦੈ ਪੈਰਿ ਪਏ॥ਤਦਹੁ ਸੈਰ ਕੀਦਰ
ਸਹਿਆ ਹੋਆ॥ਇੰਨੁ ਸਉਣ ਆਰ ਸਭ
ਆ ਹੋ॥ਤਦਹੁ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਪਖਿ ਜੋਰਿ ਖੜ
ਹੋਆ॥ਤ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ਗੁਰੂ ਸੈਰ॥ਤ ਗੁ
ਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਆਖਿਆ॥ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਹਉ
ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਹੁ ਜੋ ਦੈ ਸੈਰ ਗਤਿ ਨਾਹੀ ਉਪਜਦੀ ਹੈ
ਸੈ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਜੀ॥ਤਬ ਬਾਬਾ ਰਹਿਆ

ਗੁਰੁਅੰਗਦੁਦੋਹੈਤੋਮਸਰਦਾਸਤਭਾਵਧਸੀ॥
ਤਖਤੁਗੁਰੁਅੰਗਦਤੇਪੈਰੀਪਇਆਗੁਰਅਮਰਿ॥
ਤਖਤੇਹੋਇਆਗੁਰਮਖਿਵਿਚਿ॥ ਮ:੧॥ ਨ
ਤੋਪੋਤਿਸੇਵਕਸੰਗੀਰਤਾ॥ਪ੍ਰਭਪੁ ਤਿਨਪਾਸੈ
ਸੇਵਕਸੁਪਰਤਾਪਦੀਪਧਾਪੀਸਰੁ
ਸੇਵਕਕੈਨਾਨਕੁਗਹੀਕਾਨਕਰੀਓ॥੧॥ਦਈ
ਮਿਲੈਕਪਤਿਸੈਵਾਗਇਆਨਕਸੁਚਾਰ
ਗਰਾਸਦਰਮਾਨਿਭਾਇਆਸੇਈਕਸਾਦੇ
ਤੇਸਾਹਿਬਕੇਸੇਵਕੁਅੰਤਰਿਬਾਨਰਿਆਨ
ਤਰੀਓਆਖਾਕੁਦਾਨਾਸਾਹਿਬਸਭਦਿਪਿਸ

ਸੋਹਿਲਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੈ ਵਰ ਹਰਿ ਸ੍ਰੀ ਮਹਲਿ ਜੋ

ਗੁਰ ਨਾਰ ਤੇ ਵਰਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਰ

ਹ ਉਤਰਿਆ ਪ੍ਰੀਤ ਨਕਰਿ

ਦੇ ਇਆਵ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰ

ਆਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ॥ ॥ ਕਰਤੁ ਗਵ

ਸੰਗਿ ਸੇਵਕੁ ਗਹਰ ਗੀਤੀ ਕ ਆਤਿ ਗਰਹ

ਕਰੀਏ ॥ ਜਾਤ ਦਰੁ ਗੁਰੁ ਧਧਾਸ ਗੀਤ ਹੈ

ਲਹਿ ਕੇ ਨਾਮ ਗੀਤ ਮੁਕਾ ਖਾਸੇ ਹਰਿ ਆਉ

ਆਜਾਤ ਦਲਪ ਟਾਤ ਧਕਰੁ ਅੰਗ ਰਪੈ

ਗੀਤ ਹਿਆ ॥ ਤਖ ਮਤਾ ਜੀ ਕੇ ਗੁਣ ਗੀਤ ਕਿ

ਤਿਤੁ ਮਹਲਿ ਜਿਸ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਬੀ
ਧਧਾ ਧਾਨੁ ਸਭ ਭਾਣਾ ਗੋਰੇ ਦਸਿਆ ਤਦ ਦੁ
ਦ ਗੁਰ ਦੇਵ ਹੋ ਸਤਿ ਜਿਸ ਘਰੁ ਹੋਇਆ ਸਮ:੧੧੫
ਨੁ ਸੀਂ ਦਾਸ ਚਾਪਤਿ ਸਾਹੁ ॥੧॥ ਪੈਪੈ
ਜਾਇਆ ਸੁਣਿ ਤਿਪ ਨੀ ਮਾਈ ਭਗੀ ਤਾਂ ਨਿ
ਅਣੂ ਪਤਿ ਕਾਣ ਜਾਇਆ ਤਾਂ ਨੀ ਪਤਿ ਕਾਣ
ਇਆ ਜਿਥਿਆ ਆਇਆ ਤੁ ਹੋ ਬੀਸ ਬ
ਦਾ ਕਹਿਆ ਤੇ ਸੁ ਖੀਆ ਇਦੁ ਦੁਆ ਤਾ ਰਿ
ਪੈ ਨਿ ਸੋ ਗੀ ਆ ਧਾਰੇ ਤਜਿ ਧਿਆ ਤੇ ਨਾ ਪਾ
ਇਆ ਤਾਂ ਨਾ ਪੁ ਗੁਰ ਕਮਾ ਇਆ ਪੈ ਨੁ ਸੀ

ਦਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪਤਿ ਸਾਹਿ ਸਿਰਿ ਤਖਤੁ ਪੈ ਪੈਰ ਪਇਆ ॥੫॥

ਸਾਹਿਬ ਮਿ ਪਰਚੁ ਸੇਰ ਭਾਈ ਬੋਲੈ ਸਭਨਾ ਏਹੁ

ਪਇਆ ਦਾਨਾ ਕੋ ੧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੇਸ ਪਰਬੁ ਸੇਵੈ

ਸੋ ਜੋ ... ਏਹੁ ਸੋ ਸਾਗੀਰ ਜਿਥਹਿ

ਸੋ ਸਿਖਹਿ ਜਿ ਗੁਰਿ ਗਹਿਆ ਸਚ ਦਾ ਸਿਮਰ

ਦਾ ਜੋਗੀ ਸਚ ਸਿਮਰ ਦਾਤਿ ਜੋਰ ਆਰਾਧ

ਅਪਾਰ ਤਰ ਆਤੁਰ ਪਾਇਆ ਆਇ

ਆਤਿਰ ਕਾ ਸਰ ਫਤਹੁ ਕਹਿਆ ਰੇ ਇਕ ਸਤਿ

ਸੀ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਆਪਿ ਗੋਤਿ ਫਤਹਿ ਲੁਸਾ ਰੇਸੁ

ਪੰਜ ਪਰ ਸੁ ਸਚ ਗਰ ਦਾ ਜੋਗੀ ਤੇ ਖੜਿ ਸੁਰ ਦੇ

ਸਸਰਥਸੋਚੀਐ ਜੀਅਝੁ ਇਹੁ ਸੋਸ
ਰੀਆ ਨਾਨਕ ਤੂ ਨਾ ਥਾ ਥਾਨਾ ਹੀਐਸੋ
ਏਨਾਇ ਪਿਆਰੀਆ ਰਾਗੁ ਬਡ
ਹੰਸੀ ਐਰੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ੴ
ਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਕੋਇਲ ਪਹਿ ਮਸਾ ਰੋਆ
ਆਕਾਰਹਿਰੁ ਏਹੁ ਚੇਰਾ ਮੇਰਾ ਹਿਕਹੁ
ਏਨਾਜੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏ ਏਥੈ ਏਇਥੈ
ਆਇਆ ਸਭ ਕੋ ਕਾਮੀ ਤੂ ਹਿਕਰੁ ਆ ਹ
ਕੀਆ ਨਾਨਕ ਤੂ ਨਾ ਥਾ ਥਾ ਨਾ ਹੀਐਸੋ
ਏਨਾਇ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ੨ ॥ ਤਕਸੇਰਾਤਿਏਰੀਸ

ਬਰੁਗਾਵਣਿਆ ਨਾਨਕ ਦੀਆ ॥ ਬਾਬਾ ਫਿਰਿ
ਮਰਦਾਨੇ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ॥ ਤਿਤੁ ਮਹਲਿ ਹੁਕਮੁ
ਹੋਇਆ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਕੀਤਾ ॥ ਬਾਬੇ ਬੋਲਿ
ਆ ॥ ਘਾਰ ਹ ਮਹਲਾ ਗਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਹੋਆ
ਚਲਣੋ ਨੈਕੈ ਵ ਖਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਪਗੀ ਬਾਹਰ
ਮਹਲ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਤੂ ਮਹਲਿ ਗੁਤਕਰੇ ਮਾਪੁ
ਗਰਿਕ ਮਾਹਿਆ ॥ ਜਿਮਿ ਜਿਮਿ ਰਿਸੁ ਖਸਮ ਮਾ
ਦੇਹਿ ਸੁਤੁ ਭਣੋ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਨਤੇ ਗਰਿਆ
ਗਤਿਸੇ ਗੀ ਹਰਿ ਖਿਨੁ ਖ ਸੀ ॥ ਸੀ ਵਾਖ
ਰਬਾਬੁ ਨੂਹ ਨੋਰਿ ਇ ॥ ਬਣੁ ਗਨ ॥੫

੨੫

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਰਸੇ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਸੀਧੂ

ਭਾਇ ਕਰਮ ਅਮੁਕ ਨਾਨਕ ਪੰਥਿ

ਹਾਲੇ ਸਾਪਾਇ ਤ੍ਰਮੁ ਮਰਣਾ ਨਾਸ॥

ਬਾਬੀ ਜਪੁ ੴ ਪ੍ਰਭੂ ਬਾਲੇ ਕਰਿ ਨਾ॥

ਸਾਪਨਿ ਸਤਿ ਮਸਚੇ ਲੇ ਐਕਿ ਸਮਸਣਾ॥

ਹਰਿ ਐਕਿ ਸਮਸਾਣੀ ਸਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਣੀ ਸ

ਮੇਰ ਮੀਤਾ ਗਾਨ ਵਪਾਰ ਬਾਪਿ ਸਹਸ੍ਰ

ਰਹੂ ਨਾਇ ਨਾਪਰ ਵਾਸੁ ਸੁਰ ਗਾਸ ਕਤੀ

ਤ੍ਰਸੇਗ ਪ੍ਰਤ ਸੁਨਿ ਸਿ ਬਾਸੁ ਰਿਗੀਰ ਵੇ

ਨਾਨਾ ਬਾਪ੍ਰਿ ੴ ਪ੍ਰਿ ਉਰਿ ਵੇ ਬਾਬੀ ਨਕੇ ਕਰਿ

ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ॥੨॥ਭ੍ਰਮੁ ਸਹਜਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਭਿੰਨੇ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪੁ ਸਾ ਪਤਿ ਤਿਰਵਤਰਵੰਨੇ॥
ਖੜੀ ਨਵੀਸੈ ਉਪਜੀ ਵਿਸਾਰੀਹਰਬ
ਇਸ ਉਨੀ ਵਾਰੁ ਦਗਾਏ॥ ਨਕੇ ਸੇ ਗਹੁ
ਕਿ ਸੁਕੇਗੀ ਹਰਿ ਬਿਨ ਰਹੇ ਨਦੋ ਏ॥ ਬਦਗੁ
ਹਰਿ ਚਰਣ ਵਿ ਸੇਭ ਏ ਪੂਵਿਦ ਸਗੀ ਗ॥
ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਖੁਰ ਸਖੁ ਪਾਵੈਗੁ
ਰਸ ਬਦੀ ਅਨ ਪੀ ਗਾ॥੩॥ਵਰ ਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪਾਰਿ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ॥ ਸਤਨਿ ਮਿਲੇ ਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਸਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਬਣੀ॥ ਹਰਿ ਮੰ

ਦਰਿਆਉ ਦੈਸਾ ਪੂਰਬ ਕੈ ਦੇਪਾਰ ਉਤ੍ਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਮਗੀਆ ਪਰਿਆ ਰਿਕੈ ਸੈ ਮੈ ਨਾਗ ਏਹੁ ਤੇਰਿ
ਤੇਰਿ ਤਖਿਮਾ ਗੀਤ ਫਪੇ ਦਾਸ
ਸੁਭ ਏਆ ਤਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਪਾਵੈ ੬
ਗਮੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ਕਰਿ ਕਿ ਗਪਾ ਪਰਿਆ ਵੈ
ਏਤੁ ਬਸੰਤੁ ਭਾਣੇ ਭੈ ਦੇ ਗਸੁਣਾ ਦੇ ਸੈ॥ ਬਰਿ
ਫੁਲੇ ਅਹਿ ਬਾਰਿ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਿ ਖੁਆ ਹੁ ਸੈ
ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਪਾਰਿ ਤੇਸੁ ਮੁਪਾਵੈ
ਖਿਰਣਾ ਬੇਰ ਪਤਾ ਫੋ ਸੋਪਾਰਿ ਕਹਿਆ ਬਿ
ਸੁਣਦੇ ਬੀਐ ਰਿ ਤੇ ਦੁਖ ਅਰਿ ਸਾਹੀਸੈ

ਕਢਾਕੈਢਕ ਤੁਮੀ ਗਾਏ ਰਿਓਤੀਢਾਮਤੁ
ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਰੈਤਿ ਮਨੁ ਰਾਮ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵੈ ਦੇ
ਹਰਿ ਢਕ ਪ੍ਰਾਹਿ ਪਾਨ ਪਾਇਆ ੫॥ ਮਾਨੁਢੇਮ
ਪ੍ਰਭ 'ਮਾਝ' ਢਿਮ ਕਰੇ ਗਾਪਾਨਾਦ ਪੈਹਰਿ
ਤੁਮਾਰਿਆ ਢਹੁਦ ਇਆ ਕਰੇ ਗਾਪ੍ਰਾਰਿਆ ਓ
ਪਿਆਰੇ ਦੁਕ ਕੁਤਾ ਦੇਤੁ ਥਿਰਿ ਨਾਆਢਾ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀ ਮਤਿ ਕਰਉਤੁ ਕਰੇਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾਢਾਦੇ
ਪਿਰਿ ਪੈਢੇ ਦੇ ਗਿਆਨੁ ਰਿਨਾਰਾਨਾ ਅੰਤਰਿ
ਨਾਨਾ ਹਰਿ ਕਮਰਣੁ ਪਢਿ ਨਾਨਾ ਨਾਨਕ ਦੈ
ਮਾਪੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵੈਮ ਗਤਿ ਮਕਰਿ ਮਾਨਾ

ਗਾਵਾ ਮਾਨੁ ਜੋ ਸੁਭ ਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿਓ

ਵਿਸੈ ਗੋਬਲਤਪਹੁ ਮਿਰਭਾਰ ਮਾਪਨ

ਵਿਨਉ ਕਰੈ ਗੋਪਨਿ ਵਿ... ਮੈਰਾ

ਸਰਵੀਗੁ ਸਾਗੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ।

ਹਮਿਰਹੈ ਵੈਰਗੀਆ ਵਦਵੈ ਹਿਤਆਵਾ

ਗਿਆਨੀ ਹਿਤਾਨੀ ਹਰਿਬਿ ਨਰਿਉਪ

ਵਿਸੁ ਖਸ ਹਣੀ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਿਰਦਾ ਸੈਤੁ

ਸੁਣੈ ਸੀਕਰਸਿਮਿਸੋਗੁਣ ਗਹਿਣਾ॥

ਪਹਿਆਸਾਵੁਭ ਲਾ ਸੁਮਨੁ ਗਗਹਿਤਪੈ॥

ਪਰਤੀਰਖਸਹੈ ਸੇਖਆਗਹਿਤਪੈ॥

ਾਗਿਰਮੁਸੋਖੈਮਗੀਐਖੈਖੈਭੀਮੋਰਿ
ਰਤੁਕਿਤਗੋਰਖੁਫਿਰਙ੍ਹਇਆਪਾ
ਤਾਕੈਟੀਕਾ ਵੈਮੰਙਖ੍ਹਾਗੋਆਵਰੁ
ਣ ਚਰਗੀਤੁਖਆਗੈ ਮੁਖੁਤਿਮੁ
ਮਤੁਮ ਮਾਲਾਨਾਨਕਤਿਮੋਨੇਇਮੁਮ
ਗੁਰੀਆਮਰਤੁਤੀਢ੍ਹਖਭ ਨਾਏ ॥੮॥
ਮਾਵ੍ਹਉਸਮਰਮਮਨਾਖਮਣਵਗਮਹਿਰਤਿ
ਆਖਾਮੈ ਮਨਿਤਨਿਮਨ ਹੁਭਾਵੈ ਖੀਮੁਰਖ
ਰਟੇਸਿਸਿਪਾਖਾਧਿਰੁਖੁਖਿ ਨ ਜੀਆਵੈ
ਮਗੀਐਹਵੈਣਮਾਕਿਤਮਰਿਭਰ ਹੈ॥

ਮੇਰਾਪ੍ਰਿਉਰੇਲਾਲੋਪਸੀਦਾਤੋਲਾਲੀਅਸਨੁਕ

ਇਆਣੇਤੁੰਸਾਇਆ॥ਤਰਿਕਿ ਨੁਨੀਦਖੁਪਕ [ਸੁ]

ਉਦੈਸੀਰਾਪਰਤੁ॥ ॥ਪਾਵੈ ਏ॥

ਨਾਨਕਸਾਂਸੋਣਗਹਿਰੰਤੀਦੇ

ਕਿਸਸਾਵੈਏ॥ਟ॥ਭਾਵਉਕਗਸਿਤੁਣੇ

ਭਰਿਦੇ ਥਰਿਪਵਤੁਰਸੀ॥ਜਾਣਬਣੀ

ਗਭੇਰੇਵਗਸੈਗੁਤਿਠੇਗੁਸਾਂਦੀ॥ਵੇਗਸੈਗਿ

ਜਿਰਾਣੀ॥ਇਉਸੁਖੁਬਾਣੀ॥ਦਰਗ

ਸੇਗਣੁਵੇਲਾ॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਵਿਉਵੇਥਬੀਰਾ

ਬੈਠੇਭੁਇਲੋਗਸਾਇਕਗਹਿਤਸੇਤੇ

[illegible]

ਨਾਨਕਆਸੁਜਿਸੁਏਕਹੁਪਿਆਰੇਮਨਤਿਸੁ

ਰਤੇਏਖਸੀਨਾ॥ ਤਰਿਰਿਰਤੁਪ

ਇਆ ਜੋਪਤਕਆਇ ਪਨਸਾਕਿ

ਖਾਇਤਤੁਜਾਣਾਇਆ॥ ਸੁ

ਤੋਇਪਨਪਿਰਸੋਇਪਾਨਣਸਾਰੇਸ

ਰਸੀ॥ਸੁਗੁਰਸਰਸੇਰਨਸੀਜੈਗੁਰ

ਸਾਰੀਤਾਂਸਰਸੀ॥ਨਾਸੁਭਗਤਿਦੇਕਿਨ

ਪਰਿਖੈਠਅਜਹਹਿਨਾੜੀਆਸਾਨ

ਨਕਜਿਣਹੁਕਪੜੁਦਾਖੋਣਹੁਦੇਕ

ਪੜੀਪੜਸਾਸਾ॥੧੨॥ਅਥਪੁਰਸਾਹੁਤ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਆਸਾਗਸੀਵਾਨਾਗੁਰ ਟੀਕੇਗੁਮਾਣੀ॥
ਅੰਗਤਸੇਗਤਮੇਤ॰ ਸਪਹਿਪਹਿ
ਸੇਤਿਸਮਾਣੀਆਰ, ਗਾਸਿਸਾ
ਪਤਾਤੇਗਤਿਪਾਵਾ ਮਤਿਦੇ
ਗੁਰਿਗਵੈਗਮਿਗਮੀਆ ਹਰਿਜਿਹਪਤਿਸ
ਨੇਤੇ॥੧॥ਮਾਆਧਿਪੁਨਿਤੁਤਟੀਤੀਗੁ
ਤਰਿਸਾਨਿਆਮਾਸਾਨਮਹਰਿਮਿਸੋਗੁ
ਸਗਾਇਓਅਤਿਸਮਾਣੀਆਪਤਿਸਮਗੁਣ
ਅਤੇਸੁਣਿਪਤਭਵੈਤੁਪਭਾਵਾਮਤਿਨਦੇ॥
ਗਗਸਮੁਨਰਿਖਸਿਮੰਗਮਸੰਤਸਮੂ

ਦਸਮਾਦੁਆਰੁ ਨਾਦ ਨੁਤਾ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਤੁਗਤੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਸ
ਉਰਧੁ ਨੀਰੁ ॥੪॥ ਆਸਾ ਸਹਿਤੀ ਗਥ
ਰਾ ॥ ਘਟ ਗੁਰਿ ਸਹਿ ਰਹਸ
ਸੂ ਸਭੁ ਭਾਇਆ ਆਪਣੇ ਨਾਰ ਨਰਭਉ
ਆ ਆਪਣ ਵਇਆ ਆਪਣੇ ਹੁਕਰ
ਇਆ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪ
ਪਾਰਿਆ ॥੫॥ ਬਤ੍ਰੁ ਤੇ ਏਸਕ ਗੀ ਪਿਰ ਬਸ ਪ
ਮਹਲੀ ਏ ਕਾਨ੍ਹ ਖਿ ॥੬॥ ਤਸਰਤੇ ਰਸਪਾਇਆ
ਏ ਬਗਪਿਰਲਏ ਸੀਸਗ ਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਆਪੁ ਲੈ ਪਾਰਿ ਵਰਪਾਇਆ ਨਾਰੀ ਏਹ

ਬੋਲਸ ਮਨੁ ਕੀਰਤਿ ਤੀ ਵਰਤ ਏਨਾ ਖਰੀ

ਸੁਰਤਿ ਪਤਨ ਸਾਚੋਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾ

ਖੜ ਭਿਤ ਹੋਇ ਪਿਆਰੇ ਰਾਵਰਸ ॥ ਤਾ

ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਿਰਿ ਗਤਿ ਸਾਹਿ

ਪਿਆਰੀ ਸੇਉਵ ਇਆਰ ਗੁਸਾਈ ॥੧

ਰਿਸੋ ਤਸੁ ਖਾਵੀ ਤਾ ਪਿਰਰ ਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਮਸਤ ਰਿਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਨਿ ਸਿਰ

ਵੈ ਪੁਤ ਸੁਨਰਿ ਵਰਖਿ ਰਸੋਹਾਗੀ ॥੧੨॥

ਤਿਨ ਮਨਿ ਸੇਸ ਬਦ ਹਆਸੋ ਪੇਖੀ

ਤੁਖਾਰਗੁਰੂਆਂ ਅਿਣੀਤਾਤਰ ਨ

ਪੁਤ੍ਰਾਆਖਿਆ ਅਸਾਡਾਕਿਆ

ਣੇ ਤਬਗੁਰੂਬੋਲਿਆ

ਪ ਆਗਾਤੇਬੇਟਾਗੁਰੂਕਿਆ

ਕਰਿਆਗੁਭੀਰਸੀਨਾਹੀਗੋਰੋਟੀਆ

ਰ ਪੇਕੁਬਹੁਤੁਓਦਿਨਿਗੋਆਅਤੇਗੁਰੁ

ਗੁਰੂਜਾਪਹੁਗੋਤਾਜਾਨਮੁਸਦੇਗਆ

ਤਬਓਨੂਮੁਸਾਣਮਾਰਨਾਓਪਗੋਰ

ਣਗੋਆਅਕਿਲਾਮੁਸਾਣਮਾਰਣਗੋਆ

ਪਹਿਆਸੀਰਬਹੁਗਾਆਤੇਓਨੂੰਣ

ਗੋਆ ਪਹਿਲੈ ਆਸੀਸ ਲਾਹਿ ਗੋਆ ਤਬ ਬਾ
ਬੈ ਆਖਿਆ ਸੋਤੁ ਸੀਦੁ ਹਦਾਣੀ ਖੁ
ਲਰ ਪਹੁਤਾ ਸਾਹਣੀ ਵਿਚਿ ਦੁਗਾ ਕੇ
ਰ ਪਹੁਤਾ ਅਤੈ ਬਾਣੀ ਉਲੈ ਮੁਸ ਲਮਾ
ਨਾ ਕੇ ਰ ਪਹੁਤਾ ਸਿਮਰੇ ਭਲੇ ਕੇ ਹਰਰ
ਹਿ ਹਿ ਗੋਆ ਸੋਹਿ ਦੁਆ ਕੇ ਹਰਰ ਹਿ
ਤਾ ਤਾ ਲਹਿ ਗੋਆ ਅਤੈ ਸੋਝੁ ਮਲਮਾਨਾ
ਕੂਰ ਹਿ ਗੈ ਤਾ ਦੁਬਹਿ ਗੋਆ ਤਬ ਬਾਬੈ ਮੈ
ਗਹਿ ਨ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਕੋ ਗਤਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਤਖਸੀ ਗਤਿ ਲਗੀ ਕੀ ਰਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਖਾ ॥੧॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ੧॥ ਜੈ
ਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖ ਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀ
ਹੁਸੋਹਲਾਸਿਵ
ਰੀ॥੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇ
ਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾ॥ਹਉਵਾਰੀਜਿ
ਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈ॥ਰਹਾਉ॥
ਨਿਤਨਿਤਜੀਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇ
ਖੈਗਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿ
ਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਣੁਸੁਮਾਰੁ॥ਸੰ
ਬਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿਪਾ

ਦਸੂਤਖਤਾਰਿਖ

ਪੈਸਾਹਿਬ

ਪਾਠ

ਦੀਆਸਣ ਗਾਨ

ਕਮੇਰਿ ਹਜਾ ਦੀਗ॥ ॥ਰਾਗੁ ਆਸਾ

ਮ:੧॥ਕਿਆ ਪਰਹਿਆ ਜਾ ਰਹਿਆ ਹੁ ਰ

ਮਾਗਰਗਗਹਿ ਕ ਦੇਸ ਅੋਰਬਾਬ

ਸੈਪਹਿਕ ਰਤੇਕੀ ਗਤਿ ਹੁਹਿ ਸੈ ਪਤ

ਗਪੁਵਾਡਾ ਟੀਤੋਹਿ ਗਹੂ॥ ਕਿਸ ਦੇ

ਕਸਿਆਪਕੀਆ ਪਹਗਖਿਤੀ ਦਗ

[illegible]

ੴ ਪਿਆਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਆ ਪਾਤਿਸਾਹਾਹ

ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਹੁਸਾ ਦੇ ਸਾਹਿਬ

ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਕੁ ਪਹਿ

ਗੁਰੂ ਪਗਿ ਸੈ ਕਰਿ

ਟਰਿਆ ਸਭ ਕਾਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਖਾਲਸਾ

ਹੁ ਸਾਹੀ ਤਰਕ ਹੁ ਜਾਣਾ ਤੁਸਾ ਕਉ ਹੋਗ

ਜੋ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗਏ ਸਾ ਤੇ ਮੁਸ

ਗ ਆਸਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਗਏ ਸਾ ਮਰ ਬਤਿਸ

ਗਤਿ ਸੈਗੀ ਪਹਸਾ ਖੋਲਣ ਹੁਕਮ ਗੁਰੂ ਕਾ ॥੧॥

ਸਮਤ ੧੫੮੫ ॥ ਮਿਤੀ ਅਸੂ ਦੀ ॥੧੦॥

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਜੀ ਸਮਸੈ ਦੇਵ ਮਹਲੁ ਪੁਰਿ ਗੋਬ
ਲਸੀ ਹੋਆ ਨਾਵ ਹਰਿਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹ
ਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰ [illegible] ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਨ
ਹੋਈ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਦੇਵ ਪਸਿਲੇ ਦਾ ਨਾਨਕ
ਏਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ॥ ਬੋਲਹੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ
ਜੀ ਕੀ ਫਤੈ ਹੋਈ॥ ਤਿਸ ਪਰਮਾਨਾ ਹੋਇ॥੧॥
੧ੳ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ
ਮਾਲਿ ਦੇਵ [illegible] ਜੋ ਜਨ ਦੇ ਮੈ ਸਿਮਾਪ
ਰਿਸੋ ਹੋਮੀ ਫ ਨਹਿ ਵਾਹਿਗੁਰ ਦੇ ਹੋ
ਤਰ ਸੇ ਬੇਸ ਮਾਗਿ॥ ਨਸੋ ਗਯਾ ਵੇਰੇ॥

